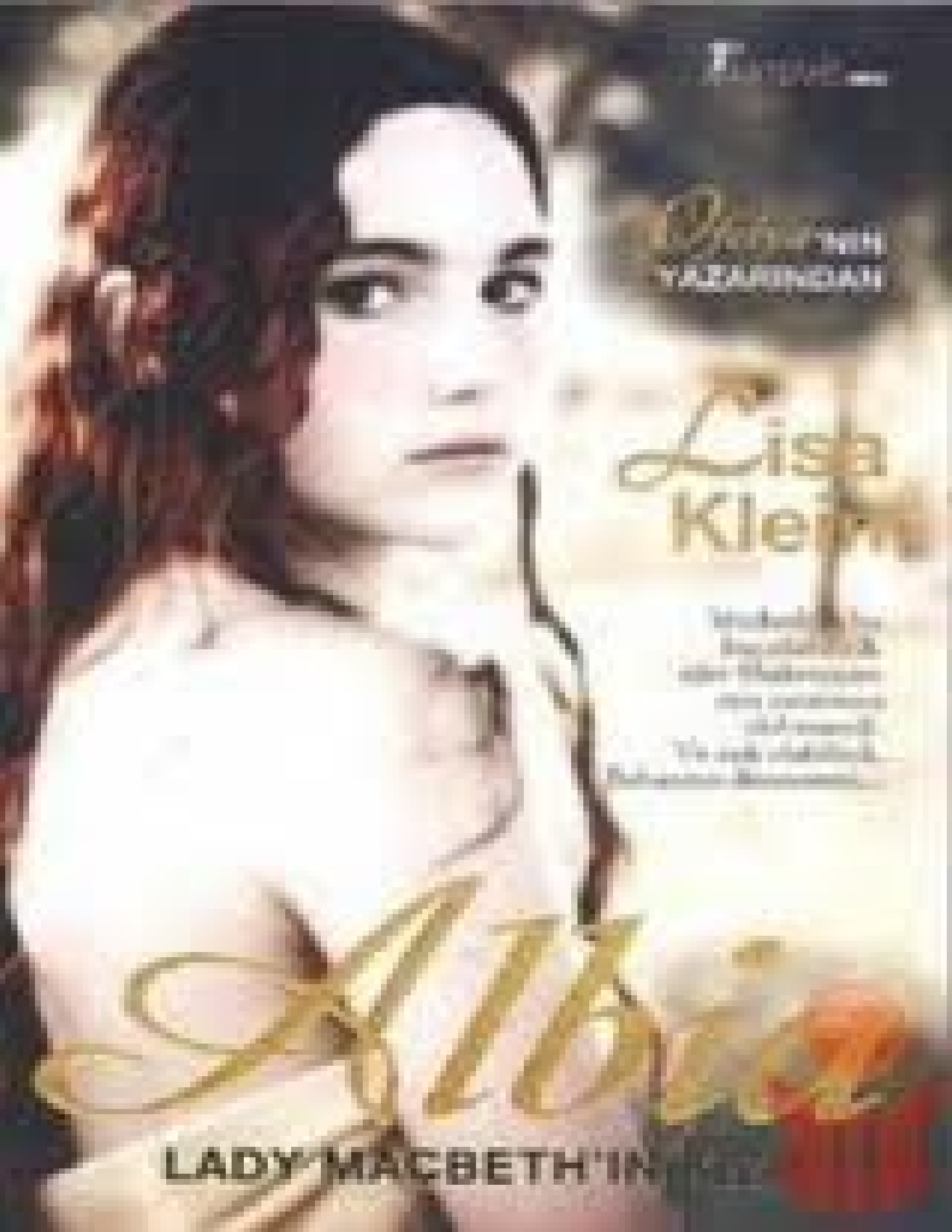

THE
LADY MACBETH

THE
LADY MACBETH

Lisa Klein

She's the
most beautiful
and most talented
actress in the
business.

LADY MACBETH IN

BU TATLI KIZ GELECEĞİ GÖRÜYORDU

Albia

LADY MACBETH'İN KIZI

Albia, anne ve babasından, güçlü Macbeth'lerden habersiz büyüdü. Hatta bildiği tek şey üç tühaf kuzkardeş tarafından büyütüldüğü Wychem Ormanı ve kırlarıydı. Ancak hırslı Macbeth kendisini bekleyen kaderin ne olduğunu söylemesi için kuzkardeşleri bulduğunda, Albia'nın hayatı gözünü katliam bürümüş bir adam yüzünden altüst oldu. Kalbini Macbeth'in rakibi Fleance'a kapırdı. Geleceği görebildiğini farketdiğinde ise bir karar vermesi gerekecekti. Korkunc geleceği yok mu saymalıydı? Değiştirmeli miydi yoksa? Sevdığı adama katil babasından kurtarabilecek miydi? Ve en önemlisi ailesinin hatalarını hoş görmeyi başarabilecek miydi? İskoçya'yı zulümden kurtarmak için onları yok etmek zorunda kalabilir miydi?

Okurumuzu adeta mest eden Ofelya'dan sonra Lisa Klein, Shakespeare'in yankı uyandıran Macbeth'yle geri dönüyor ve o kadar kusursuz bir genç kadın yaratıyor ki, insan orijinal oyundan bir karakter olmadığuna inanmıyor.

"Shakespeare yaratmayı akıl etseydi belki de Lisa Klein'in keşfi bu muhteşem Macbeth kızıyla daha önce tanışabilirdik! Albia, orijinal oyundan furlama gibiy."

- Publisher's Weekly

"Ofelya'da (2008) bir Shakespeare klasiğini başaşağı eden ve nefis bir dışı karakter yaratan muhteşem Lisa Klein, Albia'da da tarihi araştırmacı yapıp insano tutak eden, fantastik bir dünya yaratmış."

- Kirkus Reviews

Lisa Klein, İngiliz Edebiyatı profesörü ve Ofelya'nın da yazarı. Bu anda üç ve iki çocukla birlikte Columbus, Ohio'da yaşıyor.

ARTEMIS

Lisa Klein

Albia

ARTEMIS

Ofelya'NIN
YAZARINDAN

Lisa Klein

Macbeth'in bir kız olabilirdi, eğer Shakespeare onu yaratmayı akıl etseydi. Ve aşık olabilirdi. Babasının düşmanına...

LADY MACBETH'İN KIZI

LEYDİ MACBETH'İN KIZI

ABG/61

AB/221

A/55

LEYDİ MACBETH'İN KIZI ALBIA Lisa Klein

Orijinal Adı : *Lady Macbeth 's Daughter* Genel Yayın Yönetmeni: Ilgın Sönmez Toydemir İngilizce Aslından Çeviren : Yeliz Üslü Türkçe Düzenleme : Seçil Ersek

Son Denetim : Alkım Irkad Yaratıcı Yönetim : photoRepubüc Grafik :

Albia

Melek Koç Mizanpaj : Hülya Fırat

1. Basım : Kasım 2009 ISBN : 978-605-4228-51-5 Sertifika No : 10905

Lisa Klein© 2009

Bu kitabın Türkçe yayın hakları Nurclhan Kesim Telif Haktan Ajansı aracılığıyla Alfa Basım Yayımlar Dağıtım Ltd. Şti. 'ne aittir. Yayınevinden izin alınmadan kısmen ya da tamamen alıntı yapılamaz, hiçbir şekilde kopya edilemez; çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

Baskı ve Cilt: Melisa Matbaacılık Tel: (212) 674 97 23 Faks: (212) **LISA KLEIN**

ARTEMİS YAYINLARI Ticarethane Sokak No: 53 34110 Cağaloğlu /

İstanbul Tel: (212) 513 34 20 - 21 Faks: (212) 512 33 76 e-posta: editoi-@artemisyyayinlari.com
www.attemisyayinlari.com

Genel Dağıtım: Alfa Basım Yayım Dağıtım Ltd. Şti. Tel: (212) 511 53 03

Faks: (212) 519 33 00

Aıtemis Yayınlan, Alfa Yayın Grubu'nun tescilli markasıdır.

Önsöz

Karaağaç Ormanı, İskoçya, M.S. 1032

İsimsiz bebek, yün bir bezin içinde, soğuk toprağın üzerinde duruyordu. Tepede dolaşıp duran bir baykuş, pen-

çelerinin arasına aldığı bulut parçalarını, ayın üstüne battaniye gibi örtmüştü. Karanlıkta, Dun Inverness'in taş du-yarlarının arasında iki kişi itişip kakışıyordu. Adam inleyerek sendeledi. Kadın, yani Rhuven, pelerinine sannıp bebe-

ği yerden aldı. Bodur, sık çalılıkların arasından hızlıca ilerlerken peşinden kimsenin gelmediğine emin olmak için iki-de bir arkasına bakıyordu.

Rhuven koşarak, yıllara mçydan okuyan Karaağaç Ormanı'na girdi. Yerden yükselen kasvet, yukarıdaki dallar-dan yere damlıyordu. Gözleri parıldayan, görünmez yaratıklar kadını izliyordu sanki. Rhuven beyaz kabuklan ayışı-

ğında parıldayan genç huş ağaçlarının yanından geçti.

"Kızın bacağı sakat. Başka bir kusuru yok."

"Demek bir kız," diyerek düşüncelere daldı Helwain.

Ağaçların arkasında, geniş bir daire içindeki on iki uzun taştan Rhuven ona doğru döndü. "Macbeth'e neden erkek çocuğu oluşan Stravenock Anıtı belli belirsiz dikiliyordu. Yakınlardan bir olacağını söyledin?" diye sordu onu azarlayarak.

kurt uluması duyuldu. Rhuven taşların arasında kurdun gölgesini

"Bir keresinde tedavi için bana geldi. Ne zaman oğlu olacağını gördüğünü sandı. Bebeği daha da sıkıca tuttu.

öğrenmek istiyordu." Helwain omuzlarını silkti. "Ben de ona Hemen ileride, eğri büğrü kökleri,

arasından fıskırdığı kayaya duymak istediği şeyi söyledim."

tutunmuş dev meşe ağacını, Pitdarroch'u gördü. Dallann

"Şimdi onu lanetlediğine inanıyor. Benim hanımımmla bu zavallı üzerindeki bvküş o ürpertici çığlığıyla Karaağaç Ormarı'nın çocuk da bu yüzden acı çekiyor," dedi Rhuven, suç- larcasına.

derinliklerinde Rhuven'i çok dikkatli olmaya çağırıyordu.

Geillis parmağına doladığı bir bez parçasını koyunun sütüne Ormanın içindeki eski bir evde, kır saçlı bir kadın, ocağın batırdı. Bebek, kadının parmağını iştahla emmeye başladı.

başına oturmuş boğum boğum parmaklarıyla çenesini kaşıyordu.

"Ne yapmamı istiyorsun?" dedi Helwain.

İçin için yanan kömürler isli duvarlara hafif bir ışık vermişti.

"Biri bu tarafa geliyor Geillis," dedi kadın. "Hissediyorum."

"Bu kızın hayatta kalmasına sağla," dedi Rhuven gözlerini Sazlardan yapılmış döşegin üzerinde uyuyan kadın başını kısarak. "Ve onun sakat ayağını iyileştir."

kaldırdı. Yüzü hafifçe kırışmıştı, kahverengi saçlansa ipek

"Benden istediğin şeyin farkında mısın?" dedi Helwain, sesinde gibiydi.

kontrollü bir öfkeyle. "Macbeth bizim akrabamız Gillam'ı öldürdü, Rhuven kapıda, "Kardeşler, izin verin gireyim!" diye seslendi.

Geillis'le beni de evimizden barkımızdan edip bu ıssız yere Helwain'den daha çevik olan Geillis fırlayıp kilidi açtı.

sürdü."

Karşısında, elinde bir çocukla birlikte Rhuven'i görünce soluğu

"Bunu bebek için yap," diye yalvardı Rhuven. "Babasının kesildi.

hatalanndan onu sorumlu tutamayız."

"Leydimin çocuğu, benim değil," dedi Rhuven kaşlarını

"Biz yoksuluz, ona bakacak durumumuz yok," diye itiraz etti çatarak. "Lordum onun öldürölmesini emretti. Başka umudum Hehvain.

olmadığı için onu buraya getirdim."

Rhuven kan kırmızısı bir taşı olan, altın bir bileklik çıkardı.

"Ama neden?" diye sordu dehşete kapılan Geillis.

Bileklik ateşin cılız ışığında panl parıl yandı. "Bu, leydi- mindi."

vi

vii

"Bebeğin adını Albia koyalım," dedi Geillis. "O da karanlıktan yayılan bir masumiyet sayılır."

Helwain başını salladı. "İyi para eder."

Helwain başını salladı. Avuçlarını birleştirip sessizce duran

"Hayır! Bu artık çocuğa ait!" Geillis mücevheri kardeşinden bebeğin üstüne su döktü. Birkaç damla gözlerine girince Geillis aldı. "Benim çocuğuma. Onu kendi kızım gibi yetiştireceğim."

aceleyle suyu sildi.

Rhuven iç çekip minnettarlığını fısıldadı.

"Hayalet görüntüleriyle uğraşmasını istemiyorum!" dedi.

"Ama sen bebeği nasıl aldın?" diye sordu Geillis usulca.

Rhuven'in gözleri yaşlarla doldu. "Lordumun adamını takip

"Zaten kaderinde zor bir hayat var," dedi Helwain. "İsmi ettim ve bebeğin hayatını bağışlaması için ona yalvardım. Kabul konurken ağlamayan bir bebeğin, acılar içinde geçecek kısa bir etmedi. Sonunda. . onu o adi heriften satın almak zorunda ömrü olur." Bebeğin tuhaf bir şekilde içe dönük olan sol ayağına kaldım." Utançla başını kardeşlerinden öbür yana çevirdi. "Artık çimdik attı.

gitmeliyim. Ona bu talihsizliğini yenecek bir isim verin, her şey Albia irkilip ağlamaya başladı.

yoluna girecek."

Kapıda Rhuven yine kardeşlerine döndü. "Her şeyden önemlisi, yalvarırım onun hayatta olduğunu kimse bilmesin.

Lordum onun yaşadığını öğrenirse hepimizin hayatı tehlikeye girer."

Dolunay ışığını geniş körfezin üstüne dökmüştü. Geil- lis'le Helwain kıyıda, meyveleri kor gibi kırmızı olan üvez ağacının altında çömelmişti. Helwain parmaklarını küçük, deri bir keseye sokup, bebeğin başını ve ayak tabanlarını, güçlü ve şanslı olması için meşe külleriyle ovdu. Ardıç meyvelerini ezerken ortalığa keskin bir çam kokusu yayıldı.

Geillis çocuğu suyun üstünde tutarken, "Bütün düşmanlardan ve tehlikeli ruhlardan korumak için," diye mınıldandı.

Bir kuğu, durgun sazların arasından süzölürken tüyleri dolunayın ışığında bembeyaz parladı. Kuş, suyun üstünde bir dalga bile oluşturmadı.

viii

ix

1

Dun Inverness

Grelach

Kendimi bir çocuk gibi güçsüz hissediyordum. Yata-

ğımdan bile zor kalkıyordum. Rhuven her gün beni zorluyor, bana yemek getirip saçlanmı yıkıyordu. Ben Grelach, bir zamanlar İskoçya kralı olan Kenneth'in toru-nuydum ve hayatımı istediğim gibi yaşayacaktım. O-«sırada ölmek beni mutlu ederdı, ama bunu başarmak için ne ge-rekli imkanım, ne de kuvvetim vardı. On altı yaşındaydım ve kızım da öldüğüne göre, artık hayatta tutunacak hiçbir şeyim yokta.

Odam, tarihten daha eski, acının kendisinden daha yaş-

lı olan taşların üstüne yapılmış b.u kulenin en üstündeydi.

O kadar dar olmasa kendimi pencereden atardım. Aşağıda, 1

"Yetkiyi akrabalar arasında paylaşmak adettir. Ama şimdi Malcolm benim ailemi tahttan bertaraf ediyor! Bunu çok fena ödeyecek," diye tehdit ediyordu babam.

Ness Nehri denize dökölüyordu. Duyduğum tek ses, martılara Ama bunun bedelini ödeyen ben oldum. Ranold beni iki katım aitti. Rüzgar ıslak Ve deniz kokuyordu.

"Rhuven, onun söylediğı kadar kötüyüm, değil mi?"

yaşındaki Gillam'la evlendirdi. Gillam önceki baronu öldürüp

"Hayır, çocuğum. Senin içinde hiç kötölük yok," dedi Rhuven, Moray Baronu olan zalim bir savaşıydı.

yatıştırıcı sesiyle.,

"Moray onun İskoçya'daki kendi krallığıydı. Baronla evlenerek Göğüslerime baktım. Bedenimin etrafına sıkıca sarılı olan beze ailine güç kazandıracaksın," diye açıkladı babam. Kolumu öyle süt

damlıyordu.

sıktı ki, tuttuğu yer morardı. "Gillam'a itaat et ve ona erkek çocuk

"Bunu durduramaz mısın? Canım o kadar yanıyor ki, sanki doğur. Kral soyundan geldiğini unutma ama hırslarını da hep kan damlıyor!" diye inledim. Ama ağlamıyordum. Gözlerimden gizli tut. Hayatta kalmanın anahtarı budur."

yaş gelmiyordu.

Babamın sözlerini ezberledim. Söylediklerini unutursam bana

"Seni rahatlatmak için temiz bir çarşafla sıcak süt getireyim,"

yapacaklarıdan korkuyordum.

dedi Rhuven. Kapıda bana döndü. "Geçip gitmiş şeyleri düşünme.

Gillam o ıslak ve pis kokan ağzını ilk kez dudaklarıma Olmuşla ölmüş, insanı sadece deli eder." Gözleri üzüntüden değdirip elini eteğimin altına soktuğu an ondan ödüm koptu.

kapkara olmuştu.

Rhuven'e seslendim ama iğrenç baron bağırışlarına aldırış

Ama elimde değildi, geçmişini düşünüp duruyordum. Daha etmeden beni onunla yatmaya zorladı. Çok geçmeden hamile birkaç yıl önce hiçbir şey umrunda olmayan bir çocuktum. Sonra kalmıştım, ama on üç yaşında olduğum için bedenime çok babam Ranold evleneceğimi haber verdi. On üç yaşındaki bir kız yabancıydım. Büyüyen karnımı Rhuven farkettiler. Birkaç ay sonra kocayı ne yapsın, diye geçirdim içimden. Annem hayatta olsaydı korkunç ağrılar yüzünden inliyordum. Birinin beni zehirlediğini en azından bir yıl daha evlenmeme izin vermezdi. Ama babamın ve öleceğimi sanıyordum. Rhuven'in çağırdığı ebe içimden sözü çiğnene- mezdi.

bal mumu ve kana bulanmış siyah saçlı bir oğlan çocuğu çıkardı.

Babam çok adam öldürmüştü, ondan korkuyordum. Kendi

"Ne korkunç bir yaratık!" diye bağırdım. "Bu şey canavar mı?"

aramızda bile dövüşen, düşmanlarımızdan intikam alan savaşçı

"İblisle yatmadıysan değil," dedi ebe.

bir aileydik. Kral olan büyükbabam kendi kuzeni Malcolm tarafından öldürüldü. Malcolm kral olunca tahtın, torunu Duncan'a kalacağını söyledi. Babamın buna nasıl öfkeli olduğunu hiç unutmuyordum.

görünüyordu. Daha önce böyle değerli bir şeyim olmadığı için bu Sesim tiz ve gergindi.

hediye beni biraz yumuşattı.

"Aslında çok isterim," dedi gözlerini bana dikerek. Ba- kışlan Macbeth benden sadece on yaş büyüktü. En belirgin Özelliği, derin ve bir kuzgunun kanatları kadar siyahtı.

omuzlarına dökülen turuncu saçlanydı. Gillam gibi zalim birine O gece benim yatağıma geldi. İsteddiği yerime dokunmasına benzemiyordu. Ama konuşacak hiçbir şeyimiz yoktu. Hiç izin verdim. Gillam kadar kaba değildi. Karanlıkta onunla konuşmadan yemeğimizi yedikten sonra, o, ge

yatmayı dört gözle bekler hale gelmişim. Çok geç

"Periler mi değiştirmiş?" Sesimin yükseldiğini farkettim.

"Periler bebeğimi alıp yerine bunu. bırakmış!"

meden yine hamile kaldığımı hissettim. Göğüslerim ve karnım

"Hayır," dedi Rhuven kaşlarını çatarak. "Doğurduğun bebek büyüdükçe gücüme hayret ettim. Bir kralın toainu olan ben, karnımda bu. Gözümü doğduğu andan beri ondan ayırmadım."

bir kral taşıyordum! Kendi kocamı seçeme- sem de onun isteklerini

"Ah Rhuven, nerede yanlış yaptım?" diye ağladım. "Özürlü bir yerine getirecek bir oğlan doğurarak yıldızlar kadar yükselere çocuk doğunca herkes bunun annenin hatası olduğunu bilir!"

çıkabilirdim!

"Sen bir yanlış yapmadın leydim. Belki ebenin hatasıdır. Ya da Ağnlarım başladığında • Macbeth bir deniz yolculuğun- daydı.

kocanın tohumlanndaki bir zayıflık. ." Rhuven sözünü yarıda Bütün gücümle ittiysem de çocuk doğmuyordu. Rhu- ven bile kesip korku dolu gözlerle bana baktı.

korkmuş görünüyordu. Sonunda ebe bebeği bacağından tuttu. İstirap Macbeth'i düşününce kalbim korkuyla çarpmaya başladı.

içinde haykırırken bedenimin parçalara ayrıldığını hissettim,

"Bunu ondan saklamalıyız," dedim hemen.

sonunda da karanlığa teslim oldum.

Rhuven başını salladı. "Hiç sesimi çıkarmam, bana güv -

Gözlerimi açtığımda Rhuven kucağında sımsıkı sanılmış bebeği nebilirsin."

tutuyordu. Bebeğin başında Luoch'unkiler gibi siyah değil, altın sarısı Bir ay geçti. Bebeği emzirirken onun daha da büyüdüğünü tüyler vardı.

farkediyordum. Luoch gibi ısırıp bana işkence etmiyordu.

Göğsümden içtiği her süt damlasıyla, kıyıya vuran dalgalar gibi

"Bu nasıl benim çocuğum olabilir?" dedim siyah saçlan- mı bir sevgi dalgası kaplıyordu içimi. Onun sevmem için hiçbir neden elleyerek.

yoktu. Kız olduğu için bana hiç faydası dokunmayacaktı. Yine de

"Macbeth'in çocuğu olduğuna hiç şüphe yok," dedi Rhuven.

onu seviyordum. Kusursuz olmaması benim için önemli değildi.

"Kızını alacak mısın?"

Ona bir isim vermeyi çok istiyordum ama Macbeth dönmeden

"Kızımı mı?" diye sordum.

doğru düzgün vaftiz edilemezdi.

"Bir kızın oldu," dedi Rhuven usulca.

İki ay daha geçti. Her gün denize bakıyordum, sonunda

"Lordum üzülecek," deyip arkamı döndüm. "Biraz uyuyacağım."

Macbeth'in gemisinin limana yaklaştığını görünce, az kalsın

"Hayır leydim, ona bakmalısın."

korkudan bayılacaktım. Rhuven kontrolü eline aldı. Bana en güzel Rhuven'in sesindeki telaşı duyunca doğruldum. Bebeğin elbisemi giydirip Macbeth'in düğün hediyesi olan bilekliği kundağını açtı. Kocaman mavi gözleri olan, pembe tenli, çıplak takmamı söyledi.

bebeği görünce ağızımdan şaşkın bir haykış çıktı. Küçük yumruklarını sallıyordu. Bir ayağı havadaydı. Sonra diğer bacağının kıpırdamadığını farkettim. Ayağı içe dönüktü.

7

6

\

"Bu benim çocuğum olamaz!" diye haykırdı Macbeth, siyah, şüpheli gözlerini üstüme dikerek.

"Kiminle ya da neyle yattın?"

Kızımı alıp göğsüme yaklaştırdım. Sonra fikrimi değiştirip onu

"Senden başka kimseyle lordum," dedim sesimde gittikçe artan beşiğine koydum. Macbeth'i tek başıma karşıladım, dikkatini bir korkuyla. "Bak saçları seninki gibi san, teni de. ."

dağıtmak için de ellerini sütten şişmiş göğüslerimin üstüne

"Ama kemiklerini güçsüz, aciz bir serseriden almış," diye koydum.

gürledi. "Babası kim?"

"Benim güzel aşkım, tatlı sevgilim," diye mınıldandı beni

"Beni yok yere suçluyorsun!" dedim öfkeyle. "Biz masumuz."

iştahla öperken. "Senden bir daha o kadar ayn kalmayı is-

"Kahin yalan söylemez!" diye bağırdı Macbeth öfkeden temiyorum."

kıpkırmızı olmuş yüzüyle. "Bir sürü oğlumun olacağını söyledi.

Rahat bir nefes aldım. Her şey yoluna girecekti!

Güçlü erkek çocuklarım olacaktı. Zayıf ve sakat kız çocukları

"Hadi bana oğlumu göster."

değil."

"Acelesi yok lordum," dedim bir öpücük için daha uzanırken.

Macbeth adamlanna bağırdı ve az sonra iriyan Eadulf göründü.

Ama Macbeth'in dikkati dağılmadı. "Rhuven! Bebeği getir."

"Ölümlülerin kaderini elinde tutan Tanm," dedi Macbeth, Rhuven gözlerini yerden kaldırmadan bebeği odaya getirdi.

başını yukan kaldırarak. "Kötü bir kadından doğan bu anormal Korkumu sahte bir neşeyle gizlemeye çalışarak, "Artık çocuğu reddettiğime şahitsin."

döndüğüne göre bir isim seçip onu vaftiz ettirelim," dedim.

"Bunu haketmiyorum!" diye karşı çıktım, kızımı ağlayana Macbeth cevap vermedi. Bebeğin kundağıyla oynayıp üzüntü kadar göğsümde sıkarak. "Asıl sen cezalandırılmalısın. Kocamı dolu bir sesle homurdandı.

öldürüp topraklarına ve unvanlarına el koydun. Beni de çaldın.

"Büyük savaşçıların, ittifak evliliklerine verecek kızları olmalı,"

Seni hiç istemedim."

dedim.

Siyah gözleri öfken alev alev yandı. Çocuğu benden alıp Bana baktı. "Kahin beni kandırdı mı?" diye sordu şaşkınlıkla.

Eadulf a fırlattı.

"Sonraki erkek olacak, söz veriyorum." Bebeğin üstünü örtmek

"Hayır! Ben bir kralın torunuyum, o bana ait!" Eadulf a doğru için onu Rhuven'den aldığım sırada, lordum onu elimden aldı.

atıldım ama Macbeth bana engel oldu. Kolunu tutup Battaniye üstünden düşünce, bebek kollannı ve bacağını çırpmaya başladı, bir tek ayağı içe dönük olan bacağı kıpırdamıyordu.

8

"Beni cezalandırmak için Macbeth aldı bence," dedim. "Bir dahaki sefer ona bir oğlan doğuracağım, o da bana bilekliği geri ayaklarına kapandım. "Seni gücendirdiğim için özür dilerim verecek."

lordum. İsteddiğin her şeyi yapacağım. Yeter ki bana kızımı ver."

Ellerini silkip benden kurtuldu. "Onu unutacaksın." Ea- dulf a dönüp, "Şu yarattığı fundalığa götür de kurtlar işini halletsin,"

dedi.

Eadulf kolunun altında kızımın birlikte odadan çıktı. Dizlerimin bağı çözülünce yatağın üstüne düştüm. Rhuven hemen Eadulf un arkasından fırladı. Macbeth üstüme yaslandı, kızgın nefesini yanağımda hissediyordum.

"Hayatta kalıp sana -ya da bana- yük olmayacak!" İyice üstüme abanmıştı. Onu itmeye çalışırken kulağımanın dibinde gökgürültüsü gibi bir homurtu duydum ve kendimi yine karanlığa teslim ettim.

Dağınık yatakta uyandığımda tek başımaydım. Beşik boştu.

Göğüslerim soluk tenli kızımın özlemiyle sızlıyordu.

Bütün annelik duygularım soğuk gözyaşlarına döküldü.

■■■

Yine aynı yerde yatıyordum, kıpırdamadan. Kızım kadar güçsüz ve çaresizdim. Bir toz bulutu gibi kupkuruydum. Ne bir damla sütüm, ne de dökecek bir damla gözyaşını vardı.

Elim öbür koluma uzandı. Kolum çıplaktı.

"Rhuven, bilekliğim nerede?" Sesim çok donuktu. "Şeyden beri görmedim. ." Ama kızımın benden alındığı günü telaffuz edemiyordum.

"Bilmiyorum leydim," dedi Rhuven gözlerime bakmadan.

10

11

Bacağıma sıcak, kokulu bir bez sanyorlardı. Hehvain bir şeyler mınıldanıyordu. Annem yüzünde hoşnutsuz bir ifadeyle bacağımı ovuyordu.

Kömür taşıyan küçük at. Bir o yana, bir bu yana savrulan, düşmemek için iki yanına sımsıkı yapıştığım kızak.

2

Gölde dalgalar oluşturan uzun, beyaz boyunlu bir kuş. Ona dokunmak için uzanıyordum ama su beni içine çekiyordu. İçim korku doluyor, üşüyordum. Annemin kollan beni sudan çıkarıyor, Karaağaç Ormanı

kuş yavaşça uzaklaşıyordu.

Anılarımın en belirginini de şuydu: Gece, ay. Başımın üstünde yuvarlak bir yüz. Annemin sırtındaki bir askının içindeydin, onun boynuna sarılmışım. Hehvain eski bir bastona yaslanıyordu.

Beyaz gövdeli ağaçlardan oluşan bir koru. Gökyüzüne uzanan Albia

eller gibi topraktan fırlayan kocaman, siyah taşlar. Anneme ve Hehvain'e abla diyen bir kadın.

Hehvain, "Onu iyileştirmeye çalıştım ama güçlerim kul-Sahip olduğum ilk anılar parça parçaydı.

lanmaya kullanmaya zayıfladı," dedi.

Annemin kollarında yatmış karaağaca bakıyorum. Dal-

"Bu yüzden ruhların en güçlü olduğu yere, yani buraya lar titriyor, yapraklar sallanıyor, kuşlar o daldan öbür geldik," diye açıkladı annem.

dala konuyordu. İçim tarifi imkansız bir özlemle doluydu.

Islak çimlerin üstünde yatıyordum. Önümde dikilen taş, Ağılda koyunlarla birlikte yuvarlanıyordum.

Onlardan gökyüzünden daha karaydı. Hehvain bastonunu kullanarak biri olduğumu hayal edip yüzümü yumuşak tüylerine gö-

benim ve taşın etrafında bir daire çizdi. Üç kızkardeş şarkı müyordum.

söylemeye başladı:

Kömür, kireç, funda ve ıslak yosun kokusu. Ellerim ve *Güneş batar, yenisi doğar sabaha.*

bacaklarım yerlerde emeklemekten kirlenmişti. Ben ağlar-

Ölü ruhlar yükselir, ağlar mezarların başında.

ken annem bir parmağına bal sürüp beni kandırmaya çalı-

Ruhlar gelir insanları uyarmaya.

şıyordu.

12

13

Helwain çemberin etrafında geri geri yürüyordu. Sesi rüzga Yürümek, yerde ellerimin ve dizlerimin üstünde sürünmekten titreyen çimler gibi dalgalanıyordu.

çok daha iyiydi. Bez ve yiyecek karşılığında yün ve sepet satmak için annemle birlikte köye yürüyordum. İnsanlar bana acıyan *Bu bebeğin bahtındaki kara düğüm,*

Çözülsün artık.

bakışlar fırlatsa da ben halimden çok memnundum. Eve geldiğimde bacağım ağrıyordu. Helwain onu sıcak, kokulu Gözlerime yaşlar doldu. Sesi iliklerimde hissediyordum.

bezlerin içine sarardı. Mırıldanıp şikayet etse de memnun Ruhlar rüzgarlarla uğuldayıp toprağın altından çıkıyor ve etrafımı olduğunu biliyorum.

sarıyordu.

Köye yaptığım pek çok ziyarette annemle Helwain'in, orada

"Bakın gözleri nasıl hareket ediyor," dedi Helwain kar-yaşayan insanlar gibi olmadığını anlamıştım. Helwain kulübeden deşlerine. "Onları görüyor."

pek çıkmıyordu. Ocağın başına oturup saatlerce taş değirmeni çevirerek un yapıyor, ya da yünü bir kolunun altında tutup ipi

öbür elinin baş ve işaretparmağıyla çevirerek yün eğiriyordu.

Karaağaç Ormanı'nın kenarındaki bir kulübede yaşayan Makara döne döne yere düşüyor, ona baktıkça benim de başım Murdo ve Colum'la tanışana kadar dünyada bir tek annem, dönüyordu.

kardeşleri ve ben yaşıyoruz sanıyordum. Murdo, arpa ve yulaf Helwain sadece geceleri dışarı çıkar, gündüz de elinde yaprak yetiştiriyordu, bir de el ve ayak parmaklarımla sayamayacağım ve bitki dolu bir sepetle dönerdi. Direklere astığı bitkiler kadar çok koyunu vardı. Başta ondan çok korkuyordum. Sesi bir hışırdayıp tuhaf kokular yayıyordu. Hehvain bazen de küçük bir tepeden düşen kayalar gibiydi, başı da yumurta gibi saçsız. İki hayvanın kafatası, bir yılanın derisini ya da yosunlu bir taşın parça odunu oyup bunları deri parçalarıyla ayağıma tutturdu.

altında bulduğu bir kertenkeleyi getirirdi. Onları toz haline getirip Annem böylece ayağımın güçlü ve dümdüz şekilde uzayacağını küçük kavanozlara koyardı ve bunlara dokunmamı yasaklayana söyledi. Bir ağaç gibi.

kadar bu tuhaf şeyler benim oyuncaklarım olurdu.

Colum benim gibi bir çocuktur. Kıvırcık saçları vardı. Suratını Annemle Helwain'in kardeşi Rhuven her ziyarete gelişinde komik şekillere soktukça gülüyordum. Sincap gibi atlayıp bana oyuncak ya da bazen yeni bir giysi getiriyordu. Yumuşacık zıplayabiliyordu. Ben de aynısını yapmak istiyordum. Bir gün kumaşlardan yapılan kendi giysileri, yaz göğünün ya da olgun Colum'un kolunu yakalayıp ayağa kalktım. Annem haykırsa da çileklerin rengindeydi. Bana gözleri dolu dolu bakıp, "Ne kadar da onun da mutlu olduğunu biliyordum.

büyümüşsün!" derdi.

14

15

kocası. Adam kadını aramaya gittiğinde onun bedenini bir kayanın üstünde bulmuş. Bütün bunlar sen daha doğmadan Bacağım bile büyüyordu. Bataklık kömürlerinin olduğu yere olmuş."

giderken Skelpie Taşı'nın tepesine bile tırmanabiliyordum.

Helwain bunu anlattıktan bir süre sonra bir rüya gördüm.

Perilerin taşın tepesinde dans ederken aşındırdığı yerde çukurlar Kocaman, siyah bir köpek beni alıp çalılığa götürüyordu. Orada ve zikzaklar oluşmuştu. Periler elime sığacak kadar küçüktü.

beyaz bir geyik ortaya çıkınca da köpek kaçtı. Uyandığımda Tenlerinin rengi düğünçiçekJerine, sesleri su sıçramasına ya da bataklığın ortasındaki bodur bir huş ağacının altında oturuyordum. Attığım her adımda bataklığa gömülüyordum. An- .

ufacık taşların şangırdamasına benziyordu. Geceleri bazen çimdik nemle Helwain beni bulana kadar bütün gün ağladım.

atıp beni ısınyorlardı, uyandıgımda da kolumda kızarıklıklar

"Böyle başını alıp gitmemelisin!" diye azarladı beni annem.

oluyordu. Onlarla gündüz bile oynuyordum. Su dolu bir kovada

"Ben gitmedim!" diye karşı çıktım. "Siyah bir köpekvfoe- ni deniz kabukları yüzdürüyorduk. Kabuk suya batana kadar da buraya getirdi."

içine küçük çakıllar dolduruyorduk.

Helwain ısırık izi var mı diye kollarıma, bacaklarıma baktı.

"Şimdi bat küçük gemi, yeter bu kadar yüzmek," diye şarkı Teyzem korkunç bir köpekmiş gibi ırkıldım.

söylüyordum. "İşte fırtına geliyor!" Sonra da perilerle birlikte

"Helwain, onu bir daha korkutma!" dedi annem. "Onu kovayı sallıyordum.

gözümüzün önünden hiç ayırmamalıyız."

"Albia, seni yaramaz kız!" derdi oyunumu izleyen annem.

Kafamın içindekileri görmek isteyen kara gözlerle bana bakan Ama deniz kabuğuyla küçük taşlar çoktan kovanın dibine batmış

Helwain, "Hiç merak etme, aynen öyle yapacağım," dedi.

olurdu.

"Sadece bir rüyaydı, sadece rüya Albia," dedi annem bana

"Helwain gibi yaptım," diyordum.

sarılarak.

"Helwain'in saçmalıklarına kulak asma."

Ama hikayeleri beni bazen korkutsa da Helwain'i dinlemeye devam ediyordum. Helwain *çalılıkların* arasındaki bir iblisin Ormandan Colüm'un evine giden yolu biliyordum. Oraya tek insanların canını aldığını söylüyordu. Ama o, kötü ruhu başıma gitmeye iznim yoktu ama annemle Helwain bütün gün ehlileştirmiş, ruh da onu bataklığın etrafından güvenli bir şekilde beni takip edemiyordu sonuçta.

geçirip kurtları ondan uzak tutuyormuş.

"İblis nasıl görünüyor?" diye soruyordum ona.

"Bazen dişi bir geyik, bazense bir köpek kılığına girer. Geyik çalıllıkta kaybolan leydinin hayaletidir, köpekse onun 16

17

tu. Ödüm kopsa da merakla onun peşinden gittim. Tavşan kıpırdamadan. yerde yatıyordu; gözleri açık ve saydamdı. Yerde Bir gün Colum'la birlikte yaban mersini toplayıp çoğunu yedik.

onun gibi küçücük bir hayvana göre çok fazla kan vardı.

Yakınlardan orakla kesilen arpalann hışırtısı geliyordu.

Hayvanın kederinin parlak akıntısından gözlerimi alamıyordum.

Murdo'nun kel kafası tarlanın üzerinde görünüyordu.

Birden, "Senin baban nerede?" diye sordu Colum.

Ne kadar aptal olduğunu düşünüp ona baktım. "Babam yok," dedim.

"Ama herkesin bir babası vardır," dedi.

"Benim hiç olmadı," diye ısrar ettim. "Annem babaya ihtiyacım olmadığını söylüyor." Ona neden annesi olmadığını sordum.

"Küçük erkek kardeşim doğarken öldü. Kardeşimi de yanında götürdü."

"Demek ki senin annen yok, benim de babam," dedim omuzlanmı silkerek. Merak edilmemesi gereken basit bir gerçektir bu.

"Şşt," dedi Colum fısıltıyla. Cebinden bir sapan çıkarıp lastiğe bir taş yerleştirdi. "Bak taşı nasıl hızlı atabiliyorum. Akşam yemeğine bir tavşanımız olacak."

Tavşanın çimlerin arasında sıçradığını gördüm. Gözlerimi kapatınca önce sapanın sesini, sonra da Colum'un iç çekişini duydum. Atışı kaçırmıştı.

"Sıra sende Albia. Korktu ya, artık kıpırdamaz. Kolay bir atış."

Tavşanı incitmek istemediğimden kafamı salladım.

"Ama onu öldürmezsem babamla birlikte aç kalacağız."

Yeniden nişan aldı ve ben onu durduramadan tavşanı vurdu.

Colum zafer dolu bir halde avını incelemek için koş

lüydü. Devasa savaş gemisinde sadece kürekleri çekmek için yetmiş iki adama ihtiyaç duyuluyordu. Gökyüzünde sessiz ve hızlıca uçan bir martı gibi denizde süzülürken, kuzey kıyıları tehdit eden Viking haydutlarını ve Orkney çapulcularını dağıtıyordu. Yine de bütün bu zenginliğe ve elinin altındaki kaynaklara rağmen Macbeth, Kral Duncan'ın - o sahtekarı, 3

haketmeden, büyükbabası Malcolm tarafından tahta getirilen o yeteneksizin- sadık hizmetkarı olarak kalıyordu!

Dun Inverness

Duncan İskoçya'yı yönetiyor olabilirdi ama Macbeth bu kuzey krallığının tümünü idare ediyordu. Düşmanlarımız bizden korkuyordu. İhtiyaçlanmın, isteklerimin ötesinde bir zenginliğe sahiptim. Damarlarımda bir zamanlar İskoçya kralı olan Kenneth'in asil kanı dolaşıyordu. Yine de hiç kimseyim ve hiçbir Grelach

şeyim yoktu. Ta ki bir erkek çocuğum olana kadar.

Kocam bir çocuğum olması için kendini paralıyordu. Beni hediyelerle, tatlı sözlerle yumuşatıyor, başansız olduğumda da **B**

çok sert davranıyordu. Kilisede diz çöküp Tanrı'nın anasına ve en kulenin hanımı, oymalı dişbudak ve meşe mobil-azizlere adaklar adadım. Kilisenin bahçesinde, üzerinde tavşanlar, yalın, mücevherlerin, kaliteli, yün kumaşlardan ya-kuşlar, sarmaşıklar olan taş haça elimi sürüp rahmime bir bebek pılan giysilerin, yatağımın ayakucunda duran sandık-düşmesi için yalvardım. Bu isteğim iki kez yerine geldi de, ama taki Viking mücevherlerinin sahibiydim. Bütün Dun Inver-ben karnımda bir bebeğin büyüdüğünden şüphelenir ness'in, onun hizmetçilerinin, erzakların, verandaların, bah-şüphelenmez rahmim yine boşaldı.

çelerin, küçük çakıllarla kaplı savunma hendeklerinin hanı-

Galiba Tanrı öfkelenip bir çocuk daha haketmediğime karar mıydım. Inverness şehri de, dağlara kadar uzanıp giden ka-verdi. Kızımı kaybettiğim için ne kadar üzgün olduğu yalıklı çalılık da benimdi. Dalgalarla yıkanan kayalar, kocamın donanmasının demirlediği halicin, ötesindeki tüm deniz yollarının sahibi de bendim.

Ben Moray Leydisi Macbeth'tim. Kocam Ross, Sutherland, Glamis ya da Cawdor'un baronlarından çok daha güç-

"Oğlumla böyle konuşmaya nasıl cüret edersin!"

"O benim oğlum değil. Neden onu önemseyeyim ki?"

mu biliyor mu acaba? Daha sonra Luoch'u gözümün önünden hiç Macbeth'in ses tonu çok zalimdi.

ayırmadım. Tek sahip olduğum şey oydu. Ayrıca Kral Kenneth'in

"Onu oğlun yap o zaman. Luoch'a adını verirsen senin de bir de torununun çocuğuydu ve günün birinde kral olabilirdi. Bu varisin olur."

yüzden emekleyecek kadar büyüdüğünde, ağlamalarına aldırış

Macbeth oğlumun kuzguni siyah saçlarının ve soluk teninin etmeden onu belime ya da bir- direğe bağlamaya başladım.

üzerinden bana baktı. "Bizim oğlumuz olur da senin piçin ezilir Rhuven karşı çıktığında da, "Bırakayım da şöminenin üstüne mi diye beni çocuksuz bırakıyorsun, değil mi?" Suç- lamalanndaki gitsin? Ya da merdivenlerden düşüp ayağını mı kırsın?" diye karşı öfkeyi doğru düzgün saklayamıyordu.

çıkıyordum.

"Bu doğru değil! Sana itaat ediyorum ve bir çocuk vermesi için Artık oğlan bağlandığı ipten kurtulabiliyor, çocuklarla sürekli Tanrı'ya dua ediyorum!"

oynamak için köydeki kulübelerin olduğu yere koşuyordu. Onu Ona iki kez düşük yaptığımı söylemeye cesaret edemiyordum.

çağınca bana her cevap vermediğinde kalenin surlarından Benim de lanetli olduğumu düşünebilirdi. Gözlerimi ondan aşağıdaki hendeklere düşüğünü ya da ormanın içine dalıp periler kaçırarak yere baktım. Ama üzerimdeki suçlayıcı bakışları beni tarafından kaçırıldığını düşünüyordum.

rahat bırakmıyordu.

Periler mi dedim? Hayır, esas korktuğum kurtlardı.

"Günün birinde Luoch'un kral olmasını istiyorsun, biliyorum.

Bu isteğinin yerine gelmesi için beni kullandın," dedi şüpheyle.

"Ben öldükten sonra o Moray Baronu olursa, tacı çalmak için iyi Zavallı Luoch. Aslında beş para etmez annesini çok seviyordu.

bir pozisyona ulaşmış olmaz mı?"

Macbeth bana soğuk davranınca ya da beni ağlatınca, Luoch Macbeth benim kanımla alay etse de

sesimi çıkarmamalıydım.

kollarını bana dolayıp beni teselli etmek için bir şeyler Böyle büyük bir iftirayı kabul edemezdim. Yine de kocam beni mırıldanırdı. Ben de onu yanağından öperdim. Onu sevmesem de, kıskırttı.

bu görüntü kocamı kıskançlıktan deliye çevirirdi.

"Baban Ranold da, oğlunu Duncan'ın varislerinden daha çok Anne oğul birbirimize fazla şefkat gösterdiğimizi gördüğünde, tutan baronlara yakın olmak istiyor. Bunu inkar edemezsin."

"Şu kara şeytanı gözümün önünden çek!" diye bağıırırdı.

Derin bir nefes aldım. Konuşmak ya da bu tehlikeli sularda Luoch korkudan sinerken ben birden dışı kaplan oluverirdim.

nasıl yüzeceğimi düşünmek için. Sonra Luoch'un ha 22

23

İyice böbürlenlen Macbeth, "Öbür baronların bana ne kadar bağlı olduğunu biliyorsun karıcığım," dedi. "Ross ve Angus la odada durmuş, olan biteni kocaman açtığı gözleriyle izlediğini Baronları gözüme girebilmek için birbirleriyle yaşıyor, kuzenleri farkettiler. Rhuven de köşede bir taburede oturuyordu. Benim Banquo da generalim olmak için kendini paralıyor. Diğerleri en iyi yanımdan hiç ayrılmazdı zaten. Macbeth'le aramızda geçen her savaşçıları ve gemilerini kabul edeyim diye çırpındı zaten. Kral şeyi duymasına rağmen bir taş kadar sessiz ve ketum dururdu.

Duncan için savaşabilecek binlerce adam toplayabilirim. Biz Ben Luoch'u odadan çıkarmasını işaret edince Rhuven hemen olmadan İskoçya'yı bir arada tutamaz. Bu yüzden söylenip durma yerinden kalktı.

ve işe yaramaz ihtiraslarından vazgeç. Ben halimden

"Lordum, sözettiğin şeyler beni değil, babamı ilgilendiriyor."

memnunum."

Oğluma duyduğu kıskançlığı dağıtmak için kocamın bakır rengi

"Böyle değersiz bir adamın kendine kral demesine nasıl göz saçlarını okşadım. "Senin isteklerin benim de isteğindir," diye yumabiliyorsun?" diye ısrar ettim.

mırıldandım. "Senin isteklerin de ülkedeki en güçlü barona

"Senin akrabaların daha mı iyi kral olurdu demek istiyorsun?"

yakışan yücelikte olmalıdır. Sen nasıl ilerleyebileceğine bak."

Macbeth yüzünü yüzümün birkaç santimetre yakınına yaklaştırdı.

"Ben halimden memnunum. Duncan beni hafife alıyor. Bana Saçları alev alev olmuştu, siyah gözleriyle beni yiyip bitiriyordu Glamis'i vaat etmişti, eski baronun ölmesi de an meselesi."

sanki. "Senin piçinden önce ben kral olacağım."

"Glamis önemli değil ki. Sen daha iyilerini hakediyorsun.

Aramıza düşen o keskin, acı sessizlik, dakikalar geçtikçe daha Duncan senin yanında güneşin yanındaki ay gibi sönük kalıyor. O

da büyüyor.

burayı bir kez ziyaret edince bizim zenginliğimizi göreceksin ve

"Demek sen de istiyorsun," dedim dikkatlice.

yumuşak, güçsüz Kral senin daha iyi şeyler ha- kettiğini kabul

"Kim istemez ki?"

etmek zorunda kalacak."

"Ama böyle bir şey olması için. ." diye söze başladım.

' Kral a karşı duyduğun küçümsemeyi bu kadar belli etme,"

"Duncan'ın ölmesi lazım," dedi Macbeth aklımdan geçenleri dedi Macbeth sertçe. "Onun hakkımızda ne düşündüğü bizim için tamamlayarak.

çok önemli."

Siyah gözlerinin içine bakınca, oradaki ihtiras kıvılcımının alev

"Kötü bir şey düşünürse ne olur? Sadece kendimize bağımlı aldığını gördüm.

olmak daha iyi olmaz mıydı?" Artık Duncan'ı değil kendimi

"Bunu konuşamayız," diye fısıldadım elimi dudaklarına düşünüyordum. Çocuğumu benden alabilecek güçteki bir adama götürerek.

bağımlı olmak ne büyük bir acıydı!

Ama aramızda, birlikte besleyip büyüteceğimiz bir şey ettik. Sonra gökyüzünde üç kuzgun gördüm. Bütün bir gün yeşermişti.

boyunca gemimizin etrafını çevirdiler."

Luoch'un gözleri faltaşı gibi açılmıştı. Rhuven de nefesini

■ ■ ■

tutmuş dinliyordu.

Macbeth Orkney Adaları'na saldırmak için yedi gemisiyle

"Sonunda yüksek bir gemi direği seçip oraya yerleştiler.

birlikte yola çıktığında rahmime bir bebek daha düşmüştü. O

Dakikalar içinde gemiyle birlikte bütün mürettebat sular altında dönene kadar yelkenler fora seyreden bir gemi kadar kocaman kaldı." Macbeth gözlerinde o an yaşadığı korkudan kalan izlerle olmuşum. Macbeth umut ve aşk dolu bakışlarla beni bekliyordu.

bana baktı. "Sıradan bir fırına değildi. Sanki doğaüstü bir ruh Bu oğlan doğunca aramızda her şey yoluna girecek ve uzun lanetini üzerimize salmıştı."

zaman önce vaat edilmiş kehanet yerine getirilmiş olacaktı.

Ürpererek, "Çocuğun aklına saçma sapan batıl inanışlar Lordum Luoch'a karşı bile yumuşamıştı. Kendi oğlu olunca sokma," dedim.

Luoch'un varlığı artık onu küçük düşürmeyecekti. Ona, Danimarkalı bir korsandan aldığı, yaban domuzu derisinden

■■■

yapılmış bir kın ve sapında değerli taşlar olan bir kama hediye Bebek karnımı öyle büyük bir gayretle tekmeliyordu ki onun etti.

erkek olduğundan hiç şüphem yoktu. Macbeth bebeğin adını Gözleri parıldayan Luoch üvey babasına bir soru sormaya Kenneth koymayı kabul etti. Ne de olsa bütün İs- koçya böyle cesaret etti. "Yedi gemiyle aynlıp altı gemiyle döndünüz. Diğer değerli bir kralın adına sahip birine saygı gösterecekti. Dövüş

gemiye ne oldu?"

konusunda yetiştireceğini söylediği güçlü oğlunu bütün Oğlan düşündüğümünden daha zekiydi.

savaşçılarına anlatıp övünüyordu. Bütün önemli baronların en az

"Sana korkunç bir hikaye anlatacağım," dedi Lordum kaşlarını bir oğlu vardı. Banquo'nun oğlu Fleance'ti Kral Duncan'ın iki oğlu vardı; Prens Malcolm ve Prens Bane.

atarak. "En uzaktaki Orkney Adası'ndan dört günlük mesafeye Günün birinde kamımdaki hareketlerin durduğunu hissettim.

vardığımızda bir fırtına donanmamızı vurdu. Rüzgar yelkenleri Karnımı dürttüm ama oğlum kıpırdamayınca endişelenmeye yerinden skt. Dalgalar vahşı köpeklerin ağzı gibi kprmşt.

başladım. Karnım ağnyor, bağırsaklanm sancıyor- du. Rhuven Adamlar güçlükle kürek çekmeye çalışırken küreklerin çatladığını merak etmememi söyledi. Beni yatırdı ve içmem için bana tadı duyabiliyordun. Hayatımızı bağışlamaları için Columba'ya ve şarap verdi. Ama bir türlü rahatlayamıyordum. Bıçak gibi bütün azizlere dua

saplanan sancıların ardı arkası gelmiyordu. Bütün oda etrafımda dönüyordu.

26

27

Sonca bacaklarımın arasından kanlar sızmaya başladı.

"Erkeğim zaten. Bir erkek üzüntüsünü belli edemez mi?" diye Damlalar gle dönüştü. İki bacağımlı sımsıkı kapatsam da kan yalvardı.

durmuyordu. Bebeğin rahmimden kayıp düştüğünü hissedince Kendi üzüntümü zalim sözlerle ıkanyordum. "Erkek mer- kek yaralı bir hayvan gibi bağırdım. Rhuven'in, "Hayır, olamaz!"

değilsin, karından canlı bir ocuk yapamıyorsun bile."

dediğini duydum. Başımı kaldırıncaya, onun kanlı ellerinde, bedeni

"Sen sanki çok iyi bir kadın mısın! Neden oğlumuz için kusursuz ama kendisi ölüm kadar sessiz ve sakın yatan erkek ağlamıyorsun?"

bebeği gördüm.

"Ben böyle kayıplara alıştım," dedim acı acı. "Rahmime üç kez senin erkek çocuğun düştü,  de vaktinden önce benden

■

ayrıldı. ."

Kalbim göğü kafesimin arkasına yerleştirilmiş bir taş

Dilimi ısırdım. Keşke bunu hiç sylemeseydim.

parçasıydı. Aynaya bakınca kaya gibi bir sertlik görüyordum.

"Üç kez mi?" diye bağırdı Macbeth. "Diğer ikisi ne zamandı?"

Yanaklarım içine göçmüş, kemiklerim çıkmıştı. Daha yirmi üç Öfkesi kopmak üzere olan bir fırtına gibiydi. Az sonra beni yaşında olmama rağmen saçlarıma aklar düşmeye başlamıştı.

yerdeki kayalıkların üzerine vuracaktı. "Bana neden söylemedin?"

Gözlerim buzla kaplı bir göl gibi soluk ve sertti.

Macbeth yumruklarını sıkıp üstüme üstüme geliyor.

Tanrı ve azizler dualarımı duymadığı için bebeğin kilisenin

"Çünkü korktum Lordum!" Uzanıp gözyaşlarından ıslanmış

bahçesine gömülmesine izin vermedim. Onu kalenin yakınlarına yanağına dokundum. Çocuğum olmadığı için beni başından gömdük. Rhuven durmadan ağlıyordu. Ayağımın altındaki çimler atmasından korkuyordum.

de çiyden sırılsıklam olmuştu, sanki toprak da ağlıyor diye Macbeth dokunuşuma tepki vermedi. Uzaklara bakarken geçirdim içimden. Mezarın üstüne taşlar yığıldık. Kocam kaşlarını öyle çatmıştı ki gözlerini göremiyordum. "Üç kez," diye üzüntüden altüst oldu.

tekrarladı. "Bu kötü şansa işarettir."

Onun, uzun zaman önce ölen kızımıza ne kadar zalimce

"Ama kesin yine doğuracağım. Dört her zaman şans getirir,"

davrandığını 'hatırladım. Onun için bir damla yaş dökmüş müydü dedim. "Gel, içeri gidelim. Rhuven, odamı hazırla ve şarap getir."

acaba?. Oysa şimdi gözünü bile açmamış bir bebek için yas Macbeth'in kolunu tuttum ama o kıpırdamadı. Sert bakışları tutuyor.

dışarıdaki mezarlığa kaydı.

"Erkek gibi davran. Göz yaşlarına hakim ol," dedim ona , üzüntüyle.

"Erkek çocuğum olacağını söyleyen kadın büyücü müydü?"

diye sordu aniden. "Onu bulup gerçeği öğrenmeliyim."

Uzaklarda, ormanın içinde bir kurdun uluması, küçük bir hayvanın kötü kaderiyle karşılaştığı anlamına gelirdi. Bazen bir çemberin içine yığılmış taştan devleri görmek için Stra- venock Anıtı'nın oraya kadar yürürdüm. Onun yakmlann- da, devasa meşe ağacının şekilsiz dallan, toprağın altından çıkmaya çalışan 4

bir gulyabaninin kollarını andınrđı. Bunu düşününce içimi kaplayan ürpertiyle neşelenir hemen kulübeye koşardım.

Baykuş gibi geceleri yaşadığım için, Rhuven bir gece beklenmedik bir şekilde çıkıp geliverdiğinde uyanıktım. Anneme Karaağaç Ormanı ve

söylediklerini az biraz duyabildim. Baronla kansı- nın vaktinde Bahtsız Bataklık

önce doğan erkek bebeklerini gömdüğünü söylüyordu. Helwain baronla ilgili sorular sordu. Savaştan konuştular. Duymak için kendimi paralıyordum.

"Kral Duncan, Macbeth'le askerlerini savaşa çağırdı," dedi Albia

Rhuven. "MacDonwald İsyanı. Baltalı İrlandalı piyadelerle süvariler Spey Vadisi'nden Du\can'ın kalesine doğru yü-

B

rüyorlar."

azen annemle Helwain uyuduğunda tek başıma ka-

"İsyan "mı?" dedi annem elini boğazına götürerek.

ranlığa çıkardım. Ay olmasa korkardım herhalde. Aşı-

"Macbeth kime bağlı peki?" diye sordu Helwain.

şıgi geceyi gündüz kadar aydınlattığından yolumu

"Kral Duncan a tabii ki!" dedi Rhuven aceleyle. "Aynlır- ken kaybetmiyordum. Helwain bitkilerin dolunayda toplandığı leydime eve zaferle döneceğini ve zaferi leydimin ayaklanna zaman daha etkili olacağını söyleyip geceleri dışan çıkıyor-sereceğini söyledi."

du. Ama bence onu kendisine çeken esas şey geceydi. Ge-

"Bu iki ayn anlama gelebilir," dedi Helwain. "Daha büyük celeri orman seslerle dolu oluyordu, bülbülün tatlı çağnsı, ihtirasları olmadığına emin misin?"

yavru baykuşun yas dolu haykınışı, nehrin kenarlarındaki

"Halinden memnun görünüyor," dedi Rhuven. "Eski Glais kurbağalann sesleri. Bazen bütün toprağı

"ve ağaçlan bir sis baronu öldü. Lordum da Duncan'ın Glamis'in topraklarını ve kapları, o zaman periler küçük ayaklarını yaprakların üstüne vuruyormuş gibi damlayan suyun sesini duyardım.

30

31

ğini söyledi. Dun Inverness'den gelen Rhuven, bizi ormanın kenarında bekliyordu. Beni görünce kaşlarını çatı.

unvanını ona vereceğini bekliyor. Ama beni çok endişelendiren başka bir

"Onu neden getirdiniz?" diye sordu sinirlenerek.

şey var." Rhuven duraksadı. "Yeni doğmuş oğlunun ölümü onu derinden

"Yalnız başına kalmaktan korktu. Neden olduğunu tahmin yaraladı. Helwain, Macbeth ona yalan söylediğine inanıyor. Seni bulmaya edersin," dedi annem bana sarılarak. "Merak etme. Onu saklarız."

yemin etti."

Hiç korkmadığını gibi neden saklanmak zorunda olduğumu

"Köyde sorarsa nerede yaşadığımı gösterirler," dedi annem sesi da anlamıyordum. Yapacağım kısa yolculuktan dolayı heyecan yükselerek. "Ama buraya gelmemeli."

duyuyor ve ormanda ne göreceğimi çok merak ediyordum.

Can kulağıyla dinlememe rağmen konuşularlardan hiçbir şey Geyiklerin kayaların arasından akan küçük derelerden su anlamıyordum.

içtiği dik yamaçlardan inip çıktık. Tepemizdeki kızgın güneş

"Gelmeyecek, biz ona gideceğiz," dedi Helwain. "Haftaya, dolunay yüzünden gözlerimizi açamıyorduk. Çiy taneleri yerden kalktıkça uzun, mor gölgeler de soldu. Başımızın üstündeki güneş arkamıza çıktığında, Bahtsız Bataklık'ta, kötü talihin anavatanında pusu kurup onu saklanmaya başlar. Ayı üzümü çalıları, bodur huş ağaçları ve bekleyeceğiz."

pembe beyaz çiçekli süpürge- otlarıyla kaplı yumuşak toprağa

"Ona ne diyeceksin Helwain? Yine oğlu olacağını söyle- memelisin,"

vardık çok geçmeden. Helwain yumuşak, nemli toprağın diye uyardı Rhuven.

bataklığa dönüştüğü yeri kestirmek için değneğiyle toprağı Helwain omuzlarını silkti. "O zamana kadar söyleyecek bir şeyler kanştırdı. Bahtsız Bataklık'a varmıştık. Anneme bu yerin adının bulurum."

neden Bahtsız Bataklık .olduğunu sorduğumda, bunu kimsenin bilmediğini söyledi. Ama zamanında büyük bir sel olmalıydı bence. Yosunlar ve çalılarla kaplı bir sürü kalıntılar, sık, çinili bir Helwain bütün hafta tozlan ve ilaçlarıyla meşguldü. Ocakta kemikleri suyun içinde küçük adacıklar görüyordum.

eziyor ve bir işaret bulmak için tozlan karıştırıyordu. Geceleri gökyüzüne Uzakta bir hareketlenme oldu. "Biri geliyor anne!" Nal sesleri bakıyordu. Annem sessiz ve gergindi. Ormana gidecekleri gün benim yumuşak toprağı gittikçe daha büyük bir sesle dövüyordu.

Murdo ve Colum'la kalmam için ısrar etti. Ama ben Helwain'in karanlık işlerini gömek için ölüp bittiğimden ağlayıp annemin ayaklarına kapandım, o da beni götürmeyi kabul etmek zorunda kaldı.

Sabah erkenden Bahtsız Bataklık'a doğru yola çıktık. Annem, içinde battaniye, yiyecek ve Helwain'in tenceresi olan yük kızığını çekiyordu.

Lordu bulmanın birkaç gün sürece

32

33

Hehvain her yönden görünecek küçük bir tepeye doğru yöneldi. Tepeye vardığımızda, toprağın altına yan gömülmüş bir Helwain yakınındaki bir kaya parçasına yöneldi. Annem evden kalan kaya parçalarını gördük. Hehvain küçük bir ateş

kızığı eğreltiotu yığınının içine sürükledi. Kayanın arkasına yakarken Rhuven de içini boşalttığı kızığın üstünü eğreltiotlarıyla çömeldik. Birkaç savaşçı ve atlı adam birbirine doğru yol alırken örttü. Kızkardeşlerin eski taşların ve ağaçların üzerini sarmış

atların koşum takımlarının şingirtilerini duyabiliyorduk.

yosunların renginde, yeşilimsi gri giysiler giymelerini izledim.

"Kral adına sizi selamlanz!" diye bağırdı adamlardan biri.

Rhuven'le annem yüzlerini ve ellerini küllerle ovdular. Helwain

"Savaş meydanından ne haberler var?"

gizlenmek için böyle kıyafet değiştirmede. Dağınık gri saçları, üstü

"Bu mesajı Duncan'a iletin," dedi cevap veren kişi. "Gö- züpek kıllarla kaplı çenesi ve gözlerinin altındaki halkalarla yeterince Macbeth keskin kılıcıyla hain MacDonwald'in dersini verdi."

korkutucu görünüyordu zaten.

İlk gruptan boğuk bir ses yükseldi.

"Benim kim olduğumu hatırlayabilmeli," dedi.

"Sen de bu haberi ilet," dedi Kral'ın habercisi. "Cawdor Baronu Annem toprağın içine doğa birkaç basamak inmemi söyledi.

Norveç Kralı'na yardım ettiğini itiraf etti ve bu ihaneti Günün son ışıklan yerin altında kalmış odalara hafifçe sızıyordu.

cezalandırmak için Duncan onun bütün topraklarına el koydu ve Çökmüş taşların arasında kahverengi çimlen bitmişti. Heyecanım başını vurdurttu."

korkuya yer bırakmıyordu.

Böyle cinayetle ilgili lafları duyunca ağzım bir kanş açık

"Bu gece ne olacak?" diye sordum. "Hehvain nasıl bir büyü kalmıştı. Annem parmaklarını dudaklanma götürdü.

yapacak?"

"Cawdor'un ruhuna lanet olsun!" diye gürledi savaş mey-

"Bilmiyorum. Ama sen aşağıda kalıp çıt çıkarmamalısın.

danından gelen adam. "Kral'a sadık Macbeth'in nasıl dövüştüğünü Uyumaya çalış."

anlatın. Onların kanında yıkanmak ister gibi hepsini iki kez Annem gidince bir kayanın üstüne çıkıp taşların arasından bıçakladı."

dışanyı gözetledim. Meraktan içim içimi yiyordu. Ama yaptığımız

"Emin olun ki Duncan minnettarlığını gösterecektir. Macbeth uzun yolculuk yüzünden bacağı ağrıyorsa, göz kapakları şimdi nerede?"

"Çok geride değil. Kral'ın Forres'teki kalesine gidiyor."

ağırlaşmaya başlamıştı. Sadece biraz dinlenmek için uzandım.

Adamlar ayrılırken Helwain ellerini ovuşturdu.

Ama rüyamda korkunç bir şey gördüm. Bir adamın kesilmiş

"Demek savaş tanrıçası Macbeth'i seviyor. Onu bizim yo-başından kanlar damlıyordu. Dudaklarında dehşet verici bir sırıtış

lumuzu çıkarmış. Acele etmeliyiz!"

olan o kesik baştan başka etrafta

Demek görmeye geldiğimiz adam, Rhuven'in efendisi buydu!

Daha yakından görmek için emekleyip bir karaçalının arkasına kimse yoktu. Küçük bir çılglıkla uykumdan uyandım. Yanımdaki saklandım.

bu mezarda başsız hain Cawdor var kesin, diye düşündüm.

Helwain şapkasını indirdi.

Kalbim korkuyla deli gibi çarpıyordu. Emekleyerek basamakları Macbeth'in burnundan soluduğunu duydum. "Banquo, bak, çıktım ve bir hayvan gibi dört ayak üzerinde annemi aradım.

tam da benim aradığım kahin! Şu yaşlı kadın."

Dolunayın ışığı altında Hehvain, Rhuven ve annemi ateşin Sonra Helwain, birbirine sürten taşlara benzeyen sesiyle başında gördüm. Hehvain kazanı karıştırırken annemle Rhuven konuştu. "Selam sana sonraki Kralımız Macbeth!"

de dans ediyordu. Gölgeleleri bir alçalıp bir yükseliyordu. Rüzgar Macbeth eyerinin üstünde hafifçe irkildi. Atı, üzerine bir ok bir kamçı gibi elbiselerini üstlerine yapıştırıyordu. Gizlenmiş

saplanmış gibi kıpırdandı.

köşelerden çıkan sisler bulut gibi ormanın içine dağılıyordu.

"Lordum, kulağa bu kadar adil gelen laflardan neden çe-Sisin içinden bir adam sesi duyuldu: "Hayatımda böyle lanet gün görmedim!"

kindiniz?" diye sordu arkadaşı yanına gelerek. "Sizi kaçık At sırtındaki iki adam sislerin arasından göründü. Gür, kızıl yaratıklar, konuşun bakalım!" Adam komik bir şey söylemiş gibi saçları olan kolunda bir miğfer taşıyordu ve ayışığı üzerindeki, güldü. "Zamanın tohumlarına bakın ve söyleyin bakalım hangisi metalden yapılmış, kolsuz zırha vuruyordu. Ağaçlar kadar kalın büyüyecek, hangisi büyüyecek."

kollarının üzerine Skelpie Anıtı'nın iis- tündekiler gibi daireler ve

"Selam sana Banquo!" diye selamladı Helwain onu.

ilginç şekiller çizilmişti. Çamurlarla kaplı atının ağzından beyaz

"Macbeth'ten claha az olsa da, daha çok olacak. Ondan çok daha köpükler çıkıyordu.

mutlu. Kralların dünyaya gelmesini sağlayacaksın, ama kendin Kızkardeşler dansı bırakıp el ele

tutuştular ve adamlann hiç kral olmayacaksın."

karşısına ıktılar.

Banquo sinirli bir ses çıkardı. "Bu ihtiyaşlar kendileriyle

"Bu vahşi, çılgın yaratıklar da ne?" dedi kıızıl saçlı adam, ya-çelişiyor," dedi.

nındakine. Sonra kızkardeşlere bağırdı. "Konuşun! Kimsiniz!"

Helwain'in işareti üzerine annemle Rhuven geri çekildi.

Rhuven sesini değiştirerek cevap verdi. "Selam sana Moray

"Durun, sizi lanet kardeşler, konuşmaya devam edin!" dedi Baronu Macbeth!"

Macbeth. "Glamis Baronu olacağımı biliyorum, oranın baronu

"Selam Sana Glamis ve Cawdor Baronu Macbeth!" diye bağırdı öldü çünkü. Ama Cawdor nasıl olacak? Cawdor baronu hayatta.

annem.

Kral olmaksa düşüncesi bile saçma. Bunu nereden biliyorsunuz.

Konuşun!"

36

37

Helwain homurdandı. "Bu gece Forres'e gidip Duncan'ı bıaklayacağını mı sanıyorsun? O kadar da aptal değil."

Macbeth atını ileri doğru sürmek istese de hayvan kıpır-

"İstese bile buna imkan bulamaz. Kral'ın etrafında sadık damadı. Macbeth küfretti. Birinin beni görmesinden korku-savaşçıları vardır," dedi annem.

yordum. Açık bir arazide, elinde sapanı olan çocuğun varlığını

"O zaman Macbeth'i boş vaatlerle neden oyalıyoruz?" dedi hissedenden küçük, kahverengi tavşan gibi hissediyordum kendimi.

Rhuven ısrarla.

Helwain şapkasını başına geçirip başını çevirdi. Mac- beth'le

"Ben güçsüz, yaşlı bir kadını. Böylece biraz eğleniyorum."

Banquo'nun etrafında esen sert rüzgar yerden büyük bir toz

"Helwain, bu bir oyun değil!" Rhuven'in endişe dolu sesi bulutu kaldırdı. Bu fırsatı yakalayarak deliğe koşup karanlık yükseldi. "Lordum kralına ihanet ederse öldürölür. Leydim de toprağa girdim. Hemen arkamdan Rhuven, Helwain ve annem perişan olur, ben de."

nefes nefese merdivenleri indiler.

"Tanrılar aşkına!" diye patladı Helwain. "Macbeth yüzünden Macbeth bağırışını hayal meyal duydum. "Kuş olup uçtular zaten mahvolduk. Gillam'ı öldürüp bizi evimizden s > dü, Banquo, toz olup havaya kanştılar sanki!"

unuttun mu? Ben de onun kaderiyle oynayacağım!"

Helwain güldü. "Güçlü Macbeth'i altettik."

"Banquo'nunkiyle de mi?" dedi Rhuven. "O, şerefli bir adam.

Rhuven o kadar da memnun değildi. "Neden onu böyle Macbeth'ten daha az olsa da daha çok olacak. . Bu ne demek?"

gösterişli sıfatlarla selamladık? Bunlar gerçekleşmezse yalan

"Banquo'nun batıl inançları yok," dedi Hehvain. "Sadece söylediğimizi anlayacak. Savaş ve anlaşmazlıkla ilgili kehanette Macbeth'in aklını kanştırmak için öyle dolambaçlı konuştum. Bu bulunmalıydık, ne de olsa onlar kesin gerçekleşecek."

da çok kolay oldu!"

"Habercileri duydunuz. Savaşdaki çabalarından dolayı Glamis

"Albiamı unutma," diye karşı çıktı annem. "Macbeth kendi ve Cawdor baronu olacağı kesin," dedi Helwain. "Sonra kral kaderini çizince onun kaderi ne olacak?"

olmaktan başka geriye ne kalıyor? Biz sadece onun isteklerini söze Adımın geçtiğini duysam da o gece olan tuhaf olaylarla nasıl döktük."

bir bağlantım olduğunu anlayamadım. Annemle kardeşlerinin bu

"Ona erkek çocuk vaat ederken yaptığın gibi mi? Ama o boyalı savaşçıyı neden beklediklerini ve onu neden büyük söylediğin gerçekleşmedi dikkat ettiysen."

sıfatlarla selamladıklarını da aklım almadı. Belki Helwain'in

"O zaman belki bu sefer bana inanmaz. Ne zararı var?" dedi yaptığı bir kanşımı yedikleri için o kadar tuhaf davranmışlardı.

Helwain umursamazca.

"Sen onu kral olarak selamlayınca suçlu bir adam gibi korktu,"

dedi Rhuven endişeli,bir sesle.

38

39

Sabah olduğunda Rhuven gitmişti. Helwain'le annem eve giderken hiç konuşmadı. Ben de dudağımı ısırarak onların peşinden gittim. Olanlar için bir şekilde suçlu olduğumu bilivordum. Beni getirmek istemediler. Rhuven bile beni gördüğüne sevinmedi. Sonra da kavga ettiler ve Rhuven sinirli 5

sinirli gitti. Bir daha beni ziyarete gelmezse hiç kimseden hediye alamayacaktım. Böylece hakettiğim cezayı da çekmiş olacaktım.

Ayaklarımın beni nereye götürdüğünü izlemeyi unuttunca bir Karaağaç Ormanı

akdikene çarptım. Uzun, keskin bir diken kopup elime battı.

Aklım bir anda başka bir yere uçtu sanki. Yavaş, korku dolu bir çığlık boğazımdan çıkıverdi. Sesi duyunca şaşırdım.

"Sessiz ol, başım ağrıyor," diye şikayet etti Hehvain.

Albia

"Kes sesini Helwain. Zavallı çocuğumun eline diken battı."

Annem dikenini çıkarıp avcumdaki kanı sildi.

Ama ağlamama neden olan şey ne acı, ne de kandı. Gözümün önüne gelen üç ceset ve elinde kanlı bir hançer tutan adamdı. O

Bahtsız Bataklık'taki geceden sonra Helwain'den uzak sahneyi aklımdan çıkarmak için başımı salladım ama gözlerimi durmaya başladım. Annem avcumdaki yaraya merhem

kapatsam da gördüklerim gitmiyordu. Ellerimi ovuşturunca kan sürdü, çok geçmeden küçücük bir iz kalmıştı sadece.

iyice dağıldı.

Annem beni yanından ayırmıyordu. Ormana gitmeme izin

"Ne yapıyorsun Albia?" diye sordu annem.

verdiği için pişman olduğunu biliyordum. Boyalı savaşçıyı

"Yüzü değişti," dedi Helwain heyecanla. "Ne gördün. Anlat gördüğünden ya da onun söylediklerini duyduğundan şüp-hadi." Yüzünü yüzüme öyle yaklaştırmıştı ki, hatlarını helendiğini hiç sanmıyordum. Ama sık sık bana üzgün ve seçemiyordum. Bir tek beni korkutan gözleri vardı gözlerimin endişeli bir ifadeyle bakmasının nedenini merak ediyordum.

önünde. "Konuşsana kızım!"

"Neden bana öyle bakıyorsun?" diye sordum anneme.

Ama dudaklarımı sıkıp gözlerimi kapattım. Helwain'in içimi Gölge, küçük bir teknenin içinde, uzun direklere bağlanmış

görmesine izin vermeyecektim.

ağlarla balık tutuyorduk. İncecik, parlak bir balık benim ağımı yokladıktan sonra hemen uzaklaştı.

40

41

"Bilmediğin çok şey var," dedi usulca başını sallayarak.

"Ne yazık ki bunu ben göremem Albia. Sen kendin bulmalısın.

"O zaman anlat bana!" Gülümsediğini görmek için bilerek Tek söyleyebileceğim, kişinin doğası iyilerin ve kötülerin bir üstüne gidiyordum.

kanşımıdır. İçindeki iyi tarafları güçlendirip kötülerini altetmesini

"Biliyor musun gözlerin hem mavi, hem de gri. Güneşli bir sağlamalısın."

günde gölün üzerine yansıyan bulutlar gibi."

Annemin bu söylediklerini ya da kendi doğamı nasıl Yansımanın dalgalarla bölündüğü suya baktım. Suyun keşfedeceğimi anlamamıştım. Ormanın içinden tek bir fareyi derinlikten kapkara olduğu yere bakınca korkmuşum. O

kapabilen bir kartalın ne kadar keskin gözlere sahip olduğunu karanlıkta kıpırdayan bir şey hissettim, zamanın kendisinden bile anlarız, ama o kadar yüksekte uçması onun hırsını gösterir.

eski bir şey. Annem haklıydı. Neredeyse hiçbir şey bilmiyordum.

Akdikenin doğası, üzerine yuva yapan kuşları korumaktır ve Ama merak ettiğim şey gözlerimin rengi

değildi.

bunun için dikenlerini fazla yanma yaklaşan diğer yaratıklara

"Bana bu suyun nereden geldiğini ve onun altında yaşayan batırır.

canlıları anlatsana." Cümlelere dökemediğim tek soru o an için oydu.

Helwain'in doğası neydi? Kara, sert sesli kargaya da, pürüzlü,

"Anlatayım. O eski bilgeliği öğrenecek kadar büyüdün artık."

eğri büğrü çam ağacına da benziyordu. Bastonunun yapıldığı Annem asırlar, asırlar önce, tann Guidlicht'in kansı Neo- ni ile mürver ağacına da benziyordu. Sakatlığımı iyileştirmek için o yattığını ve Neoni'nin rahminde yeryüzünün, gökyüzünün, ağacın sihrini kullanmıştı. Bir zamanlar yağmurlar yağdıran o dağların, ovaların, ateş, rüzgar ve suyun, en basit sürüngenden, en gökyüzü gibi engin bir gönlü varken, şimdi kendi kabalılığıyla büyük deniz canavanna kadar bütün canlıların oluştuğunu anlattı.

solup çölün içindeki kuru bir dala dönmüştü.

"Bütün bu canlılar aynı kaynaktan, Neoni'den doğduğu için, Annemin, ablasının aksine iyi huylu bir tabiatı vardı. Bir saz hepsi birbirine benziyordu. Bu yüzden bütün insanla- nn gibi hafif ve güçlü olması nedeniyle zorluklara karşı koyabiliyor.

doğasında değişik bitkilerden, hayvanlardan ve maddelerden izler Altın rengi katırtırnağına özgü bir yaşam sevinciyle huysuz vardır."

Helwain'i bile sevebiliyordu. Yavrularını besleyen dişi kuş gibi Aklımın şaşkınlık ve merakla büyüdüğünü hissediyordum.

üzerime titreyen bu kadını çok seviyordum.

"Benim doğamda ne var?" diye sordum.

Ama on üç kış yaşadığımda aramızdaki bazı şeyler değişmeye başladı. Birkaç ay içinde onun boyuna gelecek kadar büyüdüm.

Artık onun kucağında oturmak istemiyor

42

43

Ama Helwain kafamı tutup burnumu zorla taşın dibine soktu.

"Ne. . görüyorsun. . dedim?" diye tekrar etti. Ben debelendikçe dum. Bazen yalnız kalmak için

saklanıyor ya da birlikte yürürken kollan titriyordu. Gücüne hayret ettim.

geriden geliyordum. Ona acımasız sözler söyleyip, ne kadar

"Ne göreceğimi ben seçmiyorum. O beni seçiyor!" diye bağırp kırıldığını görmemek için başımı çeviriyordum. Beni hikayelerle kehanet taşını ateşe fırlattım. Közlerle küller dağıldı ve kalın bir yatıştırmaya çalıştığında o eski masallardan bıktığımı duman kütlesi havalandı.

söylüyordum.

Helwain, "Kötülük tohumu, lanetli çocuk!" diye bağırp Artık annemin doğasının bile karışık olduğunu farket- miştim.

yüzümün ortasına bir tokat yapıştırdı. "Nankör sürtük!"

O, tutunduğu şeyi bazen boğacak gibi olan inatçı bir sarmaşıktı.

"Senden nefret ediyorum kötü cadı!" diye bağınp dumanın Ondan kurtulmak istiyordum. Ama nasıl? Tabiattaki her şey bir üstüne öksürdüm.

başkasına muhtaçtı. Tek başımda nasıl hayatta kalabilirdim ki?

Evden kaçıp ağıla girdim. Orada koyunların arasına kıv- nlıp Anneme ve Helwain'e muhtaçtım. Helwain'le ikimiz, boynuzları kilitlenene kadar kafalarını birbirine vuran iki koç yatınca onların sıcaklığıyla titremem biraz olsun kesildi.

gibiydik. Öfkeli gözlerini bana dikip aklımdan geçenleri öğrenmek Helwain'in bağınsını hala duyabiliyordum,

istiyordu. Ben de onun gözlerinin içine bakıp onun istediğini elde

"Gördüklerini söylemiyor! Bizi kurtarabilecekken mah-etmesine izin vermiyordum. Annem etrafta yoksa daha da üstüme v ediyor!"

geliyordu.

Sessizce ağlamaya başladım. Artık kendi doğamın da far-

"Ormanda karşılaştığımız kolları boyalı savaşçı vardı ya. .

kındaydım. Kalbim Helwain'in nefretiyle gölün sulanndan daha Onunla ilgili bir şey gördün mü hiç?"

soğuktu. Ben zalim alaycı kuş, acı pelinotu, öfke dolu, yıkıcı bir Kafamın içinde bir sürü arı vızıldıyordu sanki. O geceyi yangındım. İçimde hiç iyilik yoktu.

hatırlamak istemiyordum. O korkunç görüntüleri aklımdan uzaklaştırmak için parmaklanmı göz kapaklanma bastırdım.

"Neden soruyorsun? Benim onunla bir ilgim yok!"

"A, o da ne? Sürüye yeni bir koyun gelmiş!"

"Şuna bak da söyle hadi, ne yapacak?"

Neşeli sese uyanıp gözlerimi ovuşturdum. Yanaklarım Işığı bin parçaya bölen parlak kuvars kaplı yuvarlak taşa bakıp kurumuş gözyaşlanımdan gerilmiş, saçlarımın arasına samanlar gözlerimi kapadım.

"Gelecek umrumda değil. İstesen de öğrenmeyeceğim."

kanşmıştı. Colum bir değneğe dayanmış, başını yana yatırarak beni izliyordu. Üzerinde bir kemerle uzunca bir gömlek, koyun derisinden pantolon, boyalı bir şapka, sır

44

45

Onun yalvarması gözlerimin dolmasına neden oluyor.

"Albia, sana söylemem gereken başka şeyler de var. Onu tında da bir bohça vardı. Göğsünün üzerindeki ipte deri bir anlamak istiyorsan." Duraksadı. "Ya da kendini tanımak is-matara, pan, bir boru ve bir boynuz asılıydı.

tiyorsan."

"Ne y.'ptın da annen burada uyumanı söyledi?" diye sordu.

"Dinliyorum," dedim. Sesim uzun bir sessizlikten sonra

"Esas senin burada ne işin var?"

çatallaşmıştı.

"Bugün Mayıs'm biri, bahar bayramı. Koyunlarınızı otlağa götürüyorum."

"Guidlicht ve Neoni'nin yarattığı dört dünya vardır. Biz Ayağa kalkıp sendeleyerek Colum'un yanına gittim. Ba-

şimdiki dünyada yaşıyoaız. Yeraltındaki dünyada ölülerin ruhu, caklanm uyuşmuştu. "Ben de seninle geliyorum," deyiverdim ani öbür dünya da ise periler, denizkızları ve ejderhalar yaşar," dedi bir kararla.

annem. "Dördüncü dünya ise gelecek dünyadır ve daha Evin kapısında annem bana bakar bakmaz durumu anladı. Tek yaşanmamış olan şeyler bu dünyadadır. Sadece kehanet yeteneği kelime etmeden giysilerimle birlikte, bir örtü ve içinde yulaf ve bal gelişmiş olanlar bu dünyayı görebilir." Eliyle

çenemi kaldırdı.

peteği olan bir yiyecek torbası getirdi. Hehvain ejden'a gibi

"Helwain sende bu yeteneğin olduğuna, geleceği görebildiğine horlayarak uyuyordu.

inanıyor."

Annem üstüne pelerinini geçirip, "Pitdarroch'a kadar sizinle Gördüklerimi anneme bile itiraf etmek istemediği için başımı geleyim," dedi.

çevirdim.

Colum ıslık çalarak Karaağaç Ormanı'ndan çıkan yolda

"Bu tehlikeli bir yetenek Albia. Bu yeteneğe sahip olanlar birbirleriyle itişip duran koyunları güdüyordu. Annemle ben de yeteneklerini çoğu zaman yanlış kullanırlar."

peşinden ilerliyorduk. Annemi gücendirmemek için ne söylemem

"Anne, neden kafamı şişiriyorsun?" Kelimeler ağzımdan gerektiğini bilmiyordum. Keşke kalmam için beni ikna etse, ya da çıkıvermişti. "Sadece biraz uzaklaşmak istedim." Alnımı meşe en azından elimden tutsaydı. Ama aramızda sadece sessizlik ve ağacının sert kabuğuna dayadım.

mesafe vardı. Meşe ağacına geldiğimizde güneş iyice tepedeydi ve

"Gidebilirsin. Ama önce dinle. Rüzgarların eğdiği, şimşeklerin bizi meşenin uzun gölgesine itiyordu.

aşındırdığı bu eski ağaç ve ona benzeyen diğerleri, kökleri

"Helwain senden nefret etmiyor," dedi annem bitkin bir sesle.

sayesinde dört dünyayı bir arada tutar. Şurada, Stravenock

"Değiştiremeyeceği şeyler için öfkeleniyor. Bu duygu senden çok Anıtı'nda, güneş ışığı yıl boyunca dört kez taşların arasına daha yaşlı. Ondan ya da benden nefret etme."

dökülünce, dört dünyanın arasındaki sınırlar çözülür ve bütün canlılar birbirine karışır."

46

47

Uzaktaki taşları görebiliyordum. Üstü güneşte panl panl parlayan taşların altı sisin içine gömülmüştü.

"Büyülü yerler olduğuna hiç şüphem yok anne. Ama bunların benimle ne alakası var?" derin bir iç çektim.

"Kızkardeşlerimle ben tanılan selamlamak için buraya geldik, ama 6

biz özel yeteneklerin bahşedildiği insanlar değiliz. Ama sen, Albia, sen farklısın." Sesi alçak ve ısrarcıydı. "Gerçeği öğrenmeye hazır olduğunda buraya gel ve onun gücünü akıllıca kullan. Yolun açık Otlak

olsun kızım."

Annem koluma dokundu. Gözlerimi taşlara dikmişim. Başımı tekrar çevirdiğimde annem sisin arasında kaybolup gitmişti.

Colum'un ıslığını duyabiliyordum. Güneşin aydınlattığı bir tepede Albia

durmuş eliyle onu takip etmemi işaret ediyordu.

I" ki gün boyunca yürüdük. Arada koyunları otlatmak ve yerdeki bir oyukta, eğreliotların üstünde uyumak için duruyorduk. Sonunda Colum'un, geniş bir yaylanın ortasındaki eski kulübesine geldik. Çatısı dökülen kulübe, çalı çırpı ve çimlerle yapılmıştı. Colum'a eğreliotu ve saz top-larken yardım ettikten sonra onun çatıyı tamir etmesini izledim. Colum benden sadece iki yaş büyük olmasına rağmen,

men, bir sığınak yapmayı, avlanmayı ve güneşle yıldızlan kullanarak yolunu bulmayı biliyordu.

Annemden, Helwain'den ve karaağaçlardan uzakta kalınca bütün mutsuzluğum rüzgarda dağılan duman gibi yok oldu.

Etrafımda, çiçeklerle bezeli tepelerde koyunlar hoplayıp zıplı-

48

49

Birden öfkelenerek tencereyi tekmeyle savurdum. Küllerle odunlar etrafa saçıldı.

yordu. Colum bana hepsinin ismini öğretti. En güzel sütü veren

"Benim Helwain'in büyülerıyla alakam yok!" Gözyaşla- nını Binn'di. Bardın melemesi hoş bir şarkı gibiydi. Mam'in tüyleri gözlerimi yaksa da akmalarına izin vermedim. "Bu süt ve baldan bulut gibi yumuşacıktı. Gath her şeye boynuzlarını geçiriyordu.

yapılmış basit bir çörek. İçinde bir kötülük olduğunu Colum bir değnekle sürüyü nasıl bir arada tutacağımı ve hangi düşündüğün için sen de koca bir aptalsın."

seslerin onları yatıştıracağını bana öğretti.

Colum tek kelime etmedi. Biraz sonra çöreği küllerin Bir gün, bir kolumun altında Binn, bir kolumun altında Bard'la arasından aldı ve üstünü sildikten sonra her parçasını afiyetle onun yanına giderken, "Sen doğuştan bir çobansın," dedi Colum.

yedi.

Oysa koyunlar Helwain'in benekli kedisinden daha ağır değildi.

"Bu şimdiye kadar yediğim en güzel çörek," dedi kendinden

"Şu kayaların fazla yakınında dolaşıyorlardı. Düşerler diye son derece emin bir halde. korktum."

Hala sinirden titrememe rağmen Colum'un yaptığı çöreği

"Onlar koyun, çocuk değil! Düşmezler," dedi Colum gülerek.

yedim. Öfkemin nasıl birden yükseldiğini, tabiatınım ateş gibi

"Öğrenecek çok şeyin var."

kızgın olduğunu düşünmek sinirimi bozuyordu.

Koyunları tehlikeden kurtardığım için kendimle çok gurur

"Bu da güzel olmuş," dedim alttan almak için.

duyuyordum. Bu yüzden Colum'un eleştirileri canımı sıktı. "Senin

"Samanın tadını seviyorsan öyledir tabii," dedi Colum sı-

yulaflı çöreklerinin tadı da saman gibi," diye karşı saldırıya geçtim.

ritarak.

"Demek öyle?" Colum ateş yakmak için bir sopayı bir parça Birden ikimiz de gülmeye başladık. Karnım ağrısı da oduna sürttü ve küçük bir ateş yaktı. "O zaman ikimiz de çörek duramıyordum. Colum'la ikimiz aynı anneden dünyaya gelmiş iki pişireceğiz, bakalım hangimizinki iyiymiş?"

kuzu gibiydik. Güreşip, oyun oynuyorduk ve bazen birbirimizi Binn'in güzel sütüne biraz yulaf kanştırıp içine annemin kızdırsak da kırgınlığımız hemen kayboluyordu.

verdiği baldan gizlice ekledim. Çöreklerimiz küçük tencerede yan Koyunlar bereketli çimlerde otlarken Colum kaval çalıp bana yana pişerken Colum'la birbirimize ters ters baktık. Yaptığım bir . şarkı öğretti. En çok bir rüyada karşılaşan oğlanla kızın çöreği tadınca, kocaman açılan gözlerini bana dikti. Zafer şarkısını sevdim. Akılda kalıcı melodisi sözleri beynime kazınmıştı.

kazanmış bir edayla gülümsedim.

"Buna ne yaptın?" Çöreği tencerenin içine attı. "İçine sihir koymuşsun."

Saçında ay

"O cadının uzun yeşil saçlarını, ahtapot gibi kollarnı kendim *Dudaklarında çiy*

gördüm," dedi Colum parmaklarını oynatarak. "Suyun altında bekliyor. Biri nehirde yüzmeye ya da teknesini oraya koymaya *Soğuk, karanlık bir akşam*

cesaret ederse de. ."

Bırakıp gittim seni.

Benim ürperdiğimi gören Caora uzanıp elimi sıktı. Parmakları İçimde, isimsiz bir özlemle yalnızlığın kıpırdandığını his-soğuktu ama elimi çekmedim. Daha önce kendi yaşımda bir kızla settim. Annemin öpücüklerini düşünsem de bu beni tatmin tanışmadığım için onunla arkadaşlık etmek konusunda çok etmiyordu. Dudaklarını Colum'un yüzüne değdirdiğimi hayal hevesliydim.

etmeye çalışınca elimde olmadan gülüyordum.

"Sen de anlatacak mısın?" diye sordum ona.

Şarkı söylemekten sıkılınca Colum bana hikayeler anlatırdı.

"Ben yeşil dişli cadıdan çok daha korkunç bir canavar Annemle Helwain'in bana anlattıkları dışında bu kadar çok cin, gördüm," diye başladı Caora. Sesi, ayışığında aydınlanmış bir dev, prens, baba, oğul, peri ve ahmak olduğunu bilmiyordum.

şelale gibi çağlıyordu. "Bacaklarında kanatlar ve tencere gibi Bir gün, Caora adında yalnız bir çoban, sürüsüyle birlikte dumanı tüten bir ağzı olan tek gözlü, korkunç bir yaratık. Adı yanımızdan geçti. Lüle lüle saçları kuzularının tüyleri kadar Nocklavey'di. Sırtından, başını bir o tarafa bir bu tarafa atan bir güzeldi. Esnek ve zarif kolları bana söğüt ağacını hatırlatıyordu.

adamın bedeni çıkmıştı. En kötüsü de, teni yoktu ve kaslarını, Caora, yazın büyük kısmında sürüsüyle birlikte bizimle kaldı. Bir damarında kopkoyu akan kanı görebiliyordunuz."

gece bir gölün kıyısına uzandık. Suyun üstünde görünen küçük Nocklavey'in denizden çıkışını anlatırken Caora'nın gözleri adacıklar sudan yükselen siste yüzüyordu sanki. Eğreltiotlarının altın gibi parıldadı.

arasına saklanan kurbağalar vıraklıyordu. Saat geç olmuştu, ama

"Canavar kocaman, derişiz eliyle insanları yakalayıp ezi-ay gizlenmiş olsa bile bir çoban için yaz gecesi asla kapkara yormuş. Atının nefesi de yoluna çıkan her şeyi yakıp kül olmazdı.

ediyormuş."

"Hikaye anlatmak için harika bir gece," dedi Caora. "Gerçek Durmadan koşmuşum gibi kalbim ağzıma gelmişti. "Onu hikayeler."

durdurabilen biri var mı?"

Colum da Nairn Nehri'nde yaşayan Yeşil Diş'in hikayesini

"Tek korktuğu şey -çok ilginç ama- taze su."

anlattı. Yeşil Diş, Colum'un daha yeni yürümeye başlayan

"Ben bu canavan hiç duymadım," dedi Colum. "Cin gibi bir şey kuzenini suyun kenanna çağırmıştı. Çocuk yaklaşınca da canavar olabilir mi?"

onu suyun altına çekip yutmuştu.

52

53

en iyi siyah boyasını yaparken kullandığı su zambağı köklerini topladım. Kış boyunca, köyde satmak için kilden çömlekler yapıp Caora cevap vermeden bluzunun sağ kolunu sıyırdı. Kolunun saz ve ottan sepetler örüyorduk. Kazanın içinde yün derisi omzundan bileğine kadar yanmış gibi yaralı ve kırmızıydı.

kaynattığımız zamanlarda, evin içi, solmaması için boyaya konan Caora'nın şekli bozuk koluna bakınca aklıma ilk gelen şey idrar kokuyordu. Sızlanmamak için çok çaba harcadım.

birbirimize benzediğimizdi. İkimiz de bir zamanlar sakat kalmış, Gündüz Colum koyunlarımızı babasının tarlalarında otlattı, sonra iyileşmiştik. Sonra aklıma daha korkunç bir düşünce geldi.

gece de ısınmaları için onları eve getirdik. Kuzey denizinden esen Bir gün ben de böyle bir canavarla karşılaşabilirdim.

rüzgarlar buzdan çarşaf gibi insanın yüzünü yalıyordu. Kar Caora incecik elini dizime koydu. Eli tüy gibi hafifti.

"Korkma Albia. Bak ben Nockvaley'ye rağmen hayatta lapa lapa yağınca Colum fırtınanın geçmesini bizim evde kaldım."

beklemek zorunda kaldı. Koyunların gürültüsü ve kokusu Suyun kenarında, sazların arasında bir kuğu parıldadı.

etrafımızı sararken ateşin başında birbirimize hikayeler anlatmaya Kuğunun hareketi guruldayıp duran kurbağaların sesini başladık.

bastırmıştı. Hayvanın beyazlığına bakınca yavaşça nefesimi O gece rüyamda Nocklavey'i, onun kocaman kafasını, derişiz bıraktım.

kollarını ve korkunç gözünü gördüm. Haykırarak uyandığımda Helwain başımda dikiliyordu.

"Ne diye bağırdın? Ne gördün?" diye sordu.

■ ■ ■

"Bilmiyorum. Hiçbir şey," dedim gözlerimi ondan kaçırarak.

Yazın sonunda Caora'ya veda edip ormandaki duman kokulu

"Nocklavey diye bağınyordun," dedi Colum. "Beni de kulübeye döndüm. Eve dönünce annemi ne kadar özlediğimin uyandırdın."

farkına vardım. Yeni arkadaşımı ona anlatmak için can atıyordum.

"Ben de öyle düşünmüştüm!" dedi Helwain gözleri parılAma o benim için endişeli ve üzgün görünüyordu. Beni dayarak. "Kral Giric'in zamanındaki kavga gürültü dolu kucaklamaya kalkmadı. Beni artık sevmiyor muydu acaba? Sonra günlerden beri o canavan duyan olmamıştı. Rüyan bu topraklar aramıza mesafe koyanın ben olduğumu farkettilim. Çok çalışarak için büyük bir acıya delalet."

bu arayı kapatmaya çalışıyordum. Ormandan kömür toplamasına Helwain'e terden sınılsıklam olan kolumu göstererek, ve kışın yakmak için bunları kurutmasına yardım ettim. Sığ suyun

"Uyurken çok sıcak geldiği için böyle bir rüya gördüm," dedi.

dibini, ellerim soğuktan uyuşana kadar kazarak Helwain'in 54

55

ayağıma indi. Öbürlerini ateşin başında dans ederken bırakıp Coium dikkatli bakışlarını bir benim, bir Helvvain'in üzerinde ayağımı sürükleyerek o neşeli seslerden uzaklaşana kadar gezdirdi. Güneş doğar doğmaz kar daha yerden kalkmamasına yürüdüm.

rağmen Colum evden çıktı. Babasının ona ihtiyacı olduğunu söyledi, ama bence Hehvain'den korkmuştu.

Sonra, o gri karanlığın içinden birden ay kadar beyaz bir geyik Colum yokken kışın kasveti daha da artıyordu. Annem ve çıkıverdi. Bir insanın gözlerine benzeyen parlak siyah gözleriyle huysuz Helwain'le birlikte, ormanın ücra bir yerinde yaşamak bana bakıp, beni tanımışçasına başımı eğdi. Onun peşinden gitmek bana tuhaf gelmeye başlamıştı. Bütün kalbimle kışın bir an önce için delicesine bir istek duydum. Hayal mi görüyordum acaba?

bitmesini istiyordum. Sonunda karlar eriyip yeşillikler bahan Ama sancı karnımı yine yokladı.

Bacaklarımın arasında bir ıslaklık müjdelemeye başlayınca içim içime sığmaz olmuştu.

hissettim. Başımı eğince de üzerimdeki kanı gördüm.

Sonunda yine Mayıs bayramı geldi ve ben yine yaz otlığına

"Buracıkta ölecek miyim?" Kelimeler dudaklarımdan dökülüp gittim. Artık on dört yaşımdaydım ve küçük bir kulübe yapıp sisin üzerine yayılmış gibiydi. Ellerimle dizlerimin üstüne çöktüm.

neredeyse Colum kadar iyi ateş yakabiliyordum. Colum bana Kendime geldiğimde Caora yanımdaydı.

postları tabaklamayı ve iğneleri insanın canının yakan

"Ölmüyorsun arkadaşım. Tannça banrigh «geni ziyaret etti,"

ısırganotunun köklerinden sağlam sicimler yapmayı öğretmişti.

dedi. Biraz yosun alıp bunu bir bez parçasının arasına sardıktan Hem kendi sürümdeki, hem de Colum'un sürü- sündeki bütün sonra kanın akışını engellemek için bezi bacaklarımın arasına koyunları tanyordum ve hepsi anneleri takip eden ördekler gibi bağladı.

peşimden geliyordu. Hatta geceleri yıldızları kullanarak yolumu

"Banrigh mi?" şaşkınlıkla başımı çevirip beyaz geyiği aradım.

bulmayı bile öğrenmiştim.

Yok olmuştu sanki.

Caora bizi yine buldu. Ara sıra başka çobanlarla da kar-

"Ayın dört tarafını yönetir ve dört dünyayı aydınlatır: Gelecek, şlaşıyorduk. Bütün yaz şarkı söyleyerek, güreşerek ve oyun geçmiş, görünen şimdi ve görünmeyen," diye açıkladı Caora.

oynayarak geçiyordu. Koyunlar büyüdüğü tüyleri iyice uzuyordu.

"Dört dünya. . sen onları biliyorsun!"

Ağustos arifesi göz açıp kapayana dek gelmişti. Fundaların Caora başını salladı. "Bizim gibi eski kurallara uyan çok kişi çiçekleri düşmeye, yeşillerin rengi solmaya başlamıştı. O gece var. Şimdi sen de benim gibi kendini Banrigh'e adanmış oldun.

Tann Lug için bir ateş yaktık. Caora'yla ikimiz dans ederken Banrigh bizim yardımımızla dört dünyaya da karan-birden kamının ortasında bıçak yarası gibi keskin bir acı hissettim. Sancı kalçama, oradan da sol

lğı getirmeye çalışan tanrı Blagdarc'ı kontrol ediyor. Ama yeni ayı ve daha yaşanmayan dünyayı gizlemek için ona ihtiyaç duyduğundan Blagdarc'ı yok edemiyor. Geleceği göremeyiz."

"Kehanet yeteneği olanlar hariç," dedim ne olup bittiğini anlamaya başlayarak.

"Onlan tehlikeli bir yol bekler," dedi Caora yavaşça başını sallayarak. "Çünkü onlar Blagdarc'ın ezeli düşmanları."

Güçlkle yutkundum. Ağn hala karnımı yakıyordu. Tepedeki ay yumurta gibi panldıyordu. Tam ben onun cilalanıp cilalanmadığını düşünürken bir bulut ayın yüzüne yaklaştı ve Dun Inverness gece, yaz sonunda merada olabileceği en koyu halini aldı.

Grelach

O kadar uzun zamandır sabrediyordum ki üzerimdeki yük artık iyice ağırlaşmıştı. Beklemek aptal ve aşağı-

lık Duncan'ı iyi bir kral yapmadı. Beklemek kocama hakettiği ünü kazandırmadı. Hala bu kuzey krallığını yöne-tiyorduk sadece. Elimde sadece bir erkek çocuk doğurma umudum kaldı.

Lordum dönüp hain MacDonwald'ı yenerek Duncan'ın övgüsünü kazandığını söyleyeli üç yıl oldu. Beni çok sevdiği, yüce eşi olarak selamlayınca verimsiz rahmim yüzünden benden kurtulmayacağım, kansı olarak kalmama izin vereceğini anlayıp rahatlardım. Ormanda üç korkunç kadın-la karşılaştığını ve kadınların onu Glamis ve Cawdor Baro-58

nu ve daha da önemlisi İskoçya kralı olarak selamladıkları- nı Aizzlere dua edip rahmimin dolması için yalvardım ama anlattı. O korkunç kızkardeşler kesin daha hayati şeyler de dualanm gerçekleşmedi.

biliyordu, çünkü çok geçmeden Glamis ve Cawdor arazileri ve Daha yirmi sekiz yaşındaydım, bir sürü erkek çocuk do-unvanları bize geçti. Genç aşıkaların tutkusu gibi ihtirasımız gurabilecek kadar gençtim. Ama kızımdan sonra dünyaya tek bir canlandı ve İskoçya'yi yönetme hayaliyle tutuşmaya başladık.

çocuk getiremedim. Onun ölmesine izin verdiğim için lanetlenmiş

Duncan zaferi kutlamak için kaleimize geldi. Başına bir kaza mıydım acaba?

gelir de, Lordum o gece kendisine vaat edilenlere kavuşur diye çok Geçmişte kalmak denize düşmüş bir taş gibi dibe batmaktı.

dua ettim ama ziyaret hiçbir şey olmadan bitti. Ertesi yıl Duncan Geleceği düşünmeliydim. Hangi sadık eş, yıllar boyunca bütün yine ziyarete gelince sağlığı bozulmuştur diye boşuna fırsatlann kocasının elinden kayıp gitmesine izin verirdi ki? O

umutlandım. Macbeth'i bile yokladım ama Kral aniden ölürse tuhaf kardeşlerin vaatleri yerine gelmeliydi! Bu gece, Duncan olacaklan düşünmeye pek istekli değildi.

kalemizi yine ziyaret edince bu iş çözülecek miydi acaba?

"Duncan beni onurlandırdı, herkesten de çok iyi görüşler aldım," dedi bana. "Bu kötü düşünceleri aklımızdan çıkaralım."

Kral yanında büyük oğlu kendini beğenmiş Malcolm'la, küçük İnkanna rağmen aklından geçenleri bildiğim için sessiz oğlu Donald Bane'i de getirmişti. Fife Baronu Mac- duff oğluyla, kalamadım.

Banquo da oğlu Fleance'le gelmişti. Genç erkekler içlerinde en

"O taş Duncan'ın başında sadece parlak bir eşya olarak duruyor.

güçlü olanı seçmek için güreşip taş fırlatma yarışmaları Glamis ve Cawdor gibi kolayca senin kucağına düşebilir -hala kral yapıyorlardı. Luoch da onların yarışmalarına katıldı. Artık on beş olmayı istiyorsan tabii."

yaşına geldiğinden yüzü erkeksi görünmeye, omuzları

"Adımı lekelemeyeceğim!" diye bağırdı Macbeth öfkeyle. Sonra genişlemeye başladı. Onu izlerken kazanmak için sahip olduğu o da hiçbir şey haketmeyen Duncan'a sadakati gereği daha fazla sessiz kararlılık karşısında hayrete düştüm. Bağınşlar havada düşman öldürmek için savaşçılarla birlikte yola çıktı.

yankılanıyordu. Duncan hoşnutlukla ellerini ovaladı.

Aylar sonra Macbeth dönünce kucağıma bir sürü savaş

"Oğlunda tam bir savaşçı mayası var," dedi bana. "Gözümü ganimeti döktü. Altın ve mücevher! İpekler! Onunla yattım.

ondan ayırmayacağım."

Küçümsememi saklayarak başımı salladım. Savaşçı mı? Benim oğlumda kral mayası var!

Luoch'un kendine duyduğu güveni beslemek için sık sık ona O geceki ziyafeti Duncan'dan çok daha iyi bir kral hake-kraliyet soyundan geldiğini hatırlatıyordum. O gün oğlumun artık diyordu. Masalarda, her türlü balık, et ve tavukla ağızına kadar dolu surat asan, korkak bir çocuk olmadığını, güçlü kollanyla savaşmaya tabaklardan yer kalmamıştı. Bal likörleri yerlere dökölüyordu.

başladığını gördüm. Babam Ranold ona. sert olmayı öğretmişti.

Rhuven etrafta koşuşturup hizmetçileri kontrol ediyordu.

Luoch kılıçlarla yapılan bir yańřmada Fleance'in karşısına çıktı.

Normalde bu benim görevim olurdu ama Lordum, Duncan'ın sağ

Fleance mavi gözlü, güçlü, çevik, yakışıklı bir çocuktı.

tarafında otururken benim de Kral'ın sol tarafında oturmam

"Banquo, oğlunun hareketlerinden gurur ve asalet okunuyor.

kararlaştırılmıştı. Kral bana kırmızı elbisemin üstünde panldayan, Gözüm üstünde olacak," dedi Kral takdir eden bir ses tonuyla.

taşı kesecek kadar sert bir elmas hediye etti. Ama beni hediyelerle Kocamın güvensiz gözlerle Banquo'ya baktığını gördüm.

yumuşatıp şerefli biri gibi davranamazdı.

"Majestelerinin sadık hizmetkarlarıyız," dedi Banquo Kral'a.

Gaydalar çalınıyor, Kral'ın, Macbeth'le generali Banquo olmasa

"Savaş meydanında en değerli olanlar sizin oğullarınız, kaybedeceği en son zaferlerine methiyeler düzölüyordu. Duncan prenslerdir."

sarhoştu. Lordumun bardağına şarap sıçratıp duruyordu.

Kim baksa Prens Malcolm'un kocaman kafasına rağmen cılız Banquo'yla ikisini aynı derecede övüyordu. Kannlan tok, yüzleri bir bedeni olduğunu görürdü. Fleance'e, hatta Luoch'a bile denk bal liköründen kıpkırmızı olan genç adamlar odalanna kadar olamazdı. Ama halinden çok memnun olan Dun- can gülümsedi.

gitmeye zahmet etmeden yerlerde uyuyakalmışlardı. Duncan bana Onun gönlünü hoş etmek vergi ödemek gibi bir zorunluluktan ve döndü, gözlerini kısmasına rağmen pek iyi göremiyordu.

hepimiz bunu yerine getirmeliydik.

"Sevgili Grelach, daha fazla zaman kaybetmemelisin!"

Duncan Macbeth'e seslenip, "Macbeth! Bu değerli prenslere sen Şaşkınlıkla bıçağımı düşürdüm. Düşüncelerimi mi oku-ne diyorsun?" diye sordu.

yabiliyordu acaba? "Ne demek istiyorsunuz Majesteleri?" diye Lordum ellerini arkasına bağlamış dikilerek oğlanların sordum tedbirli bir şekilde.

dövüşünü izliyordu. Çenesindeki kasların gerildiğini görünce

"Kocana güçlü, sağlıklı bir erkek çocuk vermelisin. Benim kocamın içinin kıskançlıkla dolduğunu anladım. Macbeth Kral'a kulum ve hizmetçim olarak görevin budur."

cevap vermedi. O da benim gibi artık fazla beklediğimizi mi Damarlarımdaki kanın alev aldığını hissediyordum. Bu beş

düşünüyordu acaba?

para etmez Kral'a karşı böyle bir zorunluluğum yoktu. Bana görevimin ne olduğumu hangi cüretle söylerdi! Hangi hakla hizmetçisi olduğumu söyleyebilirdi!

62

63

Duncan yerde yüzükoyun yatmış horlayan oğullarını işaret etti.

tirdiği ot torbasını çekip içinden cadıotu da denen yapraklı bir

"Dinleyin benim sadık savaşçılarımla," dedi yüksek sesle, "şurada üvez dalı çıkardım. Haçımı ve tespihimi yere fırlatım. Tanrının uyuyan kişi gelecekte kralınız olacaktır. Benden sonra tahta annesinin ve azizlerin bununla bir ilgisi yoktu. Cadıotunu çıkması için Prens JMalcolm'u seçiyorum!"

İlhamımın alevinin üstünden geçirdim. Küçük, kırmızı tanecikler Birden nefesim kesildi. Gözlerim hemen kocamı atadı. Macbeth alevde cızırdadı ve burnuma tatlı bir koku geldi.

aramızda görünmez bir bağ varmış gibi anında bana baktı. O da

"Bana gelin eski. ruhlar. Kocaman, boş rahmine her şeyi çok şaşkıncı.

şığdıran Neoni, gel. Kanımı koyulaştıır ki damarlanmda *la-dınsal Büyükbabası benim ailemi tahttan indiren Duncan şimdi nasıl bir pişmanlık akmasın."*

olur da tahta bir nesil daha sahip olaya çalışırdı! Bu adaletsizlik Öfkeyle gömleğimin altındaki göğüslerime bastırdım. Benden içimdeki öfkeyi taşıyordu.

süt emen bebeğı sevmenin ne kadar yüce bir şey olduğunu Ayağı kalkarken neredeyse sandalyemi deviriyordum. İttiğim biliyordum. Ama bedenim dünyaya başka çocuk getirmeyi şaraptan iyice başım dönmüştü. Kral'ın iznini almadan yemek reddederek bana ihanet etmişti ve artık araç olarak ölümü salonundan çıktım. Rhuven soyunmama yardım etmek için odama kullanmanın vakti gelmişti.

geline onu da başımdan savdım.

"Yanna kadar gelme. Yalnız kalmak istiyorum. Lordumu bana

"Gel karanlık gece, cehennemin dumanı, bu bıçağın açacağı gönder."

yarayı gizle," diye mınıldandım sıktığım dişlerimin arasından.

Rhuven endişeli bakışlarla odadan ayrıldı. Zincirlenmiş bir Aklım şarap yüzünden gidip geliyordu. Ne bıçağı? Bıçağım yoktu aslan gibi odayı adımlıyordum. Duncan çocuğum olmayışından ki. Duncan'ı bıçaklamak mıydım? Merdivenlerde Lordumun ayak nasıl sözedebilirdi? Sanki tek işe yarar yanımda dünyaya çocuk seslerini duydum. Hayır, bunu o yapmalıydı.

getirmekmiş gibi! Erkek olsaydım gücümü rahmim değil, kaslanm Macbeth yumruklarını sıkıp odama girdi. "Duncan yatmaya ve aklım belirlerdi. Ah, bu adi Kral bir an önce tahttan inmeli ve gitti," dedi kapıyı çarparak. "Ona da, oğullanna da lanet olsun.

yerine daha değerli biri geçmeliydi! Hem de hemen.

Erkekliğimle alay etmek için hiçbir fırsatı kaçırmıyor! Fleance'i Şarabın damarlarımdaki ateşini deli gibi arzuladığımdan övdü mü? Benim yerime Banquo'yu mu terfi ettirmeyi düşünüyor masamdaki şişenin içindekini son damlasına kadar içtim.

acaba?"

Yatağımın altından Rhuven'in bana kardeşinden ge Macbeth'i omuzlanndan tuttum. Yanan cadıotunun dumanı etrafımızı sardı. "Bu gece harekete geçmek için elimiz 64

65

de fırsatımız var. Duncan hayatta kaldıkça bize hakaret etmiş

du. Onun kalbine hançeri saplayacağımı düşündükçe ellerim oluyor."

titriyordu. Hayır, belki de boynu daha kolay olurdu, nabzının Macbeth ne demek istediğini hemen anladı. Ama, "Sarhoş

attığı o korunmasız bölge.

musun?" demekle yetindi.

Kral derin bir nefes verdi.

"Sen korkudan sarhoş musun Lordum? Yoksa ihtirasların için Ben çocukken, annem Öldükten sonra geceleri babamın bir şey yapmayı göze alıyor musun?"

odasına süzülürdüm. Hala hayatta olduğunu anlamak için nefesini

"Bir erkeğin yapması gerekenlerden fazlasını göze almıyorum,"

dinlerdim. Bu yumuşak düşüncelerin sırası değildi şimdi! Bu dedi gözlerini benden kaçırarak.

benim babam değil, aşağılık Duncan'dı. Hançerin etrafındaki elimi

"O korkunç kardeşlerin sana ne vaat ettiğini ve bana ne söz sıktım, bütün kolum titriyordu. Uyuyan, sıradan bir adamdı o.

verdiğini düşün," diye hatırlattım ona. "Beni seviyorsan sözünü Bunu yapamazdım! Odamdan çıkıp hançerleri bilinçsiz yatan tut."

nöbetçilerin yanına bıraktığım gibi odama koştum.

"Ama başarısız olursak ne olacak?"

Koridorda kocamın yanından geçtim. Kocaman gözler ıslı ıslıldı.

"Sen cesaretine hakim olursan başansız olmayacağız!" Elimi Bir uyurgezer gibi benim uzağımdaki bir yere bakıyordu.

belindeki hançerin kabzasına koydum.

"Gözlerimin önünde ölümcül bir görüntü. Beni bir yöne

"Bu şevkinle erkek çocuk doğurabilirsin!" dedi Macbeth götürüyor," diye mırıldanıyordu şaşkınlıkla. Saat geceyansı- nı şehvetli bir sesle.

vurdu. O sesle uyanmış gibi görünen kocam, "Ben gidiyorum,

"Doğuracağım da, sen bana tam bir erkek olduğunu gösolmuş bil!" dedi.

terirsen," dedim kulağına. "Kral şu an yalnız mı?"

"Odasının kapısında iki nöbetçi var."

Odamda Macbeth'i bekliyordum. Gece hatırladığım bütün

"Sen burada bekle, ben nöbetçilerin şaraplarına ilaç katayım.

gecelerden daha karanlık ve daha uzundu. Kocam daha Onlar uyuyunca işi halletmek için onların hançerini kullan. Böylece dönmemişti. Acaba kararından caymış mıydı? Bir baykuş ötünce onların üstüne atmış oluruz."

irkildim.

Macbeth başını sallayınca zehirli kupalarla nöbetçilerin yanına Sonunda Macbeth gelmişti. Yüzü cehennemden fırlamış bir gittim. Çok sevinen nöbetçiler şarapları içip uyuya- kaldılar. Ölü hayalet gibi bembeyaz, üstü başı işe kan içindeydi. İşlem tamamdı!

gibi görünüyorlardı. Hançerlerini çıkarıp Duncan'ın odasına Macbeth hiçbir şey hissetmiyormuş gibi donuk konuşuyordu.

girdim. Koridordaki meşalenin ateşi Duncan'ın bedenini Elinde üç hançer birden vardı. Kendi aydınlatıyordu. Kral'ın göğsü inip kalkıyor

66

67

hançeri ve nöbetçilerinkiler. Kalbim göğüs kafesimden fırlayacak Horoz ötmeye başladı. Hizmetçiler işlerine başlamak için gibiydi. Her şeyi mahvetmiş miydi yoksa?

kalkıyordu. Birazdan haykışlar ve bağırışlar duyulmaya başlandı.

"Şu hançerleri geri götür!" diye tısladım. "Nöbetçilerin yanında

"Cinayet! Yardım edin! Kral'ı öldürmüşler!"

durması lazım."

Duncan'ın odasının kapısına giden kalabalığı izledim.

Macbeth kırmızı saçlarını sinirli sinirli salladı. "Hayır, yaptığım Gözlerimi kapatsam da kanın o metalik tadı bütün manzarayı şöyle tekrar yüzleşemem."

gözümün önüne getiriyordu. Titremeye başladım. Neyse ki

"O zaman git de yıkan. Sonra da geceliğini giyip yatağa gir,"

Rhuven bana destek oluyordu. Banquo dizlerinin üstüne çökmüş, dedim küçük bir çocukla konuşuyormuş gibi. Hançerleri alıp Macduff ise yüzünde korkmuş bir ifadeyle dikiliyordu. Kocamsa koridor boyunca Macbeth'in korkaklığına sövüp parmak uçlarımda elini salarında gezdirip hızlı adımlarla odanın içinde geziniyordu.

yürüdüm. Hançerler düşündüğümde daha ağırdı. Üzerlerindeki Yüzünde sahte bir üzüntü maskesiyle, "Katiller bunu canıyla kan kurumaya başlamış, ellerimi yapış yapış yapmıştı.

ödemeli, Kral'ı seven kim buna karşı çıkabilir!" diye haykırdı.

Duncan'ın odasının önündeki görüntü midemdeki şarabı Lennox koşarak merdivenleri çıktı ve, "Prensler yok!" diye ağzıma getirdi. Nöbetçilerin boğazı açılmıştı, kemikleri ve kasları bağırdı. görünüyordu. Yüzleri bembeyazdı. Etrafları kan gölüne dönmüştü.

"Onlardan şüphelenmeliyiz!" dedi Macbeth. "Bunu yap- malan Bu iğrenç manzaranın orta yerine düşüp bayılmadan hançerleri için nöbetçilere rüşvet vermiş olmalılar."

yerine koymam gerekiyordu. Burada bir değil, üç korkunç cinayet

"Neden babalannı öldürmek istesinler ki? Olacak iş değil," dedi işlenmişti.

Lennox başını sallayarak. "Ama kaçmışlar, bu da onların suçunu Macbeth bu masum nöbetçileri neden öldürmüştü ki?

kantılar."

Kocamdan korkuyordum.

"Hayır, kendi hayatlarından endişe etmişler. Gayet mantıklı,"

dedi Banquo.

Banquo'nun gözlerinde güvensiz bir ifadeyle Lorduma Ellerimi yıkadım. Lavabodaki su önce pembeye, sonra baktığımı gördüm. Yine bayılacak gibi olunca Rhuven'e yaslandım.

kırmızıya döndü. Tırnaklarımda arasındaki ve avcuma bulaşan kan

"Bu üzücü sahneler yeterince tanık oldun Leydim," dedi pıhtılaşmış bir türlü temizlenmiyordu. Suçlu suyu pencereden Rhuven. Beni odama götürüp kapıyı kilitleti ve beni ya dökerken aşağıdaki kayaların ıslanmış olduğunu duydum.

tağa oturttu lambanın yanındaki üvez küllerine baktığını gördüm.

"Bununla ne ilgin var?" diye sordu bana ısrarcı bir sesle.

"Ben hiçbirine dokunmadım. Bana öyle bakma." Gözlerimi kapatıp başımı çevirdim.

"Grelach, bana anlatmazsan seni koruyamam." Beni omuzlarımdan tutup hafifçe sarstı.

8

Kendime hakim olamadan ellerimi ovalamaya başladım.

"Rhuven, bana biraz su getir de ellerimi yıkayayım."

"Önce bütün gerçeği anlatacaksın." Başımı ellerinin arasına alıp Otlak

zorla ona bakmamı sağladı.

Rhuven'e güveniyordum. O benim en yakınım, diğer yanındı.

"Ben sadece onları uyutmak için *şa raplanna adamotu* damlattım.

Onlan bıçaklamak planın parçası değildi," diye fısıldadım. "Sadece Duncan. ."

Albia

Başka bir şey söylememe gerek kalmadı. Kocamın işlediği suçu ve benim bundaki payımı Rhuven'e yeterince itiraf etmişim.

Şimdi onun da Macbeth'ten korkmak için yeterli nedeni vardı.

Yaz sonunda otlaktan eve dönünce annemin nasıl za-yıfladığını ve gözlerinin altında oluşan koyu halkaları farkettilim. Ona hasta olup olmadığını sorunca, "Bütün İskoçya hasta," diye cevap verdi.

"Ne demek istiyorsun?" dedim.

"Kral Duncan öldü, oğullan kaçtı. Kral'ın yerine Macbeth vekalet ediyor," dedi Hekvain beyni uyuşturan bir ot yemiş

biri gibi donukça.

Demek Bahtsız Bataklık'ın boyalı savaşçısı kral olmuştu!

Hekvain sözleri doğru çıktığı için çok mutlu olmalıydı. Ger-

Ama *Colum* cevap vermedi.

Annemde de tuhaf bir şey vardı. Yanaklan çökmüştü. Bazen değildi. İskoçya'da tek değişen şey mevsimlerdi, onlar da geceyi ateşin karşısında otururken bile titriyordu.

izleyen gün gibi birbirlerini izliyordu.

Sinsi kurtlar, ölümcül soğuk ve annemin hastalığı Hel- wain'in Ama bu konuda yanıliyordum. Önce benim bedenim değişti.

canını iyice sıkıyordu. Kemikleri ocak taşının üstüne fırlatıp Banrigh'in aylık ziyaretleriyle göğüslerim yuvarlaklaş- tı, sürekli bir şeyler mınıldanıyordu. Takırtıyı duymamak için kalçalanm büyüdü ve duygularım aşırı uçlarda gezinmeye başladı.

kulaklanmı kapasam da bir süre sonra kendime hakim olamayıp O kış on beş yaşına girdim.

ona bağıırıyordum.

Havada da şiddetli bir değişiklik yaşandı. Daha sonbahar

"Şu kemikleri dışanda fırlat. Görmüyor musun annem hasta?

gelmeden ekinler toplanmaya hazırđı. Kuzeyden esen buzlu Büyücülüğünü onu iyileştirmek için kullan seni ihtiyar Azrail!"

rüzgar bütün yeşillikleri beyaz kırağı ile kaplıyordu. Mur- do'nun Hehvain bana döndü. "İyi kötü oldu, kötü iyi! Söyle bana arpalan dondu ve tarlalar boş kaldı. Annemle tahıl almak için neden?" Zorla benden bir cevap almak istercesine boğazıma Inverness'e yürümek zorundaydık, tahılın mikta- n da çok az yapıştı.

olduğu için sadece biraz alabiliyorduk. Kış ayları kar öyle yüksekti Ben onu itince ateşin üstüne düştü. Eli korlara değince çığlık ki koyunlar otlamak için yere ulaş- mayıp ölmeye başladılar.

attı. Annem alev alev gözleriyle yataktan fırladı.

Bir gün *Colum*'la ben sürünün başındayken sürüye altı kurt

"Albia, bir daha ablama el kaldırmayacaksın!" dedi nefes saldırdı. Ateşe doğru yaklaşıp onlara taş atsak da, pa- nldayan nefese.

gözleriyle sivri dişlerini göstererek yaklaşmaya devam ettiler. Tam Annem yanığı iyileştirmek için Hehvain'in nasırlı elini soğuk bana saldıracaklarından korkarken kurtlar iki kuzuya saldırdı, bir taşa bastırırken başımı saklayıp hıçkırıklarla sarsıldım. Yine de hem de en zayıflanna değil. Kurtlar

kahverengi tüylerini solmuş

Hehvain'in deli olduğunu ve onunla biraz daha yaşarsam benim çimlere sürterek geri çekildiler. Zavallı kuzulann sesleri de delireceğimi biliyordum.

haykırıışlara dönüştü.

Şubat gelince Hekvain onunla birlikte Stravenock Arıı- tı'na

"Albia, kurtlarda bir tuhaflık farkettil mi?" dedi Colum gitmemizi istedi. Burada ayın ve yıldızların dizilişinden bahann ne sessizliğı bozarak.

zaman geleceğı anlaşılıyordu. Annem öyle güçsüzdü ki, donmuş

"Evet, şişmanlardı. Onları böyle korkusuz kılan şey açlık nehrin üstünden geçip buzlu tepeleri tırmanırken ona destek olamaz."

olmak zorunda kaldım. Hehvain de düşmemek için iki baston

"Gözlerini gördün mü? O kurtlarda kötü bir şey vardı."

kullanıyordu.

"Nocklavey'in ortaya çıktığını mı düşünüyorsun?" diye fı-

sıldadım. "O nedenle mi her şey yok olup ölüyor?"

73

72

Öldürücü kış yüzünden kırdan hiçbir hayat belirtisi yoktu. Ne bir çobanaldatan, ne bir kuzgun, ne de bir fare. Stra- venock

"Guidlicht ve bütün tanrılar adına! Yani Macbeth'le ka- nsı?. "

yıkıntılannın kaygan, uzun duvarlannın üstündeki kırağı, en Annem araya girerek, "Rhuven, neden onları durdurmadın?"

becerikli dokumacıların bile yapamayacağı desenler oluşturmuştu.

diye sordu.

Buzdan desenlere hayranlıkla yaklaşıncan nefesimizden hepsi yok

"Ben durumu anladığımda iş işten geçmişti!" Sesi, gözyaşları oldu.

yüzünden titriyordu.

Hehvain gökyüzünü taradı ama ay gizliydi ve bütün yıldızlar

"Ah, Macbeth bunu yapmaya mecburdu," dedi Hehvain bilmiş

gecenin örtüsü altında gizleniyordu. Annemle birbirimize sokulup bir tavırla. "Ama şimdi Blagdarc tabiatın dengesini bozarak onun biraz ısınmak için ellerimize üfledik. Birden yıkıntıların arasına aracılığıyla dünyayı yönetiyor."

gelen ayıya benzer bir yaratık hepimizin ödünü patlattı. Ama

"Hepimiz mahvolduk," diye sızlandı Rhaven. "Leydimin gelen, leydisinden aldığı kürke sarınmış Rhaven'di. Kollanmı açıp gözüne uyku girmiyor. Lordumla birbirlerine durmadan kötü annemi de beni de kürkünün sıcaklığına aldı.

davranıyor. Luoch Macbeth'in emrine girmeye karşı çıkıyor, onun

"Ey ay, göster bize yüzünü!" diye bağırdı Hehvain siyah babası olmadığını söylüyor. Duncan'ı seven savaşçılar Macbeth'e gökyüzüne.

hizmet etmeyi kabul etmiyor. Durmadan içip kavga ediyorlar. Atlar

"Dinlesenize. Delirmiş," dedim annemle Rhaven'e.

ahırlarda oraya buraya saldırıp kendilerini yaralıyor. Göller dondu,

"Hayır Albia," dedi annem. "Ay ortaya çıkmazsa Gece Tanrısı, denizlerde bile tek bir balık kalmadı."

Ay Tannısı'nı ele geçirmiş demektir. Mevsimlerin bozulması, tabiat

"Halimiz ne olacak?" diye mınıldandı annem.

düzeninin altüst olması hep bu yüzden."

"Korkanm ki bunlar lordumla leydim yüzünden oldu," diye Ay bize yüzünü göstermiyordu. Eve dönüp uykuya daldık.

mırıldandı Rhaven. "O korkunç gece, leydimin Gece Tannısı'nı Uyandığımda annem yanbaşımda oturuyordu. Gözleri bütün gece çağırdığını duydum."

ağlamış gibi kıpkırmızıydı.

"Blagdarc'ı mı çağırdı?" diye sordu Helwain inanmayarak.

"Vedalaşma zamanı geldi canım."

"Öyle bir gücü nereden buldu ki?"

"Nereye gidiyorsun?" diye sordum gözlerimi ovalayarak.

Rhuven'in ne fısıldadığını duymadım ama Hehvain'in Rhuven gelip elimi tuttu. "Geillis gitmiyor. Sen gidiyorsun."

bastonu taşların üzerinde şimşek gibi bir ses çıkardı.

"Nereye gidiyorum?"

74

75

"Seyahate mi gidiyorsunuz? Yılın bu zamanında mı?"

"Rhuven beni Dunbeag'a götürüyor. Bir baronun kalesinde, Hehvain gölgelerin arkasından görünüyor. "Buradan uzaklara!

öyle insanların arasında yaşayacağım. Ben dönene kadar Senin kaderinde Karaağaç Ormanı'nda yaşayıp burada ölmek koyunlarıma bakar mısın?"

yok." Kollarını salladı. "Git kendi kaderini bul da ben huzur içinde

"Kendi koyunlarım gibi bakacağım, hiç merak etme. Ama yaşlanayım."

neden gidiyorsun?" Üzgün olduğu yüzünden okunuyordu.

Şaşkınlıkla anneme döndüm. O da başını sallıyordu.

Aniden hücum eden gözyaşlarımı zorla durdurdum. "Sorma.

"Burada mutlu olamazsın Albia," dedi üzüntüyle. "Rhu- ven'le Seni özleyeceğim Colum."

git. İyi bir adam tanıyor, kansı seni evinde misafir edecek. Orada

"Dunbeag sadece bir günlük yol. Olur da yaz yine gelirse seni dünyanın adetlerini ve yolunu nasıl bulacağını öğreneceksin."

ziyarete gelirim."

"Ama beni nasıl yabancıların yanına gönderirsiniz? Ben yazlan Rhuven, sakalını sıvazlayıp başını sallayan Murdo'yla ko-Colum'la otlağa gitmek istiyorum. Koyunları özlerim!" Gözyaşları nuşuyordu. Ondan kızkardeşlerine göz kulak olmasını istedi.

yanaklarımdan süzölmeye başlamıştı.

Annemi bana ihtiyacı olduğunu ikna etmeye çalışmadığım için ani

"Senin iyiliğin için," dedi annem bana sanlararak. "Günün bir suçluluk hissettim. Neden, yapmamıştım peki? Çünkü gitmek birinde anlayacaksın."

istiyordum, bu da vicdan azabımı derin- leştiriyordu.

Ondan uzaklaşıp, "Kendi kızını evinden gönderen bir anneyi

"Ne oldu?" diye sordu Colum. "Ne düşünüyorsun?"

hiç anlayamayacağım," dedim.

"Zavallı annemi!" diye iç çekip inatla başımı salladım. "Ama

"Anlamadığın daha çok şey var," dedi Hehvain, kaşlarını ben onu terketmiş sayılmam, çünkü o beni gönderdi!"

çatarak.

"Yeter abla!" diye uyardı annem onu.

"Üzülme. Sen tüyleri yeni çıkan, neredeyse yetişkin bir kuşsun.

Birkaç parça giysim hemen hazırlanıp Rhuven'le sırayla İki yıl sonra benim yaşıma geleceksin," dedi göğsünü şişirerek.

bineceğimiz atın üstüne yerleştirildi. Yola çıkınca, otlığa ilk

"İki yıl sonra sen de bir erkek olacaksın," dedim üzüntüme gidişimdeki gibi heyecan dolu bir kıpırtı hissettim. Gerçek bir rağmen gülümseyerek. "Yanaklarında sakal mı çıkıyor yoksa?"

aileyle birlikte yaşayacaktım! Onların çocuklarıyla arkadaş

Şakayla yanağına dokunur gibi yaptım.

olabilirdim.

Karaağaç Ormanı'nın sonunda, Colum'la vedalaşmak için Murdo'nun kulübesinde durduk. Colum bizi yüzünde şaşkın bir ifadeyle karşıladı.

77

76

Elimi tutup beni birden kendi etrafımda çevirince onun kolları in arasında kaldım. Beni yukarı kaldınnca çığlık attım.

"Şimdi güreşmek istemiyorum. İndir beni!" Kollanın arasında kahkahalarla debeleniyordum.

"Albia, kuzucuğum, benden kaçabileceğini sanma! Peşinden gelip seni sürüye geri getiririm."

Colum'un bana sanlan kollan o beni aşağı indirdikten çok sonra 9

da üzerimde gibiydi. Rhuven'le güneye giden vadiyi izleyip Dunbeag'e devam ederken de kendimi daha az yalnız hissettim.

Dunbeag

Donmuş çimler ayaklanmızın altında çatır- dıyordu. Colum'u yeniden göreceğimi biliyordum. Ama şimdilik isteğı, korkuyu, ürkütücü kurtlan, yeni ve bu nedenle umut veren bir şey için terkediyordum. Hızlı adımlar beni ısıtıyor ve içimi  aydanlıktaki çay gibi sıcaklık umutlarla dolduruyordu.

Albia

Vedalaşırken ona sanlmadığım da annemin yüzünde oluşan üzüntü geldi gözlerimin önüne. Pişmanlık içimi kemiri- yordu. Ben nasıl bir evlattım böyle? Helwain'in canı cehenneme. Annemin Zayıf kış güneşi Findhorn Nehri'nin vadisindeki çimler-yanında kalıp iyi bir evlat gibi sonuna kadar onu sevmeliydim.

le kaplı evlerin üzerinde öbek öbek parıldıyordu.  a-tılardaki bacalardan ince dumanlar çıkıyordu.

"Ama burası sıradan bir köy Rhuven!" dedim hayalkırık-lığıyla.

"Evet, ama Dunbeag  nemlidir." Tepede, sıkışık evlerin üstünde duran büyük kaleyi işaret etti. "Orada Kral'in kuzey kıyılardaki ordusunun başı Banquo yaşıyor. Dürüst ve iyi bir adamdır, seni koruyacaktır."

Demek Bahtsız Bataklık'ta Macbeth'in yanında gördü-

ğ m o adamın yanında kalacaktım! Şaşkınlığımı gizlemeye çalıştım. Çünkü Rhuven o gece onlar dans edip Macbeth'i 78

79

 m, dokuma kumaşlar asılmıştı. Pencerele rin panjurları vardı, tavanlar da gerçek keresteden yapılmıştı. Evin bir ucunda yemek karşıladıklarında, sonra da Hehvain'in ona söyledikleri ile ilgili pişirilen büyük bir ocak, diğ er ucunda ise aradaki bütün odaların tartışırken benim uyuduğumu sanıyordu.

"Beni kimden koruyacak?" diye sordum.

ısınmaması için yanan da küçük bir ocak vardı.

Rhuven sorumu duymazdan geldi. "Banquo'nun kansı- nın bir Breda beni çatı katında, tek penceresi olan küçük bir odaya yardımcıya ihtiyacı var. Böyle bir pozisyonun çok büyük çıkardı. Odanın içinde süpürge otundan yapılmış bir yatakla avantajları olabilir, göreceksin." Üstündeki yumuşak, yün eşyalarım için sepetler vardı. Çağrılana kadar aşağı inmeye elbisesini göstermek için kollanmı açtı. "Genç kızlığından beri korktuğumdan günün geri kalanında odada oturdum. Burnuma hizmet ettiğim kraliçenin bir hediyesi."

balık ve taze ekmek kokulan geliyor, ama kimse gelip bana yemek

"Banquo'yla karısının çocukları var mı?" diye sordum.

getirmiyordu. Yatağıma yatıp annemi düşündükten sonra

"Yakında yetişkin sayılacak bir oğulları var. Kızları geçenlerde yalnızlık ve açlıktan ağlamaya başladım. Sonunda uykuya teslim öldü. Senin yaşındaydı."

oldum.

Onun yerini almamı mı bekliyorlardı yoksa? Endişeyle Sabah gözümü açmca somurtkan bir oğlanın başımda dikilmiş

Rhuven'in peşinden tepeyi çıktım.

kaşlarını çattığını gördüm. Oğlan ayağıyla bacağıma dürttü.

Banquo, kocaman elleri, geniş bedeni ve fırça gibi kahverengi

"Ben hizmetçi falan değilim," dedi. "Sana sadece bu seferlik sakallanyla bana bir ayıyı anımsatıyordu. Kahkahası gülemeye yemek getirdim."

benzese de dostçaydı. Beni yüzünde kocaman bir gülümsemeyle Doğrulup bana uzattığı soğuk balık ve kek dolu tabağı aldım.

karşıladı. Diğer taraftan karısı Breda zayıf, keskin hatlı, soğuk bir

"O zaman kimsin?"

kadındı. Uzattığı eli kırılgan ve nemliydi, gözlerini de benden kaçırmaya çalışıyordu. Beni evinde istemediğini hemen

"Banquo'nun oğlu Fleance," dedi kim olduğunu bilmediğim anlamıştım.

için aptal olduğumu gösteren bir ifadeyle. Gür kahverengi saçları

"Dönerken sana giysi getireceğim," diye fısıldadı Rhuven bana.

ve güçlü vücuduyla baronu andırıyordu gerçekten de.

"Pek cömert birine benzemiyor." Ayrılırken kısa bir tavsiye verdi.

"Adım Albia," dedim gülümsemeye çalışarak. Ama bu

"Her zaman peki leydim, peki lordum demeyi unutma."

terbiyesiz çocuktan hiç hoşlanmamıştım.

Alçak duvarlı, isten her yeri kararmış kulübeye kıyasla baronun kalesi geniş, temiz ve rahattı. İçerisini sıcak tutmak için yerler hasır halılarla kaplanmış, duvarlara ka-80

81

Fleance'le Banquo ava çıkınca saatlerim Breda'yla doğru

"Bizim küçük evlatlığımız," dedi alaycı bir sesle. "Evimizi ve düzgün konuşmadan geçti. Onun kapı büyüklüğünde bir tezgahta annemin boş kalbini doldurmaya gelmiş. Babam en azından güzel dokuma yapmasını izledim. Çerçeve bir duvara yaslanıyordu ve bir kız seçememiş mi?"

ipliklerin ucuna kilden ağırlıklar asılmıştı. Breda hızlı parmaklarla Buna nasıl cevap verebilirdim ki? Elbisemin kaba, saçlan- mın ipi dikey ilmeklerin önünden ve arkasından geçiriyordu.

dağımk olduğunu biliyordum. Ama gerçekten o kadar da çirkin

"Hiç böyle bir dokuma tezgahı görmedim," dedim sonunda.

miydin? Gözlerim doldu. Dunbeag'in bana öğrettiği ilk hayat

"Norveç'ten yanımda getirdim."

dersi bütün erkeklerin Colum kadar kibar olmadığıydı.

Denizaşın yerlerdeki bütün insanların böyle soluk mavi Aşağıdan sert bir ses duyuldu. "Fleance! Onu buraya gönder."

gözlere ve olgun başak rengindeki saçlara sahip olup olmadığını Ayağa kalkıp merdivenleri indim. Breda yanlış bir şey merak ediyordum.

yapmamama rağmen kendimi suçlu hissetmeme neden olan buz

"Neden İskoçya'ya geldiniz?"

gibi duruşuyla orada dikiliyordu.

"Buraya getirildim. Onun kansı olmam için." Breda başka bir

"Bizimle yemek yiyip bizimle dua edeceksin. Diğer zamanlarda şey demeden dokumanın atkısını sıkılaştırdı. Dokuduğu kumaşın da vaktini iplik eğirerek, örgü örerek, yemek yaparak ve senden etrafında, ufku sıyıran bir bulut gibi zarif, gri bir çerçevenin istediğim öbür şeyleri yerine getirerek geçireceksin," dedi. Sesi çok olduğunu farkettim.

sertti ve dili tanıdık kelimelere tuhaf bir şekil veriyordu.

Banquo'yla Fleance avdan dönünce sessiz ev birden gürültü ve

"Peki leydim,' dedim, Rhuven'in tavsiyesine uyararak.

hayatla doldu.

"Ve bize anne ve baba diyeceksin, çünkü kocam öyle istiyor,"

Banquo kanlı giysileriyle odaya girerek, "Breda, kancığım,"

dedi. Burun delikleri nefretten kocaman olmuştu.

diyerek gürültüyle onu öptü. Sonra da bana dönerek, "Albia,

"Peki leydim. Şey. . anne." Mecbur kalmadıkça ona böyle kızım," dedi. Kocaman eliyle başıma dokununca o gün ilk kez seslenmeye niyetim yoktu.

güldüm.

"Ha!" Fleance'in ani kahkahası köpek havlamasına benziyordu.

Fleance elinde bir okla babasının peşinden geldi. "Anne,

"Hemen kaybol!" dedi Breda ona. "Ve karnımızı doyuracak bir söylediğini yaptım," dedi hevesle. "Ağaçlara doğru kaçarken geyiği geyik avlamadan gelme. Kral'ın topraklarından geçmen gerekse bile."

yakaladım. Onu boynundan vurdum."

"Aferin oğlum," dedi Breda gülümsemeden.

83

82

Bahar Dunbeag'e asi bir çocuk gibi gönülsüzce geldi. Soluk bir güneş belli belirsiz ortaya çıkmış, yağmurlar kesilmişti. Sert İçim geyik için üzüntüyle doldu. Böyle asil bir canlıyı öl-toprağı dürtten bitkilerse yeşilden çok sarıya çalıyordu. Bazı dürdüğü için kendisiyle gurur duyan Fleance'ten nefret edi-ağaçlarla çalılar hiç çiçek vermedi. Dunbeag kasabasında bir yordum.

düzine koyun ve keçi ölü doğmuştu ve insanlar da kış

O geyik eti masada oturup ilk yediğim yemektir. Annem ve hastalıklarından ölmeye devam ediyor, ya da daha kötüsü Helwain'le birlikteyken dizlerimize koyduğumuz büyük bir birbirlerini öldürüyorlardı. Taş yontucunun karısı dayaklarına son kaseden hep birlikte yerdik. Ama Dunbeag'de hepimizin ayrı vermek için kocasını zehirledi, bir çiftçi de kavgalı olduğu tabakları vardı. Banquo ve Fleance'in iştahı beni hayrete komşusunu öldürdü. Banquo sıkıntıların kaybolması ve Şeytan'ın düşürmüştü. İkide bir dudaklarını yalayıp kemikleri dişleriyle

-bu onların yeraltı dünyasının tanrısı olmalıydı- onların yakasını kırıyorlardı. Banquo'nun sakalı yağ içinde kalmıştı. Breda sınıksız bırakması için Tanrı'ya dua ediyordu.

dudaklarını temiz bir bezle siliyor, Banquo kahkahalarıyla Banquo'nun Breda'ya Kral Macbeth'i şikayet ettiğini duydum.

masayı titretiyordu.

Kral'ın baronlarından daha fazla toprağa sahip olduğunu ve Gece odalarımıza çekilmeden bütün ev halkı diz çöktü ve insanların ne istediğini göz ardı ettiğini söylüyordu. Artık Banquo ellerini kavuşturup tekrar tekrar, "Yüce Tanrı ve onun tek Dunbeag'da, daha önce hep yaptıkları gibi yakınlarındaki çocuğu İsa," diye dua okudu. Aklıma acımasız savaşçıyla oğlu ormanlarda avlanmak, Findhorn Vadisi'nde tarım yapmak, ya da geldi. Colum'un papazı onlara tapıyor olmalıydı. Banquo'yla ailesi koyunları orada otlatmak yasaktı. Banquo kendisi de oralarda Neoni, Guidlicht ve dört dünyayı hiç duymamışlardır herhalde avlandığı için Kral'ın topraklarını kullananları görmezden diye geçirdim içimden.

geliyordu. Ama Macbeth'in daha yeni zırh ve atlara sahip daha

"Yüce Tanrım, senin bize baktığın gibi bakacağımız kızımızı, fazla savaşçı isteğini göz ardı edemiyordu. Banquo, Kral'ı Albia'yı aramıza getirdiğin için sana şükürler olsun. Amin."

memnun etmek için kiracılardan kira almalı, köylüleri Adımı duyunca şaşkınlıkla yüzünü yere eğen devasa adama vergilendirmeliydi. O bu kadar iyi ve cömert bir adam olmasaydı baktım. İçimi bir sıcaklık kaplamıştı. İnsanın babasının olması Dunbeag halkı daha da çok şikayet ederdi.

böyle bir şey miydi?

Ben de bana karşı gösterdiği nezaketten dolayı Banquo'ya bir Titreyen çenemi kimse farketmesin diye başımı yere eğdim.

gönül borcu hissediyordum. İlik dolu kemiklerle beslenen bir köpek gibi onu memnun etmek istiyordum.

Rüzgann esişinde ve kuşlann melodisinde kelimeler işitmek kadar

"Üvey babana bir öpücük verecek misin bakalım kızım?" diye sorduğu zaman sakallı yanaklanna bir öpücük konduruyordum.

büyüleyici bir şeydi bu.

Tütün, ter ve bazen bayat yiyecek kokuyordu. Ne zaman Breda'ya Papaz köyde güzel bir kansı ve *iki çocuğu olan* ahlaklı, öğrenme bir hediye getirse mudaka bana da getiriyordu. En çok, üzerinde aşığı bir adamdı. Geçmiş hakkında, özellikle de İskoçlar, Romalılar düğümler ve bir kuş deseni olan parlak pirinçten tokayı sevmiştim.

ve diğer barbarlarla savaşıan güçlü, boyalı ırk Piktler hakkında Her gün kemerimin üstüne takıyordum.

konusmaktan hoşlanırdı. Piktlerin egemenliğinden sonra Ninian ve Columba gelip bütün düşmanlannı tek tanrılarıyla mağlup Babası bana ne kadar nazikse, Fleance de o kadar kabaydı.

etmişti. İnsanlann tapınması için taştan haçlar dikmişlerdi. Daha Arada topalladığımı görünce bana 'aksak ayak' demeye başladı. Bu sonra Büyük Ken- neth MacAlpin İskoçlarla Piktleri birleştirmiş ve hakarete acı dolu bir sessizlikle karşılık veriyordum. Acaba babası toprağımız Alba Krallığı olarak anılmaya başlamıştı.

ona karşı sert, annesi de soğuk ve mesafeli diye mi bu kadar

"Biliyor musun," dedi papaz her zamanki bilge tavnıyla, "senin zalimdi Fleance? Öyleyse bile bu kabalığımı haklı göstermezdi.

adın Albia, Latince beyaz anlamına gelen alba sözünden geliyor ve Haftada iki kez, köyün papazı Dunbeag tepesine çıkıp iyiliği, erdemi sembolize ediyor." Sonra da kendi kendi Fleance'le ikimize Latince denen bir şey öğretiyordu. Bu dili mırıldanarak, "Gerçi ülkemizin beyazlığı bu topraklar üzerindeki konuşmaya çalışırken dilim düğüm düğüm oluyordu sanki.

kötülük ve kavgalarla kirlendi," dedikten sonra azarlaracasına bana Yıllardır ders alan Fleance bana beyin özürlü diyordu. Elbisemin döndü. "Sen iyiliğinin böyle lekelenmesine asla izin altında büyüyen göğüslerimi görmeye çalışırcası- na gözlerini vermeyeceksin! Yüce Tann'nın yardımını isteyeceksin." Alnına, üzerime dikmeyi de adet haline getirmişti. Papaz ne kadar göğsüne ve iki omzuna dokunup sık sık yaptığı o tuhaf harekeüer utandığımı farkedip başını çevreleyen bir buluta benzeyen beyaz bütününü yaptı.

saçlarıyla aramıza giriyordu. Sonsuz bir sabırla bana o tuhaf

"Peki. Söz veriyorum," diye fısıldadım beni Fleance hakkında işaretleri ve hangi anlama geldiklerini öğretmeye çalışıyordu. Kuş

uyardığımı düşünerek.

tüyünden bir kalem kullanarak önce harfleri, sonra kelimeleri yazmaya başladım, ama hiçbirini bir anlam ifade etmiyordu. Bir gün, *mm*

Dunbeag'in küçük kilisesinde, Breda ve öbür inananlar boş

Çorak bahann ardından soğuk ve güneşsiz bir yaz geldi.

gözlerle haça bakarken, ben papazın ettiği duayı anladığımı Dışanda oturmuş, elbisenin kenarlarını süslemek için elimdeki farkettilim.

küçük parçalarla dokuma yapıyordum. Keresteden bir 87

86

direğe sabitlenen ipler parçaların içinden geçip kemerime en iyi generalinin oğluyum. Ya sen kimsin? Hiç kimse! Bir baban bağlanıyordu. Rüzgar, işime eğilince kucağıma kadar dökülen bile yok!"

saçlarımı savuruyordu. Kalenin yanındaki avluda Ban- quo Öfkeden kudurarak ayağa kalktım "Sen kendi babamı savaşçılara alıştırma yapıyor, bağırışlar ve kılıç sesleri buraya haketmiyorsun! Kaba bir serseriden başka bir şey değilsin. . Senin kadar geliyordu.

gibi cahilin benimle ilgilenmesi de -çok umrumdaydı sanki. Peh!"

Başımı kaldınnca acımasızlık yanşında birbirini geçmeye Fleance daha da yaklaştı. Ter kokuyor, vücudundan ateş

çalışan Fleance ve başka bir çocuğu gördüm. Üzerlerinde sadece çıkıyordu. Ama dokumamın ipleriyle direğe bağlı olduğum için külot büyüklüğünde paçavralar vardı. Papazın onla- n izlememi geri kaçamadım.

onaylamayacağını düşünüp saçlarımın arasından göz ucuyla

"Kaba olabilirim ama hangi savaşçı değÜ ki? Bana cahil demene izlemeye başladım. Fleance acımasız bir hareketle rakibini izin vermeyeceğim. Ben senden daha uzun süredir Latince savunanca çocuk acı dolu bir iniltiyle sırtüstü yere düştü. Fleance öğreniyorum."

dizini çocuğun göğsüne bastırıp rakibinin kollarını yere yapıştırdı.

"Üç kuruşluk zekan olduğuna inanmıyorum."

"Üçe iki ben kazandım. Kral'ın ordusu için senden daha

"Bir bilmece sor," dedi, "iyi bir şey olsun."

uygunum," dedi yüksek sesle. Sonra da oğlanın yerden kalkmasına Güçlkle yutkundum. Latince bilmeceler benim için hala çok izin verdi.

zordu. Bir tane uydurmak zorundaydım.

Fleance başını kaldınca onu izlediğimi gördü. Hemen başımı Ben düşünürken Fleance yeni rakibiyle güreşmek için indirsem de artık çok geçti. Ağır ağır yürüyüp önümde dikildi.

sabırsızlanırmışçasına bir ayağından öbür ayağının üstüne

"O herifi nasıl yere yapıştırdım gördün mü? Benden on yaş

sekiyordu. Sonunda yeterince zekice olduğunu düşündüğüm bir büyük hem de."

bilmece buldum.

Gözlerimi dokumadan ayırmıyordum. Fleance güç gösterisinin

"Seni kör ederim ama bensiz göremezsın," diye başladım. "Beni beni etkilediğini görmemeliydi. "Bence kazanmana o izin verdi,"

{eninde hissedebilirsin ama bana dokunamazsın. Toprağı ıtaya dedim omuzlarımı silkerek.

çıkanr suyu yok ederim. Bana her şey ulaşır ama çok yakınıma Fleance kaşlarını çattı. "Beni böyle küçümseyebileceğini kim gelen ölür." Fleance'in gözlerinin içine bakıp ona meydan okudum.

söyledi? Ben değersiz biri değilim. Bana bak." Kashi kollarını

"Ben neyim?"

uzatıp göğsünün üzerinde birleştirdi. "Ben Kral'ın

"Çok kolay," dedi Fleance tereddüt etmeden. "Ben güneşim."

88

89

Kendime olan güvenimin sarsıldığını hissettim. Gözlerimi kasından fırlayıp yoluma çıktı. Belinde ve elindeki deri bir kının kırıp yere baktım.

içinde birer kılıç vardı. Onun görür görmez sepetimi ona doğru

"Senin sandığından daha akıllıyım. Ve bunun karşılığını fırlatıp kaçmayı düşündüm ama olduğum yerde çivilenmişim alacağım." Fleance bana sırtı dokuma iplerime asılarak beni sanki.

kendine çekmeye Çalıştı.

"Beni buracıkta parçalara ayrınp intikamını mı alacaksın?" diye Birden avcının kovaladığı geyik, sapanın karşısındaki tavşan sordum.

olmuştum. Kaçmak için arkamı dönünce iplere iyice dolandım.

"Hayır, sana başka bir ders vereceğim." Kılıcı kınından çekip Fleance biraz daha yaklaşıp beni belimden tuttu ve kendisine ayaklanmın dibine attı. Kılıç taşlann üzerinde şangır- dadı.

çevirdi.

Şaşkınlıkla önce kılıca, sonra da ellerini beline koymuş tek

"Canımı acıtmayacağım kardeşim. Borcunu ödersen tabii."

ayağının üstünde dikilen Fleance'e baktım. Başıma bela açacak Sesi tehditkar değil alaycı, elleri zorlayıcı değil ama sıkıydı. Bir birine benzemiyordu. Yüzünün gerisine attığı gür kahverengi yandan şaşırmıştım ama duyduğum utanma çok daha büyüktü. O

saçlanyla neredeyse yakışıklı sayılırdı. Yerdeki kılıcı işaret etti.

bana daha da yaklaşıırken doğrulup elimin tersiyle yüzüne

"Bana zeka konusunda kafa utabiliyorsan silah konusunda da vurdum.

tutabilirsin."

"Borcumu ödedim say!" Yarım kalan işimi direkte bırakıp

"Seninle dövüşmemi mi istiyorsun?" dedim duydu klın- ma aceleyle kaçtım.

inanamayarak.

Fleance şaşkınlıkla çenesini tuttu.

"Sana öğreteceğim."

"Bunu aklından çıkarma Banquo'nun oğlu Fleance, ben güneşim. Bana dokunmaya cüret edersen ölürsün. Şakam yoktur."

"Neden?" dedim şüpheyle.

"Sendeki savaşçı özelliği geliştireceğim."

"Ama kızlann kılıçla ne işi olur?"

an

"Gördüğüm kadanyla sen artık sadece bir kız değilsin."

Günlerce Fleance'le ne göz göze geldik, ne de birbirimize tek Bakışlan yüzümden belime indi.

kelime ettik. Latince derslerimize gelmedi, ben de onu iyi Kızardığımı hissettim. Aptal gibi bir karşılık bulamıyordum.

altettiğimi düşünüp seviniyordum. Ama bir gün, köydeki

"Al şunu," dedi kılıcını çekerek. Güneş uzun kılıcın ucunda dokumacıya ip götürürken Fleance bir kayanın ar parıldıyordu.

90

91

Sepetimi kenara koyup yerdeki kılıcı aldım. Çok ağır bir şey yacak kadar şaşırmıştım. Göğsü sırtıma dayanıyor, nefesi değildi.

kulağımı gıdıklıyordu.

"Ben küçük bir çocukken bu kılıçla öğrenmiştim."

"Yan tarafını açıkta bırakmadan rakibine hücum etmeyi Kılıcı dikkatlice çevirip şaşkınlıkla bağırdım, "Ama benim öğrenmelisin," dedi. "Bir kalkanın olsa iyi olur."

şansım yok ki. Bu kılıç kör!"

Dudaklan yanaklanmda mı geziniyordu yoksa ben mi öyle Fleance kılıcını indirip kırıgın bir ifadeyle bana baktı. "Al- bia, hayal ediyordum? Bir elimi onun elinden kurtanp kolumu geri neden illa canımı yakmak istiyorsun?"

savurarak dirseğimi karnına geçirdim. Sağ topuğumla da ayak

"Şey, kavganın amacı bu değil mi?"

parmaklanna bastım. Bütün bunlan düşünmeden yapmıştım.

"Hayır, amaç kendini savunmak," dedi. Alnını kınştırdı.

Fleance kılıcımı elinden düşürüp inleyerek yere düştü. Kılıcı

"İradesi güçlü ama kolu zayıf bir kadın için tehlikeli bir dünyada kapıp arkamı dönerek onun karşısına dikildim.

yaşıyoruz. Şimdi nasıl yaptığımı izle."

"İyi hamle kardeşim!" dedi suratını buruşturup karnını tutarak.

İki elim kılıcın sapında, ayaklanm aralık halde kılıcı Fleance'in

"Olduğun yerde kal," diye uyardım. "Çok keskin bir kılıç bana gösterdiği gibi başımın üstünden geçirip yere indirdim.

olmasa da yine de canının acıtır. Demek planın buydu? Bu kılıç Omuzlarım ağnyana kadar kılıcı sallayıp durdum. Alnım terden oyunlanyla beni taciz edecektin?"

boncuk boncuk olmuş, göğüslerimin altı kızarmıştı.

Fleance çok şaşkın görünüyordu. "Alıştırmaların hoşuna

"Kılıcın havayı keserken çıkardığı sesi çok sevdim," dedim hızlı gittiğini sanmıştım."

hızlı nefes alırken. "Sen de duydun mu?"

Hiçbir şey demedim. Hoşuma gitmişti. Hem de çok.

"Evet. Dikkat beni doğrama!" diye bağırdı Fleance küfredip geri

"Gücümü ya da aklımı beğenmeni sağlayamadım, dönüp bana sıçrarken.

vurdun. Şimdi de sana kılıç kullanmayı öğretiyorum ama sen beni Onu duymadım bile. Kendimi canavar Nocklavey'le kavga öldürmek istiyorsun. Daha ne yapayım?" dedi.

ederken hayal ediyordum. Kılıcımı onun korkunç gözüne geçirip

"Ah, başka bir numara düşünürsün kesin," dedim titreyen bütün siyah kanımı damarlarımdan boşaltmak istiyordum.

ellerimle kılıcı kınına sokmaya çalışarak. "Ame ben buna hazırlıklı

"Kes şunu! Öyle yapmayacaksın," dedi Fleance vahşi dü-

olacağım."

şüncelerimi bölerek. Arkama geçip kılıcımın sapını elimin .

"Ben düşmanın değilim Albia," dedi beni ktnarcasına bir sesle.

üzerinden tuttu. O kadar hızlı hareket etti ki karşı koyama 92

"Peki neden dostum olasın?" Öfkeli görünmeye çalışsam da seçtim ve gücümü arttırmak için taşı başımın üstüne kaldınp bir o sesim çok. titrek çıkıyordu.

tarafa, bir bu tarafa sallamaya başladım. Dunbeag'in en, uzak Kınındaki kılıcı kemerime geçirip Banquo'nun bana verdiği bayınna gidip yanlışmalarda erkeklerin yaptığı gibi bir mızrak bronz tokayı yeniden taktım. Kılıç kalçalanma değıyor- du.

fırlattım, mızrağı hemen geri getirip kınlacak kadar sertçe bir Sepetimi yerden alıp içindeki tozlan silkeledim. Arkama kayanın üzerine attım. Fleance'in kör kılıcını sert bir taşın üstünde bakmadan yürümek için bütün kontrolümü toplamak zorunda bileyip samandan yaptığım bir korkuluğı paramparça olana kadar kaldım.

kılıçla doğradım. Kanım bedenimin her zerresinde kaynıyor, içimi Köyün sokaklarında insanlar bana tuhaf tuhaf bakıyordu, zevkle dolduruyordu.

baronun üvey kızı belinde kılıç ve elinde bir sepet yünle Fleance'le Banquo yokken Breda bana udla birkaç basit melodi geziyordu. Onlan görmezden gelip Fleance'i düşündüm. İki kez çalmayı öğretti. Saçlanmı güzelce örünce bir leydi- ye daha çok ona vurmama rağmen kızgın değil hayalkınlığıma uğramış

benzeyip benzemediğimi merak ediyordum. Pek ilgi göstermeden görünüyordu. Yünü dokumacıda bırakıp un almak için aceleyle Latince çalışıyor, tek bir hata yapmadan kocaman bir bezi dokuyor değirmene gittim. Fleance'in kollannı üzerimde, nefesini yüzümde ve sağı solu belli olmayan Fleance'i düşünüyordum. Benden ne düşündükçe utançtan kızanyordum. Hızlı adımlarla Dunbeag'e istiyordu? Sadece güçle elde edemeyeceğı bir şeydi besbelli.

dönrken alışık olmadığım kılıç bacaklanma dolanıyordu. Breda Birkaç hafta sonra onu özlediğimi farkettim.

neden bu kadar geç kaldığımı merak edecekti. Acaba Fleance'i Breda'nın da onu özlediğı belli oluyordu. Kocasından ya da yanlış mı tanımıştım? Gücüyle beni kolayca altedeabilirdi, ama oğlundan peş hoşlanmıyor gibi görünse de, yokluklann- da suratı yapmamıştı. Sadece onu farketmemi mi istiyordu? Karşımda yan bir türlü gülmüyordu.

çıplak güreşmek ve bana kılıç kullanmayı öğretmek dikkatimi

"Seni mutlu etmek için ne yapabilirim?" diye sordum bir gün çekmek için tuhaf yöntemlerdi ama ya zavallı budala başka yöntem saygılı bir şekilde.

bilmiyorduyrsa? Günlerimi ve saatlerimi bu düşüncelerle ge-Breda başını sallayıp bana 'sen benim kızım değilsin' dercesine çiriyordum. Bu arada Fleance babasıyla birlikte Dun For- re'e, baktı.

Kral'ın sarayına doğru yola çıktı.

"Onun yerini alamayacağımı biliyorum," dedim fısıltı gibi bir Ağrıyan kollanma ve omuzlanma rağmen alıştırma yapmak sesle. "Bunu denemeye kalkmam bile."

istiyordum ama küçük odam kılıcımı sallamak için çok dar bir Breda içini çekti. "O senin gibi değildi, sapsan saçlan, masmavi yerdı. Bu yüzden dışan çıkıp çok ağır olmayan bir taş gözleri vardı."

94

95

"Fleance'in gözleri de öyle." Breda'nın sert bakışını far- kedince dilimi ısırđım.

"Oğlan babasına benziyor," dedi.

Ardından gelen sessizlik, Fleance yüzünden duyduğu hayalkınlığıyla iyice ağırlaşmıştı.

Breda iğnesini elindeki işe saplayarak, "Erkeklerin işi gücü savaş," dedi aîiden. "Biz kadınlarsa sadece ganimetiz."

10

Bu cümlelerden ne anlam çıkaracağımı bilmiyordum. Breda Banquo'nun kansı olduğuna isyan mı ediyor, yoksa beni oğluna karşı uyanyor muydu?

Dunduff

"Ben hiçbir erkeğin ganimeti olmayacağım, hayat boyu erkeksiz kalsam bile," dedim.

Beni savunacak bir erkeğe muhtaç olmamak için bir erkek gibi dövüşmeyi öğreneceğime dair kendime yemin ettim.

Albia

D unbeag'in üstüne ağır ve salgın hastalıklarla dolu bir hava çökmüştü. Hasta olmaktan korkan Breda güçlü Fife Baronu'nun kansı Fiona Macduff'a yapacağı ziyaret için hazırlanmakla meşguldü. Dunduffa at sırtında iki gün sürecek bir yolculuktı bu.

"Sen uzaktayken her şeyin düzenini sağlayacağım," diye söz verdim ona.

"Hayır, sen de benimle geleceksin, Fiona evladığımla ta-nışmak istiyor." Breda gelmemi kendisinin istemediğini açıkla anlamamı istiyordu.

Haydut tehlikesi yüzünden yolda bize iki asker eşlik et-ti ama hiçbir sorunla karşılaşmadık. Macduffun iyi korunan 96

kalesi, etrafta hiç tepe olmadığı için geniş bir düzlüğe yapılmıştı.

"Sen periler ülkesinin kraliçesi misin?" diye sordu, omuzlarıma Ama etrafı, sivri kazıklarla çevrilmişti ve yüksek izleme dökülen kızıl saçlanmı işaret ederek.

kulelerinden her yer gözetleniyordu. Dostlan da, düş- manlan da Onun kocaman, ciddi yeşil gözlerine bakınca etrafımda- ki onlan hazırlıksız yakalayamazdı.

sesler silinmeye başladı.

Breda ne kadar zayıf ve soğuksa, Fiona da o kadar kanlı canlı ve

"Keşke öyle olsam," diye fısıldadım. Yeniden çocuk olmanın sıcaktı. Çocuklan ördekler gibi peşinden ayrılmıyordu. Önce dört özlemlle, öbür dünyaya karşımızda duran ağaçlar kadar yakın küçük çocuk sayabildim, sonra beş ve çocuklardan ikisinin olduğum zamanlar içimde bir şeyleri acıttı.

birbirine tıpatıp benzediğini farkettilim. Utangaç bir tavırla beni

"Bence öyle," dedi kız ikiz kardeşine.

izlerken el ele tutuşan uzun bacaklı kızlar bana bir kuğuyu ve onun

"Biz kraliçeyi gördük," dedi ikizlerin diğeri.

sudaki yansımasını hatırlattı. En büyük oğlan yuvadan uçup kendi Diğer kızkardeşinin cümlesini tamamladı, "Geceleyin yemeğini bulmaya heves eden bir kuş gibi bütün gücüyle ormanda."

diğerlerinden ayrılmaya çalışıyordu.

"Saçları da seninkiler gibiydi. ."

Çocuklann arasına oturup isimlerini sordum ve her birinin

"Ama gündüz çok daha güzelsin."

başımı okşadım. Kucağıma tırmanıp saçımlla oynuyorlardı. Onlar İkizlerin elini tutup, "Çok güzel bir rüyaydı, değil mi?" dedim.

elimden asılırken ben gözlerimi kapatıp yaz otlağında koyunların İnatla başlarını salladılar.

arasında olduğumu hayal ettim. Çocuklar beni gıdıkladıkça

"Gerçektir," diye ısrar ettiler. "Bir dahaki sefer bizimle gülüyordum. Colum'la oynadığımdan

beri bu kadar mutlu gelmelisin."

olmamıştım. Onu öyle çok özliyordum ki gözlerim doldu. Artık sonbahar geldiği için otlaktan eve dönmüştü. Onun tarlada Onlann hevesli yüzlerine bakınca, bir zamanlar nasıl perileri Murdo'yla birlikte arpalan biçtiğini hayal ettim.

ziyaret ettiğimi ve onlarla oynadığımı hayal ettiğimi hatırladım.

Fiona'nın en büyük oğlu Wee Duff çok geçmeden diğerleri gibi Bütün bu anılar yüz kez yıkanan bir bezin boyalan gibi solup bana ısındı. Oyuncaklarını -kemikten oyulmuş hayvanlar, deri bir gitmişti.

top ve tahta bir kılıç- getirdi ve ben her birini beğendikçe havaya

"Bir gün sizinle orada buluşacağım, söz veriyorum," dediğimi sıçrayıp durdu.

duydum.

İkizlerden biri omzuma vurdu.

Kızlar aynadaki bir yüz gibi mutlulukla birbirlerine bakıp dans ederek gittiler.

99

98

Fiona Macduffun yanında Breda bile yumuşadı. Çocuklara

"Ah, umarım!" dedi Fiona gururla. "Wee Duff iyi bir evlat, gülümsediğini görünce onun da kızını ve belki de küçükken lordum da cömert bir baba." Sesini alçaltıp fısıldayarak konuşmaya Fleance'i de sevdiğini düşündüm.

başladı. "Babaların en zalimi olan Kralımıza hiç çekmemiş.

"Belki bir kızın daha olur," dedi Fiona umutla.

Macduffum insanlara bu kadar adaletsiz davranmaması için ona Breda başını salladı. "Adetim eskisi gibi değil. Ayla ilgili bir yalvarmaya gitti."

şey. Doğadaki hiçbir şey olması gerektiği gibi değil ki."

Göz ucuyla Breda'ya baktım. Banquo'nun bazen Kral'ın Wee Duff un oyuncak gemisiyle oynar gibi görünüp aslında emirlerine uymayıp izinsiz avlandığını söyleyecek miydi acaba?

"Huzursuzluk çorak bir toprakta biten otlar gibi hızla ya-onları dinliyordum.

yılıyor," dedi. "Baronların çoğu savaş istiyor. Biz kadınlarla

"Evet, Macbeth kral olduğundan beri her şeyin düdeni çocuklar da kurban olacağız." Sözleri zehir gibiydi.

bozuldu," dedi Fiona. "Bazılan Duncan'ı uykusunda öldürenin

"Hayır, erkeklerimize güvenmeliyiz, bizi güvende tutacaklardır.

prens Malcolm ve Donald Bane değil, Macbeth olduğunu Macduff gitmeden önce bizi tehlikeye atacak hiçbir şey söylüyor."

yapmayacağına söz verdi, ona inanıyorum." Fiona ayağa kalkıp Breda kaşlarını çatarak öne doğru eğildi. "Duncan'ın eteklerini salladı. "Erkeklerin işlerinden bu kadar konuştuğumuz ölümünden beri koyunlar bile doğru düzgün doğurmuyor.

yeter. Gel de bahçeme bak. Sen de gel Albia. Çocuklar, bırakın Kocamın en iyi kısrağı iki başlı bir yaratık doğurdu! Sadece bir kızı!"

hafta yaşadı."

Wee Duff tahta kılıcını yere indirip ikizler parmaklarını Fiona elini Breda'nın koluna koydu. "Çok korkmamalıyız.

saçlarımdan çekince rahadayaarak gülümsedim. Breda ve Fiona'nın Buna benzer zamanlar daha önce de yaşandı, kazasız belasız da arkasından bahçeye çıkarken sevinçle derin bir nefes aldım. Bütün bitti. Benim Macduff da böyle lanetli bir yılda doğmuştu, az kalsın tskoçya'nın üstüne çöken felaketlere inat rengarenk çiçekler açmış, ölüyordu hatta."

yeşil sarmaşık çardağa tırmanmış, ağaçlar olgunlaşan meyvelerle

"Ne oldu ki?" diye sordu Breda.

dolmuştu.

"Annesine musallat olan bir talihsizlik yüzünden vaktinden Fiona sevgi dolu parmaklarla bir meyveye dokunup yerde biten erken doğdu," dedi Fiona.

bir otu kopardı.

Breda çok şaşırılmış görünüyordu. "Ama bak, kocaman, güçlü

"Çocuklarım seni çok sevdi Albia. Ailenden bahsetsene," dedi.

kuvvetli olmuş." Etrafına bakıp kendini rahatlattı. "Aslında hepiniz çok iyisiniz. Bak çocukların seni ne kadar seviyor. Wee Duff büyüüp aynı babası gibi olacak."

Dunbeag'e dönerken bütün bu düşünceler aklımdan çıkmadı.

Annemle Helwain'in o isli kulübede ateşin başında çö-

Bir babam olmalıydı. Kimdi peki? Annem neden ondan hiç melmelerini düşünmek istemiyordum. Kendimi sadece bu **sözetmemişt**i? **Bizi terk mi etmişti, yoksa ölmüş müydü? Öyleyse** bahçenin içinde kaybetmek istercesine lavanta, biberiye ve limon **neden? Bir dahaki gelişinde bunian Rhuven'e soracaktım. Ya da** kokularını içime çektim. Ama Fiona bir cevap bekliyordu ve kaba **eve gidip gerçekleri anneme sorabilirdim.**

öyle ya da böyle babamı bulacaktım.

olmamalıydım.

"Annem Kraliçe'nin hizmetçisi Rhuven'in kızkardeşi."

Fiona başını salladı. "Peki baban?"

Aklıma bir anı geldi. *Babam yok*, demiştim Colum'a. *Kimsenin bir babaya ihtiyacı yoktur.*

Fiona'ya bakıp başımı salladım.

"Öldü mü?" diye sordu Fiona yumuşak bir sesle. "Üzüldüm."

Onu düzeltmedim. Açıklayamazdım çünkü.

Sen hiç kimsesin. Fleance'in sesi kulaklarımda çınladı. *Bir baban bile yok.*

"Banquo bana çok iyi babalık ediyor." Buna gücenip gücenmediğini görmek için Breda'ya baktım. Gözleri nemliydi.

Şimdi babasızlığı içimde bir boşluk gibi hissediyordum.

Banquo bana kızı gibi davranana kadar insanın bir babasının olmasının nasıl bir şey olduğunu bilmiyordum. Fiona ve çocuklarıyla tanışana kadar insanın mutlu olmak için bir babaya sahip olması gerektiğini düşünmüyordum. Ben çocukken Murdo'nun bana ne kadar iyi davrandığını ve dişbudak odununu bacağıma bağlarken ellerinin nasıl dokunduğunu hatırladım.

Colum ona bakacak bir babası olduğu için çok şanslıydı.

beni öldüreceğini düşünüyordum. Bu nedenle onun erkeksi cesaretine övgüler yağdırıp durdum. En kötü işkencelere maruz kalsam bile sırnızı asla açıklamayacağıma yemin ettim. Elde edeceğimiz azameti neden riske atacaktım ki? Yine de Rhuven yanımda beni gözetlemedikçe geceleri gözümde uyku girmedii.

Rhuven, benim en güvenilir hizmetçim! Kabus görmekten 11

korktuğum için gözlerimi kapatamayınca beni hep o ya- tıstırdı.

Gördüğüm karabasanlar yüzünden kafesinin demirlerine çarpmış

Dun Forres

bir kuş gibi yüreğim ağzımda çığlıklarla- uyandığımda beni o sustururdu. Elbette o da Macbeth'ten korkuyordu. Sırnızı onun da bildiğini bilse lordum ne yapardı kim bilir? Kraliçe olduğum sürece Rhuven'e, onu koruyacağıma söz verdim ve onun da beni gözleyeceğine dair ondan yemin aldım.

Grelach

"Kocam beni öldürürse onun bütün suçlarını dünyaya açıklamalısın Rhuven?"

"Peki ama bana kim inanır?" dedi şüpheli bir bakışla. "Dilimi Ben bunun için doğdum. Kral soyundan gelip sonunda

-ya da boğazımı- keserler! Hayır, sana en iyi sessiz kalarak hizmet kraliçe oldum. Dövülmüş altından yapılan taçla kürk-edebilirim."

lü giysiler bana çok yakıştı. Gururlu lordum çok mağ-

"Yine de yanında bir hançer bulundur. Bak ben bunu ta-rur görünüyor, kimse onun gözlerine bakmaya cesaret ede-

şiyorum," diyerek bluzumun koluna sığacak kadar küçük „olan miyordu. Bana hırslı demesinler diye taç giyme töreninde hançerimi gösterdim.

onun yanında değil, arkasında durdum. Şimdi Macbeth'le Rhuven irkilip hançerden uzaklaştı. Böylece Macbeth'in de, birlikte talihin en yüksek noktasındaydım. Sırnımız gizli bir benim de zararsız Rhuven'den korkmamıza gerek olmadığını sandığa kilitlenmiş bir mücevher kadar güvendeydi. O olay anladım. Ama benden korkmasını mı sağlamıştım acaba? Bıçağı ikimizi hiçbir evlilik yeminin bağlayamayacağı kadar güçlü kaldınp gülümseyerek yumuşak bir sesle konuştum.

bir bağla bağladı.

Bir yıl önce yaşanan o korkunç olay sonrası kocamdan korktuğumu itiraf etmeliydim. İşlediği

"Sadece kendimizi korumamız gerektiğini söylemeye ça-zeylilerin bizi denizden silip süpürmesine izin mi verecektik?

lışıyorm, çünkü bizi bizden başkası korumayacak."

Macbeth kral, ben kraliçeyken asla!

O günlerde hep ilerisini düşünüyordum. Lordum öldürülecek Ama lordum son zamanlarda pek iyi değildi. Baronları ve olsa kim şaşmrdı ki? Bütün krallann düşmanı vardı. Macbeth generalleriyle akşamlara kadar toplantılar yapıyor, sonra da sabaha ölecek olursa tahta benim oğlumdan başka kim geçebilirdi? Luoch kadar, inine çekilmiş bir tilki gibi huzursuzca odayı adımlayıp arkasında babamın adamlarıyla tahta yükselecekti. Böylece iki planlar yapıyordu. Bir baronu itaatsizlik, diğerini kendisine karşı tacım olacaktı -bir kralın dul kan- sı ve diğer kralın annesi olarak!

entrika çevirmekle suçladı. Onu sakinleştirmek için içki Macbeth oğlumun tahta çıkması fikrinden nefret ediyordu.

getirdiğimde bardağı koklayıp bana şüpheyile bakarak içkiyi Luoch'u varisi ilan ederek kendi vasiyetini koruyabileceğini içmeyi reddetti.

bilirdi bilmesine ama böyle bir şey yapmaya niyeti yoktu. Kanı Bu gece, Fife Baronu Macduff bazı istekleriyle onu kızdırdı.

konusunda parmak uçlarına kadar hissettiği o gurur ona engel Lordum ayrıca Duncan'ın İngiltere ve İrlanda'ya kaçan oğullarının oluyordu. Elbette ona haja bir oğlan verebilirdim! Falanın diğer kendisi hakkında dedikodular yaydığını da öğrendi.

kehanetleri gibi bu da çıkacaktı. Belki de yeni bir ilaç hamile

"Macduffu kafana takma," diye sakinleştirdim onu. "Prenslere kalmamı hızlandırır. Ah, bir sürü oğlu olan bir kraliçe, gelince. Yaşadıkları sürgün onları yeterince aşağılıyor. Önce kadınların en güçlüsü demekti! Oğlanlar onun koruyucusu, bütün kolaysa İskoçya'ya dönsünler de sonra senin arkandan dünyevi talihsizliklere karşı kalkanı olurdu.

konuşsunlar."

Ama bulunduğumuz zirvede bize hiçbir şey dokunamıyor, her

"Benim korktuğum da bu. Malcolm arkasında İngiltere şey bize hizmet ediyordu. Lordum güçlü bir orduyla İskoçya'yı ordusuyla dönerse. Adam sırf kendisine kral denmesi için yönetiyordu.

Duncan'ın dikkatsiz hükümdarlığı sırasında İskoçya'yı Kral Edward'a satıp İngiltere'nin kuklası olarak zayıflayan her alan güçlendirilmiş, ordular genişletilip yeni davranmayı kabul eder."

teçhizatla desteklenmiş, donanmalar onanl- mış, kaleler yeniden

"Malcolm'un kocaman bir kafası var ama hiç beyni yok," dedim yapılmıştı. İnsanların ayağa kalkıp ülkenin iyiliği için çalışması küçümsemeyle. "Arkasında bir orduyla dönecek olursa da sağlanmalıydı. Ama onlar cahillik ve tembellik yüzünden söylenip, baronların senin için savaşıyor."

mevsimi değişmiş bir yılın, açlık ve sonsuza dek yok olma

"Öyle mi dersin?" dedi Macbeth düşüncelere dalarak. "Biz anlamına geleceğinden korkmayı seçmişlerdi. İngiltere'nin bizi Duncan'a sadık değildik. Benim adamlarım niye bana ihanet etmesine ya da ku

etmesin?"

106

107

lediklerini hiç düşünmemiştim. Sadece kendi geleceğimi

"Duncan güçsüzdü. Kral olmaya layık değildi. Sen hem önemsiyordum çünkü."

güçlüsün, hem de bu göreve layıksın. Ayrıca senin Dun- can'ın

"Daha fazla bir şey söylediler mi? Açıkladılar mı?"

ardından tahta çıkmanı herkes istedi." Ona her zamanki gibi ne

"Krallar meydana getireceğini ama kendisinin kral olma-kadar güçlü olduğumuzu hatırlattım.

"Falcımın bütün söyledikleri yacağımı söylediler."

çıktı."

Fleance'i kral olarak düşünmek bana çok komik gelmişti.

Mâcbeth rahadayacağına dişlerini sıkıp boynunu çatır- dattı.

"Fleance de kim oluyor! Önemsiz bir baronun oğlu. Kasılarak

"Ne oldu Lordum?" dedi onun bu tepkisine şaşırarak.

yürümekten başka bir şey bilmez. Kimsenin onu adam yerine

"Baronlann arasında kim sana komplo kurabilir?"

koyduğu yok."

"Banquo," diye fısıldadı lordum.

Macbeth iyice sinirlendi.

"Banquo mu? Sen kendinde misin? O senin en güvenilir

"Ama Banquo'yu bir sürü kralın babası olarak selamladılar!

generalin, çocukluk arkadaşın. Rhuven bana ne kadar yakınsa o da Başıma kısır bir taç, elime çorak bir asa verdiler. O tehlikeli cadılar sana öyle!"

yalan söylemiyorsa bütün bunlar elimden gidecek, ardımdan

"Hayır Grelach, o bana ihanet edecek. Bilmiyorsun. ."

gelecek bir oğlum olmayacak!"

"Tek bildiğim kendine yok yere işkence ediyorsun. Bütün Bunu duyunca içimi birden heyecan kapladı. Belki de lordumla kehanetlerimiz çıktı. Keyfîni çıkar!"

oğlumuzun olmaması o kadar önemli değildi. Oğlum Luoch

"O büyücü kardeşlerin söylediği her şeyi sana anlatmadım."

kocamdan sonra tahta geçecekti.

"Benden ne sakladın? Hemen söyle," dedim buz gibi bir sesle.

"Cadılar yanılmış. Banquo bizim için tehdit değil," dedim onu

"O gece ormanda, bana tahtı vaat ettiklerinde dediler ki. ." Bir yatıştırmaya çalışarak.

an tereddüt ettikten sonra benden uzakta bir şeye bakıyormuş gibi

"Benim vaktim geldi, elbet bir gün geçecek," Macbeth'in sesi gözlerini boşluğa dikti.

"Banquo'nun benden daha büyük olacağını buruktu. "Sonra Banquo'nun vakti gelecek. Ben onu söylediler.'."

durdurmazsam tabii!" Macbeth birden ayağa fırladı.

"Hiç kimse Iskoçya Kralı'ndan daha büyük olamaz," dedim. "Ne Gözlerinde cinayeti gördüm Duncan'ı ve nöbetçileri öldürdüğu demek istemiş olabilirler?"

gece olduğu gibi şüphe ya da kararsızlık yoktu bu kez.

Macbeth başını salladı. "O zaman Banquo'yla ilgili söy

"Hayır, yapmamalısın! Bir kez daha öldürme," diye yalvardım nefes nefese. "En azından onun ihanetinden emin ol. Ya senin yaptığın ortaya çıkarsa?"

109

108

lordum acımasızca güldü. "İş bittiği zaman elime bir damla kanlan değmeyecek."

Bu işi onun için kimin yapacağını sormaya korkuyordum; Bilmek de İstemiyordum zaten.

O gece rüyamda bir gölün kıyısında dikildiğimi gördüm.

Ellerim kan içindeydi. Ellerimi suya sokup ne kadar ovsam da kan 12

bir türlü temizlenmiyordu. Sonra ellerimi kocaman kumaşlara sildim. Ama leke tenime işlemişti. Ellerimi bir kez daha suya sokunca bütün göl kıpkırmızı oldu. Rüyamda ağlayıp titreyerek Dunbeag ve Karaağaç Ormanı

uyandım. Yatakta yanımda Rhuven değil, lordum vardı.

"Kes sesini!" diye gürledi tehditkar bir sesle. Elleriyle ağzımı kapadı.

Albia

Dunbeag'e dönünce Breda bana yine eskisi gibi davranmaya başladı. Belli ki bir babam olup olmaması onun için hiç önemli değildi. Babamla ilgili başka hiçbir şey konuşulmadı. Breda da kendi tarzında kibar davranıyordu bana. Sonra Banquo'yla Fleance Dun Forres'ten döndü. Fleance bîr asker gibi kasılıp küfrediyordu. Onlara bakınca insan Breda'nın neden Fiona'nın tatlı yüzlü kızları-

nı kıskandığını anlayabiliyordu.

Kral Macbeth'in krallığının ikinci kışı, saçları ağarmış bir dev gibi uluyordu, ilkinden çok daha soğuk ve zalim bir kış

oluyordu bu. Ne asiler, ne de sadık savaşçılar savaşmak için evlerinden ayrıldılar. Tek savaş hayatta kalım savaşıydı. An-110

111

nemle Helwain'i merak etsem de onlann nasıl olduğunu

"Ve bir süre önce tamamlamadan bıraktığım bir şeyi getirdim,"

öğrenmenin bir yolu yoktu. Rhuven ziyaretimize gelmiyordu bile.

dedi bir elini arkasında saklayarak.

Yollar bomboştu, haydudar bile yok olmuştu. Ama Kral'ın ısrarlı

"Neyi tamamlamadan bırakmışım? Bu bir bilmece mi?"

isteği üzerinde Banquo'yla Fleance soğuğa karşı ayı gibi giyinip Fleance cevap olarak katlanmış bir kumaşı uzattı. Kaşla- nmı Dunbeag'den ayrıldılar ve haftalarca da dönmediler. Banquo işleri çatıp bir yandan da merakla kumaşı açmca ipekten yapılmış padak konusunda sessiz ve asık suratlıydı ama Kral'dan hediyeler kuşağı gördüm. Kumaş bir gölün yüzeyi gibi düz ve maviydi, getirmişti: Kendileri için sansar kürkünden pelerinler ve Breda için üzerinde de hatırladığım desende bir nakış vardı.

metrelerce kırmızı ipek kumaş. Rhuven bana yeni bir elbise

"Ama bu, geçen sene kırdığım nakış, hani sen. ." diye göndermişti, Ban- quo da inek derisinden yapılmış, yumuşak ve kekeledim, ben işimi yaparken onun beni nasıl sıkıştırdığını ve dayanıklı bir çift ayakkabı hediye etmişti bana. Onun sakallı yanağını öpüp teşekkür ettim ama bu sefer baba kelimesi sanki ona nasıl tokat attığımı hatırlayarak. "Neden bunu kurtardın ki?"

dilime yapıştı, bir türlü ağızımdan çıkmak bilmedi.

Fleance omuzlanmı silkti. "Yerde pislenmesine izin veremeyeceğim kadar güzel bir işti."

"Ben de sana bir şey getirdim," dedi Fleance. "Ama sonra

"Ama nasıl bitti?"

vereceğim."

Beni tuzağına düşürmek için uydurduğu yeni numarasını

"Köydeki dokumacı kadına götürdüm."

merak ediyordum. Bu sefer onun için hazırlıklı olacaktım.

Desene bakınca neresinde bozulduğunu anlayamadım, kadın

"Umarım bir kalkandır," dedim şüpheyle ona bakarak. "Köy çok iyi tamamlamıştı.

yolunda buluşalım. Ben kılıcı getiririm, böylece bana bir ders daha

"Bu çok güzel bir şey ama kabul edemem," dedim başı verirsin."

sallayarak. "Karşılığında verecek bir şeyim yok."

Oraya Fleance'ten önce vanp bir tavşan gibi tetikte onu

"Sadece bu kuşağı üzerine takma iznini ver bana," dedi mavi beklemeye başladım. Sonunda üzerinde güzel, san bir bluz ve gözlerini üzerime dikerek.

elinde kendi kılıcı ve iki kalkanla birlikte geldi.

Bir an tereddüt ettim. Ama bu kadar güzel bir şeyi takmak

"Tam da istediğim şeyi getirmişsin. Aferin!" dedim bir köpeği istiyordum. Bunun ne zararı vardı ki?

över gibi. Ama iyi niyetimi belli etmek için gülüm- süyordum.

Kollarımı kaldırıncı Fleance mavi ipeği belime bir, iki, üç kez doladı. Bana iyice yaklaşması gerekmişti ama elleri üzerimde gezinmiyordu. Kuşağın ipini bağlayıp uçlan-112

113

Yüzüne baksam da düşüncelerini okuyamıyordum. Onu nı yere bıraktı. Kumaşın üzerime rahatça oturduğunu hissettim.

"Teşekkür ederim," diye mınıldandım.

delicesine sarsıp aklından geçen sözcükleri ve planları ondan

"Seni öpmek istiyorum." Sözleri ağzından bir nefeste çı-

zorla almayı istiyordum.

kıvermişti.

"Fleance, benden ne istiyorsun?" dedim bütün içtenliğimle.

Donakaldım. Birden hücum eden gözyaşlarının akmaması için Fleance geri çekilip soruyu tarttı. "Sana dövüşmeyi öğretmek gözlerimi kapadım. Dunbeag'e geldiğimden beri o kadar istiyorum!"

yalnızdım ki.

"Ben de öğrenmek istiyorum," dedim. Dürüst bir cevaba hazır

"Şey. . İzin verir misin?" diye kekeleydi Fleance.

olmadığım için sorumun cevapsız kalmasına aldırmadım.

Ne zaran vardı ki? Başımı salladım. Dudakları alnıma değince Kalkanı yerden kaldırıp deri kayışları beceriksizce sol koluma kuşağın altında bedenimin tatlı tatlı titrediğini hissettim.

geçirdim. Fleance'in, bir hamle yaparken kendimi nasıl *Ah, ne olur*, sonra dudaklarıma geldi!

koruyacağımı ya da gelen saldırılan nasıl defedeceğimi Ama Fleance geri çekildi. Hayalkırıklığıyla gözlerimi açtım.

öğretmesine izin verdim.

"Bunu. . Bunu nerede öğrendin?" diye fısıldadım.

"Kenannı kullan. Düşmanın kılıcı kalkanının önünde

"Öpüşmeyi mi? Bu daha bir şey sayılmaz."

sıkışırsa artık kullanılmaz olur."

"Hayır, şey, izin istemeyi."

Ben neredeyse nefessiz kalana kadar alıştırmaya yaptık.

Başımı bir yana eğdi. "Diğer yollar sende işe yaramadı."

"Artık hazırsın," dedi Fleance sonunda.

Gülümseyip kuşağın püsküllerini elledim. "Ama neden?"

Kılıcı havaya kaldıncaya sapı terli elimden kayıverdi. İnleyip

"Ne neden?"

suratımı astım.

O kadar kaba tavırlardan sonra şimdi neden bana kibar Gülmemek için kendini zor tutan Fleance elime bir geyik davranıyorsun? Beni kendine göre fazla basit bulduğunu sa-derisi doladı. Elinin parmaklarıma ve bileğime dokunduğunu mıyordum. Baban neden bana kızı gibi davranıyor? Neden aklım düşünmemeye çalışıyordum.

bu kadar kaşık?

"Böyle daha iyi kavrarısın," deyip yerden tahta bir kılıç aldı.

"Neden bana bu hediye verdin?"

"Ama bu oyuncak!"

Fleance gülümsedi. "Bilmem. İçimden geldi."

"Kaşlanı çatma hemen. Öbür türlü adil bir karşılaşma olmaz."

'115

114

Kararlılıkla küçük meydanda Fleance'in karşısına dikildim. Bir Fleance bileklerimi tutup parmaklarını kollanmda gez-elimde kalkan, bir elimde kılıçla kendimi güvende ve dengeli dirdikten sonra dirseklerimi tuttu. Elini ileri doğru sokup hissediyordum. Onun her hamlesine karşılık verdim. Dizlerimi bluzumun altından omuzlanma dokundu. Orada durup kaş- lanı büküp biraz ileri çıkarak hamle yapma fırsatını bekliyordum.

kaldırdı ve bana bakarak sessizce, izin verir misin, diye sordu.

Fleance kılıcımın artık keskin olduğunu farketmiş miydi?

Kuşağın altındaki titremenin bu sefer çok daha şiddetli

"Şimdiden söyleyeyim," dedim ona takılarak, "canımı acıtırsam olduğunu hissediyordum. Fleance'in sırtına dokundum. Terden bil ki kasıtlı değil."

sınısıklam olmuştu ve. teninin altındaki kaslan titriyordu. Onu Fleance kahkahalarla güldü. "Kendimi koruyabilirim herhalde.

kendime doğru çektim.

Daha dişli rakiplerim olmuştu."

Ne zararı vardı ki?

• Dikkatinin dağıldığı bir sırada kılıcımı onun tahtadan oyuncak Dudaklanı bütün gücümle onunkilere yapıştırdım. Diş-

kılıcımın üstüne indirdim. Tahta çatırtıyla kınınca Fleance'in lerimiz çarpıştı. O da öpücüğüme karşılık verdi. Birbirimize daha elinde sadece kılıcın sapı kaldı. Fleance şaşkınlıkla derin bir nefes sıkı sanılmak için neredeyse kavga ediyorduk, sonunda ayaklanı verip bakakaldı.

yerden kesti. Gücümün iyice azaldığını farke- dince kollarımı Gülme sırası artık bendeydi.

serbest bırakıp beni havada tutmasına izin verdim.

"Aziz Brigid aşkına!" dedi. Yukan aşağı gezinen gözleri en son Ertesi gün ziyaretime ruhlanmı kaybetmek üzere olanları kurtaran bir melek gibi Rhuven geldi. Fleance'le öpüştüğüm için benim kuşağında kaldı. "O yaşlı kadın bu kuşağı dokurken sihir kalbim hala deli gibi çarpıyordu. Rhuven aramızda geçenleri nasıl falan mı yaptı acaba?"

"Öyleyse bir daha asla çıkarmam."

bilebilirdi ki?

"Kılıca bakayım."

Tabii ki bilmiyordu. Rhuven'in gelme sebebi İskoçya'ya Zaferle içim içime sığmayarak kılıcı ona verdim ve kalkanı musallat olan hastalığın Karaağaç Ormanı na ulaşmasıydı. Annem kolumdan çıkardım.

çok hasta, daha doğrusu ölüm döşeğindeydi.

"Aynısı, ama keskinleştirmişsin," dedi. "Üzerine büyü falan da Hemen Dunbeag'den ayrıldık. Rhuven'in atı bile benim için ekledin mi?"

yeterince hızlı değildi. Bir an önce annemi görmek istiyordum.

"Ben büyücü değilim! Ama gücümü arttırdım. Bak," diyerek Ama içten içe Fleance'e duyduğum suçlu arzuyla yanıp bluzumun kolunu yukan sıvayıp kaslanmın görünmesi için tutuşuyordum. Atın üstünde uyuyakalınca ellerini kolumu sıktım.

'116

117

"Anne, geçen sefer seni öpmeden gittiğim için özür dilerim!"

üzerimde hissettim. Ama aniden Rhuven'in beni tuttuğunu Kelimeler ağzımdan dökülüvermişti. "Ama beni neden farkettim.

gönderdin? O zaman bile hasta olmalıydın. Seni bırakma-Geceyi geçirmek için bir yerde durduğumuzda rüyamda malıydım. Beni affedebilecek misin?"

Banquo'yu gördüm. Sakalının altındaki soluk yüzü hayalet

"Affedilecek bir şey yok kızım," dedi başını sallayarak. "Söyle gibiydi. Kansıız dudaklarıyla, "İntikamını al benden kötülüğün bana, Dunbeag'de mutlu musun?"

kızı!" derken bakışlarıyla beni azarlıyordu. Rüya ödümü Küçük bir çocuk gibi hevesle her şeyi anlatmak istiyordum patlatmıştı. Hiçbir anlamı yoktu. Rhuven'e Banquo'nun babam

"Orası hiç sıkıcı değil. Okuma yazma öğrendim. Kılıç bile olup olmadığını sordum.

kullanabiliyorum. Öyle şaşırma, daha çok eğlence için.' Leydi

"Bunu da nereden çıkardın?" diye sordu Rhuven, delirmişim Breda benden hoşlanmıyor ama Banquo çok kibar ve bana gibi bana bakarak.

kızıymışım gibi davranıyor. Fleance da. ." Burada kekeleyip

"Boşver," diye iç çektim. Babamın kim olduğunu gidince kızardım. "O da. . bir ağabey gibi sert."

anneme soracaktım. Ama o ölmek üzereydi. Ya geç kal- dıysak Annem gülümsedi. "Onlar iyi insanlar, senin iyi bir evlilik diye geçirdim içimden.

yaptığını görecekler." Gözlerini kapattı.

Ormanın girişine gelince Rhuven'den ayrılıp koşmaya

"Evlilik mi? Anne, ben evlenmek istemiyorum ki. Sadece senin başladım. Karaağaçlar beni karşılamak için yapraksız dalla- nnı iyi olmanı istiyorum!" Gözlerim dolunca annemin görüntüsü iyice üzerime uzatıyordu. Çay her zamanki gibi akıyordu ama kıyısında bulanıklaştı. "Helwain, onu tedavi edebilir misin?"

çiçekler yoktu ve kuşlar bunu protesto edercesine hüznle Helwain beni duymadı bile. Rhuven'den Kral'la ilgili yeni şakıyordu. Kulübe yeraltı dünyasına giden bir girişi gizliyormuş

haberler alıyordu.

gibi eskisinden çok daha karanlık ve eski görünüyordu. Gözleri

"Leydim korkunç kabuslar görüyor, geceleri uyandığında çökmüş, elleri seğiren Helwain alçak kapıda dikiliyordu. Bir şey giysileri kuyuya düşmüş gibi sırlıklam oluyor," dedi Rhuven söylemese de, kardeşi öleceği için duyduğu korku gözlerinden yüzünü üzüntüyle buruşturarak. "Durmadan olanla ölene çare okunuyordu.

bulunmaz diye sayıklıyor. Senin verdiğin haşhaş onu Annem içeride yatıyordu. Yatağından kalkamayacak kadar sakinleştirmede."

güçsüz olsa da beni gördüğüne çok sevindiği belli oluyordu. Böyle

"İtüzümü ve güzelavratotuyla daha güçlü bir iksir yapacağım,"

sıcacık gülümseyebiliyorsa belki de ölmezdi! Diz çöküp elini dedi Helwain. "Hatta kamında bir bebeği tutması tutunca, teninin huş ağacının kabuğu kadar ince ve beyaz olduğunu farkettilim.

na yarayacak bir şey. Kralın tohumlarını güçlendirecek se- defotu lannı okşadım. O ölüm döşeğindeyken canını böyle sıkmaktan işe yaradı mı?"

nefret ediyordum. Yine de basit bir gerçeği öğrenmeliydim.

"Şarabında onun acı tadını alınca onu kimin zehirlediğini

"Anne, benim babam kimdi?"

sordu," dedi Rhuven. "Galiba benden ve leydimden şüphelendi. O

Ateşin yavaş tıslaması bana karşılık verdi. Zar sesi birden korkunç gece kadar korkuttu beni!"

kesildi.

Şaşkınlıkla onları dinledim. Böyle bir zamanda nasıl Kral

"Lütfen. Kimin adını taşıdığımı öğrenecek kadar büyüdüm Macbeth ve kraliçeyle ilgili çene çalabilirlerdi?

artık."

"O zaman majestelerine hangi zehri hazırlayayım?" Hel-Göz ucuyla baktığımda Rhuven'in kaskatı kesildiğini gördüm.

wain'in sesi kötülük doluydu. "Gece uçan yarasalann ke-O sessizliğin ve dumanın içinde annemin nefes alışını mikleriyle dövülmüş ölümcül itüzümü! Bir zorbanın hayatı böyle duyabiliyordum. Hiçbir şey demeden nefes verdi.

sona ermeli. Öldürücü etkisini içerde, kötülüğün yattığı yerde

"Gerçeği bilmesinin zamanı geldi," dedi Hehvain.

gerçekleştiriyor."

Uzunca bir aradan sonra annem konuşmaya başladı. Sesi

"Hayır, böyle bir şey yapmayacaksın, bunu aklından çıkar!"

yalnızca fısıltı halinde çıktığı için ona iyice yaklaşmak zorunda dedi Rhuven korkuyla.

kaldım.

Daha fazla dayanamayacaktım. Kalkıp Helwain'in kılı

"Senin baban İskoçya Kralı Macbeth."

çenesinin dibinde durdum. Ellerim titriyor, kelimeler bir türlü İç çekerek Helwain'e döndüm. "Aklı hep böyle gidip geliyor ağzımdan çıkmıyordu. "Yeter! Kralla kraliçenin dertlerinden size mu?"

ne? Annem burada ölüyor. Neden onu iyileştir miyorsun?!"

Yaşlı kadın başını salladı.

"Denedim ama bu benim gücümü aşıyor," dedi Hehvain ısıntap

"Ben ölüyorum Albia, yalan söyleyemem." Annemin sesi bu içinde.

"Ah, tartışmayın. Siz ikiniz banşın artık," dedi annem.

sefer daha güçlüydü. Kolumu tuttu.

Hehvain ocak taşının üstüne çöküp elindeki zarları sallamaya Gözyaşlanma hakim olup işi alaya almaya çalıştım.

başladı. Bu ses beni her zamanki gibi sinirlendirse de Hehvain en

"Macbeth'in çocuğunu nasıl doğurdun? O kral olmadan çok önce azından bağıra çağıra bir şeyler söylemiyordu.

olmalı. Anlatsana, eğlenceli bir hikayeye benziyor."

Derin bir nefes aklımdı. Anneme babamı şimdi sormazsam bir Annem başını salladı. Sonra kalan son nefesiyle benim annem daha soramayacaktım. Onun yanına diz çöküp cdız saç-

olmadığını itiraf etti.

"Seni Macbeth'in karısı Grelach doğurdu. Ama bütün bu yıllar boyunca ben seni kendi öz kızım gibi sevdim."

120

121

Ağzım açık halde ona bakakaldım. Sonra Rhuven'e döndüm.

Rhuven ağlamak üzereydi. "Bunların hepsini uydurduğumuzu

"Senin hanımın mı?"

mu düşünüyorsun? Sana asla böyle bir işkence yapmazdık."

Rhuven başını salladı. Yüzü acı içinde yanıyordu.

"O zaman bu mücevheri alıp Dun Forres'e gideyim. Bakalım

"Hayır! Olamaz! İkiniz de yalan söylüyorsunuz."

Kral ve Kraliçe'nin uzun zamandır ortada olmayan kızının gelişi Annem -hayır, annem değil, sadece *Geil is!*- acıyla kıvranıyordu.

herkesi memnun edecek mi?" Bilekliği almak için elimi uzatırken

"O zaman neden burada büyüdüğümü açıklayın. Periler beni çok cüretkar görünmeye çalışmışım ama sesim titriyordu.

Grelach'tan çalıp bu zavallı eve mi getirdiler?" Sesim azarlama

"Sersem kız," dedi Helwain bilekliği çekerek. "Canına mı doluydu.

susadın?"

"Bir bakıma evet," dedi Rhuven.

Kelimeleri, bir buz fırtınası gibi canımı acıtmıştı. Belli ki beni

"Ona yalan söyleme!" diye gürledi Helwain. "Artık çocuk doğuran kişiden daha başka aynntılan vardı meselenin.

değil. Ne kadar kötü olursa olsun gerçeği bilmek zorunda!"

"Bana her şeyi anlatın," dedim cılız ama kararlı bir sesle. "Kim

"Ne gerçeği? Ormanda dolandırdığınız o boyalı savaşçının kızı olduğumu, buraya nasıl geldiğimi."

mıyım? Bütün ülkeyi ele geçirip halkının açlıktan kınmasına O uzun gecenin geri kalanında Geillis, Rhuven ve Hel- wain sebep olan o zalimin yani? Bu delilik! Kral benim babam değil."

uzun ve karmaşık hikayeyi anlattılar. Onlar hayat ipliğimi elden

"Saçlarının rengi aynı onunkine benziyor," dedi Rhuven bana ele geçirirken, dçnüp duran, makara yüzünden başım iyice döndü dokunarak. "Öfken de ona çekmiş."

ve dokuduklan karmaşık iplere takıldım. Leydi Grelach'ın beni Rhuven'in kolunu ittim. "Bu beni nasıl onun kızı yapar?"

nasıl doğurduğunu, sakat ayağımı kocasından saklamaya

"Albia, sen İskoçya'nın kızıydın, işte kanıtı," dedi Helwain çalıştığını; lanetli olduğuma inanan Macbeth'in beni kurtlara yem kötücül bir sesle. Üzerinde kocaman, kan kırmızısı bir taş olan olarak attığını; Rhuven'in beni kurtanp Geillis'e getirdiğini, hiç altın bilekliği uzattı. Hayranlıkla baktığım bilekliğe do-

çocuk doğurmayan Geil- lis'in beni kendi çocuğu gibi kunmaktan kaçınıyordum.

yetiştirdiğini dinledim.

"Bu ucuz şey de ne?" diye sordum.

"Hayatta olduğumu biliyorlar mı?" diye sordum sesimi

"Annene aitti," dedi Rhuven. "Evlendiklerinde lordum hediye yükselterek.

etmişti. Artık senin."

"Hayır, ve bunu asla öğrenmemeliler," dedi Rhuven.

"Bu hiçbir şey kantüamaz. Bence sen bunu geçen hafta çaldın."

122

123

"Macbeth'le karısının peşine düşmeyeceksin," diye emretti ni yeni anlıyordum. Macbeth ve kansı yüzünden bütün İs- koçya Helwain.

acı çekiyordu.

Çenemi kaldınp, "Nedenmiş?" diye karşı çıktım. Hel- wain'den

"Onlardan nefret ediyorum. Sizden değil," diye kekeledim.

emir aldığım zamanlar çok eskide kalmıştı.

"Ben onlann meyvesiyim. O çürük ağaçtan düştüm ben. Ah, Rhuven başını Helwain'e doğru salladı. Konuşulmamasını kendimden de nefret ediyorum," diye ağlamaya başladım.

istediği başka bir şey vardı. Ama Helwain, riske rağmen

"Hayır Albia, onların suçu seni lekeleyemez," dedi Gel- lis öğrenmem gerektiğini söyledi.

büyük bir içtenlikle. "Sende onların kötülüğünden eser yok."

Böylece Rhuven'in sadece kardeşleriyle paylaştığı o karanlık Colum'a nasıl birden sinirlendiğimi, Helwain'e duyduğum sun öğrendim. Hırslarını çelik bir bıçaktan daha keskin olana nefreti, Fleance'e vurduğum zamanları ve ona aniden kadar bileyen Macbeth ve kansı, kendi çatılan altında masumca ve tutuluvermemi hatırladım.

kimseden şüphelenmeden uyuyan Kral Duncan'ı öldürmüşlerdi.

"Hayır, benim de vahşi bir doğam var," diye fısıldadım.

Sonuç olarak bir katilin ve kansının, Macbeth ve Gre- lach'ın, Zayıf ateş sönmeye yüz tutmuştu. Birkaç kuş şakımaya başladı.

-annem ve babamın?- kızı olduğumu öğrendim. Daha doğrusu Biraz sonra güneşsiz bir günün daha sabahı olacaktı. Geillis iyice kendi kanlarından, canlarından olan çocukları- nı öldürmekten hmltılı nefes alıyordu.

çekinmeyen, ilk günahlarıyla katılaştıran kalpleri sayesinde bir

"Buraya gel Albia," dedi Helvvain.

kralın ve onun zararsız hizmetçilerinin canını hiç acımadan alan Kalkıp onun sözünü dinledim. Elime kırmızı taşlı bilekliği canavarların kızıydım! Bu korkunç gerçekle nasıl yaşayacaktım?

geçirdi. Metalin soğukluğu keskin bir bıçak gibi tenimi ürpertti.

İliklerime kadar ürper- miştim. Artık kendimi tanıımıyordum.

"Ona aitse bunu istemiyorum."

Neden geçmiş olduğu gibi bırakmamıştım ki sanki?

"Bunun reddedemezsin. Koluna tak," dedi. "Annenin soyu adil Kızkardeşlere hiddetle söylenip onları, Gillam'ı öldürüp onları bir krala dayanıyor. Onu Macbeth bozdu. Onların kötülüğünü sen evsiz bırakan Macbeth'e kötülük yapmakla suçladım. Tahta geçme iyileştirebilirsin." Gözleri sağlam bir inançla parlıyordu. "Albia, hayalleriyle beynimi yıkadıklarını söyledim. Ama Geillis'in sen seçilmiş birisin!"

gözlerindeki üzüntüyü, Rhuven'in korkusunu, Helwain'in acısını Ağzımdan sert bir kahkaha çıktı. "Ne yapacağım? Dun Forres'e görünce bağırma- yı kestim. Bana bir yanlış yapmamışlardı. Onlar gidip sizin için Macbeth'i öldürecek miyim?"

da kurbandı aslında. Bunu ye

"Alay edecek bir şey yok," dedi Helwain sertçe.

do'nun arabasını kullandık. Tek kelime etmeden taşlan mezarın Rhuven de beni azarladı. "Albia, öğrendiklerini kimseye üstüne yığdık. Her taş dünya kadar ağır geliyordu. Helwain'le söyleme. Bu çok tehlikeli. Hepimiz için."

Rhuven hala ağlıyordu. Gözyaşlanmın nereye gittiğini merak

"Bunu ben istemedim," dedim başımı sallayarak.

ediyordum. Kötülüğün kızı olan bende, bana annelik eden bu iyi

"Bırakın onu kardeşlerim," diye yalvardı Geillis. "Bu onun için kadının ardından dökülecek bir damla yaş kalmamış mıydı?

çok fazla. Sevgili Albia, bana elini ver."

Rhuven'le Helvvain giderken ben onlarla gitmedim. Uykuya Yere diz çöküp parmaklanmı onun kuru avcuna koydum.

direnip taş yığınının başında kaldım. Bülbül şakıyor, baykuş o Bileklikteki kırmızı taş aramızdaki bir göz gibi panldı- yordu.

ürpertici sesini çıkanyordu. Bluzumun kolunun altında kırmızılı

"Beni bağışla kızım. Hepimizi bağışla. Her şeyi senin hayatını altın bilekliğim tenimi buz gibi sanyordu. Macbeth'le Grelach'ın kurtarmak için yaptık."

geçmişini aklımda evirip çeviriyor, kızıl saçlı adamın hançerini kralın göğsüne sapladığı anki korkunç görüntüsü gözümün önüne geliyordu. Bahtsız Ba- taklık'ta gülün avcumu kanattığı ana dair

■■■

Yorgunluktan uyuyakalmıştım. Çok geçmeden Rhuven'le cılız bir anı yavaşça gün yüzüne çıkmaya başladı. O zaman bir Helwain'in ağlama seslerine uyandım. Geillis artık nefes al- adamın elinde kanlı bir hançer görmemiş miydim? O tam da mıyordu. Elimde onun cansız eliyle yeni doğan bir bebek gibi Duncan'ı öldüren el ve hançer olabilir miydi acaba?

yanına uzanmıştım. En gerçek anlamda o benim annemdi. Tıpkı O an, Helwain'in de şüphelendiği gibi kehanet yeteneğimin Rhuven ve Helwain gibi; çünkü Macbeth'le Grelach canımı olduğunu farkedip küçük bir çılgılık attım. Bunu daha fazla inkar aldıktan sonra o üçü

bana yeni bir hayat vermişti.

edemezdim. Ormanda, Macbeth'in kralı ve hizmetçilerini Helwain'le Rhuven Geillis'in bedenini kokulu bitkilerle öldürdüğü henüz'yaşanmamış dünyayı görmüştüm. Gördüğüm yıkadıktan sonra onu bir beze sardılar. Onu kızığa yerleştirip diğer kanlı olaylar neydi? Hatırlamaya katlanamıyordum. İki kızığın ucunu ata bağladılar. Demir gibi ağırlaşan kollarımla günden uzun bir süredir gözüme uyku girmemişti. Ama rüyamda onların peşinden yaşlı meşe ağacı Pitdarroch'un yakınındaki istemeden göreceğim şeylerin korkusundan uyumaya cesaret çimenli bir tepeye çıktım. Murdo orada bir çukur kazıyordu.

edemiyordum.

Bahann sonlanna geldiğimiz için Colum otlığa gitmiş olmalıydı.

"Ah, anne, bu uğursuz bilgiyle ben ne yapacağım şimdi?" diye Keşke burada olsaydı! Annemi nazikçe toprağın içine koyduk, taş

seslendim karanlığa.

toplamak için de kızakla Mur-

126

127

Ay yükselip bulutların arasına girdi. Aniden parlak bir ışık lum'un omuzlarına koyunca, Colum parmaklarını şakala- nmdan gözüme girdi. Önümdeki sis ışıkla aydınlanınca kalkıp onu takip çekti.

etmeye başladım. Bir baykuşun kanadındaki beyaz tüyler havada Demek Colum Caora'ya aşıktı! Doğrulup ondan uzaklaştım.

belli belirsiz göründü.

"Geillis'i nereden öğrendin?" diye sordum Caora'ya.

Geri gel! Beni bırakma!

"Önemli değil," dedi. "Sana biraz su getireyim."

Ay bulutları aralayıp ihtiyar meşe ağacının kanşık dallarının Caora gidince Colum'a baktım, tanıdık yüzü içimi ferah-

üzerinde panldadı. Baykuş meşenin dalları arasına konup latıyordu.

görünmez oldu. Ağacın dibinde diz çöktüm. Gövdesinin koyu

"Neden Dunbeag'de ziyaretime gelmedin? Gelirsin sanı-

gölgesinin düştüğü yerde toprak yanlmıştı sanki. Bedenimden yordum." Azarı biraz yumuşatmak için elini tuttum.

çıkan bir pelerin gibi, Geillis'in benden ayrılıp Öbür Dünya'ya

"Gelmeyi düşündüm. Ama yeni bir yerde beni unutup yeni girdiğini hissettim.

arkadaşlar edineceğine karar verdim."

Nihayet ağlayabilmişim, ardından hiçbir rüyanın gireme-Fleance'i düşününce kızardığımı hissettim. "Seni neden yeceği derin bir uykuya daldım.

unutayım?"

Gözlerimi açtığımda karşımda kıvrırcık saçlarıyla Colum Colum yüzümü inceleyip iç çekti. "O zaman bir arkadaş

duruyordu. Başım onun kucağında, ellerinin içindeydi.

buldun?"

"Senin için çok üzüldüm," dedi. Başparmaklarıyla göz-Soruyu duymazdan geldim. "Bu yıl odağa gitmeyi özledim."

yaşlanmın yeniden akmaya başladığı, gözümün köşesini sildi.

Colum kaşlarını çattı. "Orada olmadığına sevindim. Baronun Rüya görmüyordum.

adanılan kulübemi yakıp sürünün yansını çaldı. Caora'yla sağ

"Ama nereden bildin. . Gelmeni istediğimi yani?" dedim hala salim kaçabildiğimiz için çok şanslıyız."

yan uyur, yan uyanık halde. Bana sanlan kollan sayesinde içimi İçimdeki öfke alevlendi. "Hepsi Kral Macbeth'in hatası!" Artık huzur kaplıyordu. "Annemi duymuşsun. Ama nasıl?"

babam olduğunu bildiğim için Macbeth'in adını ağzıma almak

"Bilmiyorum. Caora bana ihtiyacın olduğunu söyledi," diye çok garip geliyordu. "Herkes açık olması gereken araziye kendisi itiraf etti. "O yüzden hemen geldik. Taş yığını görüncü nedenini sahip çıkıyor."

anladım."

"O Kral, yani bütün İskoçya ona ait," dedi Colum omuzlarının Caora Colum'un arkasında duruyordu. Gözleri panldı- yor, silkerek. "Seneye daha uzak bir otlak bulacağız."

güzel, uzun saçları yanaklarına dökülüyordu. Elini Co-

"Kral bir zorba!" diye sızlandım. "Ne kadar korkunç olduğu konusunda hiç fikrin yok. Yaşamayı hak etmiyor bile!"

128

129

Colum şaşkın görünüyordu. "AJbia, böyle şeyler söyle-

"Senin bildiğinden daha kötü. Yaptıkların için etlerini ke-memelisin. Tann'ya küfretmek ne kadar suçsa Kral hakkında miklerinden ayırsalar yeridir. ." dilimi ısırđım. En karanlık sırnımı, böyle konuşmak da suç. Rahip öyle diyor."

bu kral katilinin kızı olduğumu söylemeye daha hazır değildim.

"Rahip benim bildiğim şeyi bilmiyor. Sana bir şey söyle-Tam da o sırada Caora elinde bir matara suyla geldi. Bo-yeceğim Colum ama sır olarak sakla, kimseye söyleme."

ğazımdan süzülen saf, temiz suya konsantre olmaya çalışarak Konuşmaya başlar başlamaz Rhuven'in uyansını hatırladım.

gözlerimi ondan kaçırdım.

Sahip olduğum bilgi çok tehlikeliydi. Ama Colum benim en

"Demek Blagdarc, Gece Tannısı artık kötü Macbeth aracılığıyla yakın arkadaşımđı. Ona söylememde ne sakınca olabilirdi ki?

dünyayı yönetiyor," dedi Caora alçak bir sesle.

"Senin için dünyanın en büyük sırnını bile saklarım," dedi Şaşkınlıkla göz ucuyla Caora'ya baktım. Colum'a söylediğim Colum ciddiyetle.

sırrı nasıl duymuş olabilirdi ki?

"Sana güvenilebilirim Colum, dinle. Macbeth dünyanın en

"Onun egemenliğı sona erene kadar bütün tabiatın düzeni günahkar adamı." Sesim fısıltı halinde çıkıyordu. "O, krala bozulacak." Altın rengi gözlerini gözlerime dikti, sanki hakkında konuşmaktan çok daha kötüsünü yaptı. Kralla iki içimdekileri görebiliyordu. "O zamana kadar sen de huzur hizmetçisini kendi hançeriyle öldürüp bunu hizmetçilerin işiymiş

bulmayacaksın."

gibi gösterdi. Böylece kral oldu."

Bilekliğin tenimde buz gibi ve sımsıkı olduğunu hissettim. Bu Colum geri çekilip duyduklarına inanmamış gibi başımı bileklik zalim Kral'ın ve Kraliçe'nin kızı olduğumu hatırlatıyordu.

salladı.

Sonsuz günahlanın kurbanı onlan engellemek için yaşıyordu.

"Bende kehanet yeteneği var Colum. Bu cinayeti uzun zaman Matarayı Caora'ya fırlatıp öyle hızla ayağa kalktım ki bütün önce gördüm."

dünya başımın etrafından dönüyor gibi geldi.

"Albia, şu an çok üzgünsün, bu söylediklerin. . delilik!"

"Şimdi Dunbeag'e dönüyorum, Banquo'ya Macbeth'in suçunu

"Hayır, aklım seninki kadar başımda. Duncan'ın cinayeti tam anlatacağım. O zaten Kral'ın hükümdarlığından rahatsız. Kesin hayalimde canlandığı gibi oldu. Rhuven oradaydı, Kraliçe ona bir şeyler yapacaktır."

itiraf etmiş. Colum, ben senin arkadaşımın, bana inanmalısın.

Aklıma birden gelen bu fikir içimi güvenle doldurdu ve Söylediklerim doğru."

"Kral. . katil mi?" diye kekeledi Colum. "Bizim adil ülkemiz parçalanan benliğime bir amaç verdi. Sonuçlarımı sonra dü-

böyle. . böyle kötü biri tarafından mı yönetiliyor?"

şünecektim, önce harekete geçme vaktiydi.

130

131

çıkıyordu. "Aşçının hindiyi soslamasına yardım etmelisin.

Çabuk hadi."

"Özel bir gün mü?" diye sordum.

"Kral burada. Banquo'yla birlikteler."

Donakalmıştım, kapıya tütündüm.

"Kraliçe de geldi mi?" Sesim fısıltıdan ibaretti.

13

"Hayır, rahatsızmış. Ne şanssızlık."

Kaçmak istiyordum ama Breda'nın elleri üzerimdeydi. Beni Dunbeag

mutfağa itti. Aşçı da beni görünce dışarı gönderdi. Avluda, demir bir şişin altında bir ateş yanıyordu. Fleance bir domuzu parçalarken kargalar da çığlık çığlığa atılan bağır- saklann üzerine konuyordu. Bir hizmetçi hindinin tüylerini yolup tüylerden bir demet yaptı. Az ilerde, üzerleri kandan panlayan, başları Albia

koparılmış bir kova balık vardı. Tüyleri yolunmuş hindileri mutfağa götürünce aşçı böreklerle ilgilenmemi söyledi. Ellerim titrediği için beceriksiz bir çocuk gibi yumurtayı kırıp unu D unbeag görünene kadar Colum'la Caora da benimle döktüm.

seyahat ettiler. Vedalaştıktan sonra Colum bana sarı-

Öz babam bu evin içindeydi. Bizi ayıran tek şey duvarlardı.

lıp o koyun saçlı Caora'yla yoluna devam edince ne-Onun bana bu kadar yakın olduğunu bilmek içimi hem korku redayse ağlayacaktım. Onun benimle birlikte yürümesini is-hem de istekle dolduruyordu. Merdaneyi bırakıp mutfaktan tiyordum. Geillis'i geri istiyordum.

çıktım. Ev çok büyük değildi. Ana koridorda mu- hafızlan görünce Köyün sokakları ve birahaneleri kaba saba askerlerle, onun, en yakın odada, yani benim odamın tam altında olduğunu ahırları ise dinlenen atlarla doluydu. Banquo'nun evinin her anladım. Merdivenleri parmak ucumda çıkıp yere yattım ve kulesinden renkli bayraklar sarkıyordu. Bir ziyafet ya da dö-

kulağımı yere dayadım. Aşağıdan talepkar bir ses geliyordu.

vüş gösterisi umuduyla adımlarımı sıklaştırdım.

Banquo'nun sesi olmadığına göre Kral'ın sesi olmalıydı.

Breda beni kapıda karşılayıp sertçe içeri çekti.

"Sonunda gelebildin! Yardımına ihtiyacım var, görmüyor musun?" Ağzından anlayış ya da üzüntü dolu tek bir kelime 133

'132

"Savaşçılarım en iyi atlara ve bronz miğferlere sahip olmalı.

Bir adam diğerrinin sırtına vurdu.

Gurur olmadan ihtiyar kadınlar gibi dövüşürler. Şu lanet Viking

"Banquo, beni memnun ettin. Sana her zamanki gibi gü-

demircine de ki, bana adi bir kılıç yaparsa onu, kendisinin veniyorum."

boynunda kullanacağım."

"Benden ne isterseniz, yapabileceğim bir şeyse yerine Bir yumruk masaya vuruldu.

getiririm," diye karşılık verdi Banquo.

"O güvendiğim bir adamdır," dedi Banquo derin, kararlı bir Bana kalırsa çok ikna edici bir güvence değildi bu.

sesle.

"Benim Viking demircim. ."

"Sen benden daha şanslısın. Ben kendi kanma güvene-Kral onun sözünü kesti. "O zaman evlathğın kadehimi miyorum."

doldursun. Çok güzel bir kız olduğunu duydum." Macbeth güldü.

"Lordum, Kraliçe çok erdemli bir leydidir," dedi Banquo.

"Bakayım buralarda mı Lordum."

Kulağımı daha da bastırıp Kral'ı duymaya çalıştım. Sesini Kalbim deli gibi çarpmaya başlamış, kan kulaklanma hücum alçaltmıştı.

etmişti. Parmaklanm yere çivilenmiş tahtalan sökme^ istercesine

". .Eadulf benden önce bütün yiyeceklerin ve içeceklerin kıvrıldı.

tadına bakıyor. Kanmla onun açgözlü babası. . beni zehirleyerek. .

o lanet Luoch'u benim tahtıma çıkaracaklar."

"Lordum, eminim yanıyorsunuzdur," dedi Banquo.

"Onlann ihanetini bir kez kanıtlayayım, sonra uyurken Banquo odama geldiğinde yatağımda kaskatı oturuyordum.

gözlerini bile kırpmasınlar. Peki sen Banquo!" Macbeth'in sesi Ayağa kalktım ve korkumu görmemesi için başımı eğerek onu sertti. "Ya benimlesindir, ya da bana karşı. Söyle hangisi?"

selamladım.

"Efendim, çok fazla içtiniz!"

"Canım, bu gece Kral'a masasında eşlik eder misin?"

Kral acımasız bir kahkaha attı.

"Mecbur muyum?" dedim başımı kaldırmadan. "Ellerim titrer,

"Bir oğlum olsa her şey güzel olacaktı. Ama karım lanetli. O

kadehini düşürüp onu kızdırabilirim."

büyücü kadınlar yaptı bunu. Seninse bir oğlun var. Söylesene

"Annen için üzüldüğünü biliyorum ama Kral'ın istediğini onun İskoçya'yı yönettiğini hayal etmiyor musun?" Kral'ın sesi yerine getirmeliyiz."

tehditkardı.

"Ondan korkuyorum. . baba," dedim güçlkle yutkunarak.

Ama Banquo oltaya gelmedi. "Lordum, yalvanm benim Banquo'ya Kral'ın büyük günahını anlatmak istiyordum ama sadakatimi sorgulamaym," dedi. "Size iyi hizmet etmek dışında nereden başlayacaktım?

ne kendim, ne de oğlum için bir isteğim vardır."

134

135

Banquo bana bakmıyordu bile, aklı başla şeylerle meşgul ğıma memnundum. Kimsenin kralla saçlanmızın aynı renk olmalıydı. "Korkacak bir şey yok. Benim hatırım için yap kızım.

olduğunu farketmemesini umuyordum.

Aynca sana yakışan bir şeyler giy."

Beni farkedeceği andan hem ölesiye korkuyor hem de bunun Başka seçeneğim olmadığı için sadece başımı salladım ve için sabırsızlanıyordum. Masanın önüne geçip sürahiyi koydum Banquo memnun bir şekilde odamdan ayrıldı.

ve yağla şekerden panldayan çörek tabağını aldım. Masa dar Ağzım korkudan kurumuştı. Breda'ntn eskilerinden, uzun olduğundan Kral'ın yüzüne çok uzak değildim.

kollu, mavi, yün elbisenin bağcıklarını bağladım. Titreyen

"Çörek alır mısınız Lordum?"

*

parmaklarımla saçlanmı örmek için birkaç kez denemek zorunda Söylediğim bütün sözler boştu. Esas söylemediklerimde kaldım. Sonra da Fleance'in kuşağını belime sardım. Beni gizliydi her şey. Kim olduğunu biliyorum. İşlediğin suçlan sakınleştirci bir el gibi tutuyordu. Sonunda bana umut vermesini biliyorum. Ama benim kim olduğum hakkında senin en ufak bir dileyerek kırmızı mücevherli bilekliği koluma geçirdim.

fikrin yok. Bu düşünce bana güç verdi. Babamın gözlerinin içine Yemek salonunda erkekler uzun masaların etrafındaki sıralara baktım. Tehlikeli bir bataklıkta ki kara delikleri hatırlatıyordu oturmuştu. Şöminede ateş yanıyor, bir ozan udunu çalarak şarkı gözleri.

söylemeye hazırlanıyordu. Salon bağınş, kahkaha ve çatal bıçak Kral düşüncelerimi okumuş gibi şaşkınlıkla kaşlarını kaldırdı.

sesleriyle doluydu. Ben elimde bir sürahi şarapla içeri girince,

"Sen şey olmalısın. . ev sahibimin şeyi. . kızı," dedi yüreğimi kimse, hizmetimi isteyen Kral bile beni farketmedi.

Kral' in sandalyesinin arkasından onun her çizgisini ve ağzıma getiren bir vurguyla. Kim olduğumu biliyor muydu hareketini izledim. Parçalar halindeki deri elbisesinin altındaki yoksa? Macbeth Banquo'ya göz kırpıp kahkahalar attı.

bedeni geniş ve sağlamdı. Yüzünü yana dönünce burnunun uzun Banquo gergindi. Ellerini yumruk yaptı. Fleance babasının ve dik olduğunu gördüm. Bir katile benzemiyordu. Teni açık koluna dokununca Banquo oğluna öfkeyle baktı. Çünkü Kral'a renkli ama çok kınıştı. İncecik dudaklan şaraptan lekelenmişti.

böyle bakmaya cesareti yoktu.

Kadehini kaldırınc a kolunun kırmızı tüylerle kaplı olduğunu Birden durumu anladım. Kral Banquo'nun kızı değii, metresi farkettim. Başında dövülmüş altından bir taç sıkıca duruyor, hiç olduğumu düşünüyordu! Haketmediğim bu utançla yüzüm kırılaşmayan saçlan şöminenin alevinde parlıyordu. Saçlanmı kıpkırmızı oldu.

örgünün içinde sakladı

"Lord Banquo çok şerefli bir babadır," dedim. Kral'ın neyi kastettiğini anlamamasına imkan yoktu.

136

137

"Sen de cesur bir çocuksun." Tepsiyi elimden alıp kenara itti.

"Çöreklerini istemiyorum."

di. Bakışları çok sert ve kasıtlıydı. Benden ne istiyordu? Ona Bakışı ve sözleri beni uyanyordu. Göğsümün korkuyla bakmamak için gözlerimi kapadım ve tadını hiç sevmemişim kasıldığını hissettim. Böyle güçlü ve acımasız bir adam kızdınır çöreği çiğnemeye başladım.

mydı hiç, ne kadar da aptaldım! Masadan geri çekildim.

Yuttuktan sonra gözlerimi açınca Macbeth'in yüzünde sinsi bir

"Gitmeni söylemedim. Gel de bana biraz daha şarap dök," diye gülümseme vardı.

emretti kadehini uzatarak. Söz dinleyerek kadehi aldım ama

"Şimdi gidebilirsin," dedi ve çöreğin geri kalanını alıp ağzına şarabı doldururken biraz Kral'ın eline sıçradı.

attı.

"Özür dilerim majesteleri," dedim. Yüzüm alev alev olmuştu.

O zaman Kral'ın zehir şüphesiyle yiyeceklerini bana tat-

"Size bir bez getireyim."

tırdığını anladım. Testi geçmiştim. Ama onun karşısında düşüp

"İstemez, kal." Kral elini kaldırıp gözlerini benden ayırmadan ölseydim zerre kadar vicdan azabı duymayacaktı. Bu zalimle aynı elinin üstündeki şarabı yaladı. "Yanılmışım. Sen bir çocuk değil, çatı altında daha fazla duramayacaktım. Dun-beag'den genç bir kadınsın. Hem de çok çekici bir kadın. Benimle iç." Kral gitmeliydim!

kadehi elime itti.

Fleance onun masasının yanından geçerken gözlerini bana Sert şarap içmediğim için sadece kadehi tuttum. Kral kalkıp dikti. Kral'la aramda geçenleri gördüğü için gözlerinde öfke ve aramızdaki masaya yaslandı. Elini kupayı tutan elimin üstüne kıskançlık vardı. Keşke Kral'ın bu

ilgisinden ne kadar nefret kapattı. Elimin üzerindekinin babamın eli olduğu düşüncesi ettiğimi bilseydi. Banquo çok içmiş gibi başımı ellerinin arasına şaşkınlıkla ona itaat etmemi sağlamıştı. Macbeth kadehi kaldırıp almıştı.

dudaklarıma götürünce ağzımı açıp şarabı içmekten başka Dışan çıkıp köye giden yolda koşmaya başladım. Babamın seçeneğim kalmamıştı. Acı ve sert şarabı içince tükürükler saçarak karşısında durup nefretimi dizginlediğim için içimde kaynayan öksürdüm.

bir enerji vardı. Baba! Bu sözcük asla Macbeth'e ait olmamalıydı!

"Şimdi şundan bir parça ısır," diye büyük bir lokma çörek Fleance'le son buluştuğumuz yere gelince durup onun gelmesi için uzattı. Titreyen elimi uzattım ama Macbeth başını sallayıp ağzımı dua ettim. Bacakları titrese de kendimi bir domuz kadar güçlü açmamı işaret etti. Öfke ve utanç içimde savaşıyordu ama sözünü hissediyordum. Keşke kılıcım yanımda olsaydı diye geçirdim dinleyip ağzımı açtım. Lokmayı dilimin üstüne yerleştirip elini içimden. Onu savurup çıkardığı sesi dinleyebilirdim.

çekerken parmakları dişlerime değ

Saatler geçince hava karardı. Ay kalın bulutların ardında r

hafifçe parlıyordu. Ziyafetin çoktan bitmiş olması gerekiyor 138

139

du. Ozan savaş şarkıları söylemiş, bütün askerler sarhoş olup

"İlla erkek çocuğunuz mu olmak zorunda? Neden kız olmasın?

sızmıştı. Damarlarımdaki kan çekilmiş, iyice halsiz kalmıştım.

Erkek adamın kızı olmaz mı?"

Ama Dunbeag'e dönüp o katille aynı çatı altında uyumayacaktım.

Şaşırdığı ve öfkelenildiği yüzünden belli oluyordu. Birkaç hızlı Eğreltiotlarının arasında kendime bir yatak yapıp uzandım. Yarın adımla üstüme geldi. Ondan kurtulmak için çırpıyordum ama Kral'la adamları gidince bildiğim her şeyi Banquo'ya anlatacaktım.

iki elimi birden tek eliyle tutmuştu. Vücudu beni kayaya Yoldan ayak sesleri duydum. Fleance olmalıydı bu! Beni yapıştırdı.

nerede bulacağımı yalnız o bilirdi. Hemen ayağa fırladım.

"Sen ne saçmalıyorsun? Kes sesini!" Sesi çok sertti. Nefesi şarap

"Fleance?" dedim usulca. "Buradayım."

ve et kokuyordu. Boştaki eliyle saçımın örgülerini çözdü. Ayışığı Uzun başlıklı bir kişi bana yaklaşıyordu. Sesimi duyunca yüzüme vursun diye başımı geri eğdi. Dokunuşunda beni şaşırtan adımlarını sıklaştırdı. Bir an paniğe kapıldım. Bu gelen Fleance bir nezaket vardı.

olamazdı. Adam şapkasını indirince, ayın titrek ışığı kırmızı

"Gözlerin onunkiler gibi mavi-gri," diye mınıldandı. "Çok saçlanna vurdu. Kral, tacı olmadan, karşımda dikiliyordu.

güzel, çok güzel."

Korkudan nefesimi tutup geri sendeledim

Beni değil, başka birini gördüğünü anlamam birkaç saniye

"Demek aşğın benim general değil de onun oğluymuş," dedi.

sürdü. Kraliçenin, yani annemin gözleri mavi-gri miydi?

"Benim aşğım yok," diye cevap verdim. Bacaklanm büyük bir Macbeth'in onu bir zamanlar sevdiğine emindim.

kayanın sert yüzeyine değince, destek almak için oraya yaslandım.

Kral'ın nefesi yüzümü yakıyordu.

Başımı yana çevirdim. "Beni öpmeyin!"

"O zaman Kral'ın seninle yatma isteğine itiraz etmeyeceksin,"

Macbeth'in iç çektiğini duydum. Belimde dolaşan elleri dedi göğsüne dokunup başımı sallayarak. Asil görünmek için kuşağın ipini anyordu. Tannya şükür ki, belime sıkıca bağ-

yapılan bu hareket beni dehşete düşürüyordu.

lamıştım.

"İtiraz edeceğim, çünkü sizin bir kannız var," dedim hemen.

"Bana dokunmayın yalvanm!" diye inledim ellerini iterek.

"Kanm kısır, ama benim bir oğlum olmak zorunda." Sesi alçak

"Ben Kralım. İstedğim her şeye sahip olurum!" Sesi öfkeliydi.

ve ısrarcıydı.

"Bana sahip olamayacaksınız. Sizi öldürürüm!"

Düşünecek vakit yoktu. Ben kendimi durduramadan

"Kralını tehdit mi ediyorsun? Buna vatana ihanet denir, sözcükler ağzımdan döküldü.

güzelim."

140

141

"Vatana ihanet sizin isteklerinizin yanında hafif kalır."

etmek demekti. Yine de gerçeği söylemekten başka çare yoktu.

Ma ueth karşılık olarak yumruklanmı yüzüne götürüp Kolumu göğsüme koyup altın bilekliği küçük ama etkili bir parmakianmı öptü. Yüzüme çok yakın duran gözlerine bakmamak kalkan gibi önümde tuttum. Kral'ın yüzü allak bullak olmuştu, için gözlerimi sımsıkı kapadım. Ellerimi kurtarmaya çalışırken ama gözlerini taşa diktiğine emindim. Derin bir nefes aldım.

serin akşam rüzganmı kolumda hissettim. Kral birden nefesini

"Guidlicht, Neoni ve dört dünya üzerine yemin ederim ki. ."

tutup ellerini gevşetti. Neden öyle yapmıştı? Gözlerimi açtığımda Eski tannların adımı anınca Kral birden irkildi. Altın, sanki bluzumun kolu rüzgardan yuka- n sıyrılmış ve altın bilekliği kendi ışığını banndınyormuşçasına parlasın diye kolumu meydanda bırakmıştı, kırmızı taş hafif ayışığında panl panl kaldırdım.

yanıyordu.

"Bunu nereden buldun?" diye fısıldadı şaşkınlıkla.

"Bunun sahibi. . annemdi."

Siyah gözlerinin korkuya benzer bir şeyle büyüdüğünü Kral elini kaldınp başımı tuttu. Uzun, beyaz parmakları kırmızı görünce bir an için içimi zafer duygusu kapladı. Ama ona ne cevap lülelerine asılıp saçlarını yüzünün iki yanına düzeltiyordu. İstirap vereceğimi bilmediğim için korkuyordum. Kızı olduğumu dolu ve korkunç bir ifade vardı Kral'ın yüzünde.

söylersem beni oracıkta öldürebilirdi. Ama Gre- lach'ın bilekliğini

"Benim. . kızım mısın?" Bu sözcük ağzından öyle acı bir çığlık takmamı başka nasıl

açıklayabilirdim ki?

halinde çıkmıştı ki neredeyse geceyi yırtacaktı.

"Azizler adına, söyle bana," dedi.

Macbeth girdiği şokla donakalmışken ben kaçma fırsatını Ama konuşamıyordum. Söylediğim her şey Rhuven'e hırsız değerlendirdim. Bir tavşaninki gibi hızlı ve sessiz ayakla- nmla damgası vuracaktı. Macbeth'in güçlü ve zalim elleri benim fırlayıp tepede duran bir oyuğa girerek anında görünmez oldum.

üzerimdeyken aklıma hiçbir şey gelmiyordu.

Onun beni aradığını ve deli gibi bağırdığını duyabiliyordum.

"Önce beni bırakın, canımı acıtiyorsunuz," dedim zaman

"Nereye gitti? Yok oldu! Olamaz, benim kızım öldü. Yine kazanmak için.

kandınıldım. Bu gece cadılanna lanet olsun! Hey, sana diyorum, Macbeth ellerimi bıraktı. Bileklerimi ovalarken bileklik geri gel!"

konusunda uydurabileceğim bir şeyler düşündüm. Keşke bu an Bütün gece boyunca yosunlu mağarada yattım. Aklım için hazırlıklı olsaydım. Ama Kralla Dunbeag'de, hem de bu karmakanaşıktı. Kral'ı ilk kez görünce, bir babaya duymayı şekilde karşılaşacağımı nereden bilecektim? Nasıl sen benim babamsın, Grelach da annem diyebilirdim ki? Bu sözleri söylemek o aşğılık kralı ailem olarak kabul

142

143

beklediğim o özlemin zerresini duymamıştım. Birbirine çok let gibi yüzü, intikamını al benden, kötülüğün kızı, diyen kansız benzeyen kızıl saçlanmız bile aramızda bir akrabalık olduğunu dudaklan geliyordu. Bu hayali nasıl unutabilirdim? Kötülüğün hissettirmemişti. Beni tanıdığı zaman Kral ne hissetmişti acaba?

kızı bendim, Macbeth'in kızıydım çünkü! Ama intikam alacak ne Kızı olduğuma inanmış mıydı? Yoksa eziyet edici bir hayal vardı? Yosunlu yatağımdan doğruldum. Ben orada yatarken gördüğünü sanıp gecenin karanlığına mı ka- nışmıştı? Elbette ki Banquo'nun başına bir kötülük gelmiş miydi acaba? Gelmişse, duyularının sahip olduğu kanıt göz ardı edemezdi. Çünkü beni bunun sorumlusu bendim, çünkü onu uyamıam gerekirdi. Kral'ı görüp, duymakla kalmamış, bana dokunmuştu.

kızdırmamalıydım: Üvey babam benim dikkatsizliğimi canıyla Kral'ın, bedenimde gezinen

ellerini düşününce ürperdim ve mı ödemişti?

Bütün hızımla tepeyi çıkıp Dunbeag'e koştum.

midem bulandı. Ama bileklik meydana çıkana kadar dü-

Kapıdan girince Breda kolumu yakaladı. "Bütün gece şüncelerinin sapıkça olduğunu nereden bilebilirdi ki? Onu neredeydin? Rezil bir askerle mi beraberdin? Ah, öyle değilse ne durduran şey mücevherdi. Beni koruyansa Fleance'in hediyesiydi.

olayım."

Kuşağın örgülerine minnettarlıkla dokundum.

Kolumu silkeleyip ondan kurtulduktan sonra, Banquo'ya Şafak karanlığı delince, kurtulmuş olmanın verdiği rahatlık seslenerek güçsüz ayaklarımın üstünde oda oda koştum. Kapısımı her an gelebilecek bir tehlikenin korkusuna bıraktı yerini. Kral'ın bile çalmadan odasına daldım. Fleance kolunu yüzüne kapatmış

beni bulup bana zarar vereceğinden mi korkuyordum sadece? Ben yatakta yatıyordu. Gözleri içkiden kan çanağı olmuş, yüzü şişmiş

daha masum bir bebekken beni öldürmeye çalışmıştı zaten. Şimdi Banquo bir sandalyede oturuyordu. Onları görünce rahat bir nefes ona açıkça meydan okumuştum. Kral'ın evden ayrıldığını bildiren aldım.

nal seslerini duyana kadar saklanmaya kadar verdim. Sonra güven

"Böyle habersiz gelişimi bağışlayın Lordum," dedim nefes içinde Dun- beag'e dönebilirdim.

Yine de içim huzursuzdu. Kendim için duyduğum korkudan nefese. "Sizinle hemen konuşmam lazım."

daha büyük bir şey vardı ortada. Banquo. Üvey babam, gerçek Fleance yataktan sıçradı. Gözleri, sormadığı sorularla babam. Kral'ın namusuma göz diktiğini ona söylemeli miydim?

kocaman olmuştu.

Fleance. Onun yüzündeki öfkeyle, acıyı da görmüştüm. Kalbim,

"Kral aceleyle ayrıldı," dedi Banquo sıkkın bir sesle. "Onu yakında büyük bir felaket olacaktı gibi hızla çarpmaya başladı.

memnun edemedik."

Aklıma Banquo'nun haya

"Benim hatamdı. Ben. . ona yeterince saygı göstermedim," diye kekeledim. "Başınıza dert açtığım için üzgünüm!"

144

145

Ama Macbeth Rhuven'i sorgular ve onun kendisini aldattığını

"Sana nasıl baktığını gördüm. Nasıl cesaret eder!" Flean- ce öğrenirse Rhuven yine de tehlikede olacaktı,

yumruklannı sıktı. "Sakin sana. ."

"Baba, kralla ilgili böyle söylentiler çıkmıştı," dedi Flean- ce.

Kendime hakim olmaya çalışsam da hıçkırıklara boğuldum.

"Ya söylenenler doğruysa?"

Banquo'nun başı göğsüne düştü. "Benim suçum. Akşam

"Susun! O bu kadar kötü olamaz. Buna inanmıyorum," diye yemeğinde ona hizmet etmeni istemeyecektim. Bütün kral- lann gürledi Banquo.

kötü emelleri vardır! Ben nasıl bir babayım?"

"Lordum, inansanız da inanmasanız da tehlikede olduğunuzu

"Bana zarar vermedi," diyebildim sonunda. "Ama siz büyük bir anlamanız lazım. İhtiyar kadının sizi nasıl selamladığını hatırlıyor tehlikenin içindesiniz. Beni dinlemelisiniz."

musunuz? Macbeth'ten daha az, ama ondan daha büyük demişti Banquo gür kaşının bir tanesini kaldıp bana baktı.

size. Ayrıca kral olamasanız da çocuklarınızın kral olacağını

"Macbeth kral olmadan önce, onunla birlikte Bahtsız Ba-söylemişti."

taklık'a gittiğiniz gece, tuhaf şeyler söyleyen üç kadınla kar-

"Saçmalık, laf salatası," diye mınıldandı Banquo, sinirle şılaştınız. ."

sakalını çekiştirerek, "ben unuttum bile."

Banquo'nun iki kaşı birden kalktı.

"Ama emin olun ki Kral hatırlıyor. Onun oğlu yok, ama sizin Fleance'iniz var."

"Kadınlardan biri benim. . annem, Geillis'ti. Ben de oradaydım.

"Ne demek istiyorsun Albia? Benim kral olacağımı mı Kadınların Macbeth'e, kral olacağımı söylediklerini duydum. Oldu söylediler?" diye sordu Fleance, şaşkınlıkla.

da, ama çok kötü bir yol izleyerek. Dinleyin." Nefesimi kontrol

"O falcı kadınlarla işbirliği mi yapıyorsun?" diye sordu edebilmek için duraksadım. "Duncan'ı Macbeth öldürdü. Bunu Banquo, şüpheyle bana bakarak.

nereden bildiğimi sormayın ama yemin ederim ki doğru. Kral bir

"Hayır, ama Kral'ın bu konuda ne düşündüğünü biliyorum, katil, Kraliçe de onun suç ortağı."

emin olun," dedim sabırsızlıkla. "Macbeth falcıların söylediklerini

"Yeter!" diye sözümü böldü Banquo. Sinirden titriyordu. "Böyle doğru çıkarmak için Duncan'ı öldürdü. Onların kehanetini şeyleri nereden bilebilirsin?"

engellemek için sizi öldürmekten de çekinmez. Birileri onu yok Banquo Macbeth'in elinde hançer tuttuğu bir hayal gördüm etmeli. İskoçya ancak o zaman huzur bulacak."

desem, bana hiç inanamayacaktı.

"Albia, çocuğum," dedi Banquo başını sallayarak. "Dü-

"Bana inanmıyorsanız Rhuven'e sorun. Kraliçe ona itiraf şüncelerin ve korkuların hayallerden ibaret. Dün yaşadığın etmiş," diye fısıldadım sırtı açıkladığının farkında olarak.

heyecan ve annen için duyduğun üzüntü iyice aklını karıştırdı.

Git de dinlen biraz."

147

'146

Onun sözlerinden sonra Geillis'in üzücü hatırası karşıma

"Olacakları. . görmemek aptallık olur. ." dedi kaçamak bir dikildi ve kendimden şüphe etmeye başladım. Üç gündür doğru şekilde.

düzgün uyumamıştım. Annemi kaybetmiş, geçmişime dair

"Fleance, vatan haini olsam da umrumda değil. Ama İsinanılmaz bir hikaye öğrenmiş, o kaba hayvanla, babamla yüz koçya'nın iyiliği için, babamı çok geç olmadan bir şey yapmaya ikna etmen gerek."

yüze gelmiştim. Sırlan herkese anlatıp kendime de, sevdiklerime

"Merak etme. Babam Kral'ı eskisi kadar sevmiyor. Ona olan de zarar vermiştim. Durup arkamı dönmeli ve susmalıydım.

sevgisi çöldeki bir kuyu gibi kurudu. Geçen gece Kral'ın ona artık Ama bu işin geri dönüşü yoktu! Geçmişi geri almanın, gerçeği güvenmediğini söyledi bana."

unutmanın, gördüklerimi görmemiş olmanın bir yolu yoktu.

"Doğru," dedim duyduğum konuşmayı hatırlayarak. "Sen de Gözlerimi kapasam da Banquo'nin ak saçlı, hayalet gibi görüntüsü Kral'a güvenmemelisin, herkesi kandırıyor çünkü."

peşimi bırakmıyordu.

"Söylesene Albia," dedi Fleance hafifçe koluma dokunarak.

"Lordum, tehlikedesiniz. Bunu görebiliyorum. Yalvanrım bana

"Kral seni. . zorladı mı? Öyle bir şey yaptıysa onu kendi ellerimle inanın ve dikkatli olun. ." Gözlerimi kurulamak için duraksadım.

öldürürüm!"

Yalvarma ve gözyaşlan sadece amacımı gizleyecekti.

"Hayır, Fleance, bana zarar vermedi. Denedi ama senin kuşanın Banquo rahatsız edilmek istemeyen yorgun bir ayı gibi başını beni korudu." Hafifçe gülümsedim.

bir o yana, bir bu yana salladı.

Fleance içini çekti, özlem dolu bakışlarından beni öpmek Ba\$FM ve omuzlarının yenilgiyle çökmüş halde, Fleance'le istediğini görebiliyordum.

Banquo'ya sırtımı döndüm.

şimdi ona Macbeth'in kızı olduğumu itiraf etmenin tam Ben odadan çıkar çıkmaz Fleance yanıma geldi ve beni boş bir sırasıydı. Ama ya dehşete kapılıp benden nefret ederse? Bu gerçeği söylemenin kazandıracağı pek bir şey olmadığı halde, odaya çekti.

kaybettireceği çok şey vardı.

"Babamın çocuklarının kral olacağını söylediler demek? O

Fleance kollarını bana dolarken irkilip, "Hayır," dedim. Onun zaman Macbeth'in rakibi ben miyim?" diye sordu heyecandan tanıdık elleri bile bana kralın o pis dokunuşunu hatırlatıyordu.

parıl parıl gözlerle.

"Bırak lütfen."

"Fleance, bana inanıyorsun!" Umutlarım yeniden yeşermiştir.

Fleance gücenerek geri çekildi. "Kral'ın ilgisi hoşuna gitti

"O zaman ikinizin de içinde olduğu tehlikeyi görüyorsun?"

galiba," dedi buz gibi bir sesle. "Hangi kadın gururlanmaz ki?"

Fleance'in sözleri kuru samanların üstüne bir kibrit çakmıştı.

"Kral'dan ne kadar -ve neden- öğrendiğimi bir b *ilsen*, zalim sözlerini geri alıp bin kere özür dilerdin."

"Babam haklı," dedi Fleance sinirlenerek. "Senin sinirlerin bozulmuş, iyice saçmalıyorsun. Git başımdan."

"Kendi isteğimle gideceğim. Bu arada şüphen varsa söyleyeyim, senden de nefret ediyorum."

14

Hızla arkamı dönüp küçük odama koştum ve bütün acı- lanımı bağıra bağıra ağlayarak dışarı döküm. Ne kadar yüksek sesle ağladığım umrumda değildi. Bağırışlanmın yefaltı dünyasındaki Dun Forres

Geillis'e ulaşip onun merhametini uyandırmasını istiyordum.

Macbeth'le karısı günahlarından korkana kadar onların kulağının dibinde ağlamak istiyordum. Göz- yaşlanmın intikam için öbür dünyayı harekete geçirmesini ve daha yaşanmamış dünyanın Grelach

kaybımın yerine bir şey koymasını sağlamasını istiyordum.

Ama Dunbeag'de yaşayanlar beni duymuyor, duysalar da 4-tiraf etmem gerekirdi ki, lordum Dunbeag'e, Inverness'e, J_ya da teselli etmeye çalışmıyorlardı.

düşmanlarının topraklarını kuşatmaya gittiğinde, onun dönmemesini umut ediyordum. Böylece, zamanla o korkunç gece olanları unutabilir ve yeniden uyuyabilirdim. Rahmime bir çocuk düşmesi için çektiğim onca ıstırap sona ererdi. Eskiden gücüne ve arzularının yoğunluğuna hayran olduğum kocamı geceleri sabırsızlıkla beklerdim. Sonra, istediğinin ben değil, bir erkek çocuk olduğunu far- kettim. Belki benim istediğim de *kocam değil*, onun beni kraliçe yapmasıydı. Ortak bir ihtiras bizi birbirimize bağlıyordu. Artık birbirimize ne ihtiyacımız kalmıştı ki? Kısır bir rahimle onun işine yaramıyordum. Onun elinde can ver 150

'151

yalet gibi uğuldayarak kaleye saldıyordu. Çatıdaki bir kereste mekten korkarken onun hayatının benim ellerimde sona ermesini fırtınadan uçunca hayalet Dun Forres'ın içine girdi ve meşaleleri hayal ediyordum. Bir hançer mi kullansaydım? Yoksa zehir mi?

İkisini yapabileceğimi de sanmıyordum. Bu nedenle savaş

söndürerek Rhuven'le beni karanlıkta bıraktı.

meydanında ölümcül bir yara almasını, ya da baronlarından biri Lordum Dunbeag'den döndüğünde kendinden geçmiş gibiydi.

tarafından ihanete uğramasını beklemekten başka yapacak şeyim Belli ki bir yerlerde isyan başlamıştı. Banquo diğer baronlar bize yoktu. Böyle bir son beni masum kılardı. Özgür bırakırdı.

sırtını dönmeleri için ikna mı etmişti? O da gözünü taca mı dikmişti yoksa? Keşke onun hayatını bağışlaması için lorduma Sonra Luoch tahta geçer ve oğlumun büyük büyükbabası gibi yalvarmasaydım.

Iskoçya'yı yönettiğini görürdüm. Ama ya baronlar başka birinin Ama Macbeth odama gelince onun savaştan daha derin bir kral olmasını isterlerse? Banquo'yu mu seçerlerdi? Hayır, o şeyden etkilendiğini gördüm. Duyduğu şüphe, yüzünden aralanndaki en güçlü kişi değildi. O büyücü kardeşlere okunuyordu. Benim hain düşüncelerimi ve onun ölmesini inanmayacaktım. Bizi zirveye onlar getirmede, kocamı kral yapan istediğimi bilir gibi bakıyordu.

onun cesareti ve hırsıydı. Banquo'dan ya da onun oğlundan

"Ne oldu Lordum?" diye sordum. "Dunbeag'den bu kadar korkmayacaktım. Babam Ranold batıda gücünü arttırmıştı, Luoch çabuk dönmeni beklemiyordum."

için Büyük Glen boyunca kuzeyden güneye kadar baronların desteğini topluyordu. Macbeth için en karanlık gece geldiğinde

"Bunu ne kadar zamandır benden sakladın?" diye sordu siyah benim yıldızım hala gökyüzünde olacaktı!

gözlerini ruhumun içine dikerek.

"Ne demek istediğini anlamadım."

Dun Forres'ta korkunç bir gökgürültüsü ve fırtına başlamıştı,

"Yalnız mısın?"

şimşekler çakıyor, soğuk rüzgar binadaki bütün taşları

"Evet," diye yalan söyledim. Rhuven'in yan odada bizi titretiyordu. Gökyüzünden akan sel çimleri yerinden söküyor, dinlediğini ve Kral bana •bir zarar vermeye kalkarsa alarmı küçük hayvanları boğuyordu. Öğle vakti gökyüzü kapkaranlıktı.

çalıştıracağımı biliyordum.

Meşaleler titreyip duruyordu. Rhu- ven ışıklan gece gündüz

"O yaşıyor. Onu kendi gözlerimle gördüm." İki işaretpar-yakıyordu. Zavallı Rhuven. Kardeşi

öldü -neyse ki benim ilaçlarımı yapan değil- büyük bir üzüntüyle onu gömüp geldi.

mağıyla önündeki havayı deldi.

Benim için yeni bir uyku ilacı getirmişti. O gece ilaca ihtiyacım

"Kim yaşıyor?" diye sordum iyice sabırsızlanarak. .

olacaktı. Rüzgar ha

"Bilmiyormuş gibi yapma! O kırmızı taşlı altın bilekliği nereden bulacak?"

153

'152

"Lordum, neler diyorsun. Açıkla!" Elleri hançerine gitmeye can atıyordu.

Anlamsız kelimeleri arka arkaya sıralıyordu. Kocam bir kadın ya da bir kadının hayaleti tarafından büyülenmiş miydi? İçimi bir Ama bileklerimi yakaladı. "Sana verdiğim mücevher. Evlendiğimizde bu koluna takmıştım."

kıskançlık sardı. Bu delilik içinde yapabileceklerinden de Mücevheri hatırlıyordum. Beni yeni ve tuhaf kocama karşı korkuyordum.

yumuşatmıştı.

"Rhuven!" diye bağırdım. "Çabuk gel."

"Onu yıllardır görmedim. Sana bir oğlan doğurana kadar onu Rhuven bir dakika içinde yanıma geldi. Macbeth ayağa fırlayıp benden aldığını sanıyordum."

onu omuzlanndan tuttuğu gibi havaya kaldırdı.

"Ben almadım. Yalan söylüyorsun. Beni kandırdın. O büyücü

"Kızım ile ilgili ne biliyorsun?" diye gürledi. "Söyle bana, nasıl kardeşler gibi bana oyun oynadın. O yaşıyor! Kızımız yaşıyor!"

hayatta olur?"

Dizlerimin bağı çözülünce yere çöktüm. Göğsümü emen Rhuven'in yüzündeki bütün kan çekilmişti. Gözleri korkuyla pembe yanaklı bebeğin görüntüsü gözlerimin önüne geldi. İçimde parıldıyordu. Yere basmak için debelendi. Onu serbest bırakması büyük bir istek alevleniyor, eski acılar yüreğimi dağlıyordu.

için kocamın kolunu çektim.

"Ama nasıl. . yaşıyor. . olabilir?"

Önce Macbeth'e, sonra bana baktıktan sonra gözlerini cesurca

"Onu geçen gece Dunbeag'de gördüm." Kocam benim yanıma Macbeth'in gözlerine dikti.

"Yanlıyorsunuz. Eadulf onu kurtlara diz çökerken sesi inilti halinde çıkıyordu. "Üzerinde senin bıraktı. Ben. . onun bedenini gördüm ve. . yerdeydi." Boğazından mücevherin vardı. Gözleri seninki gibiydi."

"Ya ayağı?" diye sordum onu deneyerek.

kuru bir hıçkık geldi. Ama zorlama görünüyordu. O da acısını

"Normal bir kadın gibi yürüyor." Siyah gözleri hayal gö-

ortaya çıkmasın diye çok derinlere mi gömmüştü acaba?

rüyordu sanki.

Odama koşup bana eski acımı hatırlattığı için kocama yeni bir

"Umutlanmı böyle diriltmeye nasıl cesaret edersin!" diye nefretle baktım. Ama o, bu çılgınlık içinde ikimizi de unutmuştu bağırdım onu bütün gücümle sarsarak. "O olamaz! Benim kızım bile.

sakattı. On altı sene önce öldü ve onu sen öldürdün!"

"Kesin Banquo'nun işi. O cadıyı evinde tutuyor. Onu bana

"Hayır, o şimdi Banquo'nun kızı. Güzel. Onu tanıyorum.

karşı kullanıyor. Onun bir hain olduğunu artık biliyorum!"

Mücevher. Onu senden aldı."

Ona bakarken Macbeth'in vahşi cinayet düşüncelerinin ortaya çıktığını farkettim. Gözleri iyice kısılmış, sağ eli hançerinin sapında gezinmeye başlamıştı. Nefes alıp verişim

'154

155

"Öyle olsaydı, böyle olsaydı demenin bir yaran yok," dedi iyice hızlandı. Sonra ellerini birbirine vurup Eadulfu, kendisinin Rhuven. "Bu hiçbir şeyi değiştirmez."

yapmaya korktuğu pis işleri yapan aşağılık adamı çağırıdı.

"Onun ölmesine izin verdiğim için azizler beni lanetledi, Cildim tahriş olana kadar parmakları ovuşturup avuç- lanları tannlar o yüzden bana erkek çocuk vermiyor, değil mi?" diye birbirine sürttüm. Rhuven beni sakinleştirmek için şarabın içinde sordum.

ezilmiş haşhaş verdi, ama bu da uyumamı sağlamayınca, daha

"Azizlerin böyle bir gücü yok, tannlar da o kadar zalim değil.

güçlü olan adamotu aldım. Yine de uyuyamıyordum. Durmadan Unutma, sen kraliçesin, tesellin bu olsun."

ellerimi ovuşturuyor, artık acı hissetmiyordum.

Acı acı güldüm. "Kraliçe olmak bir teselli değil! Gözlerim Eadulf gideli bir hafta olmuştu. Lordumla doğru düzgün uykuya hasret, ellerim ovuşturmaktan mahvoldu, kocam delirdi, konuşmuyorduk bile. Banquo'nun ona ihanet ettiğinden hala şüpheliydim. Ama onun ve oğlunun ölüm fermanı çoktan aşkımız nefret ve korkuya döndü!"

imzalanmıştı. Katillerin geldiğini görüp kavgaya mı tutuşacak, Sonra bir saatten fazla bir süre deli gibi hıçkırmaya başladım yoksa uykulannda, gözleri kapalıyken mi öldürüleceklerdi acaba?

ama gözümde beni rahatlatacak bir damla yaş dökülmüyordu.

Eadulf oğlanı neden öldürüyordu ki? O bizim için tehdit

"Grelach, leydim, durmayı denemelisin," dedi Rhuven olamazdı. Annesinin ne kadar üzüleceğini düşündüm.

endişeyle. Bana durmadan verdiği şarapta tatlı ve güçlü bir Peki Banquo'nun kızına ne olacaktı, sırf bir bileklik taktı diye adamotu kokusu vardı. "Bu gece ziyafet var. Kral'ın misafirlerini Macbeth'in bizim kızımız olduğunu düşündüğü o kıza? Onu, karşılamak zorundasın."

gözünü ölüm bürümüş deli bir kraldan kimse koruyamazdı.

Rhuven üstüme kırmızı ipekten uzun bir elbise giyip belime Uyuyamıyordum. Gözlerimi kapamaya bile cesaretim yoktu.

altın rengi bir kuşak takmama yardım etti. Ayaklanm- da Rhuven bile korkuyordu. Gitmek için yine benden izin istese de prangalar vardı sanki. Rhuven saçları örüp başımın etrafında onu göndermedim. Yanımda olması gerekiyordu. Macbeth'in yine doladı ve tacı ortasına yerleştirdi. Taç çok ağır olmasa da, saçıma ne zaman delireceğini bilemezdim.

-bağlanmış kocaman bir kaya gibi başımı ağırlığı altında eziyordu.

Kendime işkence yapmaktan da vazgeçemiyordum bir türlü.

Artık Kral'ın sevgi dolu eşi rolünü oynamaya hazırdım.

"Kızımı kurtarmış olsaydım şimdi her şey daha farklı mı olurdu?"

Şöminedeki ateş yemek salonundaki soğuk havayı yok etmişti.

diye sorup duruyordum Rhuven'e.

Meşaleler siyah dumanlar çıkararak yanıyordu. En güçlü baronlar, Ross ve Kuzey İngiltere'den Lennox, Angus

157

'156

ve Siward burada toplanmıştı. Kral'ın tahtının yanına oturup

"Söyleyecek bir şeyim yok. Ben savaşa gitmedim. Bana orada baronların elimi öpmelerine izin verdim. Lordum baronların yokmuşum gibi davranıyorlar."

arasında gezinip onları içtenlikle selamlıyordu. Baronların

"Çünkü sen kendini görünmez yapıyorsun. En azından yüzüne, bakınca, Macbeth yanlarından geçerken takındıkları kulaklarını kullan da dinle. Git hadi, bu kadar sersem olma!"

hafif memnuniyetsiz ifade gözümünden kaçmadı.

"Peki anne," dedi iç çekerek. Söylediklerime itaat ederek Sonra Banquo'nun grubun içinde olmadığını farkettilim. Kral'ın yanlarına gitti ve Lennox Baronunu selamlayıp onun kadehini general olarak burada olması gerekiyordu halbuki. Ara sıra doldurmayı teklif etti. Bana bakınca başımı salladım.

umutla kapıya baksam da gelmedi. Lordum normalde olmadığı Beni memnun etmesi gerektiğini biliyordu, öyle de yapacaktı.

kadar harekediyo. Onu bu kadar heyecanlı kılan sadece şarap mı, Macbeth adamlarına oturmalannı söyledi. Masadaki yerimi yoksa başka bir suç muydu? Ellerim zonklamaya başlamıştı. Bunu aldım. Kapıda bir hareketlilik oldu. Sonunda Banquo yanında düşünmeyecektim.

Fleance'le birlikte geldi diye düşündüm.

Luoch bir masada oturmuş, ateşe bakıyordu. Ona öğrettiğim Ama gelen Eadulftu. Başında bir başlık olmasına rağmen onu gibi baronların arasında oturup konuşmalarını dinlemeliydi.

yanağındaki lekeden tanıdım. Lordum neredeyse sandalyesini Gözlerimi ona dikince sonunda ayağa kalktı. Başımın bir devirerek ayağa fırladı. Eadulf'un yanına gitti ve ikisi kapıda hareketiyle onu yanıma çağırdım. Neredeyse on sekiz yaşına gelen fısıldaşmaya başladılar. Lordumun bana sırtı dönüktü ama oğlum uzun boylu ve biraz beceriksiz bir çocuktü. Biraz daha sevinçli bir şekilde Eadulfun omuzlarına vurduğunu gördüm.

erkek olmayı öğrenmeliydi.

Biraz sonra onu ittirince, Eadulf yere boylu boyunca uzandı.

"Neden karnının doyurulmasını bekleyen bir çocuk gibi Macbeth ona tekrar vuracakmış gibi kollarını kaldırdı. Ama başını masada oturuyorsun?" diye sordum.

ellerinin arasında alıp homurdanmakla yetindi. Eadulf

"Açım."

sendeleyerek kaçtı. Bu, Banquo'yla Fleance'in hala hayatta olduğu Kalkıp ona vurma isteğini bastırdım. Onun tahta çıkabi-leceğini nasıl düşünüyordum ki? Bir köylüden daha hırslı değildi.

anlamına mı geliyordu?

"Şu adamları gördün mü? Onların arasına gir. Ne konuş-

Hemen kocamın yanına gittim. Adamotu başımı döndürdüğü tuklanı dinle. Onlarla konuş. Saygılanı kazan."

için ayakta durmam çok zordu. Baronlar da durumu farkedince ne Luoch ellerini gür siyah saçlarına götürüp bana karşı çıkmayı olup bittiğini daha iyi görmek için ayağa

planladığı her sefer yaptığı gibi dudaklarını büktü.

158

159

kalktılar. Macbeth'e Eadulfun ne yaptığını -ya da yapamadığını-

oluyor, az sonra kendine gelir. Onunla ilgilenirseniz daha çok soracak vaktim yoktu.

rahatsız olur."

Onun koluna girip sandalyesine doğru ilerlerken, "Lordum Hemen Macbeth'in yanına koşup güçlükle onu kuytu bir masaya gelip adamları yemeğe buyur etmen gerekiyor," diye köşeye çektim.

fısıldadım.

"Bu saçmalık da neyin nesi? Aklını başına topla. Sessiz ol ve Birkaç adımdan sonra Macbeth duraksadı. "Afiyet olsun, hiçbir şey söyleme," diye yalvardım. Deliliği yüzünden sırrımızı hepimizin sağlığına!" dedi zoraki bir samimiyetle. "Ziyafetimizin bütün baronlara itiraf etmesinden korkuyordum.

tek eksiği Banquo'nun yanımızda olmaması. Umarım Gözleri benden uzakta bir şeye bakıyordu. "Başını fû-

gelememesinin nedeni bir aksilik değildir."

layabiliyorsan konuşsana!" Kolumu tutup, "Bak gidiyor," dedi.

Bunu söylerken aslında neyi kastettiğini anlamamıştım.

"Kimi gördüysen basit bir resimden daha gerçek değil! Senin

"Buyrun efendim. Siz başlamadan yiyemem," dedi Ross lordumun sandalyesini işaret ederek.

korkulanın görüntüsü sadece."

Ama lordum hala orada dikiliyordu. Sandalyesine baktı.

Arkamdaki masaya baktım. Baronlar oturmuş sessizce

"Masa dolu," dedi yüzünden korku dolu bir bakış geçerken.

duruyor, hiçbiri yemek yemiyordu.

Baronlar şüpheyle birbirlerine bakıp mırıldanmaya başladı.

"Eskiden adam öldü mü ölürdü," diye fısıldadı Macbeth Vücudu hala kaskatı olan Macbeth sırayla herkesin yüzüne şaşkınlıkla. "Ama şimdi yeniden ayağa kalkıyorlar, ne büyük bakarak, "Bunu hanginiz yaptı?" diye sordu. "Benim yaptığımı mucize."

söyleyemezsiniz!"

Sonra birden aklı yerine geldi. Masaya kendisi, yani bir kral Kalbim korkuyla deli gibi çarpıyordu. Hemen lordumun gibi yürüdü. Onun peşinden gidip yerime oturduğumda ellerim sandalyesine koşup Macbeth'e oturması için ısrar ettim.

ve bacaklanm hala titriyordu. Macbeth kadehini kaldınp

"O kanlı saçlanm bana doğru sallama!" diye bağırdı Macbeth Banquo'nun sağlığına içti. İçimi bir ürperti kapladı. Kocam sandalyeyi işaret ederek.

Duncan'ın ölümünden sonra nasıl ona olan sadakatini ilan ettiyse, Sandalye boştu. Macbeth bunu göremiyor muydu? Orada kimi şimdi de Banquo'nun ölümünü planlarken onun şerefine kadeh görmüştü? Duncan'ın hayaletini mi?

kaldırıyordu. Lordumun en büyük alışkanlığıydı bu; suçunu sahte Sesimi diğerlerininkini bastıracak kadar yükselterek, "Sevgili bir sevgiyle gizlemek.

dostlar, oturun," dedim. "Lordum iyi değil. Bazen Adamlar kadehlerini kaldırıp içkilerini içtiler. "Sahi, Ban- quo nerede?" diye mırıldanıyorlardı.

'160

161

"Bu geceki gösteriden sonra kimse bu işi senin yaptığından Lordum sandalyesinden kalkıp sandalyeyi yere fırlattı.

şüphelenmeyecek mi sence?" diye sordum dehşetle. "Bundan

"Çekil gözümün önünden!" diye bağırdı. Yüzü kağıt gibi nasıl sıyrılacaksın?"

bembeyaz olmuştu.

"Toprağında gizlice avlanırken yakalandı. Nöbetçiler de onu Titreyen ellerimle kadehimi devirince şarap kucağıma vurmuş."

döküldü. Lordum yine aklını yitirmişti.

"Öyle olsa bile, bir baronu mahkemeye çıkarmadan öldürmek

"Bu görüntülere nasıl sakince dayanabiliyorsunuz?" diye sordu de neyin nesi? Diğerleri de sana sırtını dönecektir."

baronlanna.

Lordum dinlemiyordu. Ellerini uzatıp inceledi. Güçlü ve uzun Sadece Ross cevap vermeye cesaret etti. "Hangi görüntülere parmaklı ellerinin derisi altında kan lekeleri gizliydi.

lordum?"

"Bu iş daha bitmedi," dedi.

"Yalvarınm sus!" diye bağırdım lordumun cevap vermesine

"Fleance mi? O çocuk bize tehdit oluşturmaz. Sen vaat edildiği izin vermeden. "Kocamın durumu iyice kötüleşti. Hepinize iyi gibi kralısın. Rahatla biraz." Yalvarmaya başlamıştım.

"Kaderi çok geceler. Hemen gidin."

fazla deşiyorsun, sana felaket getirecek diye korkuyorum."

Adamlar ayağa kalkıp sessice gittiler. Luoch en arkalann- da kalmıştı. Buain delikleri nefretle açılmış halde Macbeth'e baktı.

Ama lordum bana kulak asmadığı için bir taşa konuşuyor Elimi sallayıp ona gitmesini işaret ettim.

gibiydim.

Lordumla ben salonda yalnız kalmıştık. Dokunulmamış

"O büyücü kardeşlere gideceğim. Bana ne olacağını söy-yemekler tabaklarda soğumuştu. Meşalelerin ışıkları titriyor, leyecekler."

duvardaki gölgeler bizimle alay edercesine dans ediyordu.

Onun çenesini yakalayıp bana bakmasını sağladım. "Beni İçimdeki öfke yüzünden konuşmaya halim yoktu.

dinle, gitme!"

"Bütün baronlarını deliliğine şahit olsunlar diye mi buraya Sinirle elime vurdu.

çağırdın? şimdi hepsinin şüphesini üzerine çektin, seni tahttan

"Kendi iyiliğim için yapmam gerekeni yapacağım. Beni indirmek için planlar yapacaklar."

durdurmaya çalışma." Sesi tehditkar, gözleri duygusuzdu.

"Küçük yılan kaçtı," dedi sözlerimi dinlemeyerek.

Gitmesine izin verdim. Daha fazla üstüne gitmek tehlikeli

"Ne demek istiyorsun? Bilmece gibi konuşma." Sabnım iyice olacaktı.

azalıyordu.

"Fleance kaçtı, ama babası bir çukurda ölmüş yatıyor."

Artık lorduma ulaşamayacağı biliyordum. Ben bir kan Bir sıraya çöküp başımı ellerimin arasına aldım.

denizinin kıyısında dikilirken, o, boğazına kadar kana bat

163

162

mıştı. Daha da derinlere gömülecek, daha çok kişiyi Öldürecekti.

Ama ben onu geri getirmek için bile peşinden gi- demiyordum.

Onu kaybetmek üzereydim.

Birden yalnız kalmak istemediğimi farkettim, çünkü onsuz ben bir hiçtim.

15

Dunbeag

Albia

Küçük odamda uyandığımda Breda bir kase sıcak çorbayı dudaklanma götürüyordu. Hava hardal ve pelinotu lapası kokuyordu. Kendimi cansız ve uykulu hissediyordum. Kılıçla dövüşüp taş taşımışım gibi her yerim ağrıyordu. Breda kaç gündür kendimde olmadığımı söyledi.

En son Banquo'yu Macbeth'e karşı uyarmaya çalıştığı-

mı hatırlıyordum. Breda'nın şimdi sakince benim başımda durduğunu görünce Banquo'ya bir şey olmadığına ikna oldum. Belki de korkularım gerçekten yersizdi, Geillis'in ölümünden duyduğum üzüntü aklımı kanştırmış, sonra da beni hasta etmişti. Ben hastayken bir uyarı rüyası görmüş

'164

165

müydüm acaba, sadece birkaç tuhaf görüntü hatırlıyordum. Bir ve iyi kalpli bir adam. Banquo beni kızı olarak kabul etti. Colum ormandaki ağaçlar yerlerinden kalkıp ayakları varmışçasına benim sevgili dostum. Ve sanırım Fleance'e aşıkım. Üzüntüden yürüyorlardı. Bir kral kaflesi önümden geçiyor, içlerinden biri bir değil, talihime duyduğum minnettarlık yüzünden ağlamaya ayna taşıyordu. Aklım yerinde olmadığı için gördüğüm başladım.

saçmalıklar işte. Ve içimi kederle dolduran Fleance'in yüzü.

Breda Banquo'yla Fleance'in ava çıktığını söyledi. Bana

■■■

getirdiği süte batırılmış yulaflı kurabiyeleri yemem için ısrar Breda'nın çığlıklarıyla yatağımdan fırladım. Aklıma ilk gelen ediyordu. Bana bir zamanlar buzu hatırlatan sözleri şimdi bir

haydutlann bizi soymak ve ırzımıza geçmek için Dunbeag'e gölün serin sulanna benziyordu. Alnımı silerken sanki bana saldırdıkları oldu.

sürtük dediği için özür diliyordu. Kendi başımın çaresine Yatağımın altında kılıcıma -Fleance'in eski kılıcına- uzandım.

bakamayacak kadar güçsüz olduğumdan benimle ilgilenmesine Ben hasta olmadan önce bu kılıç çok daha hafifti sanki. Güçsüz izin verdim. Galiba onu bir arkadaş gibi memnun etmeye ayaklanmla zar zor aşağı indim.

çalışırken Breda'yla ilişkimize yanlış taraftan bakıyordum, onun Fleance koridorda kan içinde duruyordu. Breda'nın elit ri tek istediği, ilgilenebileceği bir kızı olmasıydı.

çılgınca oğlunun göğsünde ve kollarında dolaştı. Çaresizce Ama ben onun kızı değildim. Geillis'in kızı da değildim.

nefesini tutmuştu. Kılıcı yere atıp hemen bir kova su ve sünger Cömert, sevgi dolu Geillis! Benim annem bir kraliçeydi. Bunu getirmeye gittim. Döndüğümde Fleance yere yığılmıştı. Nefes söylemekten zerre gurur duymuyordum çünkü o kadın bu almadan onun yanına çömeldim. Breda saçlan- nı yolup oturduğu noktaya çok kötü şeyler yaparak gelmişti. Beni zalim babamdan yerde ileri geri sallanıyordu. Fleance tek kelime etmeden gerçeği korumadığı için anne sözcüğünü haket- miyordu. Onu anlamıştım zaten: Banquo ölmüştü.

reddetmiştim. Olur da karşılaşırsak bana davrandığı kadar ilgisiz

"Babam. . onlara karşı koymaya çalıştı. Kaçıp. . kendimi davranacaktım ona. Beni ölüme terketmişti!

kurtarmamı istedi."

Rhuven beni kurtardığı için ölmedim. Breda bana baktığı için Fleance'in yüzü ıstırap içinde buruşuyor, yaşlar gözlerinde bu hastalıkta da ölmedim. Öz babam Macbeth şehvet delisi, eli boşanıyordu.

kanlı bir katilken üvey babam Banquo dürüst

"Kim yaptı?" diye sordum öfkeme hakim olmaya çalışarak.

"Kral mı?"

"İki adam. Galiba. . biri Eadulftu, Macbeth'in adamı. Ya-nağında şarap rengi bir leke vardı. Babamı. . o vurdu!"

"Bunun olmasından korkuyordum!" diye ağladım. "Onu

"Albia, çok cesursun," dedi Fleance içini ekerek. "Ama benim uyarmaya çalıştım!"

yüzümden zarar görmene izin veremem."

"Benim hatamdı! Kral'ın ormanında. . avlanmamalıydık. Onu Ama kararlıydım ve isteğime karşı çıkılmasından hoşlan- -

korunmalıydım. Bir korkak gibi. . kaçmamalıydım." Fleance utanç mıyordum.

içinde kıvranıyordu.

"Kendimi savunabilirim. Bana savaşmayı bu yüzden öğ-

Konuşabileceğimi sanmıyordum. Fleance'in üzerindeki kanlan retmedin mi? Sadece daha iyi bir kılıca ve kalkana ihtiyacım var."

silmeye başladım. Gömleğini açtım, yaralanna bakarken yüzüm

"Hayır." Fleance elini bana doğru kaldırdı. "O benim babamdı.

kızarmıştı. Neyse ki sadece birkaç kesiği vardı.

Bu benim intikamım." Onun elinden çok sözleri beni durdurdu.

"Onu teselli etmeye çalışmalısın," dedim arkamda ağıt yakan Sonra da emekleyerek annesinin yanına gitti ve başını bir Breda'ya bakarak.

çocuk gibi onun kucağına koydu. Breda ona yaslanınca birlikte

"Nasıl yapacağımı bilmiyorum," dedi Fleance perişan halde.

ağlamaya başladılar.

"İşte böyle." Fleance'a sarılıp başını omzuma çektim. Yanağım İkisini öyle görünce içim özlemle doldu. Ama esas mesele onun kirli saçlarına değiyordu. Sözcüklerim ağzımdan hıçkırık intikam olduğu için içimdeki bu duygusu bastırdım. Fleance'in gibi döküldü. "Fleance, babanı çok seviyordum!"

bilmediği şey babasını benim babamın öldürdüğüydü. Oku çeken Fleance koluma tutundu ve uzunca bir süre öyle kaldık. Sonra Macbeth olmasa da katil oydu. Bu intikam bana da aitti. Hayalini beni geri çekti. Gözleri ıslaktı ve çenesini kararlılıkla öne gördüğüm şey gerçek olacaktı.

çıkarmıştı.

Macbeth'in kızı olduğum için bunu ben gerçekleştirecektim.

"Artık korkak olmayacağım. Ross, Lennox ve Angus Macbeth'e sırtlarımı dönüyor. Bende onlara katılacağım."

"Şimdi neredeler?"

Sabah olunca Fleance yola çıktı. Kimse onu giderken görmedi.

Fleance omuzlanmı kaldırdı. "Bilmiyorum, ama onlan bulmak Beni de yanında götürmesi için ona ısrar edemedim gittiğinden için güneye giden nehirleri ve vadileri takip edeceğim."

çok sinirliydim. Ama kalkıp onun peşinden gidemeyecek kadar

"Ben de geliyorum," dedim o anda karar vererek. "Macbeth'in güçsüzdüm daha. Gücümü geri kazanmak için bir gün bile ziyan yenilgisine yardım etmek istiyorum."

etmemeye karar verdim. Kılıcı

168

169

mı almaya gittiğimde, dün salonda bıraktığım yerde değildi. Onun ruhuyla hareket eden o ağaçları görüyordum. Ve kralları geçişi yerine duvarda ortasında san pirinçten bir kısım olan yuvarlak bir rüyama giriyordu. Sonuncunun elinde hep bir ayna vardı. Ağaçlar kalkan vardı, yanında da üzerinde sarmaşık ve kuş işlemleri olan nasıl yürüyebilirdi? Bir kral neden elinde bir ayna taşır da hiçbir bir kılıç kını. Bunları Banquo'nun bana verdiği pirinç tokalı şey görmezdi. Hiçbir anlamı yoktu.

kemerimin yanında görünce şaşırdım. Kılıcı çekince kınından Helvvain'i ziyaret etmeye karar verdim. Kehanet yeteneğimi keskin bir sesle çıktı. Umduğumdan daha hafifti ve elime biliyordu ve bunu güçlendirmem için bana bazı otlar verebilirdi.

mükemmel uyuyordu. Parlak kılıç tanı da bana uygun Stravenock Anıtı'na gidip büyüler ve iksirlerle tannlara uzunluktaydı.

yalvaracaktık, sonra bir görüntü oluşunca Hehvain bunu Heyecanlanmış ve şaşırmıştım. Fleance onunla gitmemi anlamama yardım edecekti. Dört dünyanın birleştiği meşe istemediğini söylemiş ama bana bu kılıcı bırakmıştı. Gidip onu ve ağacının altında durup bir işaret gelene kadar Geilllis'in Macbeth'e karşı olan baronları bulmalı mıydım? Beni elimde bîr mezanın üstünde uyuyacaktım. Sc»ıra da Macbeth'i yok edene kılıçla görünce hiç ciddiye almayacaklardı. Çoğu kadından güçlü kadar bu işaretin peşinden gidecektim.

olsam da cinsiyetim yine de bir dezavantajdı. Belki de tek başıma Dun Forres'e gidip bir şekilde

Kral'ı tek başıma görmeli ve onu kendim öldürmeliydim. Ama nasıl? Daha yemek için bile bir Breda tamamen mahvolmuştu. İçindeki buz erimiş, sel olup balık ya da bir tavuk öldürmüşlüğü yoktu. Bir adamı nasıl soluk yanaklarını kıpkırmızı yapan gözyaşları halinde akmaya öldürebilirdim? Yine de bir şekilde harekete geçmeliydim. Ne başlamıştı. Banquo'yu bu kadar çok sevdiğini hiç bilmiyordum. Ya yapacaktım?

da isyan çıkarmaya gidip belki de ölecek olan Fleance'i. Onu şu Cevap bir fısıltıdan daha sessiz bir şekilde geldi.

anda bırakmak acımasızlık olurdu. Ona benimle birlikte Kehanetlerine güven. Bu sana bahşedilmiş bir şey. Şimdi Helwain'e gelmesini teklif edince kayıp bir çocuk gibi kabul etti.

kullan.

Yanımıza yiyecek ve giysi aldık. Değer verdiğim her şey küçük bir Zihnime odaklanıp onu boşaltmaya çalıştım ama gözümün önüne gelip giden görüntüler sadece kendi uydurduk- lanımdı.

bohçaya sığıyordu: Banquo'nun verdiği birkaç hediye, Fleance'in hediye ettiği kuşak, Kraliçe'nin bilekliği. Dunbeag'in Gece Dunbeag'in etrafında dolaşsam da intikamıma giden yolu gösterecek tek bir beyaz geyiğe ya da siyah köpeğe rastlamadım.

nöbetçilerinden hiçbirini bizi korumayı teklif etmedi. Hatta bazıları Fleance'in babasını öldürüp kaçtığını mırıldanıyordu. Kocasını da, Rüyalarımın Banquo'nun kanlı kafası gibi hiçbir hayalet gelip bana konuşmadı. Sadece bir orman

oğlu da yanında olmayan Breda'yı koruyacak kimse yoktu.

171

170

Onun yanından ayrılmayacağıma söz verdim. Fleance'in bana Ben yolun başına geçtim, Breda da arkamdan gelmeye başladı.

bıraktığı kılıçla kalkını görünce gözleri kocaman oldu.

Athılar yaklaştıkça endişem büyüyordu. Sonra, en baştaki atlının

"Demek bu yüzden onunla gizlice buluşup üstün başın Fife Baronunun bayrağını taşıdığını gördüm. Gelenler Macduffun dağılmış halde geliyordun," dedi sonunda anlayarak.

adamlarıydı.

"Evet. Şüphelendiğin şey yüzünden değil." Fleance'le nasıl Grubun içinde baronun kendisi değil, kansı Fiona vardı ve öpüştüğümüzü ve sanıldığımızı hatırlayıp kızardım.

Breda'yı teselli etmeye Dunbeag'e geliyordu. İki kadın atlanndan

"Sen oğlumu değiştirdin," dedi Breda. "Bir kadını malı olarak inip yolun ortasında kucaklaştılar. Breda arkadaşının kollarında gören biri olmayacak."

gözyaşlarına engel olamadı.

"Banquo da öyle bir adam değildi," dedim. "Seni seviyordu."

"Bu son suçu Kral'ın nasıl bir iblis olduğunun kanıtı oldu,"

Breda uzaklara bakıp başını salladı.

dedi öfkeli Fiona. "Biri bu zalimi durdurmalı!"

Bütün diğerleri gibi güneşsiz bir sabahta Dunbeag'den

"Fleance babasının öcünü almaya gitti," diye hıçkırdı Breda, ayrıldık. Soğuk bir rüzgar pelerinlerimizi savuruyor, çalı ırpyı

"ama tek bir ocuk İskoçya Kralı'nı nasıl öldürecek?"

hışırdatıyordu. Ben Gath adında gri bir ata biniyordum, Breda da

"O yalnız değil!" dedi Fiona. "Biliyorsun ki Lordum, Mac-kahverengi bir ata. Kuru toprak at nallan- nın altında atırdıyordu.

beth'e karşı olan baronlara liderlik ediyor."

Sessizce yol alıyorduk ki, iki tepenin arasındaki bir vadide at Breda kızarmış gözleriyle ona baktı.

sırtında bize doğru gelen bir grup gördük.

"Diğer baronlar kim?" diye sordum.

Aklımdan ilk geçen kralın Banquo'nun ailesinden kalan Fiona şaşkınlıkla bana baktı. "Kuzeyde Ross ve Caith- ness, herkesi öldürtmek için adamlarını gönderdiği oldu. Etrafımızdaki içerde Lennox ve Angus. Bunlar benim lordumun kuzenleri olur, geniş düzlükte saklanacak yer yoktu.

kan bağlan onlan birbirine bağlıyor. Batıdaki baronlar da

"Geri mi dönelim, yoksa onlardan kurtulmaya mı çalışalım?"

Kraliçe'nin Macbeth'e arkasını dönen babasını destekliyor.

diye sordum.

Macduff Kral Edward'dan ordusunu ödünç istemek için

"Hayır, gidip onlarla karşılaşacağız," diye karar verdi Breda.

İngiltere'ye gitti.

Kaybedecek bir şeyi kalmamıştı.

İskoçya'nın savaşa gireceğini düşününce kalbim heyecan ve

"Umarım bizi yolcu sanıp geçip giderler," dedim. "Yüzünü korkuyla doldu. Macbeth isyanın bu kadar ilerlemiş olduğunu kapa."

biliyor muydu? Bunu püskürtmeye yetecek kadar sadık adamı var mıydı?

172

173

"Söylesene Breda, Banquo'nun adamları Macbeth'e karşı olu^r de o giderken onu bir daha göremeyecek olduğumu bilmek beni

'rulara birliklere katılır mı?" diye sordu Fiona.

dehşete düşürmüştü. Böyle düşünmemin nedeni gördüğüm

"Dunbeag lordumun ölümünden beri belirsiz bir durumda.

rüyalar değildi. Ya o üzüntüden ölecekti, ya da ben güneşin hiç Onun adamları ne düşünüyor bilmiyorum," dedi Breda üzüntüyle.

parlamadığı bu ıssız yerde ölecektim. Ben ölürsem ne kimse

"İskoçya'da doğmadığım için beni sevmiyorlar."

bundan haberdar olacaktı, ne de umursayacaktı.

Breda'nın benimle Dunbeag'den ayrılmak istemesinin Fleance bile.

nedenini şimdi anlıyordum.

Breda'nın arkasından seslendim.

"Dunduffa gelmelisin. Lordum güvenliği iyice sağladı, orada

"Fleance'i gördüğünde. ." bir nefes aldım. *Fleance. Fleance. Fleance.*

güvende olursun."

Adı etrafımdaki tepelerden yankılanıyordu. "Ona de ki. ." Ne

"Tamam," dedi Breda hemen. Atına bindi ve Fiona'nın geri diyecekti?

dönen grubuna katıldı.

Kimse dönüp bana bakmadı. Duymamışlar mıydı?

Arkasına dönüp beni hatırlayan Fiona oldu.

Daha yüksek sesle bağırdım. "Fleance'a onu aradığımı söyle!"

Tereddüt ettim. Kendimi Breda'ya karşı sorumlu hissedir-Rüzgar çatlayan sesimden çıkan sözcükleri bana geri getirdi.

yordum. Banquo'yla Fleance onunla ilgilenmemi isterlerdi. Ama

"Fleance'a. . onu sevdiğimi söyle."

onu güvende tutamayacağımın da farkındaydım. Benimle yolda Kulağa doğru geliyor mu diye bunu kendi kendime söyledim.

dolaşmaktansa Macduffun korunaklı evinde daha güvende olacaktı.

"Sizinle gelemem. Karaağaç Ormanı'na gitmem gerekiyor."

Fiona'nın gözleri kocaman açıldı. "Yalnız başına mı?" diye sordu endişeyle.

"Saçmalama Albia," dedi Breda duygusuzca.

Atın koşum takımlanna bağlı olan kılıcımı ve kalkanımı işaret ederek, "Ben hazırlıkliyım," dedim. Breda yükünü üzerimden aldığı için Fiona'ya minnet duyuyordum. Yalnız yolculuk etmeyi tercih ediyordum.

Breda'yla birbirimize beceriksizce veda ettik. Onun da Fion;

'nm yanında kalmayı tercih ettiğini biliyordum. Yine 174

175

"Macbeth'in kızı gelmiş," dedi kuru, duygusuz bir sesle.

"Neden beni öyle çağınıyorsun?"

"Sen de onun gibi benden tavsiye almaya geldin." Sert bir kahkaha attı. "Ama bu kader söyleme işlerini bıraktım."

İçimdeki bütün öfke birden patladı. Kelimeler şimşek gibi 16

dudaklarımdan dökülüyordu.

"Bıraktın ha? Bunlann hepsini sen başlattın. Macbeth'e oğlu olacağını söylediğin için beni ölüme terketti. Ona kral olacağını söylediğin için Duncan'ı bıçakladı. Banquo'nun ondan daha güçlü Karaağaç Ormanı ve

olacağını söylediğin için Macbeth Banqu- o'yu öldürdü. Banquo Stravenock Anıtı

bana babalık etmişti!" Artık bağınna- ya başlamıştım. "Bütün bu kötülükler senin yüzünden oldu Helwain. Hiçbir şeyi bıraktığın yok."

Kömür ateşi öfkemin rüzganndan sönecekmiş gibi titredi.

Albia

Kedi Tammass da patilerini miyavlayarak direğe geçirdi.

Ama Hekvain soğukkanlılıkla bir taş gibi duruyordu.

"Yanlıyorsun. Hiçbir şeye ben karar vermiyorum. Yarın Helwain'in Geillis'in ölümünden sonra bu kadar deış-

güneşin doğmayacağını söyleyebilirim, bu ortalığı karartmaz.

mesi beni hayrete düşürdü. Sırtı daha da kamburlaş-

Macbeth bütün bunlan kendi iradesiyle yaptı. Bu kader değildi,"

mıştı. Elleri nasırlaşmış ve tutulmalar için kullandığı dedi Hekvain azarlarcasına. Parmağını kaldınp bana doğru ceviz suyundan kararmıştı. Gözlerinin altında koyu kınşık-yürüdü. "O kötülüğü seçti, onun günahlan da ülkeye karanlık lıklar oluşmuş, yanaklannın yerindeki çukurlara gölgeler getirdi."

düşmüştü. O yüzde gördüğüm acı ve yalnızlık neredeyse

"Ama sen bütün bunlan gördün. Ne olacağını tahmin ettin,"

ona acıمامı sağlayacaktı.

diye karşı çıktım.

Beni gördüğüne şaşırmış görünmüyordu. Hiç yorum

"Daha önce de söyledim, ben sadece insanların ne istediğini yapmadan kılıcına baktı. Geleceğimden haberi vardı! Bir görüp onu söylerim. Kehanet gücü bende yok, sende var."

an için onun kehanet taşına bakıp bakmadığını ve o taş parçasının işe yarayıp yaramadığını merak ettim.

176

177

lerin var. Bana kehaneti güçlendirecek bir şey ver. Gördüklerimi anlamama yardım et. Hemen!"

"O zaman bana bak ve söyle. Ben ne istiyorum?" Sesimin güçlü Hehvain'e vurmamak için ellerimi yumruk yapıp arkama çıkmasını istesem de sorum sadece yalvaş halinde çıkmıştı.

sakladım. Geillis artık beni durduramazdı.

Hehvain ateşe dönüp cevap vermeden önce ocaktan bir çubuk Hehvain bir çanta alıp içine birkaç küçük çömlek koydu.

aldı.

"Burada büyü için horozibiği çiçeği var. Onu yak ve dumanını

"Sen anneni istiyorsun."

solu. Bunun içinde kehanet yeteneğini arttıran, kötülüklere karşı

"Hiç de değil! Annem kalpsizin. ." Helwain'in gözlerindeki koruyan, aşkı davet eden periotu var. Suda demleyip iç."

memnun bakışı görünce duraksadım. "Elbette Geil- lis'in hala Ona şüpheyile baktım. "Bu kehanet yeteneğini arttırsa neden burada olmasını isterdim," diye mınıldandım.

bana daha önce vermedin?"

"Sen inanmazsan hiçbir şeyin gücü yoktur," dedi.

Helwain çubuğu dudaklarına götürüp ucundan acı kokulu bir Sonra bana bildiğimi sandığım bir şeyi söyledi. Aklım duman çıkararak üfledi.

yorgunken, öfke ve intikam dolu düşüncelerle meşgulken

"Aynca intikam istiyorsun," dedi uzun bir nefes vererek. "En kehanette bulunamayacağımı, bir yol

bulmadan önce ne yapmak çok da adalet ve düzen istiyorsun. İntikam sadece bunun için bir istediğimden emin olmamı, cevaplan kendisinin istemediğini araç."

anlattı. Aradıklanmı bulmak için tek başıma gitmeliydim.

"Bu kadar çok şey bildiğine göre söyle o zaman, bu intikamı Ayrıca o bana söylemeden dört dünyanın buluştuğu ve nasıl alabilirim? Dünyayı nasıl yeniden düzene sokabilirim?"

Geillis'in taşların altında yattığı Pitdarroch'a gideceğimi bili-

"Zaten biliyorsun," dedi Hehvain. Başı duman içinde kalmıştı.

yordum.

"Macbeth ölmeli," dedim. "Ama nasıl?"

Hehvain usulca başını salladı. "Kehanet yeteneğin var. Onu

"Akdiken değneğimi al da git," dedi beni kovarak.

Değneği alıp tek kelime etmeden yola çıktım.

kullan."

İçimde bir fırtına daha koptu.

"Anlamlı bir şey görmüyorum! Gözümün önüne bir görüntü gelmiyor. Gelse bile bırak bir kralı, bir sineği bile öl- düremem Pitdarroch'tan bir taş atımlık mesafede, Geillis'in altında ben." Çubuğu onun ağzından alıp yüzünü görmek için dumanı gömülü olduğu taş yığını duruyordu. Gath beni mezarın ya elimle araladım. "Senin iksirlerin ve büyü

178

179

uğultusu değilse onları duyuyordum. İçime çekince nemli toprak ve yeni kesilmiş eğreltiotu gibi kokuyorlardı. Büyük bir uyku nından geçirirken Geillis'in adını fısıldayıp gözlerimi kapatıp ve özlemi beni ele geçirince şimdiki dünyanın dışına doğru kaydığımı onun hastalanmadan önceki halini, yeşil gözlerini, dolgun hissettim.

yanaklarını gördüm. Onu geri getirecek gözyaşım kalmamıştı.

Rüyamda bir savaşın ortasıydım. Kılıcım birinin kılıcına Sonra Grelach'ı merak ettim. Beni kaybedince ağlamış mıydı? Bu çarpıyordu. Yüzünde zırh olan bir adam, "Dikkatli ol Macduff!"

gece hayal görürsem kehanetler onun yüzünü bana gösterir diye bağınıyordu. Gözümün içinden bazı görüntüler geçiyordu.

miydi? Bu isteği aklımdan uzaklaştırdım. Gerçek annem Kana bulanmış bir bebek, elinde bir ağaç olan, kral gibi başına taç Geillis'in hatırasına gölge düşürmeyecektim.

takılmış bir çocuk. Sonra yeniden ağaçların tepeye doğru İhtiyar meşe ağacının altında, köklerin oyuklar oluşturduğu yürümesi, krallardan oluşan bir tören alayı, sonucusunun elinde yerde eğreltiotlarından bir yuva yapıp kucağımda Helwain'in ayna tutması. Ayna yine karanlık kalıyordu ama bu sefer gizem değneğiyle içine oturdum. Gath etraftaki otları yiyordu. Etrafta canımı sıkmadı.

kurt olup olmadığını anlamak için kulak kabarttım ama meşenin Rüya şiddet dolu ve karmaşık olsa da sabah sakın ve daha çok dallarından yaşlı bir kadının saçları gibi sarkan gri, yeşil şey bilir vaziyette kalktım. Kendim Macbeth'in üstüne gitmesem yosunların arasından esen rüzgann uğultusu dışında hiç ses yoktu.

de intikam alacağıma hiç şüphem yoktu. Bunu Macbeth kendisi Küçük bir ateş yakıp horozibiği- ni yaktım. Periotunu sağlayacaktı. Zamanı kısa süre sonra gelecekti.

mataramdaki suyla karıştırıp içerken kendimi biraz aptal hissediyordum. Hiçbir şey olmuyordu. Aklıma hala Geillis'in soluk, soğuk bedeni, Macbeth'in bana şehvetle bakışı, Fleance'in kana bulanmış hali geliyordu. İçimdeki intikam duygulan kıpırdanıp toprağa kanşan su gibi yok oldular. Korkunç görüntüler de yok olmuş, yerini hiçbir şey almamıştı. Temiz ve Helwain'le Rhuven Pitdarroch'a korku dolu gözlerle gelip boştum artık, hiçbir şeyden korkmuyordum. Etrafındaki dünya Macbeth'in yaklaştığını haber verince bile sakinliğim bozulmadı.

sessiz, içim sakindi.

Rhuven çok yorgun görünüyor ve aklını kaçırmış gibi Pitdarroch'a birden ruhlar doldu. Onları karnımın içindeki bir davranıyordu. Kraliçe'nin iznini almadan çıkmıştı. Kral'ın deliliğinin iyice arttığını, öldürdüklerinin hayaletlerini görmeye kısırdı, tenimdeki soğukluk, saçımı çeken görünmez eller olarak başladığını anlattı.

hissediyordum. Ama gözlerimi ne kadar zorlaştırdı da bir şey görmüyordum. Duyduğum şey rüzgarın

180

181

ratıklarımız gibi görünmek için saçlarımızı yosun takmayı önerdim. Hekvain bir ateş yakıp tenceresini üzerine koydu. Gece

"Senin hayatın da tehlikede Albia. Onun kızı olduğundan çökünce fırtına ve rüzgar yine tozu dumana kattı ama tek bir damla şüpheleniyor."

yağmur kuru toprağı ıslatmıyordu. Ateş kocaman, yüksek taşların

"Ben korkmuyorum," dedim, söylediğim şeyin doğruluğuna yüzünü yalayıp Helwain rüzgann üstündeki ruhları çağırırken şaşırarak. "Kraliçe yaşadığımı biliyor mu?"

Macbeth göründü.

"Hayır, Kral'ın aklını kaçırdığını düşünüyor."

"Ortaya çıkın gizli, kara, gece büyücüleri!" diye bağırdığını

"Hiç umudu yok yani?"

duydum. Taşların ötesinde şapkaıyla gizlediği bedeni Rhuven bana tuhaf tuhaf baktı. Sesim gerçekten çok mu üzgün görünüyordu. Kalbim öyle hızla çarpıyordu ki, göğüs kafesimi çıkmıştı?

kınp dışarı çıkacaktı sanki. İki adam silahlarını hazır tutarak

"Daha fazla soru sorma," dedi Helwain. "Kral bu gece burada Kral'ın çevresini sarmışlardı.

olacak, ya git, ya da saklan."

"İşlediğiniz bütün kötülükler adına, sizi çağırıyorum, sizden

"Gitmeyeceğim. O buraya geleceğini öğrenmeye geliyor, ben istediğim şeye cevap verin," diye bağırdı Macbeth.

de ona göstereceğim," dedim ne kastettiğimden emin olmayarak.

Rhuven'in gözleri korkudan kocaman oldu. Hekvain alçak,

"Gördün mü?" diye sordu Hekvain gözlerini iştahla kocaman tekdüze bir sesle tanılara yalvanyordu. Ateşe tebeşir gibi bir şey açarak. "Söyle bana da ona ne diyeceğimi bileyim. Dün gece beni atınca mavi yeşil dumanlar yükseldi.

buldu, bu gece Stravenock Anıtı'na gelmesini söyledim. Burada Kral şapkasını çıkardı. Ateşin ışığı ona vurmasa da altın tacı ve tanılar bizim tarafımızda olacak."

kızıl saçları görünüyordu.

"Onunla ben konuşacağım Hekvain, sen değil." Yine de ne Yavaş adımlarla ateşe yaklaştı. Büyülü bir dansa kilitlenmişiz gibi adım adım Rhuven, Helwain ve ben ateşi, acı kokan dumanı söyleyeceğim hakkında en ufak bir fikrim yoktu. "Yalnız mı aramızda bırakarak geri çekildik.

geliyor?"

"Durun!" dedi Macbeth. "Bana geleceği gösterin." Bir an •

"Yanında iki adam var. Bu kadar düşmanı varken sence yalnız dumana baktıktan sonra irkilerek geri çekildi. "Bu .zırhlı bir baş!"

gezer mi?"

Krallar doğal olarak isyandan korkardı. Ona karşı yürütülen

"Bu çok tehlikeli Albia," dedi Rhuven. "Seni tanıyabilir. Onu isyanı kimin yönettiğini bildiğim için ona gerçeği söyleyecektim.

kandırdığımızı öğrenirse canımızdan olduk demektir."

"Merak etme, o kendi kendini kandıracak," dedim.

Kendimizi kömür tozuna bulayıp mazı otundan kahverengi olmuş suyla giysilerimizi kirlettik. Öbür dünyadan ya-

'183

182

Sonra da Macbeth'in aklında olan çocuğu başında taç, elinde

"Macduffa dikkat et," dedim sesimi değiştirmeye çalışarak. "Fife asa yerine bir ağaçla düşündüm. Rüyamda gördüğüm gibi.

Baronu'na dikkat et."

Olmayacak olanı hayal ettim; ağaçların köklerini kaldırıp

"Çok korktum büyücü kadın. Uyarın için teşekkürler," dedi Kral yürümelerini ve tabiatın bu korkunç zorbaya karşı koymasını.

etkilenmemiş görünerek.

Kral'a dönüp, "Büyük ormanın ağaçları yüksek tepeye Tabii ki Macduffun ona karşı olduğunu zaten biliyordu. Onu varmadıkça yok olmayacaksınız," dedim.

korkutmaya çalışmak işe yaramayacaktı. Zayıf noktasının gururu olması

- Kral ellerini bacaklarına vurup fırtına gibi gürledi.

için onu dikkatsiz kılmalıydım.

"Bu hiçbir zaman olmayacak! Koca Birnam Ormanı naSıl Bir gökgürültüsü duyuldu.

ayaklanıp Dun Sinane'e tırmansın?"

Fiona'nın oğluyla ilgili söylediklerini hatırladım. Macduffun Macbeth'in siyah gözleri dumanın üstünde parıltıydı. "Söyle vaktinden önce rahimden çıkıp tuhaf doğduğunu anlatmıştı. Bu gerçeği bakalım," dedi, "Banquo'nun oğlu bu krallığın başına geçecek mi?"

yem olarak kullanabilirdim.

Rüyamda tören yapan kralları hatırladım. Her zamanki gibi Macbeth yine ateşe baktı. "Şimdi ne görüyorum?" Kaşla- nını çatarak sonuncusu bir ayna taşıyordu. Gözlerimi kapatıp onu Banquo'nun yüzüyle hayal ettim.

kaskatı kesildi. "Kanlı bir bebek? Hayır. . kızım olamaz! Defol." Elleriyle Sonra Macbeth'e dönüp, "Bir dizi kral görüyorum. ." dedim.

gözlerini kapadı.

Macbeth sözümü kesti. "Ben de görüyorum!" Bana doğru Rhuven nefesini tuttu, Helwain de kulağıma, "Kasıl bir gücün var?

bakarak onlarla konuşmaya çalıştı. "Sen Banquo'nun ruhuna Bunu nasıl yapıyorsun?" diye fısıldadı.

benziyorsun. İkincisi ilki gibi, üçüncü. . önceki. ." Macbeth'in sesi Aslında ben büyüyle hiçbir şeyi çağınılamıştım. Tek yaptığım yükseldi. "Bunu bana niye gösteriyorsun? Bir tane daha! Yedinci. .

Macduff'un küçük bir bebekken annesinin karnından alınmasını sekizinci. . ayna taşıyan hangisi. . daha da mı var?" Macbeth düşünmektir. Kralın gördüklerinin sebebi, işkence çeken kendi zihninin ağzından tükürükler saçarak bağınıyordu. "Ne, Banquo'nun sırası hayalleriydi.

kıyamet gününe kadar mı uzanıyor?"

"Kanlı, cesur ve kararlı ol," diye bağırdım. "Erkeklerin gücünü Hayalimde Kral'ın en büyük korkusunu görmüş olmalıydım, küçümse, çünkü hiçbir anadan doğan erkek Mac- beth'e zarar hiçbir oğlunun İskoçya'yı yönetmeyeceğini.

veremeyecek."

Kral'ın bedeni rahatlardı. Kolların gevşetip acaamlarına başını salladı.

"Bütün erkekler kadınlardan doğar. O yüzden yaşayabilirsin Macduff. Senden korkacak bir şeyim yok," dedi gülerek.

184

185

"İyice huzursuzlandı, hadi gidelim!" diye fısıldadı Rhu- ven kolumu çekerek.

Helwain ateşin üstüne bir sürü' kurumuş yosun döküp dumanların yükselmesini sağladı. Macbeth dumanı elleriyle 17

dağıtmaya çalışırken, biz oradaki büyük taşların birinin dibindeki oyuğa gizlendik.

"Nereye gittiniz?" diye bağırdı Kral, annesini arayan bir çocuk Stravenock Anıtı ve Dunduff

gibi o taştan, bu taşla dolaşarak. Sonra da yenilgiyle bağırdı,

"Duyun beni sizi hain kardeşler! Bir kadından doğan kimse bana zarar veremeyecek. Size güvenene lanet olsun!" Macbeth'in küfürleri gittikçe duyulmaz oldu. Ama rüzgarın getirdiği son sözlerini kulağımın dibinde söylemiş gibi iyi duydum.

Albia

"Yine de işimi garantiye alacağım. Yaşamayacaksın hain!"

Kral kendi yarattığı kara geceye dalıp yok oldu.

Hain, yaşamayacaksın.

Macbeth'in tehdidi, o gittikten uzun süre sonra bile kulaklanımda çınlıyordu.

"Kralı delicesine bir öfkeye sürükledin," dedi Hehvain gözleri parıldayarak. "Şimdi ne mantık dinleyecek, ne de kanun. Çok tehlikeli."

"Ben sadece rüyalarımda gördüğüm, bana çok anlam ifade etmeyen şeyleri söyledim. Ama Kral onlarda kendi korkularını gördü," dedim bana ne olduğunu anlamaya çalışarak.

"Ona söylediklerin yüzünden kendini yenilmez sanacak," dedi hoşnutsuzluğu yüzünden okunan Rhuven.

'187

186

Gath'in nallarının ritmiyle kafamın içinde tekrarlanan bu sözler altımızdan geçen yol gibi bulanıklaştı. Gath'i öyle sert

"Bence daha da korktu, Banquo'nun varislerinin onun binbir kullanıyordum ki, hayvanın ağzından beyaz köpükler çıkmaya kötülükle kazandığı tacı elinden alacaklarını düşünüyor," dedim.

başladı.

"Korkusuna hakim olabilmenin ve tacı elinde tutabilmenin tek Yol üstünde öbek öbek pamukotu ve karga üzümü çalılarının yolu düşmanlarını öldürmek," diye ekledi Helwain.

bulunduğu geniş bir bataklığın etrafından dolaşıp bodur çam Bu düşünce kalbime bıçak gibi saplandı. Macbeth'in ağaçlarının içinden geçiyor ve bir otlığa çıkıyordu. Tepenin Banquo'nun varisi Fleance'ten büyük bir düşmanı var mıydı?

üstünde koyunlar, mersin ağaçlarından oluşan bir kümenin içinde

"Fleance'i bulmam lazım!" diye inledim. "Macduffu uyar-de derme çatma bir çoban kulübesi vardı.

malıyım. O ve yandaşları tehlikede."

"Sen ne yapabilirsin? Bir yerine bir şey olabilir, ölebilirsin bile,"

Bu huzurlu manzara beni yavaşlatıp sonra da yolumdan dedi Rhuven endişeyle.

alıkoydu. Tepenin kenarındaki bir kayadan çıkan soğuk sudan Helwain beni şaşırtarak, "Bırak gitsin," dedi Rhuven'e.

içmek için atımdan indim. Bana engel olan kılıcımı da çıkarıp

"Karannı vermiş. Kendini savunacak malzemesi de yanında."

Gath'in koşum takımına bağladım. İkimiz de serinleyince, Gath'i, Kılıcımın asılı olduğu kemeri belime takıp kalkanımı Gath'in bir çobanın büyük bir kayanın gölgesine oturduğu, ufuk boyunca eyerine bağladım ve Gath'a binip ormanın içinden Breda'yı buruşuk bir örtü gibi duran alçak tepelere bakan tepeye doğru bıraktığım yola çıktım. Fiona'ya göre Macduff İngiltere'ye gitmişti.

çektim.

Yine de onun kuzeni olan baronları uyarıp Macbeth'in, dönüşünde Ellerimi birleştirerek, "Selam çoban, arkadaşım Colum'u Macduffu öldürmeyi planladığını onlara söyleyebilirdim. Ama ya tanıyor musun?" diye bağırdım rüzgara karşı.

Macduffun kalesine giden Kral'la karşılaşırsam ve Macbeth beni Oğlan kalkıp şapkasını çıkınca onun Colum olduğunu ya o büyücü kardeşlerden biri, ya da kızı olduğunu iddia eden kişi farkettim. Şansıma inanamayarak ona koştum. Sarılıp gülüştük.

olarak hatırlarsa? Bunun sonuçlarını düşünmek bile istemi-Colum koyunlarını topladıktan sonra beni mersin ağaçlarının yordum. Ya Macbeth'le adamları, asi baronları tek başına aramaya arasındaki kulübesine götürdü. Uzun gölgeler geceyi haber çıkan Fleance'i bulursa? Fleance'in hayatı da tehlikeydi.

veriyordu. Ama Caora'nın ipek gibi parlak saçlarını seçmeme *Fleance'i bulmalıyım! Macduff'u uyarmalıyım!*

yetecek kadar ışık vardı henüz.

"Hoşgeldin Albia," dedi, beni gördüğüne memnun olmuş gibi duran Caora. "Bu gece burada kalabilirsin. Yolculuk edil 188

189

"Albia, o kılıç insanları öldürmek için yapıldı. Onu öyle kullanacağına. . inanamıyorum!"

meyecek kadar karanlık olacak." Gath'a bir avuç yulaf verip onun

"Kimseyi öldürmeyi planlamıyorum Colum, ama başka-yelelerini okşadı ve kulağına tatlı bir şeyler fısıldadı.

lanndan zarar görmek de istemiyorum."

Kılıcımıla kalkanımı gören Colum'un bir sürü sorusu vardı.

"Bir yerine bir şey olmamasını nasıl planlıyorsun?" diye sordu Onu son gördüğümünden beri, yani Geillis'in ölümünden beri çok Colum.

fazla şey olduğundan dolup taşmak üzereydim. Babamla

"Ben. . kalkanımı kullanacağım."

karşılaşmış ve onu çılgın bir öfkeye itmiştim. Ban- quo'yu Colum şüpheyle bana baktı. Birden çimlerin üzerinde yatan kaybedip Dunbeag'i geride bırakmışım. Artık bir evim yoktu.

güzel kılıç bana ait olamayacak bir şeymiş gibi göründü. Fizik ve Aşık olduğum ve hayatı tehlikede olan adamı-, Fleance'i güç olarak benim iki katım olan eğitilmiş savaş-, çılarla dövüşüp anyordum. Öyleyse neden bir çoban kulübesinde mola vermişim?

nasıl hayatta kalacaktım?

Colum'a Kral'ın Banquo'yu öldürdüğünü ve içinde bu-Colum dikkatini akşam yemeği için tavşan temizlemeye verdi.

lunduklan tehlikeyi haber vermek için Banquo'nun yandaşı- lannı Caora onun uzattığı tavşanlan kızarması için ateşe dizdikten sonra aradığımı anlattım. Fleance'ten ya da Macbeth'le aramda su getirmeye gitti. Ben Dunbeag'deyken bunu defalarca geçenlerden söz etmedim. Bunlan Colum'dan sakladığım için yaptıklarını anlayabiliyordum. Otlaktaki bu basit hayatın gündelik kendimi suçlu hissediyordum.

işleri için onlan.çok kıskanıyordum. Caora etleri çevirmek için Colum kaşlarını çatarak kılıcını aldı ve yansına kadar kınından uzanınca, ateş nefesli Nockla- vey'den kalan kolundaki kırmızı, çıkardı. Parlayan^ keskin kısmına hafifçe dokundu.

beyaz yaralar göründü. Ateşin üzerine yürüyen ve alevler

"Benim sahip olduğum tek silah bir sapan," dedi.

kendisini yakalayınca çığlıklar atan küçük bir çocuk görüyordum.

Caora kulübeye girip porsuk ağacından yapılmış zarif bir okla, Alevleri söndürmek için üzerine bir kova su dökülmüştü. Tabii ki.

geyik tendonundan yapılmış bir yay getirdi.

Canavar sadece sudan korkuyordu.

"Bunu ödünç alabilirsin Colum," dedi usulca. "Okla avlanmak

"Nocklavey'le ilgili anlattığın hikaye beni çok korkutmuştu konusunda biraz tecrüben var. Hiçbir şey oklanm- dan daha hızlı ama ona artık inanamıyorum," dedim.

değildir."

Caora yüzünü buruşturunca kaşları altın rengi gözlerini

"Ben bir çobanım. Bu tür işler bize göre değil," dedi Colum gizledi. "İnansen da inanmasan da doğru."

kaşlarını çatarak.

"İskoçya şu an daha kötü bir canavarın pençesinde. Onun Yüzüm alev alev yanıyordu. "Haklı sebebimi bilseydin beni yargılamazdın!"

uğursuz dokunuşunu hissettim."

190

191

"Ben de Nocklavey'in dokunuşunu biliyorum," dedi Caora Öğleden sonra, gölgeler iyice uzadığında nihayet uzakta inatla.

Dunduffu gördüm. Nöbetçi kulesindeki kişiyi bile seçebiliyordum.

"Benim yaram görünmüyor. Ama eski ve derinlerde." Neden Kalenin hala sapasağlam ayakta durduğunu, surların keskin ve Caora'yla uğraştığını bilmiyordum. Aslında biliyordum. Benim dik olduğunu görmek beni çok rahatlatmıştı. Dumanı tüten bir harabeyle karşılaşacağımı bekliyordum oysa. Kulelerden sarkan hakkımda ne kadar şey bildiğini ve bunları nereden öğrendiğini bayraklar insanları karşılıyordu, ama eskisi gibi bir acele yoktu bilmek istiyordum.

sanki. Bu yüzden Gath'i yavaşlatıp yürütmeye başladım, az sonra Caora gözlerini üzerime dikti. "Benim de senin gibi kehanet da dinlenmek irin yosunlu bir bankın yanında durdum. Kollarım, yeteneğim var."

bacakları uzun süre at sırtında gitmekten ağrıyordu.

"O zaman bana gördüklerini söyle, benim hakkımda bu kadar Çok geçmeden rüzgar değişti ve arkamdan yankılanan sesler şey biliyorsun."

duydum. Arkamda bana doğru dört nala gelen birini görünce, Caora başını salladı. "Yapamam."

hemen" Gath'in sırtına atlayıp kendimi korumak için Dunduff'a

"Yapmalısın! Bunun ne kadar önemli olduğunu biliyor gitmek istedim. Ama her yanıma ağndığı için iyice yavaşlamıştım.

musun?" Artık bağıırıyordum. "Sen Colum'la otlaktaki sıcak Diğer at da şaşkırtıcı bir hızla geliyordu. O kısacık sürede hemen kulübende otururken İskoçya yok oluyor!"

kılıcımı kuşandım ve homurtularla yerleri döven o siyah, ağır

"Peki, o zaman dinle beni," dedi.Caora. "Hayatta kalmak hayvan üstüme çullanmadan, titreyen pannaklarla zırhımı giydim.

istiyorsan yoluna tek başına devam etmemelisin."

Atın gölgesi bütün yolu dolduruyordu sanki. Bir an dehşetle

"Daha fazla anlat!" Caora'yı yakalamak için yerimden kalktım gelenin Nocklavey olup olmadığını merak ettim. At birden şaha ama o benden daha hızlıydı ve ayağa fırlayıp gecenin karanlığına kalkarak durdu ve üzerinden deri pantolonlu iki binici indi.

karıştıverdi.

Şapkalarını çıkann- ca karşımda Colum ve Caora'yı görüp rahat Colum gelip Caora'yı göremediğinde, kavga ettiğimizi bir nefes aldım.

utanarak ona itiraf etmek zorunda kaldım. Colum ellerini

"Ne cüretle beni bu kadar korkutursunuz!" diye bağırdım.

birleştirip ona seslense de Caora dönmedi. Colum'un bana dargın Colum'un bacakları titriyordu. Hiç böyle büyük bir hayvana olduğunu bile bile uyuyamazdım. Sabah gün doğmadan uyanıp binmediğine bahse girerdim. Caora kendine hakim olsa da, onun tek başıma yola koyuldum.

da gergin olduğu belli oluyordu.

192

193

Karşıdaki kulede bir hareketlenme görüp, "Yukarı bakın!" diye bağırdım.

"Seni o kadar uyarmama rağmen neden tek başına gittin?" diye Bir ok vızıltıyla yüzümün birkaç santimetre yakınından geçip sordu.

Gath'in boynuna saplandı. At tiz bir sesle inleyip ayaklarını

"Korkacak ne var? Bak, orası gayet sakin bir yer." Dun- duff u havaya kaldırdı, neredeyse beni sırtından atıyordu. Colum oku işaret ettim. "Siz bu atı nereden buldunuz?"

bırakınca ok kulenin dışına düştü. Caora atı sabit tutarken Colum

"Kulübemizin ötesindeki vadide yaşayan bir soyludan çaldım.

Sabaha kadar iade edecektim ama ahırlar çok iyi korunuyordu, o bir ok daha hazırladı. Ok havaya fırlayıp bu sefer hedefini buldu.

yüzden bende kaldı."

Dunduffun duvarlarının arkasındaki kişi haykırarak yere düştü.

Caora'nın sırtında yayıyla oku da vardı. Atı çalarken bun- lan Huzuru seven çoban Colum bir adamı öldürmüştü. Hem de kullanmak zorunda kalmıştı herhalde.

hiç tereddüt etmeden.

"Koyunlan bir arkadaşımıza bırakıp elimizden geldiğince çabuk geldik," dedi Colum.

Kuleden başka ok gelmiyordu. Rüzgarda sallanan bayraklar

"Geldiğinize sevindim," dedim isteksizce. "Ama sandığınız dışında, her şey yeniden sakindi. Gath oku bedeninden çıkarmak kadar çaresiz değilim. Hadi gidelim artık."

istercesine başını bir o yana, bir bu yana sallıyordu. Yarasından Caora Colum'u siyah atın sırtına bindirdikten sonra, kanlar damlıyordu. Atlanmızdan indik ve on- lan kendimize ayaklannda kanat varmışçasına yumuşak bir hareketle kendi de kalkan olarak kullanıp yavaş adımlarla kapıya sokulduk. Kapının ata bindi. Ben de bir taşın üstüne basıp Gath'in sırtına çıktıktan dokunur dokunmaz açılması beni çok şaşırtmıştı. Kırılmış çitalar sonra aceleyle onlann peşine düştüm.

tavukların toprağı eşelediği yerlere yayılmıştı. Caora silah olarak Dunduff kulelerinin gölgesine girmek üzereyken Caora siyah yerden bir çıta alınca Colum da aynısını yaptı. Yerde yatan altı hayvanı durdurup beni uyarmak için elini kaldırdı. Onun baktığı kişi vahşice öldürülmüştü. Colum'un öldürdüğü adam, kuleden yere bakınca nöbetçi kulesindeki kişinin hiç kıpırdamadığını düşerken kınlan merdivenin basamakları arasında kalmıştı.

gördüm. Adam siperlerin üzerine tuhaf bir açıyla uzanmıştı sanki.

Colum'un yüzünden ıstırap okunuyor, ama hiçbirimiz Aklımdan bin bir türlü düşünce geçti. Caora, arkasında oturan konuşmuyorduk.

Colum'a dönüp başını salladı. Colum Caora'nın sırtındaki Evin ağır kapısı baltalarla paramparça edilmiş, menteşeler oklardan birini alıp yaya geçirdi ve hazır konumda tuttu. Kapıya yaklaşırken kendimi iyice çaresiz ve her türlü tehlikeye açık kırmıştı. Caora duraksadı. Yüzü normalden daha sol-hissediyordum. Neden kaçmıyorduk ki? Hiçbirimiz o anda sırtımızı Dunduffa dönmek

istemiyorduk çünkü.

'194

195

zunda Colum'un kırık okuyla buldum. Colum'la Caora hemen arkamdaydı. Colum merdivene çıkıp oğlanı aşağı indirdi ve yere gundu. Ben ele korkudan gerilmiş kollarımla kılıcımı çekip içeri yatırdı.

girdim. Bütün mobilyalar yerle bir olmuş, dolaplar yağ-

"Daha küçücük bir çocuk!" dedi çok duygusal bir sesle. "Yüce malanmıştı. Açık olan arka kapıdan Fiona'nın bahçesine geçtim.

Tanrım, bir çocuğu öldürdüm."

Bir zamanlar yeşil olan çalılar solmuş, çiçekler ve meyve ağaçları Caora eğilip kulağını Wee Duffun ağzına dayadı.

kararıp kurumuştı.

"Hayır, nefes alıyor!"

Yapraksız bir ağacın altında kan içinde yatıyorlardı. Kollarında Oğlan inleyerek gözlerini açtı. Gözbebekleri korkudan kanlı bebeğiyle Fiona. Birbirine sarılan ikizlerin kolları bir kocaman olmuştu.

kuğudan daha beyazdı. Bir oğlan tam kaçarken bıçaklanmıştı. Ve

"Wee Duff, beni tanıdın mı? Ben Albia, bunlar da arka-havuzun yanında, kollarını başının üzerine dolamış, parmakları daşlanmış. Korkma."

suya değen Breda yatıyordu.

Oğlanın gözleri yaşlarla doldu. "Sandım ki. . onlardan. ." diye Çığlık atmak için nefesimi içime çektiysem de ses çıkmadı.

fısıldadı. "Ölmek istemiyordum."

Başım sallanıyor, bütün dünya benim etrafımda dönüyordu,

"Ölmeyeceksin," dedi Caora. "Yara derin değil."

düşmemek için gözlerimi kapattım. Kılıcım yere düştü. Caora bir Oğlanın buruk gülümsemesi acı dolu bir sızlanmaya dönüştü.

kolumdan, Colum da diğer kolumdan tuttu.

"Ah, Duff, sen çok cesur bir çocuksun!" dedim elini okşayarak.

"Çok geç kaldım!" diyebildim sonunda. "Canavar gelip gitmiş

"Ne olduğunu bana anlatır mısın?"

bile. Ah, lanet olası baba, zalim kral, iğrenç canavar!" Sesim cıglığa

"Ross amcam adamlarıyla gittikten az sonra onlar geldi. .

dönüşmüştü. Dönüp başımı Colum'un omzuna gömdüm.

Kral'ın adanılan." Oğlan konuşmak için kendini zorluyordu.

Caora yanımda titriyordu. "Kadınlar ve çocuklar, hepsi mi?"

"Adamlar babamı sorunca annem uzakta olduğunu söyledi. Başta diye mırıldandı şaşkınlıkla. "Hiçbiri kurtulmadı mı?"

korkmadık. Ama sonra babama hain dediler ve. . hançerlerini Tekrar gözlerimi açtım. Cansız bedenlerine bakmaya içim gösterdiler. . önce kardeşimi öldürdüler!"

elverme de çocukları saymalıydım. Sadece dördü vardı! Wee Wee Duff ağlamaya başladı. Onun ellerim öperken üzerinde Duff orada değildi.

"Duff! Neredesin?" diye bağırdım. "Wee Duff cevap ver!"

kendi gözyaşlarımı bıraktım. "Sonra bana gelip şuramdan. .

Kapıları tek tek açıp yataklann altına bakarak bütün evi yakaladılar." Karnını işaret etti. Gözkapaklan uykuya yenik aradım. Kimse yoktu. Avluya koştum. Merdivenin üstüne düşen düşermişçesine titriyordu.

okçu! Kulenin dibine' koştuğumda Wee Duffu, om

196

197

İçim yeniden kararlılıkla doldu. O çocuğun ölmesine izin vermeyecektim.

Gaora oğlanın kirli gömleğini yırtarak açtı. Gmzundaki ok

"Caora, Wee Duffla sen ilgilenmelisin. Onu Karaağaç dışında oğlanın karnındaki yaradan da taze kanlar süzülüyordu.

Ormanı'na götür, Helwain onu iyileştirir. Bunu benim istediğimi

"Her şeyini kaybetti," diye fısıldadı Colum. "Hayatını da söyle. Colum da seninle gelip yolu gösterir."

kaybedemez!"

Caora başını sallayıp, "Gath'i ben alayım, savaş atını da sen,"

Duygular içimde kaynayan bir kazan gibi köpürüyordu.

dedi.-

Fiona, onun çocukları ve Breda için duyduğum üzüntü. Macbeth'e Ona teşekkür ettim. Hızlı, dayanıklı bir hayvan daha çok işime ve kendime duyduğum öfke. .

yarayacaktı. Atı dizginlerinden tutup kocaman başını eğdikten

"Benim yüzümden öldüler! Keşke hiç durmasaydım. ."

sonra kulağına fısıldadım.

"Geceyi bizimle geçirmemiş olsaydın yine de geç kalacaktın.

"Senin adın artık Nocklavey. Ve seninle intikamıma gide-

Çocuk da seni yine başka biri sanacaktı ve yanında kimse ceğim."

olmadığı için o ok boğazını delecekti," dedi Caora sertçe.

"Burada güvende olacağını düşünerek Breda'nın buraya gelmesine izin verdim. Ama o da kocası gibi öldü. Ah Fleance, hem babasız, hem anasız kaldın!"

"Albia, dua et ki o burada değildi," diye fısıldadı Caora.

Ölen çocukları düşündükçe hiçbir şey beni teselli edemiyordu.

"Benim yüzümden! Krala Macduff tan korkmasını söyledim.

Kanlı bir bebek gördüm ama bunun ne anlama geldiğini anlamadım. Macbeth'in çocukları öldüreceğini anlayamadım!"

Caora dudaklarını ısırıp gözleri kapalı halde yatan Wee Duffa baktı.

"Hayat bağı iyice zayıflamış," dedi usulca. "Yine de hala direniyor."

"Durun! Duff, Ross amcan nereye gitmişti?"

Oğlan kaşlarını çatarak düşündü. "Angus amcama" gideceğini söylemişti. Güneyde, Spey Nehri'nin ilerisinde, Grampian Dağları'nın karşısında oturuyor."

"O zaman farklı yönlerle gideceğiz." Gath üç kişiyi ta-18

şıyamayacağı için Colum'un yürümesi gerekecek, bu da onları yavaşlatacaktı. Yola çıkmaları için ısrar ettim. "Acele ederseniz karanlık olmadan vadiye varıp güvende olursunuz."

Spey Vadisi

Caora Gath'i kapıya çevirdi. Ama Colum kollannı göğsünün üstünde çapraz yapıp olduğu yerde dikiliyordu.

"Ben seninle kalıyorum Albia. Artık ben de bu işin içindeyim."

Şaşkınlıkla ona baktım. Çenesini kararlılıkla kaldırmıştı.

"Ama neden? Bu insanların senin için ne önemi var?" diyerek Albia

taze mezarları işaret ettim.

"Hepsi masumdu. Oğlanı. . az kalsın öldürüyordum."

W

Colum'un sesi titredi. "Ailesine bunu yapanların cezasını ee Duff'un yaralarını temizleyip sardıktan sonra, vermeliyim. Bunu ona borçluyum."

Fiona'yı ve çocukları gömerken bizi göremeyeceği

"Yani Kral'a karşı başlatılan isyana mı katılacaksınız? Sen, kendi bir yere yatırdık onu. Birkaç saat süren gömme işin-halinde bir çoban?"

den sonra Caora Gath'a atladı, Colum da çocuğu onun önü-

"Evet. Çünkü artık Kral'ın zalim ve acımasız bir canavar ne oturttu.

olduğunu biliyorum. Ama söylesene, ona lanet olası baba derken Gath'in uzun burnunu okşayıp boynundaki yaraya bak-ne kastediyordun?"

tım. İyileşene kadar çok canı yanacaktı. Wee Duff'un baca-Gerçeği Colum'dan daha fazla saklayamazdım. Caora da her gına dokundum. "Bütün Tanrılar seninle olsun. Bir gün ba-

şeyi öğrenmeliydi -zaten bilmiyorduydu tabii. Derin bir nefes ban ne kadar cesur olduğunu bilecek." Sesim çatlamayaaldım. Bunu söylemenin kolay bir yolu yoktu.

başlamıştı.

O anda, Macduffun yandaşlarını nasıl bulacağıma dair en ufak bir fikrimin olmadığını farkettim.

200

201

Fleance'a aşık olabileceğimi Colum'a söylemedim.

"İnsana ne kadar inanılmaz gelse de ben Macbeth'le Kra- liçe'nin Hikayem insana cinler ve perilerle ilgili uydurulan masallar kızımı Colum."

kadar olağanüstü gelebilirdi. Ama Colum anlattıkları- mı Colum gözlerini benden ayırmadan, "Bu gerçekten inanılmaz,"

sorgulamadı. Kral'ın bana, kendi öz kızına kötü düşüncelerle dedi.

dokunmaya kalkıştığını söylediğimde irkilme'di. Ya da Macbeth'e

"Ama doğru. Şimdi karar vennelisin. Hala arkadaşım mısın, değil kötü kaderini söylediğimi, onun da bu yüzden Macduffun ailesini misin?" Yüzüne bakmaya korkarak yutkundum.

öldürdüğünü anlattığımda kalkıp gitmedi.

Colum birkaç adım uzaklaşıp *sonra* geri döndü ve karşıma dikildi.

"Görüyorsun işte," dedim başımı ellerimin arasına alarak. "Ben

"Seni burada bırakayım diye bunu uyduruyorsun onun kızımı ve masumların kanı onun gibi benim üzerime de Caora sesini yükseltti. "Dediklerine inan Colum. Yalan bulaştı."

söylemiyor."

"Suçlu olan sen değilsin!" dedi Colum.

"Sen nereden, biliyorsun?" diye meydan okudum ona.

"Ama önceden görmeme rağmen bu 'masumların ölümünü Caora cevap vermedi. "Artık gitmeliyim. Oğlanın yardıma ihtiyacı önleyemedim. Omzumdaki bu yükten kurtulamam. Bak yemin var. Tanrı ikinizi de korusun," diyerek Dun- duffun açık kapısından edeceğim, şahidim de sensin." Gözlerimizi birbirine kilitleyene çıktı. Arkasından bakakalıp onun, gri atımın üstünde gri karanlıkta kadar bekledim. "And olsun ki, Macbeth'le karşılaşıncaya, kendi kaybolmasını izledim.

canım pahasın^ olsa da, gözümü kırpmadan kılıcımı ona Colum tuhaf bir ifadeyle bana bakıyordu.

kaldıracağım!"

"Nasıl.Kral'ın kızı olabilirsin ki?" dedi boğuk bir fısıltıyla.

Colum kaskatı kesildi. "Sen adalet nii, yoksa intikam peşinde

.Derin bir nefes alıp, "('ok uzun hikaye." dedim.

misin?"

"Bütün gece boşum. ' dedi beklemeye niyetli olduğunu göstermek

"İkisi de aynı," dedim meydan okurcasına.

için yere oturarak.

"Hayır, intikam kötülükten doğar, adaletse. ." Doğru kelimeyi Onun yanına oturdum. Dunduffta, ölümlerin arasında biraz daha bulmak için duraksadı. "Adaletse iyiliğe duyulan istekten. Sadece kalmaya hiç gönlüm olmasa da doğumumu ve ter- kedilişimi kendinin değil, başkalarının iyiliği için de."

anlatmaya başladım. Annemle kafdeşlerinin bana anlattığı hikaye

"Bir çobana göre iyi bir düşünce," dedim. "Adaletin temeli olan bitmeden yerimizden kalkmadık. Kehanet yeteneğim olduğunu ve kral işe yaramazsa ortada adalet diye bir şey yoktur. Sadece uzun zaman önce Duncan'ın öldürülüşünü gördüğümü bile itiraf intikam vardır."

ettim. Banquo'yu düşümde nasıl gördüğümü, onun nasıl öldürüldüğünü, Fleance'in bana bir kılıçla kalkan bırakarak kaçışını anlattım.

203

'202

taşıyacak kadar güçlü olan Nocklavey'e bindik. Ben daha kısa boylu olduğum için Colum önde oturmama izin verdi.

"Tartışmak istemiyorum Albia," dedi Colum iç çekerek. "Şimdi Kral'ın adamlarının yaptıkları katliamdan sonra hangi yoldan ne yapacağımıza karar verelim."

gittiklerini anlamak çok kolaydı. Güneye giden yol darmadağın Dunduff'un kalıntılarına, ölü muhafızlara, mezarlara baktım.

olmuştu. Wee Duffa göre Ross'un adanılan da o taraftan Daha birkaç gün önce orada mutlu bir aile yaşıyordu.

"Macbeth'i bulup onu öldüreceğiz."

gitmişlerdi. Biz de o yola girdik. Cılız güneş kalın bulutların Kaşları iyice çatılan Colum göz ucuyla

bana baktı.

ardına saklansa da Nocklavey'in sırtından yükselen sıcaklık bizi

"Galiba seninle tartışacağım. Önce Ross'la Macduffun diğer ısıtmaya yetiyordu.

yandaşlarını bulmamız gerekmiyor mu? İkimiz pek de. . güçlü Karaağaç Ormanı'ndaki her noktayı kendi vücudum kadar iyi değiliz."

tanıyordum, Colum da otlağı kokusundan bile bulabilirdi. Ama Haklı olduğunu biliyordum. Ama Kral'ı bulup onu öldürerek ikimiz için de Dunduff bilinmeyen bir ülkeye açılan bir kapıydı.

doğumumdan itibaren yaptığı bütün haksızlıkları intikamını Spey Nehri'nin ne kadar uzakta, Grampain Dağları'nı ne kadar almak için iliklerime kadar işleyen bir istek duyuyordum. Kızgın geniş olacağına, Angus'un topraklarını nasıl tanıyacağımıza dair gözyaşlanma hakim olmak için ellerimi gözlerime bastırdım. Öyle en ufak bir fikrimiz yoktu.

sert bastırdım ki, gözlerimin önünde, siyah bir perdenin ardındaki

"Wee Duff'un dediği gibi güneye gidersek nehri kaçırmayız korkunç ruhlara benzeyen şeyler dans ediyordu.

herhalde," dedi Colum. "Ama bu yoldan gitmeyi pek Colum etrafta dolaşmaya başlamıştı. Gözümün bulanıklığı istemiyorum. Ross'un adamlarıyla karşılaşacağımız gibi geçene kadar göz kırptıktan sonra onun demirden yapılmış bir Macbeth'inkilerle de karşılaşabiliriz."

zırhın içine girmeye çalıştığını gördüm. Muhafızlardan birinden Katillerle karşılaşma fikri tüylerimi diken diken etti. Ama o bir miğfer, ok ve yay almıştı. Ortalığı biraz yoklayınca deri ve yoldan gidip nefhe varmayı dilemekten başka elimizden ne çelikten yapılmış küçük bir miğferle, Colum'un zırhından daha gelirdi ki?

hafif olan, üzerinde pirinç plakalar sarkan deri bir yelek buldum.

"Şansımıza güveneceğiz Colum, yandaşlarımızı bulana kadar Bir kilerden kuru meyve ve et alıp mataralarımızı kuyudan da Macduffun bayrağını saklayacağız," dedim sesimin güvenli doldurduk. Yola çıkmadan önce kuleden bir bayrak indirdik.

çıkmasına dikkat ederek.

Artık Macduffun tarafında olduğumuzu kanıtlayacak bir şeyimiz Colum'un uzun bacakları Nocklavey'i, kollan beni sardı. Hep de vardı. Bütün atlar çalıştığı için Colum'la ikimiz bizim iki katı tetikte olan gözlerimiz geniş araziye tarıyordu. Etrafı ağırlığımızı

"Tabiatın bir kuzunun postu kadar yumuşak olduğuna göre onda da yumuşak bir taraf olmalı."

mızda yaz çiçekleriyle rengarenk olan bir deniz yerine sert rüzgar'

"Bende biraz olsun iyilik ve yumuşaklık varsa bu Geillis r yüzünden aşınmış kızılımsı kahverengi bir arazi vardı. O

sayesindedir," dedim. "Kendi annem beni ölüme terketti unutma."

toprakların bir daha hayat bulup bulmayacağını merak ettim

"O zaman neler olduğunu tam olarak bilmiyorsun ki. Belki de gizlice.

seni her an özlüyordur."

O sırada biz Nocklavey'i değil de, o bizi yönlendiriyor gibiydi.

"Hayatta olduğumdan bile haberi yok. Beni aramaya bile Colum dizginleri gevşek tutuyordu. Nocklavey'in güçlü yelelerine kalkışmamış!" Nocklavey'in yelelerini öyle sıkı tutuyordum ki tutununca onun gücüyle kendimi biraz güvende hissettim.

ellerim acıdı.

Sonunda, Dundufftan ayrıldığımızdan beri canımı sıkan bir

"Öldüğünü sanıyorsa neden seni arasın ki?"

soruyu Colum'a soracak cesareti buldum.

Colum'un mantıklı sesi sadece beni sinirlendirmeye yan-

"Colum, artık kim olduğumu biliyorsun, bu seni rahatsız yordu, sabırsızca başımı salladım.

ediyor mu?"

"Tek bildiğim onun yüzünü asla görmek istemediğim." Sesim Bana sarılan kollarının gerildiğini hissettim. Uzunca bir amaçladığım kararlılıktan çok uzaktı.

duraksamadan sonra, "Sen her zamanki Albia'sın," dedi.

"Annenle ilgili bir şey daha. Bence. . çok güzel olmalı," dedi Ama aynı değildim. Geçmişimi öğrenrhem beni değiştirmişti.

Colum kısık bir sesle.

Colum bunu hissetmeliydi.

"Belki öyledir," diye itiraf ettim. "Ama kızıl saçlarım ve soluk

"Bende tuhaf bir şeyler farketmiş miydin hiç?" Gözlerini tenim konusunda babama çekmişim."

görmek için eyerin üzerinde arkama döndüm ama birbirimize çok Colum iç geçirdi. "Kuzulan çalan kurtların kızı bile olsan yakındık ve Colum başımdan ilerisine bakıyordu.

umrumda değil. Ben hep senin arkadaşın olacağım."

"Annene, yani Geillis'e pek benzemediğini düşünürdüm."

"Annem nasıl biri acaba? Grelach yani. O da babam kadar taş

■ ■ ■

kalpli midir?"

Yolculuğumuzun ikinci gününün sonunda, geniş, düz bir

"Kızına benziyorsa inatçı ve memnun etmesi .zor biridir," dedi vadiyi parlak, gri bir kuşak gibi saran Spey Nehri kendini beni kızdırmaya çalışarak.

gösterdi. Günbatımında nehrin kıyılarına ulaştık. Çimenlerin, Dirseğimle onu dürttüm. "Belki de en iyi özellikleri bunlardır,"

karga üzümü çalılannın, taze huş ağaçlarının yetiştiği dedim yüzümde buruk bir gülümsemeyle.

206

207

"Colum, imdat!" diye bağırdım.

Nocklavey hızla adamın önüne çıkıp bana sudan çıkıp kılıcımı bu kıyıları hızla akan nehrin sularından beslenen küçük bir almak için zaman kazandırdı. Adam Nocklavey'in dizginlerini cennetti sanki. Colum'la atımızdan inip silahlanmamızı bıraktıktan tutmaya çalışınca, hayvan kocaman kafasıyla onu yere savurdu.

sonra nehrin sularından kana kana içtik.

Adam çömelip elini hançerine götürse de ben çoktan onun Ama ağzı köpük içinde kalan ve sırtı terden panldayan tepesinde dikilmişim.

"Kıyırdama. Kimsin?" diyerek kılıcımı havaya kaldırdım.

Nocklavey nehirden ürüp geri çekildi ve su içmedi.

Adam genizden bir sesle homurdandı. Yırtık giysilerine

"Ona çok yerinde bir isim vermişsin," dedi Colum. "Canavar çamur, belki de kan bulaşmıştı, ayakları

da çıplaktı. Ama kolları Nocklavey taze suya dayanamaz."

kaslı ve güçlüydü. Kolayca kalkıp beni alte- debilirdi.

Colum nehre atladı, o neşeli bir çocuk gibi etrafa su sıçratırken

"Kimsin? Konuş!" dedim'daha yüksek bir sesle.

ben de serinlemek için ellerimi ve ayaklarımı suya soktum. Suyun

"Yalnız mı?" diye sordu Colum. Üstünden sular damlayarak altında biten çimler aklıma Colum'un küçük kuzenini çalan Yeşil okunu ve yayını arıyordu.

Diş Cadısı'nı getirdi. Colum'u kıyıdan uzaklaşmaması için Adam gözlerini bana dikti. Ağzı o şekilde bir delikten uyarmalı mıydım acaba?

ibaretti, yanağındaki şarap lekesine benzer bir izi saymazsak Colum uzun saçlarını geriye atarak suyun içinden yükseldi.

.yüzü de bembeyazdı.

"Gelsene Albia! Yüzme bilmiyorsan ben sana öğretirim."

Rhuven bu adamı bana tarif etmişti. Fleance de bu kötü yüzü-

Nehirden korkacak bir şey yok gibi görünüyordu. Nehrin içine tanıyordu.

doğru bir adım daha attım, ayağımın altında kaygan taşlar vardı.

Nehir bacaklanma asılıp beni soğuk derinliklerine çağırıyordu.

"Eadulf," diye fısıldadım korkudan tüylerim diken diken Nocklavey bizi uyarmak için tiz bir sesle kişnedi. Birden akıp olarak. "Katil!" Kılıcı tutan kolum saldırmak için büyük bir giden sudan korkarak olduğum yerde donakaldım. Nocklavey'in arzuyla titriyordu. "Benim kim olduğumu biliyor musun?"

ağır nallarını yere vurduğunu duydum. Arkama döndüğümde, Tek bir hamleyle ayağa fırlayıp bıçağı kaptı. Onun han-elinde bir hançerle bize doğru koşan bir adam gördüm.

çerinden zor kaçarak geriye sıçradım ve kılıcımı onun elinin Nocklavey'i çalmak mı yoksa bana saldırmak mı istiyordu?

kemiklerine indirdim. Hançer zararsız parmaklarımdan yere Kılıcımla kalkanım Nocklavey'in yanında yerde duruyordu.

düştü.

Adamın onlara benden daha hızlı ulaşacağını anlamak kolaydı.

208

209

"Bizim merhametimizi haketmiyor," dedim kılıcımı bı-

rakmadan. Eadulf'un sağlam eliyle Colum'u yere indirebileceğini

"Bir daha bana saldıramayacaksın sen aşağılık herif. Şimdi bildiğimden tedbiri elden, bırakmıyordum.

konuş, yoksa seni öldürürüm!" O kadar sinirliydim ki kollanm,

"Unutma, o senin hayatını bir kere bağışladı," dedi Colum bacaklarım titriyordu.

usulca.

Eadulfun yanıtı genizden gelen bir mırıltıdan ibaretti. Ağzını

"Ama Rhuven'in namusunu lekeledi."

ıstırap içinde açtı ve kınlan eline bakarken dudaklarından kanlı Hikayemi iyi dinlemiş olan Colum, "O bu bedeli isteyerek salyalar aktı.

"Albia, konuşamaz. Dili yok!" diye inledi Colum kılıcı tutan ödedi," dedi.

koluma asılarak.

Eadulf konuşmamızı dinlerken gözleri gittikçe daha da

"Acımasız Tanrılar aşkına," diye fısıldadım ağzına bakarak, açılıyordu. Büyük bir konuşma isteğiyle homurdanıyordu. Beni

"bunu sana kim yaptı?"

işaret ediyor, başının üstünde bir daire çizip ellerini bir bebeği Eadulf sağlam olan elini başına götürerek bir daire çizdi.

tutuyormuş gibi kavuşturuyor, sonra tekrar beni işaret ediyordu.

Hemen anladım. "Colum, Kral yapmış! Banquo'yu öldürürken Bana bir soru soruyordu.

Fleance'i elinden kaçırdığı için Macbeth onu cezalandırmış.

"Evet," diye cevapladım. "Ben Kral'ın kızıyım. Ajna geceyle Suçunu kimseye anlatanlasın diye onu susturmuş. Öyle değil mi?"

gündüz birbirinden nasıl farklıysa biz de öyle farklıyız."

Eadulf başını salladı. Sonra birkaç hareket daha yaparak Eadulf bunu duyunca kınlan elini umursamadan kendini sadece atı çalmak istediğini anlattı.

ayaklarıma atıp kollarıyla bacaklarıma sarıldı. Boğazından gelen

"Dunduffa gittin mi?" diye sordu Colum. "Orada neler seslerden hıçkırdığı anlaşılıyordu.

olduğunu biliyor musun?"

Eadulf başını hızla sallayıp yalnız olduğunu, Kral'ın onu kovduğunu anlattı.

"Colum, ona güvenmiyorum. Banquo'yu bıçakladı, Fleance'i de öldürmeye kalktı. Onu öldürürsem bu adil bir intikam olur."

"Senin savaşın Kral'la Albia, bu adam sadece onun maşası.

Hem artık sakat, işe yaramaz biri." Colum kencli gömleğinden bir parçayla Eadulfun elini temizleyip sarmaya başlamıştı.

210

211

Yine de onu yanımıza almayı istemiyordum. "Beni öldürmeyi planlamıyorsa bile biz uyurken Nocklavey'i çalabilir. Macbeth'e o kadar uzun bir zaman hizmet etti ki, aldatma konusunda uzmanlaşmıştır herhalde."

"İnsan değişemez mi? Baksana, o da Kral'dan senin kadar çekmiş."

19

Eadulfun acı içinde çaresizce kıvranışını görünce Banquo'yu istemeye istemeye mi öldürdü acaba diye merak ettim. Fleance'in kaçmasına o mu izin vermişti acaba? Yıllar önce, Macbeth'in Grampian Dağları

"emrini dinleyip beni kurtlara bırakmak zorunda kalmadığı için rahatlamıştı belki de.

Colum'un yalvarmaları sonucunda Eadulf a bir şans vermeye çalıştım ve üçümüz yola koyulduk. Eadulf yola yayan devam Albia .

ediyordu. Niyetinin iyi olduğuna bizi ikna etmek istercesine ellerini yukan kaldınp Nocklavey'den uzak duruyordu. At gözlerini ona dikip onu uyandırıyor, gücünü göstermek için Eadulf orada kalmak istemiyordu. Hararetli el kol işaret-toynaklarını yere vuruyordu.

leriyle Macbeth'ten korktuğunu ve bize katılıp isyancı-

Kıvrılarak akan Spey Nehri'ni takip ederek birkaç gün boyunca lan aramak istediğini anlattı.

yol aldık. Uzaktaki dağların, bulutların ardında kayboluşunu

"Ne yapacağız?" diye fısıldadım Colum'a. "Onu bağla-izleyerek geniş vadilerden geçtik. Etrafımızı. koruyucu bir kol gibi mazzsak peşimizden gelir."

saran ve sonra da nehrin bir göl gibi yayıldığı vadilere açılan

"Onu bağlayıp burada bırakırsak ölür. Onu da yanımıza ormanlardan geçtik. Birkaç derenin Spey'e karıştığı yerlerde irili alalım."

ufaklı evler vardı. Yaklaştıkça bizi keskin bir koku karşılıyordu.

"Colum çok safsın. Eli kırık olsa da ikimizi de altedecek Kulübeler terkedilmiş görünüyordu. Yakın zamanda yakılmış bir kadar güçlü." "

ateş için için yanıyordu. Nocklavey birden durup dönmemizi

• "Albia, onun sana zarar vermeyeceğinden eminim. Senin kim olduğunu anlayınca nasıl baktı görmedin mi? Sen onun istercesine başını yana yatırdı.

kurtarıcısısın."

212

213

mak mümkün değildi. Ağaçların gövdeleri ve çalılar kahverengi

"Macbeth'in adamları çok uzakta değil," dedim Colum'a. "Biz onlarla olsa da çamların tepeleri ölüm o kadar yüksekliğe ulaşmamış gibi baş edemeyiz. Hangi yoldan gideceğiz?"

hala yeşildi.

Eadulf dikkatimizi çekmek için homurdandı. Eline bir sopa alıp Bu insan görmemiş ormanın içinde bir yol yoktu. Düşen ağaçlar birbirinin üzerinde uzanıyordu. Gövdeleri öyle kalındı ki çakıllı kıyıya bir şeyler çizdi ve uzaktaki dağlar işaret etti. •

Nocklavey bile üstlerinden atlayamıyordu. Onların etrafından

"Spey ileride geriye mi dönüyor?" diye sordum.

dolaşıp neyle karşılaşacağımızı bilmediğimiz bir yere açılan Eadulf başını salladı. Çizdiği şeklin üzerine bir şeyler ekleyip sopayı geçitlerden geçtik. Üstü buz tutmuş derelerden geçip tepelerdeki sertçe yere vurdu.

kayalıklardan dökülen şelalelerin altından yürüdük. Kendimize

"Yani nehirden ayrılıp şu dağlan mı geçmeliyiz?"

eğreltiotu yapraklan ve çam iğnelerinden yataklar yapıp kocaman Eadulf yüzünde memnun bir ifadeyle kollannı göğsünün üstünde kaya parçalarının altındaki oyuklarda oluşan mağaralarda yattık. birleştirdi.

Harap olmuş çalılarda .yiyebileceğimiz tek bir meyve bile

"Onları atlatıp Angus'un topraklarına onlardan önce varabiliriz,"

kalmamıştı, ama neyse ki Colum gri bir tilki vurabildi. Bu küçük dedim Colum'a.

ziyafet sonucu doyan karnımız kısa bir süre için dikkatimizi biraz Birlikte dik yamaçları karla kaplı dağlara baktık. Dağla- nın zirvesi dağıttı. Ama belirsizlik açlık gibi çok geçmeden geri geldi. Ö

görünmüyordu. Ne kadar yüksekti acaba? Orada neyle dağlan aşmamız ne kadar zaman alacaktı? Onların ardında bizi ne karşılaştacağımıza dair en ufak bir fikrim yoktu.

bekliyordu? Ya Eadulf kasten ya da kazara bizi yanlış yön-

"Wee Duffun söylediği Grampian Dağlan orası olmalı," dedi Colum lendirdiyse?

şaşkınlıkla.

Biz yukarı tırmandıkça hava daha da soğumaya, nefesimiz Eadulfa bakınca Banq'uo'yu öldüren adamı değil, Mac- beth'i bizden önce gitmeye başladı. Nocklavey'in terden kararan teni ortadan kaldırmayı benim kadar çok isteyen adamı gördüm. Ona buğulanmıştı. Sonra çam ormanı birden sona erdi ve karşımızda güvenmek zorundaydım.

devasa kayalardan oluşan amansız bir geçit bulduk. Attan indik.

"Söylediğin yoldan gideceğiz," dedim.

Colum Nocklavey'i çekerken Eadulf la ikimiz yürüyerek Arkamızı nehre, yüzümüzü dağlara döndük. Çok geçmeden düşen yolumuzu bulmaya çalıştık. Tırmanışımız yavaş ve tehlikeliydi iğneleri adımlarımızı yumuşatan ve bütün sesleri susturan bir çam ama sonunda zirveye ulaştık. Buraya vannca üzeri kar ve taş

ormanının kıyısına vardık. Dallan yerlere sarkan karaağaçların aksine, yığınlanyla kaplı daha yük

bu upuzun ağaçlar dimdik yükseliyordu. Dalları öyle yukarıdaydı ki bunlara tırman

kendime Eadulf'un bir gece soğukta kaldı diye ölecek tipte biri olmadığını söyledim. Colum da ister ıslak, ister kuru olsun her yerde ateş yakabilirdi. Peki ya ben? Şimdiden ateşi öldürücü sek bir tepeyle karşı karşıya kaldık. Ben hayalkırıklığı dolu bir derecede çıkmış biri gibi titriyordum.

çığlık atarken Eadulf cesaretini hiç kaybetmeden yola devam etti.

Nocklavey'in geniş göğsünde alçak bir kişneme yankılandı. Bir Gevşek taşlarda tökezleyip karda kayarak onu takip etmekten tehlikeden kaçarcasına başını iki yana sallayıp geriye doğru başka seçeneğimiz yoktu. İki gün boyunca dik yamaçları inip yürüdü. Boynum ve kollarım karıncalanmaya başlamıştı.

çıktık. Taşlardan yaralanan ayaklarım soğuktan donuyor, ellerim

"Ne oldu?" diye fısıldadım yoğun, gri, beyaz sisin içine sert taşlara tutunmaktan sızlıyordu. Yakın zamanda atlattığım bakarak. Yerde bir kayaya benzeyen bulanık bir şekil seçiliyordu.

hastalığım gücümü azaltmış, bacak kasları yorgunluktan Sonra gölge hareket etti. Rüzgar kan ve sisi, bir perdeyi ayıran bir titremeye başlamıştı.

el gibi araladı. Karşımda, on. beş yirmi adım ileride, uzun bir Spey'den ayrılalı üç gün olmuş, gece sünen ışıklar karla kaplı burnu olan kocaman bir yaban domuzu vardı. Gözlerimi kapatıp dağ yamaçlarını mavi ve griye boyamıştı. Yaralı ellerim ve bu hayali görüntüyü aklımdan çıkarmak için başımı salladım.

ayakları yüzünden ben Nocklavey'in sırtında giderken Colum'la Ama gözlerimi açtığımda kara, sivri dişlerini tehditkar bir şekilde Eadulf'en kolay geçidi arıyordu. Birden buz gibi bir rüzgar çıkaran, sırtı karla kaplı hayvan hala oradaydı. Kısa bacaklarıyla kayaların içinden koptu ve etrafımız kocaman kar kütleleri sardı.

yeri eşeliyor, başını eğiyordu. Ben titreyen parmaklarımla Nocklavey'le ikimiz gece gibi etrafımızı saran bir beyazlığa arkamda kılıcımı ararken hayvan harekete geçti. Nocklavey'in bürünmüştük. Nocklavey birkaç adım atıp durdu ve bu tuhaf üstüne atılırken kırmızı gözlerinin alev alev yandığını gördüm.

karanlıktan kurtulmak için bir yol ararmışçasına kendi etrafından Öfkeli at şaha kalktı. Hazırlıksız olduğum için onun sırtında döndü. Artık yüzümüzün hangi yöne dönük olduğunu dengemi kaybettim ve kılıcım elimden yere düştü.

bilmiyordum. Dünya görünmez olmuştu. Bir uçurumun Daha sonra olanlar hem bir rüya gibi gerçekdişi, hem de hayat kenarında kötü talihimizle yüz yüze olabilirdik. Nocklavey'in kadar canlıydı. Domuz sivri dişlerini öfkeyle haykıran sırtında, yayan olmaktan daha güvende hissettiğim için onun Nocklavey'e geçirdi. Nocklavey'in toynakları bir örs gibi taşları yelelerine sımsıkı sandım.

dövdü ama domuza isabet etmedi. Cüssesine rağmen hızla Donmuş topraklarına izinsiz girdiğimiz için bize kızgın olan hareket eden domuz, bu sefer Nocklavey'in böğrünü bir Tann gibi kulaklarımda

çınlayan kar fırtınasının içinde,

"Colum neredesin?" diye bağırdım.

Cevap gelmedi. Colum'la Eadulfu bulamazsan ne yapacaktım?

Bir sığınak olmadan nasıl hayatta kalacaktık? Kendi 217

216

Nocklavey birden yelelerini savurup burun deliklerinden hedef alarak daha hızlı bir hareketle saldırıya geçti. Karın içinde dumanlar çıkararak arka ayaklarının üzerinde yükseldi. Ön kılıcımı bulduktan sonra, kalkanım olmadan, yan zırhlı halde ayaklarıyla havayı dövdükten sonra kocaman toynaklan öldürücü ayağa fırladım.

darbeyi domuzun omuruna indirdi.

Domuz daha kolay bir av olduğumu anlayarak Nockla- vey'i Domuzun korkunç çığlığı önce bir tıslamaya, sonra da bıraktı ve bana döndü. Hınltılar çıkardığı ağzından görünen sarı sessizliğe dönüştü. Gözleri eskisi gibi kırmızı değil, siyah ve cam sivri dişleri Nocklavey'in kanıyla kıpkırmızı olmuştu. Korkunç gibiydi. Kann üzerinde yatarken kendi kesik soluğumu bakışlarla beni süzerken kaçmaya kalkışacağım anı bekleyen bir duyuyordum. Sol kalçam ağrıdan sızlıyordu. Deri pantolonumun düşman gibi etrafımda daire çiziyordu. Kaçmadım. Damarlarımda yırtıldığını farkettim. Kan kaybediyordum. Hayvan ölmeden önce dolaşan ve kalbimi savaşıma isteğiyle yapıp tutuşturan bir iksir beni ısırmıştı.

içmiştim sanki. Karla kaplı yerde ayaklarımı iki yana açarken Titreyen parmaklarımla yaraya dokundum. Yanlan etimi kayıp düşmemek için dua ettim. Kılıcımı sıkı sıkı tutuyordum.

görünce midem bulandı ama neyse ki altından kemik gö-

Kaçı- yormuş gibi bir hamle yapınca oyuna gelen domuz bana rülmüyordu. Hava çok soğuk olduğu için pantolonumu çı-

doğru atıldı, ben durunca da o hızla yanımdan geçip gitti. O kadar karamazdım. Yırtılan bayrağı yaramın üstüne katlayıp etrafımı yanımdan geçmişti ki, o kötü hayvani nefesini duyabilmişim.

Fleance'in bana verdiği kuşakla sardım. Nocklavey'in derisi kalın Ona saldırma fırsatını kaçırmıştım. Hayvan dönüp homurdanarak olduğu için göğsündeki sıynklar küçüktü. Ama domuzun daha yeri eşelemeye başladı ve sonra yeniden saldırıya geçti. Gözlerimi derin ısırdığı yan tarafından kanlar süzülüyordu. Bu yara onu amacımdan, yani onun kalın boynundan ayırmıyordum. Kılıcımı epey zorlayacaktı.

indirerek yana kaçıp ondan uzaklaştığımda dişlerini öyle vahşice Damarlarımdaki kan çekilmeye başlayınca titremeye başladım.

gösterdi ki kollarım titremeye başladı. Beni boynuzlanın üstüne Nocklavey olmasaydı yaban domuzu beni öldürecekti. Güçlkle almak için başını eğdi. Bu sefer kılıcımı bütün gücümle indirince, ayakta durarak atımın yelelerine tütündüm ve kendimi onun derisi ve kasları kesilen hayvan neye uğradığımı şaşırdı. Kollarım üzerine attım: Yüzüm Nocklavey'in boynundaydı, onun vücudu darbenin etkisiyle sızlıyordu. Geri çekilip kılıcımı kulağının beni de ısıtmaya başlamıştı.

hemen altından boynuna indirdim. Siyah, kıvamlı kanlar Yaptıklarına inanamıyordum. Kendimi ve Nocklavey'i fişkirmaya başlasa da hala güçlü olan hayvan beni ısırmaya çalıştı.

kurtarmak için bir yabandomuzu öldürmüştüm. Oysa hastalığı yayılmasın diye öldürülen koyunların ardından ne çok ağlamıştım. Ama domuzu öldürdüğüm için hiç pişmanlık 219

'218

için gözlerimi kısıtım. Gökyüzü maviydi, kararmış çimlere ve gri duymuyordum. Düşünmeden hareket etmişim. Macbeth'le taşlara rengarenk ışıklar vurmıştu. Karlar eriyor, sular kayalardan karşılaştığım zaman da böyle olmak istiyordum, kılıcım acımasız süzülüyordu. Nocklavey'i bir o tarafa, bir bu tarafa çevirip ve hızlı olmalıydı.

Colum'a seslendim. Sonunda cevap veren bir ses duydum ve Kar durmuş, şafak, karla kaplı kayalar, bir leğen suda Eadulf birkaç adım arkasında Colum'la görüldü.

sulandırılmış kana benzeyen soluk bir gül gibi aydınlatmıştı.

"Sonunda sizi buldum!" diye bağırdım Colum'a sanılmak için Rüyamda parlaklığıyla karları eriten ve kendine yüzecek bir göl koşarken. Sol ayağımdaki acı yüzünden topallıyordum. "Dün oluşturan ipek tüylü kuğuyu görmüş olmalıydım. Kuğu bana geceyi nasıl geçirdiniz?"

doğru yüzüp gagasıyla zonklayan bacaklarıma dokundu.

Colum onları heyecanla karşılamama şaşırmıştı. "Bir kayanın Gözlerimi açınca hala Nocklavey'in sırtında olduğumu farkettim.

altına sığındık," dedi sırtıma vurarak.

Yaban domuzuyla aramda geçen mücadeleyi hatırlayınca etrafıma bakındım ama karşılaşmamıza dair en ufak bir kanıt yoktu. Ben

"Ama korkunç bir kar fırtınası vardı! Beni merak etmedin mi?"

uyurken Nocklavey beni başka bir yere mi taşımıştı acaba? Yoksa

"Biraz yağdı, ama Nocklavey'le peşimizden geldiğini ve o fırtınada korkulanından mı yaratmıştım o hayvanı?

buluşacağımızı biliyordum. Buluştuk da," dedi neşeyle.

Ama baldınmdaki parlak bez cevabım olmuştu. Bacağıma Cevabım ters oldu. "Aynı dağda değildik herhalde. Bir kar dokununca keskin bir acı hissettim. Duyulanı beni ya-fırtınasında kayboldum ve beni parçalamak üzere olan bir yaban nıltmıyordu. O karşılaşma hayal değildi. Bezi çözünce pan-domuzunu öldürmek zorunda kaldım."

tolonumun yırtıldığını hissettim. Ama yırtılan yerde bacağımı Colum şaşkınlıkla kaşlarını kaldırdı. "Gerçekten mi? Nerede?"

yokladığımda yarayı bulamadım. Tenim de bir çizik bile yoktu.

"Bilmiyorum," diye itiraf ettim. "Karın içinde bir yerlerde."

Şaşkınlıkla kuşağı bacağıma yeniden bağladım. Nocklavey'in Colum'un tana inanmadığı belliydi.

sırtından inip domuzun dişlerinin açtığı derin yarayı aradım.

Sonra baldınmdaki mavi kuşak dikkatini çekti. "Yaralandın Aradığımı bulmuştum. İnsanın başparmağından büyük mü? Dur bakayım."

olmayan yara sanki bir hafta önce açılmış gibi iyileşmişti.

"Önemli bir şey değil," dedim elimi sallayarak. Gece kaybolan Gün ışığında etrafıma bakınmca fırtınanın koptuğu yerde yarayı nasıl açıklayabilirdim ki? Ya da kaç gündür ıssız yerlerde olmadığımızı farkettilim. Nocklavey'le birlikte epey uzaklaşmış

dolaşırken karşımıza böyle bir yaratık çıkma

olmalıydık. Zayıf gün ışığına alışkın olmadığım 221

'220

dığı halde dün gece beni bulan yaban domuzuna ne diyecekti?

"Evet, gerçekten de," dedim. "Keşke zafer kanıtı olarak o sivri Nereden gelmişti, ya da fırtınanın ortasında neden -bana dişlerinden birini kesseydim."

saldırmayı seçmişti? Bu sorulara cevabım yoktu, ama olanları çok Ama Colum'un ilgisini çeken şey yaban domuzu değildi.

iyi biliyordum: Tuhaf, keskin bir zevkle domuzla savaşmış ve

"Bacağıma sardığım şu mavi kuşak. Onu hep üstünde ta-onun canını almıştım. .

şıyorsun." Colum belime baktı. "Onu nereden aldın?"

Yalnız kalınca kuşağı bacağımdan çözdüm. Hala yaradan eser

"Hediyeydi."

olmadığı gibi kuşakta da bir damla kan yoktu. Kuşağı yeniden

"Kimden?" dedi Colum.

belime sarıp özlemle Fleance'i düşündüm.

"Fleance'ten," dedim sesimin titrememesine özen göstererek.

Colum bir süre konuşmadı. Ormanın içinde yan yana yü-

■ ■ ■

rürken Colum Nocklavey'i çekiyordu. Ormandaki çam ağaçları Dağlardaki yolculuğumuz kolaylaşmıştı. En yüksek noktalar öyle büyüktü ki, altı kişi el ele tutuşsa ancak gövdesini artık gerimizde kalmıştı. Eadulf bizi bir geçitten geçirdi. Aşağıda, sarabilirdi.

bir dizi göl, bu-el değmemiş kayalık yerin sonunu gösteren mavi

"Fleance'le aranızda ne var?" diye sordu sonunda Colum.

değerli taşlar gibi panldıyordu. Eadulf iki parmağını kaldırarak Hissettiklerinin çok yanlış olduğunu bildiği için kıskançlığını ormanlı dağ yamaçlarını inip göllerin ötesindeki vadiye ulaşmak saklamaya çalışıyordu.

için iki günümüz olduğunu işaret etti.

"O Banquo'nun oğlu, dolayısıyla benim de üvey kardeşim,"

Orada ne görecektik? Macduff ve yandaşlarının bir ovanın dedim yüzüm alev alev yanarak.

üzerinde toplanmış bizi beklediğini mi? Yoksa Kral'ın katliama Colum durup kolumu tuttu.

"Bana baik Albia."

devam eden adamlarını mı? Büyük ihtimalle hiçbirini. Ya Eadulf Ona baktım. Kahverengi gözleri çok ciddiye.

Macduffun kuzenlerine ulaşmamı engellemek ya da Macbeth'in

"Ben senin için ne ifade ediyorum?"

katillerinin Fleance'i benden önce bulmalarını sağlamak için

"Colum sen benim bu hayattaki en iyi dostumsun," dedim.

yolumuzu uzattıysa?

"Başka bir şey yok mu peki?" diye sordu öfkelenerek. "Seni

"Demek yaban domuzu vücuduna bir çizik bile atmadı?" dedi bekleliğimden beri tanıyorum." Sonra daha yavaş bir ses tonuyla, Colum düşüncelerimi bölerek. Yırtık pantolonuma işaret

"Hatırlıyor musun, o zaman nasıl peşinden gelirdim? Senin ediyordui "Şanslıymışsın."

yaptığın her şeyi ben de yapmak isterdim," dedim".

222

223

Colum acı acı gülümsedi. İçini çekip konuşmak istercesine çıkarıyor bile olabilir. Yine de onu bulmam lazım. Çünkü yola tek ağzını açtı. Söyleyeceklerini duymaya hazır olmadığımından başımı başına çıkıttı ve Macbeth'in adamları hala peşinde. Onu öldürmek çevirdim.

istiyorlar Colum."

"Hep kuşağın uçlarıyla oynuyorsun," dedi.

"Banquo'nun oğlu olduğu için," dedi durumu kavrayan Colum.

Şaşkınlıkla ona baktım. Sonra elimde kuşağın ucunun ol-

Ümitsiz görünüyordu. "Maalesef bu dağlarda vakit kaybettik."

duğunu farkettilim.

Eadulf ilerde onu yetişmemiz için bizi bekliyordu. Colum

"Onu düşünüyorsun," dedi Colum usulca.

uzun adımlarla onun yanına gitti. Çamlar bana hal ı, *Neden*

"Ben. . ben. . farkında değildim," diye kekeledim.

buradasın? Nereye gidiyorsun? Kimi arıyorsun, di' e fısıldıyordu.

Aslında Fleance'i düşünmüyordum. Onun beni düşünüp Keşke yanıdardı bilseydim. Elimden gelen tek şey karama ne düşünmediğini ya da benden ayrılmak için gizlice kaçıp çıkarsa ona hazırlıklı olmayı ummaktı.

kaçmadığını merak ediyordum. Onunla öpüşmemizi hatırlayıp beni son kez öpmek istediğinde

onu reddettiğim için kendime kızıyordum.

"Bu yolculuğun amacı bu mu? Fleance'i bulmak mı?" Colum'un sesi çok hüzünlüydü.

Ormanın etrafımı sardığını hissettim. Çamlar devasa bir kılıfın içindeki oklar gibi dimdik uzanıyordu. Colum'la ben sadece küçük noktalarlık. Ayaklarımız ses çıkarmıyor, toprağın üzerinde iz bırakmıyordu. Çamların arasında dolaşan rüzgar neden buraya geldiniz diye fısıldıyordu.

"Albia?" diye zorladı Colum beni. "Macbeth'in sana ve bütün İskoçya'ya yaptığı yanlışların intikamını almak için asileri mi arıyoruz? Yoksa tek istediğin Fleance'i bulmak mı?" Dudaklarını sımsıkı kapatıp bekledikten sonra, "Onu seviyorsun, değil mi?"

diye patladı.

"Fleance'i sevip sevmediğimi bilmiyorum!" diye inledim.

"Onun beni sevip sevmediğini de bilmiyorum. Benden ka

'224

225

ce bana danıştığı günleri anımsıyordum. Oysa artık sadece o lanetli cadılan dinliyordu.

"Bak, Grelach," dedi bir gün tuhaf bir heyecanla. "Bu sefer benimle diğer kızkardeş konuştu ve bana cesaretimi kıracak şeyler gösterdi," dedi bütün vücudu titreyerek. "Ama ben onları 20

kandırdım ve gerçeği gördüm. Bir anadan doğan kimse bana zarar veremeyecek."

Ona gülmek için kendimi zorladım. "Bence kandin- lan Dun Forres

sensin. Kimsenin seni öldürmeyeceğine nasıl emin olabilirsin?

Herkes ölümlüdür."

"Bir anadan doğan kimse Macbeth 'ı öldüremeyecek, diye yemin etti büyücü. Söyle bana bir kadından doğmayan kim var?" Kendine Grelach

olan güveni sesine de yansımişti. "İsa bile bir kadından doğdu.

Yani Tanrı bile bana dokunamaz!"

Macbeth kesinlikle delirmişti. Karşımda öylece dururken

-î-syan tacımızı tehdit ediyordu. Banquo'nun ölümü üzeri- _Lne istesem onu ben bile

öldürebilirdim.

şüphelenen kuzenleri Ross ve Angus, Lennox ve diğerlerini de

"İnana bana, kader hala benim tarafımda." Yumruklany- la yanlanna katmıştı. Duncan'ın oğlu Malcolm İngiltere'yle ve güçlü göğsüne vurdu. "Yolumdan dönmeyeceğim."

Northumberland'la işbirliği içindeydi. Gözü ve kulağı olan herkes

"Macduffu memnun etmelisin. O lanet büyücüler bile öyle düşmanlanmızın çürümüş bir ağaç kütüğünün üzerindeki söylüyor. O baronların lideri."

mantarlar gibi çoğaldığını biliyordu. Tehlikenin farkında

"Macduffla oğulları şimdiye kadar çoktan ölmüştür, olmayan sadece benim aptal ko- camdı. O gerçekte var olmayan Banquo'nun piçi Fleance de yakında babasının yanını şeyleri -Banquo'nun boş bir sandalyede oturduğunu- görmeyi boylayacak."

tercih ediyordu. Bütün baronlar da onun deliliğinden haberdardı!

"Yoksa Eadulf. ." dedim korkuyla. Macbeth o aşağılık adamı Onu var olmayan şeyleri görmemesi için ikna edemiyordum.

Fleance'in peşinden mi göndermişti acaba?

Lordumun beni en yüce sevgilisi olarak çağırdığı ve bir şey

"Eadulfun cezası verildi," dedi Macbeth elini sallayarak.

yapmadan ön

"Yaptıklarımızı kimseye anlatamayacak."

226

227

Gölgeler arasında oturan Rhuven'in bir farenin sesine ben-Yine de şüphelerim vardı. "Ne demek istemişlerdi? Birnam zeyen tiz bir ses çıkardığımı duydum. O aptal Eadulf la arala- nnda Ormanı nasıl olur da Dun Sinane kadar uzağa gidebilir?" dedim bir şey mi vardı? O da lordumun korkusundan son zamanlarda yüksek sesle. "Etrafa saçılan tohumlann bir ormana dönüşmesi iyice tuhaf davranmaya başlamıştı. Bir tavşan gibi ürkek yüz yıldan fazla zaman alır. En güçlüleri bile yamaçlarda ve Dun görünüyor ve ona burada en ihtiyacım olduğu anda kaçmak Sinane Tepesi'nin kayalıklandnda barınamaz."

istiyordu. Onun varlığı dışında beni hiçbir şey teselli etmediği için Lordum gülümsedi. "Gördün

mü tatlım, yenilmemiz imkansız.

benimle birlikte yatmasını istiyordum. Birkaç gece önce o ortadan Nasıl mümkün olabilir ki? Biz îskoçya'nın kral ve kraliçesiyiz.

kaybolduğunda ağlayıp Dun Forres'in altını üstüne getirdim.

Bizi buraya getiren kader değil kendi isteğimiz ve Karanlıkta korkunç hayaller görüyordum. Kollanmdan alınan kurnazlığımızdı. Tahtımıza sahip çıkmamızı da bunlar çocuğun şaşkın, soluk yüzü. Dun- can'ın kanlar içindeki masum sağlayacak."

yüzü. Kocamın bana uzanan acımasız elleri. Uyanıp kabuslardan Yine de. Lordum en ufak bir ihanet şüphesi üzerine en iyi kurtulmak için çırpınsam da aslında uyumuyordum. Hiç baronlanndan birini öldürmüştü. Diğerlerinin arasına uyumuyordum hem de.

hoşnutsuzluk tohumlan yayılmıştı. Söylentiye göre liderleri de

"Büyücü kadın bana bir kral geçidi gösterdi, hepsi Ban- quo ya Macdufftu.

benziyordu," dedi Lordum. "Ama o öldü! Bu sadece beni

"Macduffa dikkat et," diye uyardım onu. "Büyücüler seni ona korkutmak isteyen bir hayaldi." Macbeth güldü. "Ama karşı uyarmış."

korkmadım. Çünkü Birnam Ormanı Dun Sinane'e gelmedikçe yok

"Macdufftan korkmuyomm." Yüz hatlannda gergin bir olmayacağım!"

inatçılık vardı.

Macbeth bileklerimi tutup beni kendisine çekti. Onun

"Ama baronlann sana ihanet edip onun tarafını tuttular."

bedeninin sıcaklığını duyup o tanıdık, ekşi kokusunu hissettim.

"Sen de mi benden şüphe ediyorsun kancığım? Benim Hırs, içimdeki o eski arzu yeniden alevlenmeye başlamıştı. Dun yanımda mı yoksa karşımda mısın?"

Sinane Tepesi dağlann ötesinde, lordumun taç giydiği Scone'nin

"Tabii ki yanındayım. Burada durmuyor muyum?" Sabır-yakınlanndaydı. Bin yıllık temellerin üzerine kurulmuş bir kalesi sızlığını zor gizliyordum. "Ama *sana* karşı oluşturulan bir isyan ve binden fazla yıldır onda duran taş bir kulesi olan tepe, bütün görüyorum."

îskoçya'nın en iyi korunan yeriydi. Büyücü kardeşler

"Bana bir şey olmayacak," dedi.

yenilmezliğimiz konusunda haklı olabilir miydi?

"Aptal olma! Kendini savun. Lordum, Dun Sinane'e gitmeliyiz," dedim, iki kat kalınlıktaki duvarlarımı ve Dun

'228

229

Forres ve Dun Inverness'ten ne kadar güvenli olduğunu düşünerek. Ama bunlar lordumu harekete geçirmeye yetmiyordu.

Cesaretimi toplamaya çalışarak, "Dun Sinane'e, yani büyücü kardeşlerin söylediği gibi, kimsenin sana zarar veremeyeceği o topraklara gitmeliyiz."

21

Angus'un Ülkenin İç

Kısımındaki Evi

Albia

Grampian Dağları'nı ardımızda bırakınca yol kolaylaştı ve güzel bir vadinin içinden akan nehrin yanından yürümeye başladık. Karşımıza çıkan bir köyde etrafı çitlerle çevrili, taş ve keresteden yapılmış bir ev gördük, Angus'un evini. Nocklavey homurdanıp içeri girmek istercesine kocaman başını savurdu.

"Kendimizi nasıl tanıtacağız?" diye sordu Colum. "Çünkü baronun karşısına çıkan oldukça ilginç bir üçlüyüz."

Bir öküz kadar güçlü olan Eadulf baktım. Ağzı küçücük bir o şeklindeki karaltıdan ibaretti. Colum çoban kıyafetinin 230

231

üzerine zincirden bir zırh giymişti. Elinde oklan olsa da zayıf

"Bu adamı tanıyorum. O Kral'ın casusu," dedi nöbetçilerden vücudu savaş meydanlarına alışkın olmadığını t İli ediyordu.

biri Eadulf u yakalayarak.

Benim üzerimde savaş kıyafetlerim olsa da omuzlanma dökülen

"Hayır, o da Kral tarafından mağdur edildi, görmüyor musun!

kızıl saçlanm cinsiyetimi belli ediyordu.

Bırak onu," diye yalvardım. "Ben ona kefilim."

"Buraya Kral'a karşı yürütülen isyana katılmaya geldiğimizi

"Ne? Bir leydi bu katile kefil mi oluyor?"

söyleyeceğiz," dedim.

Derinden gelen bu ses dev gibi iri bir adama aitti. Önümüzde

"Onlara kim olduğunu söyleyecek misin?" diye sordu Colum.

dikiliyordu. Silahsız olsa da adamlar etrafını sarmıştı.

"Onlara Banquo'nun kızı olduğumu söyleyeceğim. Yalan da Konuşmadan önce derin bir nefes aldım.

değil zaten beni kızı gibi görürdü."

"Ah, büyük Angus, baba dediğim Banquo'nun akrabası. ."

"Dunduff tan buraya gelip Kral'ın yaptığı zalimlikleri gördük,"

Sesim çaüadı. Bir sürü adam bana bakarken hiç yüksek sesle diye ekledi Colum.

konuşmamıştım. Bazılan şaşkınlıkla bakıyor, şüphelenen birkaçı

"Evet. Macbeth'in dun Sinane'deki gücünün altildilmez ise silahına davranıyordu. Arada duraksayarak kendimi ve olduğunu düşündüğünü söyleyeceğim onlara. Bu haber işlerine Colum'u tanıttım ve Dunduff tan yola çıkıp Eadulf un yardımıyla yarayacaktır."

dağlardan geçtiğimizi anlattım.

"Kral Macbeth'in zalimliğini kendi gözlerimizle gördüğü-

Eadulf başını sallayıp konuşabilmek için çırpındı. Co- lum'la müzden, İskoçya'ya yeniden adalet ve düzen getirmek için size ikimiz şaşkınlıkla birbirimize bakıp onun Angus'un katılmak istiyoruz." Sözümü bitirdiğimde hafif başım dönüyordu.

adamlarından korktuğu sonucuna varabildik.

Angus baronu ellerini çırpı.

"Seni koruyacağız Eadulf. Bizi iyi niyetle buraya kadar

"Güzel bir kızdan güzel bir konuşma. Kuzen Ross!"

getirdin," dedi Colum.

Yay gibi kaşlan olan bir adam diğer savaşçılardan ayrılıp Eadulf tereddüt etti. Sonunda başıyla kaleyi işaret edip Angus'un yanına geldi.

gitmemizi söyledi.

"Ross, hiç böyle bir ekip gördün mü? Zırhlar içindeki bir leydi Colum attan inip Nocklavey'i çekmeye başladı. Titrememi yanında iki avcıyla geziyor?" dedi Angus alaya bir sesle.

durdurabilmek için bacaklarımı Nocklavey'e dolamıştım. Kapıya İçimdeki öfke taşmak üzereydi. Yerden ne kadar yüksekte yaklaşınca Macduffun bayrağını kaldırıp kendimizi tanıttık.

olduğuma aldırmaşızın Nocklavey'in sırtından sen Kapılar açıldı ama içeri girince hiçbir şey planladığımız gibi gitmedi.

deleyerek yere atladım. Baronların sert yüzlerine bakınca birden

"Neler biliyorsun bakalım büyülü leydi?" diye sordu alaycı bir küçücük kaldım.

tavıfla.

"Benden nasıl şüphe edersiniz lordum? O zalim yüzünden çok

"Macbeth Dun Sinane Tepesi'nin geçilmez olduğuna ina-sevdiğim üvey babamı ve üvey annemi kaybettim ve kardeşim nıyor. ."

Fleance'in güvenliği için de endişe duyuyorum. Macduffun ölen Angus sözümü kesti. "Kral zaten adamlarıyla Dun Sina- ne'de.

ailesini gördüm, kurtardığımız oğlan dışında hepsi öldü. Bana Kalenin alınamayacağını biliyoruz. Bize bilmediğimiz bir şey gülmeye nasıl cüret edersiniz?"

anlat."

Ross beni izliyordu.

Seçeneklerimi düşünürken alım boncuk boncuk terle- mişti.

"Banquo'nun katiliyle yolculuk ediyorsun. Onunla işbirliği Macbeth'in Duncan'ı öldürdüğünü onlara söylemeli miydim?

yapmasan onu niye öldürmeyesin?"

Baronlar zaten bundan şüpheleniyordu. Kral'ın kızı olduğumu mu Ağzım kurumuştı. Ne diyeceğimi bilmiyordum. Tamamen açıklasaydım acaba? Ya da kehanet yeteneğim olduğunu? Kral'ın kilitlenmişim ki Colum yanıma gelip benim adıma konuştu.

aklını kaçırdığını? Kral'ın sonunun nasıl ve ne zaman geleceğini

"Neredeyse onu öldürüyordu ama canını bağışlaması için ona hiç görmediğimi farkettilim. Ya da ölümünün kimin elinden ben yalvardım. Ona güvendik ve ihanete de uğramadık. Ne Eadulf olacağımı. Görevim konusunda yanılmış olabilir miydim?

ne de biz casusuz. Ben savaştan ve politikadan anlamayan basit Macbeth'in ölümü sadece çok istediğim ama boş bir hayal miydi bir çobanım."

yoksa?

"Ya o?" diye sordu Angus küçümseme dolu bir ifadeyle beni Angus'la Ross kaşlarını çatıp konuşmamı beklediler. Beni işaret ederek.

zincirlemek için bir bahane arıyorlardı besbelli. Dikkatlice

"Bu leydiyi hafife alıyorsunuz lordum. Albia Kral'a ait hayati konuşmalıydım.

bilgilere sahiptir. Bunlan nasıl edindiğini sormayın ama onu

"Bildiğiniz gibi Kral'ın bir sürü batıl inancı var. Artık hayatta dinleyin. Çünkü büyülü bir hayatı oldu."

olmayan biri Birnam Ormanı Dun Sinane Tepesine ulaşana kadar Colum'un güzel konuşması sayesinde çok duygulanmıştım yok olmayacağını söylemişti ona. Bu kadın. . benim tanıdığım ama sesindeki meydan okuma beni korkutuyordu. Angus sadece olur," diye ekledim şüpheli bakışları *tos-kedinee*.

eğlenmiş görünüyordu. Etrafımda daire çizip beni süzüyordu.

Angus homurdandı. "Böyle bir şey nasıl olabilir?"

"Birnam Ormanı'ndaki her ağacı kesip atlarla onları tepenin yamacına götürsek ve orada da devasa bir ateş yak-234

235

sak onu kuleden çıkarabiliriz yani," dedi Ross. Galiba alay nin gerçekleştiğini görecektim ve kaderine karşı savaş veremeyecektim."

ediyordu. Bana bakarken gözlerini iyice kısmıştı. "Bu kadın

"Haklıysa kaybetmeyiz," diye mınıldandı Ross. "Kral'ın aklının yalancının teki."

gidip geldiğini biliyoruz. Şölen'de gözlerini havaya bakıp masada Göğsüm öyle sıkışmıştı ki, nefes alamıyordum. Gözlerimi bir adamın oturduğuna yemin etmişti hani. Kraliçe bile deliliğine kapatıp ormanın yürüdüğünü gördüğüm rüyayı hatırlamak için engel olamamıştı."

kendimi zorladım. Çam ağaçları yerde sürüklenmiyor, ya da Angus hala ikna olmamıştı. Kral'ın ajam olduğumu itiraf yakılmıyor, dimdik gidiyordu. Bayrak gibi havada taşınıyorlardı.

ettirmek ister gibi gözlerimin içine bakıyordu.

Ayak seslerini ve yeşiller içindeki savaşçıları görebiliyordum.

"Bu kız kim ve Macbeth hakkında bütün bunları nereden

"Ağaçları kesip yeşilliklerle kendinizi kamufle etmelisiniz,"

biliyor?" dedi Ross'a dışlerinin arasından.

dedim nefesim daha sakinleşince. "Kendinizi, atları, silahları Angus'un şüpheli bakışlarının altında iyice huzursuz ol-gizlemek için dalları kullanın. Dun Sinane tepesinde ilerlerken muştum. Kızıl saçlarımı görüp Macbeth'in kızı olduğumdan ağaçları dik tutun. Tepenin yamacına kadar kendinizi şüphelenmesinden korkuyordum. Ama herkes kralın çocuğunun göstermezseniz Kral'ı şaşırtıp kuleyi alabilirsiniz."

olmadığına inanıyordu. Ya Angus benim büyücü olduğumu

"Ormanın hareket ettiğini görünce oyunumuzdan şüphelendüyse?

lenmeyecek mi?" diye sordu Angus. Ayakları birbirinden uzakta, Sonunda daha fazla açıklama yapmama gerek kalmadan kollar göğsündeydi.

Angus'un evinde kalmamıza izin verildi. Hatta silahlarımızı bile

"Hareket ettiğini görmeyecek, çünkü buna inanmıyor," dedim.

bizden almadılar. Angus bir muhafızın gözetimine verilen Ross başını salladı. "Ama adamları ona gösterebilir."

Eadulfa kötü davranılmayacağına dair bize söz verdi. Bir sürü

"O da inkar eder."

açgözlü savaşçının arasında kalan Nocklavery ona Colum'la

"Kendi gözlerine mi inanmayacak?" dedi Angus. "Bence gelip benden başkasının dokunmasına izin vermiyordu. Nöbedeşerek bizi öldürür."

ona bakıyorduk. O gece ben kendimi en güvende hissettiğim Onlar şüpheleriyle baskı yapmayı arttırsalar da ben planımdan gittikçe daha emin oldum.

yerde, onun ahırında uyudum.

Kimse Fleance'ten haber almamıştı anlaşılan, onun varlığını

'Kendi mantığıyla ormanın hareket ettiğini görürse sonunun umursuyormuş-gibi de görünmüyorlardı. Bazıları onun yaklaştığını bilecek;" dedim. "Büyücü kadının sözleri Sutherland ya da Lennox baronuyla birlikte olduğunu dü-

şünüyordu. Belki de İngiltere'den dönen Macduff la buluş

muştı. Kamptan kampa dolaşan habercilerden alınan bilgilere y.-

kınp yanağına bir tokat attım. Gözlerindeki kırgın bakışı görür e kesin olan tek şey vardı: Asi baronlar bir halattaki düğümler gibi gönnez pişman olmuşum. Her yeri kan olmuş halde Dunbeag'de Dun Sinane'e doğru birleşiyorlardı.

oturmuş babasına ağlıyordu. Onu öpmek için uzansam da ellerim Angus'un kalesinde savaş hazırlıkları hüküm sürüyordu.

sadece karanlık, boş havayı avuçladı. Uyandığımda gözlerim Demirlerin üzerinde çekiç sesleri yankılanıyor, demirciler kılıçlar, ıslaktı.

mızraklar, zırhlar yapıyordu. Ter içindeki köleler ateşleri besliyor, Rüveyı Latince bir metinmiş gibi iyice düşünüp ondan bir kambur sırtlarında yüklerini taşıyorlardı. Marangozlar kalkanları, anlam çıkarmaya, Fleance'in nerede olduğuna dair bir ipucu balta saplarını, araba tekerleklerini oyarken torna tezgahları yakalamaya, bir uyan, gelecekle ilgili bir mesaj görmeye çalıştım.

ahenkle gıcırdıyordu. Deri ustalan koşum ve kemer yapıyordu.

Aklıma hiçbir şey gelmiyordu. Anılara ve isteklere dayanan, Tepe halindeki deri şerit yığınının karşısında durup soru hiçbir şey anlatmayan sıradan bir rüyaydı. Öfkeyle şakaklanma sorarcasına Co- lum'a baktım.

bastırdım. İhtiyacım olduğunda bana görmem gerekeni

"Görmüyor musun?" dedi Colum heyecanla uzun şeritlerden göstermiyorsa kehanet gücüne sahip olmanın ne anlamı vardı ki?

birini alarak. "Savaşçılar dalları vücutlarına bunlarla bağlayacak.

Uyanınca üzerime bir huzursuzluk çöktü. Angus'un du-Baronlar senin tavsiyeni dinleyecek!"

varlannın arasında kendimi birden hapsedilmiş gibi hissettim.

"Evet!" yumruklanmı sıkıp gizlice güldüm. Birnam Or-Arkamı her döndüğümde yanımda o aynı kişi, düz, siyah saçlı, manı'nın Dun Sinane'e yürüyüşünü görmeyi nasıl da istiyordum!

ciddi, kahverengi gözlü o adam bitiyordu.

Yine de çok riskli olduğu için korkmalıydım. Strateji işe

"Şuradaki çocuğu gördün mü? Senin yaşlannda. Her gittiğimiz yaramazsa- yenilginin • -ve

sonundaki ölümlerin- nedeni ben yerde bizi izliyor," diye fısıldadım Colum'a.

olacaktım.

"Adamlar seni merak ediyor Albia. Baktıkları için onları suçlayabilir misin?"

"Ama bu gülümsemiyor. O bana hayranlık duymuyor. Bence beni izlemesi için Angus onu peşime taktı."

O gece rüyamda Fleance'i gördüm. Elleri ellerimde, bana kılıç Colüm omuzlarını silkti. "Bırak izlesin o zaman. Saklayacak kullanmayı öğretiyordu. Gür, kahverengi saçları yüzüne bir şeyin yok."

dökülmüştü, saçlarını geri atmak için uzanırken yanığına

"Baronlar neden hala bana güvenmiyor?" diye homurdandım.

dokundum. Fleance mavi kuşağı belime doladıkça doluyor, dudaklarını dudaklarımdan ayırmıyordu. Birden hay-238

239

"Dikkatli olmak zorundalar Albia. Yaptıkları şey ihanet, bedeli kılıç taşıdığı için kesin bir baronun oğluydu, ama diğerleri de ölüm." Colum bana bakınca onun da suça ortaklık yaptığının silahlarını parlatıp zar oyunu oynarken onu umursamıyor- lardı.

farkında olduğunu gördüm. İsyan başsansızlık- la sonuçlanırsa ya Kesin bir casustu.

da casus olarak yakalanırsak onun ödeyeceği bedel de ölüm Angus isteğini duyunca güldü. "Her an büyük bir savaş

olacaktı. Onu her gün artan bu tehlikenin içine çektiğim için çok çıkabilir *ç.ma* o gidip erkek kardeşini bulmak istiyor!" Ross'u ve pişmandım.

diğerlerini de eğlencesine katmak için etrafına bakındı.

"Colum, sence de burada savaş esiri gibi tutulmuyor muyuz?"

Ross dikkatlice beni inceledi. "Fleance için endişelenmeni

"Hayır, öyle olsa Angus silahlarımızı da alırdı." Colum içini anlıyorum ama onun için ne yapabilirsin? Sen sadece bir kızsın, çekti. "Gereğinden fazla şüpheleniyorsun Albia."

kendine zarar vereceksin."

"Ama düşünsene Colum!" diye ısrar ettim. "Savaş hazırlığında Ross baronu söylediklerinde iyi

niyetli olsa da sözleri beni çok bize tek bir görev vermediler. Dun Sinane'e giderken bizi kesin kızdırdı. Elimden tek gelen sinirlerime hakim olup Angus'un burada bırakacaklar. Buna izin veremem."

kararımı beklemekti.

"Ne yapacaksın?" diye sordu Colum kaşlarını çatarak.

"İster kız olsun ister erkek, nasıl zararlara yol açabileceğini Bir süre sonra aklıma bir plan geldi. "Angus'a gidip Fleance'i düşünsene!" dedi Angus. Parmağını bana uzattı. "Hazır-bulmaya gideceğimi söyleyeceğim. Bana izin vermezse lıklanmızla ilgili o kadar çok şey biliyorsun, Kral'a gidip bizi ele şüphelerimin doğru olduğunu anlayacağım."

verebilirsin."

"Ona söylemeden gidelim o zaman," dedi Colum!

"Bana kim inanır ki?" diye sordum Ross'a. "Ama bir erkek

"Hayır, o zaman endişelenirler. Eadulfu da burada tek başına olmasam da," dedim, sesimi iyice yükseltip gözlerimi Angus'a bırakamayız. Sen onunla kalmahısın."

dikerek, "Macbeth'in İskoçya'yı yönetmesindense kendi canımdan Colum kınlmıştı. "Bunca yolu böyle tehlikeli bir anda senden vazgeçerim daha iyi."

Bunu duyan birkaç adanı merakla gözlerini bana dikti.

ayrılmak için gelmedim!"

"Cesur sözler!" dedi Angus ellerini beline koyarak. "Git o

"Ben de bu kadar yolu birinin intikamıma engel olması için zaman. Ama arkadaşların. . burada kalacak." Cümleyi kuruşundan gelmedim!" Öfkeme hakim olmaya çalışıyordum. "Angus ne derse demek istediği çok açık anlaşılıyordu. Bir şey ters giderse ya da desin bu akşam buradan gidiyorum."

biri Kral'a bilgi verirse suçlusu ben olacaktım ve bunun bedelini Angus'u bulunca siyah saçlı adamın onun adamlarının de Colum ve Eadulf ödeyecekti.

yanında olduğunu farkettilim. Giysileri güzel olduğu ve bir 240

241

Bunu beklemiyordum. Onlan nasıl riske atabilirdim? Angus gitmeme neden izin veriyordu. Baronla göz göze geldim. Kim karşısındakinin blöfünü görecekli?

Konuşma sırası bendeydi. Derin bir nefes aldım. "Onlara zarar verecek hiçbir şey yapmayacağım. Bu nedenle gidiyorum."

Gitmek için arkamı dönmüştüm ki Angus sertçe adımı söyledi.

22

Ross'la bir şeyler konuşurken benim beklememi istedi. Demek gitmekten vazgeçeceğimi düşünmüştü! Zafer gülümseyişimi saklamak için çaba harcıyordum.

Pertshire'da Dun Sinane Tepesi

"Yalnız gitmenize izin veremeyiz hanımefendi," dedi Angus sonunda.

"Güvenliğiniz için," diye ekledi Ross özür dilercesine.

Angus dönüp adamlarını süzdü ve siyah saçlı genç adama baktı.

Grelach

"Luoch! Ona sen eşlik edeceksin."

Luoch mu?Bu erkek kardeşimin adı değil miydi?

Lordumla birlikte, tırmanmaya izin vermeyen dik yamaçları çakıllarla dolu olan Dun Sinane Tepesi'ne çıktık. Zirveye giden tek yol, taştan kanallara dizilmiş kazık çitlerle savunuluyordu. Metrelerce kalınlıktaki duvarlar meşe kütüklerinden ve içine toprak ve kaya doldurulmuş plakalardan yapılmış kule, kuru taştan ve meşe budağından inşa edilmişti. Dun Sinane'de hiçbir kral yenilgiye uğ-

ramamıştı.

Macbeth'e sadık kalan askerler Dun Sinane'e kuzeyden ve güneyden yaklaşıyor, kale herkesi alamayacak kadar küçük olduğundan ovada kamp yapıyorlardı. Gece gündüz demeden yaptıkları içki alemlerinin sesleri bana kadar geliyordu.

242

243

Lordum da onlara katılıp kendine olan güveniyle askerlerin şimdi de tek umudum ve huzurum olan oğlum Luoch beni cesaretini arttırıyordu. Gece olunca güvenlik için yanına subay terketmişti. Annesini terkedip bilmediğim bir yere gitti. Bunun Seyton ve birkaç baronla birlikte yeni generali ihtiyar At- holl'u da olacağını önceden anlamalıydım. Macbeth aklını kaçınıp alıp kaleye geliyordu. Birbirleriyle dövüşüp bira içi yor, Banquo'nun hayaletini gördüğünü sandığı an Luoch ondan ne 7

kendilerini savaşı hazırlamak için çiviototuna batılmış iğnelerle kadar tiksindiğini saklayamamıştı.

vücutlarına şekiller çiziyorlardı.

"O kral olmaya uygun biri değil," demişti bana ertesi gün.

Bu gürültülü ve kalabalık tepede bile aslında yalnızdım.

"Tacına tüküreyim."

Ağaçlı tepeler baktığım her yerde dalgalı, kahverengi bir deniz

"Üvey oğlu ve halkından biri olarak Macbeth'e karşı görevlerin gibi uzanıyordu. Ama dalga sesi ya da martıların çığlığı yerine, var," diye susturdum onu elimi ağzına kapatarak.

saçaklara tüneyen kumruların hayaletlerinkine benzeyen Luoch hemen elimi itti.

uğultularını duyuyordum. Neşeli şarkılar şakıyan o kuşlar nereye

"Bana hiç babalık etmedi. Kendinden başka kimseyi sevmiyor.

gitmişti? Belki de hepsi büyük, sık Birnam Ormanı'nda yuva Anne, seni bile sevmiyor."

yapmıştı. Rahat bir nefes al artık Grelach, diyordum kendi Konuşamadım. Nefes alamıyordum. Bir evlat böyle şeyleri kendime. Yer yanıp kökleri dışarı çıkmadıkça bu orman nasıl nasıl görebilirdi? Ve bunları annesine söylemeye nasıl cüret ayaklanır?

ederdi? Macbeth'le ikimiz nefretimizi sevgi gösterileriyle mi Acaba sonumuz öyle mi gelecekti? Dun Sinane Tepesi sallanıp gizlemiştik?

çökerek bizi taşın toprağın altında mı bırakacaktı? Uykumda Bana hiç merhamet etmeyen Luoch, "Onun işlediği suçlara dair ölmeyi tercih ederdim. Ama öyle sakın bir ölüm sadece onu söylentiler duydum anne," dedi. "Gözlerinde bir duygu kıvılcımı hakedenlerin, masumların başına gelirdi. Duncan! Acaba yaşlı kral yok." Durup beni kollanmdan tuttu. "Söyle bana. Duncan'ı uykusunda mı ölmüştü, yoksa boğazındaki bıçağı hissetmiş

öldürdüğü doğru mu?"

miydi? Kanının döküldüğünü görmüş müydü acaba? Ah, kan!

Yıllardır oğlumdan bu soruyu duymaktan korkuyordum. Onu Kendi yaralı ellerimden damlayan kırmızılık dünya ancak Nuh uzakta tutup her şeyi sessizce kabul etmesini sağlamıştım.

tufanını ikinci kez yaşarsa temizlenecekti.

Göğsümde sessizce duran bu asık suratlı çocuk ne zaman Ama Duncan'ın ölümü eski bir suç, eski bir üzüntüydü. Daha susturulamaz bir adama dönüşmüştü?

taze bir acı içimi parçalıyor, beni bu kulenin tepesinden alıp yere

"Bana bunu sormamaksın!" deyip başımı salladım. "Söy-

çalıyordu. Çocuklarını kaybeden bir annenin yakasını hiç leyemem."

bırakmayan bir acıydı bu.

"Ama bilmeliyim. Sen de bunun içinde miydin? Konuşmazsan sessizliğini suçu işlemişsiniz olarak kabul edeceğim."

244

245

Uzunca bir süre güçlükle nefes alıp birbirimize baktık.

Rhuven'e beni bırakmasını söyledim. "Kaderimde hayatıma

"Krallıktaki bütün servet ve güç pahasına olsa da nasıl yalnız son vermek varmış. Artık Macbeth'e ne olursa olsun yapabildin?" Sesi duyulan yüzünden tıkanmıştı. Ellerime baktı.

umrumda değil. İster bir zalim olarak yaşasın, isterse düşmanları Ellerimi öyle sertçe ovuşturuyordum ki eklemlerim çatırdıyordu.

tarafından öldürülsün. Beni hiç ilgilendirmiyor."

"Asla temizlenmeyecekler," deyip benden uzaklaştı.

"Sizi bırakmayacağım," dedi Rhuven gözleri dolarak. "Bana

"Geri gel oğlum," diye bağırdım ardındaki havayı yakalamaya kendi kardeşlerimden daha yakınsınız. Sizin için her şeyi çalışarak. "Sen benim tek umudum, geleceğimsin!"

Başımı çevirip bana baktı.

yaparım."

"Anne, senin umudun falan yok artık. Sen benim geleceğim Onun bana bu kadar bağlı olması beni duygulandırdı. Hala değilsin. Bu yüzden gitmeliyim."

yapabileceği bir şey vardı.

Böylece gitti. Arkasından ağlamak istesem de gözlerim o eski

"Rhuven, sana bir hançer vermiştim, değil mi?"

taşlar kadar kuruydu.

Rhuven soracağım şeyi duymaktan korkarak başını salladı.

Acımı Rhuven'le paylaşıp kızımı terkettiğim için Lu- och'un

"Burada, Dun Sinane'de yenilgiye uğrarsak Macbeth'in ya da beni bırakmasını hakettiğimi söyledim.

düşmanlannın bana dokunmasına izin verme. Benim canımı sen Rhuven umudumu kaybetmememi, belki günün birinde her al. İşi çabucak ve kesin olarak bitir."

şeye yeniden başlayabileceğimi söyledi.

Rhuven başını öyle sertçe salladı ki saç örgüleri sırtım Ne zayıf bir teselli! Otuz bir yaşımın yansı Macbeth'le heba kamçıladi.

olmuşken her şeye nasıl yeniden başlayacaktım? İnsanın kalbi bu

"Asla leydim. Böyle bir şey yapamam."

kadar uzun süre acı çektikten sonra yeniden canlanabilir miydi?

Rhuven kollannı bana dolayıp beni teselli edeceği zaman Kızımı kaybettiğimden beri kimseyi sevme- miştim. Ne Luoch'u, yaptığı gibi başımın üzerinden sırtıma kadar beni okşadı. Bu sefer ne de kocamı. Oğlum haklıydı, Mac- beth de beni sevmiyordu.

titreyen oydu. Ona sarılıp saçlarını öptüm. İkimiz de sakinleşene Birbirimizi hırslarımızdan daha çok sevseydik Macbeth'in kadar öylece oturduk.

özlemini duyduğu oğlu doğar mıydı acaba? O zaman belki o ilk Hançerden bir daha sözletmeyecektim. Bu ondan isteye-suça bile gerek olmazdı.

meyeceğini kadar büyük bir şeydi. Kendi sonumu getirmeme ve Ne yazık ki artık böyle hayaller için vakit çok geçti. Pişman sakin bir ölüm seçmeme yetecek kadar adamotum vardı. Sadece olmak ya da tövbe etmek için çok geçti.

cansız bedenimi bulup toprağa gömecek olan benim sadık, hassas kadını Rhuven için üzülyordum.

"Dun Sinane'e gitmemize hiç yardımcı oluyorsun. Daha doğrusu ilerlememi engellemek istiyorsun sanki!"

Luoch utanmıştı. "Kral'ın adamları Dun Sinane'i her taraftan kuşatmış. Düz yoldan gidersek bizi görürler."

Bir an önce orada olma isteğiyle yanıp tutuşsam da tedbirli 23

olmak gerektiğini biliyordum.

"Akşam olana kadar karanlıkta saklanalım, o zaman gö-

rünmeden yolumuza koyulabiliriz," dedim.

Dun Sinane Tepesi Yakınları

Kendimize ıhlamur ağaçlarından kuytu bir köşe bulup atlarımızdan indik. Luoch yorgun bir halde iç çekip elinde küçük hançeriyle uzandı. Dakikalar sonra da uykuya daldı. Bir muhafıza göre yeterince dikkatli değildi. Bir an yola tek başıma devam etmeye karar versem de Colum'un Angus'un elinde olduğunu Albia

hatırlayınca bir ağacın altında. oturup etrafa bakınmayı tercih ettim. Bu Luoch her kimse, bir savaşçının acımasız tabiatına sahip A

değildi. Uyurken kollannı yüzüne kapatıyordu. Uzun bacaklarının ngus'un evinden kardeşimin adını taşıyan oğlanla ay-hala büyüyormuş gibi seğirmesini izledim. Uyandığında bu kadar nldığımdan beri kafam karmakarışık. Güneydoğuya, dikkatsiz olduğu için onu azarlayacaktım.

Birnam ve Dun Sinane'e yöneldik. Luoch ağzında be-Orman bir yaz gününe göre fazla sessizdi. Sadece bir kuşun yaz bir leke olan gri bir savaş atına biniyordu. O da benim önce yükselen, sonra ise uzun bir notaya dönüşen şarkısını gibi gergin görünüyordu. Gururlu ve hızlı Nocklavey'in üs-duyabiliyordum. Kuş eşini mi çağmıyordu acaba? Yoksa tünde olmak bana cesaret veriyor, yanımda duran kılıçla yavrularına verecek yiyeceğin azlığından ya da güneşin ortaya vahşi bir yaban domuzunu Öldürdüğümü hatırlatıyordu.

çıkıp yuvasını yeşertmemesinden mi yakınıyordu?

Pek konuşmuyorduk ve ara sıra hamle yapmadan önce *Neredesin, neredesin. . Flee. . anceP*

karşısındakini kollayan düşmanlar gibi dikkatlice birbirimi-Ben dinledikçe kuş sanki benim derdimi de anlatmaya zi süzüyorduk. Ben ne zaman öne geçsem Luoch ileri gidi-başlamıştı. Sonra başka bir ağaçtan aynı yash sesle karşılık geldi.

yor ve yolumuzu değiştirip bizi yavaşlatıyordu. Sonunda dayanamadım.

Sefalet içinde dolaşıyorum. . İskoç., .ya 'da.

ğum ve bu kuşağa işlenmiş olan o nakışı bana geri verdiği günden İki yalnız kuş zalim Macbeth'in eziyetleri altında kıvranan beri benim kaderim onunkine bağlıydı.

toprakların üzüntüsünü mındanırken onların sesiyle Bu bilginin aciliyeti beni uyandırdı. Fleance'in Macbeth'i uyuyakalmıştım.

öldürme ve Banquo'nun intikamını alma isteğini içimde du-Rüyamda yine o kral geçidini gördüm. Sonuncunun elinde bir yabiliyordum. Bu isteği ikimiz de paylaşıyorduk. Ama Fleance ayna vardı. Önceden boş olan yüzleri şimdi Banquo'nun yüzüyle daha çok istiyordu. Rüyamda gördüğüm yüzünde Macbeth'i bu aynıydı. Hayır, bu Macbeth'in görün- tüsüydü, benim değil! Bu lanet suçlara iten o büyüklük hırsını da görmüştüm. Olamaz!

rüyadan kurtulmak istesem de görüntüler daha da netleşiyordu.

Benim Fleance'im Kral'ın yolunu izleyemezdi. Bugün sona Son kralın yüzü kesinlikle Banquo'nunkiye ve bedeni de ermeden onu bulacaktım.

onunkiyle aynıydı. Ama başında bir taç olmadığı için demek ki Ayağa fırlayınca birden haykırarak yere düştüm. Bir an için kral değildi. Onun omzunun üzerinden eğilip aynaya bakmaya güçsüz ayaklanmanın bana ihanet ettiğini düşündüm. Ama çalışırken terini ve nefesindeki bira kokusunu duyabiliyordum.

bileklerimdeki ipleri hissedince ayaklarımın bir ağaca Rü- yamdaki Banquo aynayı kaldınca yansıyan ışık gözüme bağlandığını ve Luoch'un görünürlerde olmadığını far- kettim.

girdi. Aynayı bana doğru tutup başımı sallıyordu. Aynayı alıp cam Lanet olsun! Beni kandıran aptal durumuna düşmemi yüzeye baktım.

sağlamıştı.

Aynanın üzerinde küçük bir gölün dalgalanna benzeyen sular Uyuyormuş numarası yapmış, ben uyuyunca da beni vardı. Yüzeyde yavaş yavaş bir yüz belirmeye başladı. Gördüğüm bağlamıştı. Dikkatsiz olan o değil, bendim. Mavi kuşağım da kendi yüzüm değil, alaycı gülüşünü ve kararlı mavi gözlerini çok belimde değildi artık. Fleance'in hediyesini kaybettiğimi iyi tanıdığım, sevdiğim ve özlediğim Fleance'in yüzüydü.

anlayınca üzüntüyle inledim. Bileklerimdeki ipi el yordamıyla Sonra rüyamda Fleance kuşağın parlak, örgülü ucunu aldı ve çözmeye çalıştım. Luoch'u bulup kuşağımı çalmanın ne demek bir ucunu belime sarmaya başladı. Kollannın kollanma olduğunu ona. gösterecektim. Ama Luoch'un

o kadar da zeki dokunduğunu hissedebiliyordum. Kuşağın diğer ucunu da olmadığını farkettim. Neden ayaklarımı bağlarken ellerimi kendisine sanp iki ucu sonunda birbirine bağladı. Uyandığında serbest bırakmıştı? Acıyan bileklerimi ovarak merak ettim.

bu rüyayı fazla düşünmeme gerek yoktu. Anlamını zaten Sonra yerde duvar mavi bez parçasını farkettim. Kuşağım!

biliyordum çünkü: O kasnağın üzerinde dokudu

Birden üzerime büyük bir rahatlık çöktü. Kuşağı kaldı 250

251

Luoch'un gözleri şaşkınlıkla büyüdü. "Nasıl kurtuldun?"

rınca parmak uçlarımdan omuzlanma kadar içim ısındı. Ben

"Büyüyle!" deyiverdim. "Neden beni bağladın?"

rüyamda Fleance'in dokunuşunu hissederken Luoch kuşağımı

"Sana zarar vermek istemedim! Seni engellememi söyleyen çözüp onunla ellerimi bağlıyordu.

Angus'tu."

"Lanet rüyamın anlamı buymuş demek!" dedim.

Ama uyandığında ellerim çözüktü. Luoch beni çok iyi

"Beni öyle bıraktığın için zalim, başkasını suçladığın için bağlamamış mıydı acaba? Uyurken kuşağı mı çözmüştüm?

korkaksın!" Nocklavey'in sırtından inip kılıcımın kabzasını Kuşağa dokununca, onu yaban domuzunun açtığı ve bir gecede tuttum. "Aşağı in de karşında kim olduğunu öğren."

Luoch tereddüt etmeden inip kılıcını çekti.

kapanan o yaranın etrafına nasıl sardığımı hatırladım. Kuşak

"Hayır, sen benim kim olduğumu öğreneceksin esas!" diye ondan önce de, Dunbeag'deki ziyafetten sonra Kral'm bana elini bağırdı kahverengi gözleri parlayarak.

sürmesini engellemişti.

Güçlkle yutkundum. Benden daha uzun boylu ve güçlü olan Gerçek beni birden gün ışığı gibi aydınlatmıştı. Luoch beni bu oğlanla kılıçlanmızı karşılaştırmak istemiyordum.

kuşayımla bağlayamamıştı. Düğümler kendiliğinden çözü-

"Seni zaten tanıyorum," dedim. Geillis'le kardeşlerinin lüvermişti. Onun sadece Fleance bağlayabilirdi, ya da sadece ben kardeşimle ilgili söyledikleri her şeyi hatırlamaya çalışıyordum.

amacı beni kormak olan bir düğüm atabilirdim kuşağa.

"Sen Grelach'ın oğlusun. Annenin seninle ilgili hırsla- n, istekleri Kuşağı alıp belime dikkatlice sardıktan sonra uçlarını var ama Kral seni oğlu olarak görmüyor. Onun tahttan bağlayınca içim cesaret ve güçle doldu. Ben ılık çalınca indirilmesini bu yüzden mi istiyorsun?"

Nocklavey yanıma gelip başını koluma sürttü. Atımın sırtına Tahminlerimin doğru olduğunu hemen anladım. Luoch'un çıktım.

siyah saçlarının altındaki yüzü bembeyaz olmuştu.

"Luoch, yakında kim olduğumu öğreneceksin!" diye bağırdım

"Bunları nereden biliyorsun?" diye sordu gözlerini kısarak.

ağaçlara.

"Kimsin sen büyücü mü?"

Nocklavey'in sırtına dokunur dokunmaz, atım amansız Miğferimi çıkarıp kızıl saçlarımı savurdum.

toynaklarıyla yeri döverek o düzenbazın peşine düştü.

"Sana tanıdık geliyor muyum?" Gözümü kılıcimdaki elinden Onu ormanda kısırdığımızda siyah saçlı oğlan şaşkınlığını ayırmayıp ona yaklaştım. "Gözlerime bak. Beni tanıyor musun?"

gizleyemedi. Onun yolunu kesip kaçacak yer bırakmadık, savaş

Gözlerinde tanıdığına dair bir pırıltı görsem de birazdan bunu atı Nocklavey'den korkmuştu.

inkar ederek başını salladı.

"Bana ihanet etmeye nasıl cüret edersin?" diye bağırdım ona.

"Seninle iyi niyetlerle geldim."

"Luoch, ben senin kardeşin Albia'yım. Annenin ve Kral'ın Bir an Luoch için çok üzüldüm. Açıkça belli oluyordu ki kızıyım."

Angus onu yolundan çekmek için benimle göndermişti, Lu- och'sa

"Bir kardeşim vardı." Sesi çaüiyordu. "Ama öldü. Onu savaşa katılmak için beni terketmişti. hatırlayamıyorum bile."

"Ona göstereceğiz," dedim. "Dun Sinane'e bir an önce varalım

"Ölüme terkedilmiştim ama Rhuven beni kurtardı. İşte kanıtı, da savaşı kaçırmayalım. Fleance çoktan oralarda bir yerlerdedir."

Macbeth'in Kraliçe'ye, anneme verdiği bir mücevher." Bilekliği Ama Luoch kıpırdamadı. "Albia? Sen gerçekten benim göstermek için kolumu sıvasam da bunun onun için bir anlamı kardeşim misin?" Başını utangaçça yana eğdi.

olmayacağını biliyordum. "Bana bakınca Macbeth'in kızı O ana kadar bir erkek kardeşimin olduğunu düşünmemiştim.

olmadığımı, gözlerimin Grelach'ınkilere benzemediğini iddia Luoch'la aramda bir akrabalık olduğunu hissetmiyordum. Benden edebilir misin?"

farklı bir hayatı olan biriydi işte. Daha hiçbir şeyi farkına Luoch uzunca bir süre yüzüme ve saçlarıma baktı.

vamıadan biri doğuran rahmin ortak olması dışında hiçbir ortak

"Ne istiyorsun? Buraya neden geldin?" dedi şüpheli değil de noktamız yoktu. Ama zamanla birbirimizi önemseyebilir miydik şaşkın bir sesle. "Sen de mi tahtı istiyorsun?"

acaba?

"Ben mi, taht mı?" bunu düşününce gülmek istedim. "Hayır,

"Kardeşin olduğuma yemin ederim," dedim gülümseye ben sadece Macbeth'in tahtından olduğunu görmek istedim. Ve. .

çalışırken.

sevdiğim birinin güvende olduğunu." Ne kadar kontrol etmeye

"O zaman seni tanıdığıma memnun oldum Albia." Lu- och'un çalışsam da sesim beni ele veriyordu.

"Fleance," dedi Luoch. "Uykunda onun admı sayıkhyordun.

gülümsemesi gerçektir.

Ben senin kardeşinsem o değil."

Daha düşünmeden sözcükler ağzımdan döküldü. "Luoch, Kızaran yüzümü kararlı sözlerle gizlemeye çalıştım. "Onu annemi anlatsana. Nasıl biri? Güzel mi?"

bulmama yardım edecek misin yoksa kendi kardeşinle mi Luoch'un gülümsemesi kayboldu.

dövüşeceksin?"

"Bırak ondan konuşmayı onu düşünmeye bile tahammülüm

"Sana yardım edeceğim," dedi Luoch. "Bir de. . seni bağladığım yok. Evet, bir zamanlar güzeldi. Ama Macbeth onun güzelliğini ve için özür dilerim," dedi bakışlarını kaçırarak. "Angus tedbirli iyiliğini mahvetti." Siyah kaşları çatıkken neredeyse birleşiyordu.

davranıyor. Macbeth'ten ne kadar nefret ettiğimi yıllardır

"Birlikte ağza alınmayacak hatalar yaptılar. Artık onun için umut bilmesine rağmen başta bana da güvenmedi."

kalmadı."

"Sen. . Duncan'ı da biliyorsun!" diye fısıldadım şaşkınlıkla.

254

255

Luoch bakışlarını kaçırdı. Tekrar bana baktığında gözleri doluydu. Ama konuşurken sesi çok sertti.

"Grelach'ın sana verecek hiçbir şeyi yok. Benim yaptığım gibi sen de unut onu."

24

Dun Sinane

Grelach

Ovadan bağırışlar ve takırtılar yükselip kayalara yansı-

yordu. Haberciler nefes nefese gidip geliyor, Macbeth'e savaş raporlarını verip onun emirlerini savaş

meydanına götürüyorlardı.

Lordum yeminler ve küfürlerle asi baronlara öfke püskü-

rüyordu. Güçlü kolları omuzlarından bileklerine kadar ma-vi ve siyaha boyanmıştı. Onun hırsından kalanlara bile fazla dar gelen bu odada ileri geri yürüyüp duruyordu. Dun Sinane'in etrafını saran o ilmekten kaçmak için güçten daha büyük şeyler gerekiyordu.

Bembeyaz suratlı bir adam nefes nefese içeri girdi. "Malcolm'un askerlerinin sayısı binleri bulmuş," diye rapor ver-256

257

di. "Northumberland Kontu Siward da onun müttefikleri Düşüncelerim lordumun komutanı Seyton'un konuşmasıyla arasında."

bölündü.

Demek Duncan'ın oğlu da İngiltere'nin en güçlü kontunun

"Birnam'a bakınca. . ağaçların hareket ettiğini gördük!" dedi yanında intikamını aramaya geliyordu. Bu gerçeğe kötü haberd.

şaşkınlıkla kekeleyerek.

Lordum homurdanıp, "Malcolm sadece kadından doğan biri, Yüreğim ağzımda pencereye koştum, ama dik, sivri kazıklar bu yüzden hiç şansı yok!"

ormanı görmemi önlüyordu.

Oğlan yüzünde korku ve şaşkınlıkla odadan çıktı.

"Bu imkansız! Sen yalancı ve hainsin!" diye bağırdı lordum İki haberci daha lordumun en yeni generali olan Caithness ve Seyton'un başına vurarak. "Git bana zırhımı getir! Onlarla aşağıda, Atholl baronunun görevinden çekildiğini haber vermeye geldiler.

ovada buluşacağım."

Onlar konuşurken nefesimi tuttum.

Seyton korkuyla odadan çıktı. Lordum ben odada değil- mişim

"Korkaklar! Birnam Ormanı Dun Sinane'e gelmedikçe is-gibi kendi kendine konuşmaya başladı.

tedikleri kadar uğraşınlar," diye gürledi Macbeth.

"Yeterince uzun yaşadım. Ömrüm sararıp soldu," diye Haberciler aklını yitirmiş birine bakar gibi seyrediyorlardı inliyordu başını ellerinin arasına alarak. Kızıl saçlarının arasına onu. Söyleyecekleri başka şeylerden korkarak onları odadan aklar düşmüştü. "Onur, aşk, sadık dost diye bir şey kalmamış, çıkardım. Çok geçmeden Macbeth Luoch'la babamın da sadece lanet ve

yalan var!"

isyancıların arasında olduğunu öğrenecekti. Beni ihanetle suçlayıp Bir zamanlar sesindeki öfkeyi duyunca onu teselli etmek oracıkta öldürecekti. Hayatımdan memnun olmasam da ne zaman isterdim. Ama artık o devir geçmişti. Kendi kendine yaşattığı bu öleceğime o değil, ben karar verecektim.

azabın her dakikasını hatırlıyordu. Onu sakinleştirme- yecektim.

Oğlum Macbeth'e karşı durarak beni nasıl da gururlan-Ona dokunmaya bile tahammülüm kalmamıştı.

dırıyordu! Kral'ın düşüşüne oynamak bir kumar olsa da onun Seyton lordumun zırhlı yelegi, miğferi ve baldır zırhıyla yükselişinin başka yolu yoktu. Macbeth düşünce de benim kral dönüp lordumu giydirdikten sonra tacımı da miğferin üstüne taktı.

soyundan gelme oğlum tahta çıkacaktı. Yeniden bir araya gelip Macbeth on yedi yıllık karısına, yani bana tek kelime etmeden bir barışacaktık. İnsanın evladı yalnızca bir erkek olmak için annesini zamanlar ona hizmet eden, İskoçya'nın en güçlü adamlarıyla terkedeceğinden onu bağışlayacaktım.

savaşmaya gidiyordu.

"Lordum. ." dedim.

Arkasına döndü. Miğferinin altında kalan gözleri görün-müyordu.

258

259

"Bir şey yok," diye fısıldadım, başımı sallayarak. Ona neden seslendiğimi, ne diyeceğimi bilmiyordum.

"Gidiyorum Grelach. Etim kemiklerimden ayrılana kadar savaşacağım! Seyton, bana kılıcımı getir!"

Ayak sesleri azaldıkça zırhların şangırtısı da kesildi.

Sonumuz gelmek üzereydi. "Rhuven!" diye bağırdım.

"Kuleye!"

25

Birnam Ormanı ve

Birnam Onnanı'nda kesilen gövdelerle dallar, denizde-ki bir savaş gemisi gibi izler bırakıyordu. Luoch'la ikimiz Dun Sinane Tepesi'nin önündeki ovaya varacağı-

mızı bildiğimizden bu izleri takip ediyorduk. Savaş çoktan başlamıştı. Bağınşlar, küfürler, acı içindeki hayvanların inle-meleri, birbirine çarpan çelik sesleri, atların kişnemesi biz ormanın kenanna yaklaştıkça daha da güçleniyordu. Ağzım kurumuş, nabzım iyice hızlanmıştı, yine de Nocklavey'i zor-luyordum. Bir kez durursam cesaretimi kaybedip geri dönebilir ve ters yöne doğru hızla koşabilirdim.

260

261

"Albia, bekle!" diye *seslendi* Luoch. "Burada hata yapamayız.

baltalanmı, bıçaklanmı sallayarak bire bir, ikiye bir, üçe iki Yoksa doğrudan Kral'ın eline düşeriz."

savaşıyordu. Bedenleri ve kalkanları birbirine çarparken

"Ama başka türlü müttefiklerimizin nerede olduğunu nasıl homurdanıp küfrediyorlardı. Yere düşen arkadaşlarına takılan bileceğiz? Ağaçlar yüzünden meydan görünmüyor ki."

adamlar çamurların içine yuvarlanıyordu. Kılıçları ellerinden Orman kenarlara göre seyrulse de, toprağın yüksekliği Dun kayıyor, oklarla dolu bedenleri yere düşüyor, bayraklar da Sinane Tepesi'ndeki kulenin ucundan başka bir şey görmemizi düşünce adamlar çaresizce teslim olmak için ellerini kaldırıyordu.

Güneyde, duvar haline getirdikleri kalkanlarının arasından engelliyordu. Kendimi gizlemek için dalları kullanarak ilerlemeyi mızrakları görünen üç sıra halindeki atlılar ellerinde mızraklar düşündüm. Sonra gözlerim tek başına duran, yüksek, geniş dallı olan, perişan yayan adamlara doğru ilerliyordu. Adamlar bir dalga bir karaağaca kaydı. Nocklavey'i ağacın gövdesine doğru çektim.

gibi iki yana açılıp birbirlerinin üstüne düştüler. Dun Sinane Çabucak zırhlı yeleğimi ve miğferimi çıkardık. Nocklavey'in Tepesi'nin surlarının ardındaki okçuların okları yağmur gibi sırtında bile sadece en alt dallara ulaşabiliyordum. Bütün gücümü yağıyor ve atlıların kalkanlarına *Çİ* - pıp sağa sola dağılıyordu.

kullanarak ağacın gövdesinde yürümeye başladım ve nihayet dala İğneler yumuşak etlere batıyor, yaralı askerler adanın sırtından uzandım. Dala tutunmuş olan bir sincap tüylü

kuyruğunu bana düşerken boynuna mızrak saplanan hayvanlar da yeraltından çevirdi. Doğalup dengemi sağlayabilmek için ağacın gövdesine gelen bir şeytan gibi bağırarak yere yığılıyorlardı.

tütündüm. Bacakları titremiyordu bile. Diğer dala uzanıp ağacın O miğferlerin ve zırhların altında hangi baronun kim olduğu gövdesinde ayağımı koyabileceğim bir budak gördüm. Biraz sonra nereden bilinebilirdi ki? Kim Macbeth için, kim ona karşı iki dal daha elde etmiş ve yeri iyice aşağıda bırakmıştı.

"Luoch, beni izle!" diye bağırdım.

savaşıyordu? Ve bütün bu kaşıklık -içinde Fleance neredeydi?

Kendime güvenim iyice yerine geldiğinden rahatça yukarı Ama Luoch durumu değerlendirmişti. Komutadaki İngiliz'in tırmandım. Bir serçe bana rehberlik ediyormuşçasına daldan dala Malcolm'a, okçuların ve piyadelerin Macbeth'e ait olduğunu sıırıyordu. Çok geçmeden ağaçların ardındaki geniş savaş alanını söyledi. Sonra Macduffun kırmızı ve altın rengi bayrağının Dun gördüm. Luoch nefes nefese yanımdaki dala geldi. Birlikte Sinane Tepesi'nin eteğinde olduğunu far- kettim. Askerler aşağıdaki manzarayı izledik.

savunmayı indirirse yukandaki kaleye giden yol açılacaktı.

Ovada binlerce kişi vardı. He yer atlar, silahları sallayan piyadeler ve bayraklarla *doluydu*.
Adamlar kılıçlarını,

262

263

"Macbeth de, Fleance de orada olmalı. Tepenin eteğinde- ki o ni aramak gibi bir şeydi bu. Nocklavey birden şaha kalkıp kişnedi.

çarpmaya katılacağız," dedim, Luoch da başını salladı.

Benim değerli yoldaşım ve koruyucum vurulmuş muydu acaba?

Dengemi kaybedince yere düşüp hemen ayağa kalktım. Nocklavey Ağaçtan inmek, tırmanmaktan çok daha zordu. Sol ayağım ayaklarını yere vurarak önündeki adamları dağıttı. Atım ayaklarını Nocklavey'in sırtına dokununca, orada eski zayıflığımdan kalan bir kez daha yere vurdu -İskoçya Kralı'nın önünde.

bir ağn hissettim. Tarifsiz bir özlemle bir ağacın altında sırtüstü Macbeth bacaklarını ayırmış, kaslı kollarında uzun zaman yattığım günleri hatırlamış olmalıydım.

önce, Bahtsız Bataklık'taki gece olduğu gibi savaş boyalan

"Luoch, biliyor musun daha önce hiçbir ağaca tırmanmadım!"

dedim bizi bekleyen tehlikeleri unutup yüzümde kocaman bir sürülmüş halde karşımda dikiliyordu. Hızlı hızlı nefes alıyordu.

gülümsemeyle.

Yoksa burun deliklerinden dumanlar çıkan Nocklavey miydi?

"Kardeşim, her şeyin beni şaşırtıyor," dedi Luoch hayranlıkla.

Gür, kıvrık, kızıl saçları miğferinin altından parlıyordu.

Zırhlamızı giyince meydanın etrafından dolaştık ve kimsenin Gözlerini göremesem de içindeki karanlık ifadeyi bizi durduramayacağı bir hızla savaşın içine daldık. Kulaklarım hissedebiliyordum. Kılıcı elindeydi ve tacı başında metalden bir çınlıyor, çamur kan ve ter kokusu genzimi yakıyor, mızraklar, oyuncak gibi duruyordu.

taşlar, oklar etrafımda uçuyordu. Ama Nocklavey, büyük bir İşte fırsat karşımdaydı! Yaban domuzuyla dönüşmem sadece geminin baş tarafı gibi düşman denizini yanyordu. Şaşkın yüzler bir hazırlıktı, son sınavım buydu. Bu sefer avantaj elde etmek için savaşmayı bırakıp bana bakıyorlardı. Birden rüzgardan dağılan ilk darbeyi benim vurmam gerekiyordu.

kızıl saçlarımdan başımdan çıkan alevler gibi savrulduğunu Dengemi sağlayıp kılıcımı savurarak ileri atıldım. Metal farkettilim. Şüphesiz daha önce bir savaşta kadın görmemişlerdi.

zırhları delerek Kral'ın koluna girmişti kılıç. Ne yapmaya cüret

"Fleance, buradayım!" diye bağırdım, ama sesim o gürültüde etmişim? Onun hamlesini beklemek için kılıcı kaldırdım. Bir kedi yavrusunun miyavlaması gibi kayboldu. Fleance'in krala uygun lokma olmadığının farkındaydım, onun kollan geldiğini bilmesini istiyordum. Ama beni görünce dikkati bacakları kadar kalındı. Kılıcının tek darbesiyle beni dağılabilirdi. Dikkatimi intikamıma vermek daha doğru olacaktı öldürebilirdi.

belki de.

Ama Kral kılıcını kaldırmadı.

Birbirine benzeyen savaşçılardan oluşan kalabalıkta gözlerim

"Demek büyücü kadın beni böyle kandırdı," dedi usulca. "Bir Kral'ı aradı. Kocaman bir sahilde tek bir kum tanesi kadından doğan hiçbir erkek Macbeth'e zarar veremeyecek." Acı acı güldü. "Benim sonum bir kadından

olacak!" Miğferi başından çıkarıp yere attı ve tacını başına taktı.

"Söylediğin gibi olacak." Kılıcını yere koydu. "Benim işim Gözlerini artık görüyordum. Karanlık gözlerde düşündüğüm bitti."

gibi kötülük değil, üzüntü vardı.

"Luoch, sen şahidim ol!" diye bağırdım ama kardeşim uzakta Bağırarak bütün suçlarını onun yüzüne haykıracağımı savaştığı için beni duymuyordu.

saniyordum ama orada sessizce kalakaldım. Beni tanınması ve Sonra üzerinde kırmızı, altın rengi bir kıyafet olan bir adamın neden orada olduğunu bilmesi bana yeterdi.

iki elinde birer kılıçla, düşmanca gözlerle-bize doğru geldiğini

"Hadi kızım, kollarımı bedenimden ayır. Sana, annene gördüm.

haksızlık ettim. Tek hakettiğim şey ölüm artık." Diz çöküp kılıcımın darbesini bekleyerek boynunu bana uzattı.

Zaman durmuştu sanki. Kralla ben, savaş meydanında tek

"Kalkıp savaş seni iblis!"

başımıza kalmıştık. İki elimle kılıcımı kaldırdım. Kolumdaki Kral yavaşça ayağa kalkıp sesin geldiği yere döndü.

bileklik kaslanımı iyice zorluyordu. Tek bir vuruşla yıllarca süren

"Macduff! Ruhum sana ait kanların içinde yeterince boğuldu.

haksızlığın intikamını alabilir, İskoçya'yı zulümden kurtarabilir, Seninle savaşmayacağım."

özgürlüğün mimarı olarak selamlanabilir- dim. Kanım, İskoçya

"Miğferini takıp benimle savaş seni köpek."

Kralı'nın kızı kulaklanma kadar çıkmıştı. Elimdeki kılıç özlemle

"Ben zaten mağlup oldum," dedi Kral. "Bu kadın tarafından. ."

titriyordu.

Macduff bana bakmadı bile.

Ama kendi babamı nasıl öldürebilirdim? Nasıl bir canavarlık

"Hayatımı kurtarmak için teslim mi oldun korkak?" dedi yapmış olacaktım böylece?

tükürerek. "Seni vahşi bir hayvan gibi kafese kapatıp üzerine de Kılıcımı yavaş yavaş yere indirip ucunu toprağa değdir- dim.

zalim kral yazacağım." Macbeth'inki kadar güçlü olan kolunu Onu kendi kılıcımıla öldürmek istemiyordum. Acaba ona ellerimle kaldırdı. Kılıcı kan içindeydi.

dokunmak mı istiyordum? Ama hayır.

Macduffun sözünü dinleyen Macbeth kılıcımı aldı. Gözleri

"Tacını bırakıp baronların yeni bir kral seçmesine izin ver. O

gece boyunca sönen ama sabah tekrar canlanan bir ateş gibi panl zaman sana merhamet edeceğim," dedim sesimin sakın çıkmasına panl yanıyordu.

çalışarak.

"O zaman hazır ol Macduff! İlk önce pes edene lanet olsun!"

Kral'ın başı omuzlarımin hizasındaydı. Kafasındaki mü-

Macduff ikinci kılıcımı elinden bırakıp Kral'a doğru atıldı.

cadelenin yüzüne yansıdığını görebiliyordum. O kısacık an Macbeth kalkanını kaldırıp yana çekilerek onun saldı asırlardır sürüyormuş gibi geldi.

266

267

risından kurtuldu. Kendi kılıcı da Macduffun kalkanında çınladı.

Luoch elimi tutup beni aşağı çekti. Birlikte Kral'ın yanına diz Güçte ve zırhta eşit olan bu iki adam diş diş göze göz çarpıştılar.

çöktük. "Saçlarını ört. Miğferinin içine sok," diye emretti bana. "Bu Macbeth yere eğildiğinde miğferini çıkarmıştı. Şimdi sadece kalabalığın ne yapacağı belli olmaz!"

tacıyla başı bir yumurta kadar hassastı.

Aceleyle dediğini yapmaya çalıştım. Ama o kadar çok saçım vardı ki sonunda çareyi saçlanımı gömleğimin yakasından içeri Çok geçmeden iki adamın da vücudunda yaralar açılmıştı, sokmakta buldum.

ama ikisinin de öfkesi dinmiyordu. Kimden taraf olacağımı Sonra Luoch'un yanaklarındaki yaşları gördüm. Önce şaşırdım.

bilemeden korkuyla onları izliyordum. Derken Macduff'un kılıcı Macbeth Luoch'un babası değildi. Yine de hakaretlerine boyun Kral'ın çıplak başını sıyrıp omzundan sekti ve boynunda, can eğip bir gün evlat gibi görülmeyi uman bu çocuğu büyütmişti.

damanna isabet etti. Macbeth yere devrilir- ken tacı başından Luoch'un üzülmeye şaşırması gerekiyordu. Babamın donuk, siyah düştü.

gözlerine baktım. Son nefesini verdiği ağız yan açıktı.

Birden kulaktan kulağa bir haykış koptu.

Üzülmemiştim, etrafımdaki kalabalığa rağmen içimde derin bir

"Kral öldü! Macbeth artık yaşamıyor! İskoçya kurtuldu!"

huzur vardı. Sanki babamın değil de, benim ruhum bu dünyanın Haberler savaş meydanında yayılınca çarpışma durdu. Bacağı dertlerinden arınıp özgür kalmıştı.

kanayan kardeşim ortaya çıktı.

Kral'ın koluna dokundum. Hala sıcaktı.

"Luoch kral olacak!" diye bağırdı birisi. Diğerleri de, "Yaşa Dun Sinane Tepesi'nin üstündeki kuleye bakarak, "Sanı- nm Luoch, yaşa Luoch!" diye tezahürat yapmaya başladılar.

anneme söylemem lazım," dedi Luoch.

"Zalimin üvey oğlu mu?" dedi öfkeli bir ses. "Asla!"

Onunla birlikte kuleye bakarken kalbim yerinden çıkacakmış

"Ama o Macbeth'e karşı savaştı! Büyük Kral Kenneth'in de gibi oldu.

"Ben de seninle geleceğim Luoch," dediğimi duydum.

akrabası oluyor."

Luoch'un destekçileri ve karşıdan arasında bir ağız dalaşı başladı. Macduff'un adamları, Macbeth'in esir düşmemek için kaçan askerlerini yakalıyordu.

"Şu kadın kim?" diye bağırdığımı duydum birinin. "Macbeth onun önünde diz çöktü, gördünüz mü?"

"Yabancı bir kraliçe mi acaba?"

"Hayır, Macbeth'i kısır bırakan büyücü o!"

269

268

"Kral düşmanları altetti mi?" Her şeye rağmen Macbeth'in onları altettiğini duymayı umuyordum. Şimdiye kadar hiç savaş

kaybetmemişti ne de olsa.

Seyton yere diz çöktü. "Leydim, Kral hain Macduff tarafından öldürüldü!"

26

Birden aklım kanıştı. Macduff'un ailesiyle birlikte öldüğünü sanıyordum. Baron bir şekilde kaçmış mıydı yani? Neden Macbeth'i Luoch ya da babam öldürmemişti? Böylece taç onlara Dun Sinane geçerdi. Macduff ya da bir başkası oturmamalıydı tahta!

"Beni duydunuz mu leydim?" dedi Seyton daha yüksek bir sesle. "Artık Dun Sinane'i tutamayız, sizi de koruyamayız."

Rhuven bu anı bekliyormuşçasına ayağa fırladı. "Onlar kuleye Grelach ulaşmadan önce kaçalım Grelach."

"Ya oğlum?" diye sordum Seyton'a. "O da. . iyi dövüştü mü?"

"Bunu söylediğim için üzgünüm leydim ama Luoch kendini T

kral ilan eden Malcolm tarafından esir alındı."

üyleri lordumun gözleri kadar kara olan bir kuzgun

"Olamaz!" diye bağırdım öfkeyle. "Luoch ona destek oldu.

pencereme konmuştu. Kollarımı sallayınca kuş çığlık Duncan'ın değersiz oğlunun onu ele geçirmesine izin vermiş

atarak gri gökyüzüne yükseldi. Bir dakika sonra da ye-olamaz. Son umudum yok oldu. Oğlum kral olamayacak kadar niden aynı yere dönerek gözlerini bana dikti. O korkunç aptal çünkü!"

görüntüsü kanımı donduruyordu.

"Banquo'nun. oğlu Fleance öldü mü?" diye sordum büyücü

"Rhuven, buraya gel! Işığa ihtiyacım var. Bana bir mum kardeşlerin Macbeth'e söylediklerini hatırlamaya çalışarak.

getir."

"Bilmiyorum. Ölülerin sayısı sayılamayacak kadar fazla.

Rhuven yanımda usulca konuştu. "Bir sürü lamba yanı-

Cesetleri tanınmayacak halde."

yor zaten leydim. Başka kalmadı."

Gömleği yırtılmış ve kan içinde kalan Seyton kule odasına daldı. Lordumla savaş alanına çıktıklarında vakit öğlendi, şimdi ise akşam çökmüştü.

270

271

Bütün o ölüleri düşününce üzerime çöken bitkinlik elimi

"Rhuven beyaz geyiği sen de görüyor musun?" diye sordum ayağımı halsiz bıraktı.

kadehi unutarak. "Yoksa korkutup kaçırdık mı?"

"Ben niye hala yaşıyorum ki?" diye mırıldandım.

Rhuven kollan bana dolanmış halde pencereden baktı.

"Leydim?" dedi Seyton endişeyle.

"Evet, geyiği görüyorum. Bize bakıyor. Onu izlemeliyiz. Hadi!"

"Bir şey yok. Bitti artık Seyton. Git hadi. Sen de Rhuven.

Rhuven'in beni kuleden çıkarmasına izin verdim. Terkedilmiş

Kendinizi kurtarın."

kalede merdivenleri yavaş yavaş indik ve geyiğin gittiği yöne, Seyton hemen dışarı fırladı ama Rhuven yerinden kıpır-kulenin uzağındaki patikada yürümeye başladık. Çok geçmeden damıyordu.

savaş sesleri kesilmişti. Tepenin yamacında yan gizli bir tümseğe

"Sen benimle gelmedikçe bir yere gitmiyorum," dedi kararlı geldik. Biraz içmiş olmama rağmen adamotu kolumu bacağımı bir sesle.

uyuşturmuştu. Rhuven'e biraz uyumak için yalvardım. O izin

"Bir dakika Rhuven," dedim elini kaldırarak. "Mücevherlerimi vermese de bedenim derin bir uykuya yuvarlanmıştı bile.

topla ve pelerinimi getir."

Gözlerini açtığımda hala geceydi, ama ayışığı tepemizde olduğu Rhuven koşuştururken kadehimin içine adamotu döktüm.

için Rhuven'in yüzünü çok net görebiliyordum. Şaşkınlıkla Ölümcül bir doz hazırlamıştım. Pencereye gittim. Kuzgun uçup gökyüzüne baktım. Ayı en son ne zaman görmüştüm?

gitmişti. Macduff ve Malcolm gelip kaleyi ele geçirene kadar Dun

"Seni uyandırmam gerekti leydim," dedi Rhuven aceleyle.

Sinane terkedilmişti. Yoğun, güçlü sıvıyı içtim. Cesedimi Rhuven Hemen doğruldum. Beyaz geyik bizi güvenli değil de tehlikeli bulacaktı. İskoçya'da ondan başka kimse arkamdan gözyaşı bir yere mi getirmişti yoksa?

dökecek miydi acaba? Macbeth için kimse ağlamayacaktı. Karısı

"Macbeth öldüğüne göre sana artık yıllardır sakladığım bir bile.

sırn açıklamam gerek."

Kulenin penceresinden eğildim. Taşların arasında, gecenin

"Rhuven, aramızda sır diye bir şey yok ki," dedim iç çekerek.

griliğinde gözüme beyaz bir şey çarptı. Bir geyik miydi bu?

"Genç kızlığımdan beri yanımdasın."

Kıpırdamadan duruyor, gümüş rengi bir ışık yansıtıyordu.

Uykuya dalıp rüya görmeye mi başlamıştım? Zehir etkisini ne

"Bu sırn bu kadar uzun zamandır sakladığım için beni affet.

kadar da çabuk gösteriyordu! Ağır, tatlı kokusunu içime çektim.

Üzerimde çok büyük bir yükü."

Hala dolu olan kadehi dudaklanma götürdüm.

"Bir sının ağırlığıyla ilgili sen ne bilirsin ki?" dedim acı acı.

"Grelach, hayır!" diye haykırdı Rhuven. Bana sanlıp kadehi Kalkıp gerindim.

elimden kaptı ve içindekini gecenin karanlığına döktü. Kadeh aşağıdaki taşların üzerinde parçalandı.

272

273

"Beni dinle Grelach!" diye yalvardı. "Kızım. ."

"Dinle Grelach," dedi Rhuven gözyaşlarıyla. "Bu sırn üç kişinin Kulaklanmı ellerimle kapadım. "Bana o eski acılan hatır-hayatımı korumak için sakladım. Sen onu aramaya kalkınca latma!"

Macbeth beni de, ikinizi de öldürecekti."

Rhuven ellerimi ellerine alıp, "O yaşıyor," diye fısıldadı.

Rhuven gerçekten de yapmak zorunda olduğu şeyi yap- ' mıştı.

"Kızım on altı yıl önce öldü," dedim sertçe. "Macbeth onu Onu suçlamamalıydım ama yine de kızgındım. Rhuven'e değil, gördüğünü söylediğinde delirmişti. Ona nasıl inanabilirsin?"

kızımı benden aldığı için lorduma. On altı yıldır bu öfkeyle

"Çünkü onu gerçekten gördü. O yaşıyor, onu ben de gördüm."

yaşamıştım. Şimdiyse Macbeth ölmüştü ve artık özgürdüm. Artık Şaşkınlıkla Rhuven'e baktım. Hayatımda kimseye onun kadar kızımı arayabilirdim.

"Adı ne?" diye fısıldadım.

güvenmemiştim. Ama şimdi onun bile beni kandırdığını

"Albia."

öğreniyordum.

Adını kendi kendime söyledim. Acaba bana benziyor muydu?

"O zaman. . Macbeth'e onun cesedini gördüğünü söylediğinde

"Beni biliyor mu? Nerede şimdi?"

de yalan söylemişti." Kelimeler aklımda yavaşça oluşuyordu.

"Şu anda nerede olduğunu bilmiyorum. Ama evet, gerçeği

"Şimdi sana neden inanayım?" Ellerimi ondan çektim.

biliyor. Biraz kafası karıştı ve sinirlendi." Rhuven iç çekti.

"Çünkü o daha bebekken hayatını ben kurtardım! Onu gizlice

"Banquo'nun ölümü üzerine intikam almak istiyordu. Macduffu yetiştiren kardeşlere götürdüm. Sonra Banquo'yla kansı onu evlat arıyordu. ."

edindi. Kral da Dunbeag'e gidince onu gördü. Bunun imkansız

"O zaman o da bana karşı!" diye inledim. "İki çocuğum da gibi görüldüğünü biliyorum ama anlattıklarım gerçek."

annelerinin zayıflığını küçümsemek zorunda mı? Ama onla- nın Kafamı sallayıp gerçek ne, diye düşündüm. Macbeth ger-nefretini hakettim. Rhuven, ölmeme izin vermeliydin."

çekten ölmüş müydü? Cesedini Seyton görmüştü ama ben Rhuven beni omuzlanımdan tuttu.

"Umutsuzluğa kapıl-görmemiştım. Kızım gerçekten yaşıyor muydu? Rhuven onu mamalısn leydim. Onu bulacağız ve Aziz Brigid'in ruhu üzerine gördüğünü iddia ediyordu. Rhuven bunca zamandır bunu yemin ederim ki barışacaksınız."

biliyordu!

Başımı yukan kaldırdım. Rhuven'in başının üzerinde ay bütün

"Bunu neden benden sakladın? Neden? Bilseydim hayatım gökyüzünü dolduruyordu. Sayısız mumlar gibi yanıp sönen nasıl da farklı olurdu!" Beynimi kemiren düşünceleri engellemek yıldızlar bile seçiliyordu gecede. Kalbim göğsümden dışarı için kafamı sıkıca tuttum.

çıkacaktı sanki.

274

275

Kızımı bulacaktım. Beni bağışlamasını isteyecektim. Günün birinde bana anne dediğini duyacaktım. Bunun için ne kadar beklemem gerekirse bekleyecektim.

27

Albia

Luoch karanmı değiştirmem için uğraşıyordu.

**"Bence gelmemelisin. Annem iyi değil. Aklı çok kan-
şık."**

"Biliyorum," dedim gözlerimi Luoch'a dikerek. "Çünkü o da Macbeth kadar suçlu."

Luoch bakışlarını kaçırdı. Onun da utandığını görebiliyordum.

"Birlikte gidersek daha kolay olur," dedim.

**"Ama onun için çok zor olacak. Senin öldüğünü sanı-
yor," dedi Luoch.**

"Biraz zorluğu hakediyor," diye cevapladım acımasız bir ses tonuyla.

276

277

Luoch iç çekti. "O zaman haberleri başkasından duymadan

"Sen Macbeth'in üvey, kraliçenin öz oğlusun, burada da bazı önce biz gidelim."

destekçilerin var. Ama ben Duncan'ın oğluyum ve İs- koçya'yı ben yöneteceğim."

**İkimizden biri yaralanmadan bu karışıklıktan kurtulmak Kurtulmak için debelenirken saçlarım
serbest kaldı. Malcolm istiyordum. Ama bunun için şansımız yoktu. Macbeth'in ce-
şaşkınlıkla bana döndü.**

sedinin yanında dururken üzerinde zırhlar olan altı atlı elle-

**"Bakın elimizde ne varmış? Savaş meydanında bir kadın rindeki mızraklarla etrafımızı çevirdi:
Macduff dışında bütün olduğunu duymuştum ama sadece efsane sandım. Kimsin?" diye yaya
askerler geri çekilmişti.**

sordu.

**En önceki aüıyı gören Luoch, "Duncan'ın oğlu Malcolm!" diye Ben cevap veremden Luoch
konuştu. "O benim kardeşim ve fısıldadı.**

ona dokunmayacaksın!"

Ama gözlerim onun yanındaki askere, kolunun altında parlak Malcolm şaşkın görünüyordu. Atından inip önümde durdu ve bir miğfer tutan, mavi çizgili bir zırhı olan adama kaydı. Zırhın dikkatlice yüzümü inceledi. "Ne kardeşi? Bu bir aile komplosu parlaklığı gözlerimi yaşlarla doldurdu. Atın üzerinde kılına zarar mu?"

gelmemiş olan Fleance duruyordu.

"Bırak beni de konuşayım!" dedim. Muhafız ellerini gevşetince Adını haykırmamak için elimi ağzıma götürdüm. Bacak- lanm omuzlanmı silkip ondan kurtuldum. "Ben Mac- beth'le Grelach'ın ona koşma özlemiyle titriyordu. Ama Fleance beni far- ketmedi.

kızıyım. Uzun zamandır kayıptım ama artık döndüm. Kendi Gözlerini yerde yatan ölü krala dikmişti. Biri saygıdan dolayı tacı adıma bir hak iddia etmek için değil, o zalimi tahttan kendi kralın göğsüne koymuştu.

ellerimle indinnek için." Nefes almak için durdum. "Bunu yaptım Macduff öne çıkıp Macbeth'e karşı kazandığı zaferi hay-da ama siz bana düşman gibi davranıyorsunuz."

kırdıktan sonra tacı alıp gösterişli hareketlerle Malcolm'a sundu.

"Süslü sözler," dedi Malcolm. "Ama onun yânında savaştınız, o Adamların arasından bir gürültü koptu. Luoch'la sessizce ölünce de taraf değiştirdiniz."

"Hiç de değil!" diye karşı çıktım.

duruyorduk. Bu bizim hatamız mıydı? Yoksa sürülerinde ölen Malcolm omuzlarını silkti. "Hepsi öyle yapar. Ama buna koçların yanından ayrılmayan kuzular gibi mi dikiliyorduk kralın kanmayacağım."

yanında?

"Sözlerim gerçek. Bu adam benim kefilim olur," dedim Malcolm'un bir işaretiyle iki adamı Luoch'la beni yakalayıp sevdiğim adama umutla dönerek.

zırhlanmızı çıkardı. O an konuşamayacak kadar şaşkındım, sadece çırpındım. Luoch salıverilmek istediğinde Malcolm güldü.

'279

278

Ama Fleance yüzünde şok ve güvensizlik dolu bir ifadeyle bir şey gelmesinden korkuyordum. En azından benim sadık bana bakıyordu. Ağzı bir şey söyleyecekmiş gibi açıktı ama sadece dostum ona ihanet ettiğimi söylediklerinde onarla inanmayacaktı.

başımı salladı.

Ama aynısı Fleance için geçerli değildi. Banquo ve Breda'yı öldüren kralın kızı olduğumu öğrenmesi! Dun Si- nane'e

"Fleance, beni tanıyorsun. Onlara kim olduğumu söyle!" diye babasının katili Eadulfla birlikte geldiğimi duyması! Bana nasıl yalvardım endişelenerek.

güvenebilirdi ki? Onun arkadaşlığını ve aşk umudunu sonsuza O sırada gerçekte kim olduğumu Fleance'e hiç söylemediğimi dek kaybetmiştim.

farkettim. O ana kadar can düşmanı olan İskoçya Kralı'nın babam Gerçeği arayışım, İskoçya'ya yeniden adaletin hakim olmasını olduğunu bilmiyordu. Gerçeği ondan saklamıştım, şimdiyse bana istemem nasıl böyle sonuçlanmıştı: Ölü kralın kalesinde yardımı olmayacak kadar geç ortaya çıkmıştı.

penceresiz bir odada esir düşmüştüm. Macbeth'le Grelach'ın Malcolm'un adamları beni götürürken Fleance tek kelime neden olduğu yıkıntıyı düzeltebileceğimi neye güvenip etmedi.

ummuştum ki? Gerçekten de aptalın tekiydim. Bütün İskoçya'da Luoch'la beni Dun Sinane kalesine götürdüler. Dik bir tepeydi bana yardım edecek kimse kalmamıştı.

ve ellerim bağlı olduğu için sık sık sendeliyordum. Macbeth'in bütün adamları kaçıp Dun Sinane'i terketmişti. Grelach'tan iz yoktu.

Dışandan sesler duyunca uyandım. Malcolm'la adamları Ross'la Angus ona kefil olmadığı için Luoch'un morali iyice Luoch'un tutulduğu yan odadaydılar. Kapı ya da pencere gibi bir bozulmuştu. Malcolm'la konuşup kral ve kraliçenin akrabası yerden ışık sızdığı için sabah olmalıydı. Belki de bizi serbest olduğumuz için tehdit oluşturabileceğimizden ikimizin de bırakmaya gelmişlerdi.

hapsedilmesine karar vermişlerdi. Onlara Bimam Ormanı fikrimin Sonra Luoch'un tiz haykışını duydum. "Tanrım, onun ruhunu zafere nasıl etki ettiğini hatırlatınca başlarını sallayıp büyücülükle başışla!" Luoch'un sesi sertleşti. "O kendi canına kıymazdı! Onu ilgili bir şeyler söylediler. En sert halimle Co- lum'la Eadulf un isiz öldürdünüz!"

kılına dokunurlarsa gerçek büyücülüğün ne elemek olduğunu İtiş kakış sesleri duyuldu. Şaşkınlıkla nefesimi tuttum. Kraliçe onlara göstereceğimi söyledim. Buna gülmediler ama ölmüş müydü? Öldürülmüş müydü? Annem ölüydü. Onu artık hiç tehditlerimin işe yaramayacağını biliyordum.

tanıyamayacaktım. Onun bu duvarlar arasında öldüğünü Bizi burada bırakıp gittiler, benim canım da Luoch'un ki kadar düşündükçe içim pişmanlık ve dehşetle kavruldu. Ama sadece sıklıkla. Bugün olanlar yüzünden Colum'un başına Luoch adına üzülmüştüm.

Odaman kapısının önünde Malcolm'un muhafızları kov-kışları tüylerini diken diken etti. "Ölen kraliçenin dolabından duğunu duydum. Hücreme girip kapıyı arkasından kilitledi.

sana bir şeyler getirmeceğim."

Gözlerim Duncan'ın en büyük oğlunun üzerinde geziniyordu.

Annemin giysilerinden birini giyme düşüncesi beni ürpertti.

Uzun boylu ya da kaslı değildi, kafası da kocamandı. Daha uzun

"Elbise falan istemiyorum!" dedim sertçe. "Arkadaşım boylu görünmek için çenesini dışarı çıkarıyordu. Ama sadece daha Colum'un serbest bırakılmasını istiyorum. Sizin savaş mese-kibirli görünüyordu.

lelerinize karışmak İstemeyen basit bir çoban o."

Malcolm da beni inceledi. Saçlarını dolaşık giysilerim yırtık Malcolm elini salladı. "Gidebilir. Benim için önemli değil.

olsa da, utanılacak bir şeyim olduğunu düşünmemesi için Ama Eadulf kalmalı çünkü Fleance babasının intikamını almayı bakışlarımı ondan kaçırmadım.

"Kraliçe öldü," dedi. "Zehirli kadehi bulduk."

hakediyor."

Duvarların ardında Luoch'un ağladığını duyabiliyordum.

En azından Colum konusunda içim rahatlamıştı. Peki ya sonra

"Onu tanı mıyordum," dedim sadece.

ne olacaktı? Fleance'in Eadulf u öldürmesine izin mi verilecekti?

"Babamla ikisi kuzendi. Bu yüzden ikimiz de akrabayız."

Daha fazla cinayet mi işlenecekti?

"Ama size yardım etmek için yaptığım şeylere rağmen bizi

"İskoçya kralı kim olacak?" diye sordum Malcolm'a.

burada tutman hiç de kibar olmadığımı gösteriyor."

"Ben olacağım," dedi tereddüt etmeden. "İngiltere'yi savaşa ben Malcolm'un yüzünde soğuk bir gülümseme belirdi. "Te-soktum. Duncan'ırt varisi olduğum için en iyi savaşçılar bende. O mizlenebilmen için su getirteceğim."

zalimin kansının çocuğu olan Luoch bunu haketmiyor. Macduff

"Bu bir başlangıç sayılır. Ama arkadaşım Colum'un iyi ol-da öyle. Cesur olsa da asil kanı yok." duğunu duymak istiyorum esas," dedim.

Malcolm, Fleance'ten sözetmiyordu bile. Belki Mac- beth'in,

"Peki ya adi Eadulf? Zalimin celladını da merak ediyor İskoçya'yı Banquo'nun akrabalarının yöneteceğine dair duyduğu musun?" dedi Malcolm kaşlarını çatarak.

korku onunja birlikte yok olmuştu ve benim kehanet sandığım

"Yanlışlar yaptı kesinlikle," dedim sabnımı korumaya çalışarak, şey belki sadece bir hayaldi.

"ama bunu cezasını çekip Macbeth'e sırtını döndü. Ve onun

"Sana kefil olabilecek iki kişinin de ölmesi gerçekten çok yanımda gelmesine ben karar vermedim."

kötü," dedi Malcolm gözlerini benden ayırmayarak. "İddia ettiğin Ama Malcolm beni dinlemiyordu. Gözleri üzerimde ge-kişi olduğunu nereden bileceğim? Bir sürü kadın Macbeth gibi ziniyordu.

kızıl saçlara ve kraliçeninki gibi gri gözlere sahip."

"Bu saçlarla güzel biri olabilirsin. Bir elbise giysen." Ba-282

283

beth'in kızı, hepimiz hayattayız. İskoçya'ya adaleti ve banşı

"Söylediğim hiçbir şey seni ikna etmeyecek," diye yanıtladım.

getirmek bizim elimizde."

Malcolm kocaman sakalını düşünceli düşünceli okşadı.

"Durumu anladığımı görüyorum!" Malcolm'un yüzünde bir

"Seyton da Macduff da kralın hayattayken ölümünden dönen gülümseme belirdi. "Albia, kraliçem olursan, taht tam benim kızından sözettiğini duymuşlar. Adamlar onun delirdiğini sanmış.

hakkım olacak. Kimse Duncan'la Kenneth'in akrabasına karşı Ama belki de söyledikleri gerçektir?" Birden gülümsedi. "Savaş

gelemeyecek."

alanında gökyüzünde panldayan bir yıldız gibiydin."

"Hayır, beni yanlış anladın. Ben kraliçe falan olmak iste-Bu adamın gevezeliği artık sabnımı taşıyordu. Köşeye miyorum," dedim ellerimi kaldırarak.

sıkıştırdığı bir fareyi parçalayıp parçalamama konusunda kararsız Malcolm uzanıp elimi tuttu. "Benden sonra tahta en büyük kalan bir kediye hatırlatıyordu bana.

oğlumuz geçer. Kızlarımız da baronlar ve prenslerle evlenip bize

"Senin benimle, benim seninle bir alıp veremediğim yok. Bırak ittifak kazandın ve İskoçya iyice büyür."

gideyim."

"Ben savaş ganimeti değilim. Benim üzerimde hak iddia Malcolm başını salladı. "Macbeth'in kızma güvenip güve-edemezsin," dedim öfkeyle. "Ben İskoçya Kralı'yla Kraliçe- si'nin nemeyeceğimi bilmeliyim. Macduffun bütün ailesinin öldü-

kızıyım. Onlar öldüğüne göre evleneceğim kişiyi -ta- bii evlenmek rüldüğü Dundufftaydın."

istersem- kendim seçeceğim."

"Onlan öldüren katillerin arasında olduğumu söylemeye nasıl Malcoim'un gülümsemesi kayboldu. Beni daha sıkı tutmaya cüret edersin?" Malcolm'un kocaman yüzünün dibinde başladı. "Geleceğine karar verecek durumda değilsin. Şimdi beni duruyordum. "Fiona'yı ve çocuklarını seviyordum. Onlan Colum'la öpüp anlaşmayı imzala," dedi bana doğru uzanarak.

ikimiz gömdük. MacduffPa söyle oğlunu kurtardık, şu anda Kollanm onu itmeye çalışmaktan acımişti. "Seni sevmiyorum Karaağaç Ormanı'nda Bilge Caora'yla ihtiyar Hel- wain bakıyor ve seninle evlenmeyeceğim!"

ona. Onu oraya gönder de gerçeği Wee Duff un kendisinden Malcolm dudaklarını sıkıp bir kurt gibi dişlerini gösterdi.

öğrensini!"

"Bir lokma yiyip içmezsen fikrini yakında değiştireceksin. O

Malcolm bir adım geri çekilip beni saygıyla süzdü. "Yani zaman seninle baronlar ve İngiliz kontların önünde evleneceğim.

söylendiği gibi hepsi ölmedi mi?"

Sen de ya çok istekli görüneceksin ya da hayatın boyunca

"Hayır, oğlan yaşıyor, Angus'la Ross'a da söyledim. Ban-pişmanlık duyacaksın."

quo'nun oğlu da yaşıyor. Şen, Duncan'ın oğlu, ben, Mac-Malcolm bunu söyleyip ellerimi bırakınca geriye doğru sendeledim. Odadan fırtına gibi çıkarken kapıyı arkasından çarptı.

285

284

geldikçe gözyaşları aşkımın görüntüsünü bulanıklaştırdı- yordu.

Ama hayır, teslim olup kendime acımaya başlamayacaktım! Hala belimde duran mavi kuşağımın uçlarıyla gözlerimi silerken onun sihriyle bir kurtuluş yolu bulmayı umuyordum. Belki de uyursam aklıma bir kehanet gelir ve kaçış yolu bulabilirdim. Yoksa bana en korktuğum şeyi, Mal- colm'un perişan esiri olarak geçireceğim 28

hayatı mı gösterecekti gücüm?

"Albia, iyi misin?"

Adamın sesi alçak ve boğuktu. Luoch'un sesini muhafızlara Dun Sinane

duyurmamak istediğini sandım.

"Hayır, değilim!" Aramızdaki duvara dayandım. "Buradan çıkmak istiyorum."

"Canını yaktılar mı?"

Albia

Sesindeki ilgiyi duyunca üzüntümü saklayamadım.

"Sadece kalbim kırık. Böyle olmaması gerekiyordu! Keşke D

seninle konuşabilseydim."

un Sinane'in duvarları üstüme üstüme geliyordu.

"Sesini alçalt," diye fısıldadı adam. "İçeri geliyorum."

Odada tek bir pencere yoktu, kilidi kapının kınılması Konuştuğum kişinin Luoch olmadığını farkettim. Kapının da imkansızdı. Yine gece olmuş olmalıydı. Mal-kilidine bir anahtar girdi. O aşağılık Malcolm geri mi dönmüştü?

colm'un kansı olma, ona hizmet edip çocuklarını doğurmak Keşke kendimi savunabileceğim bir şeyim olsaydı ama odada zorunda olma düşüncesi midemi bulandıyordu. Annem de yatak ve yerdeki kilimler dışında bir şey yoktu. Ziyaretçim beni Gillam'dan sonra da sonu olan Macbeth'le evlenirken böy-görmeden dışarı kaçıp koşmayı umut ederek kapının arkasına le mi hissetmişti acaba? Benim hayatım da şiddet dolu mu saklandım.

gececekti?

Ama odama giren kişinin Fleance olduğunu görünce kalbim Ama Iskoçya'nın geleceği gösterisinde o aynı karanlık yerinden çıkacak gibi oldu ve dizlerimin bağı çözöldü. Çok rolü oynamaya hiç niyetim yoktu. Ama bu ülkede beni bu geçmeden sevincim yerini şaşkınlığa bıraktı.

hapisneden ve ülkenin kralıyla evlenme zorunluluğundan kim kurtarabilirdi? Fleance'in yüzü gözlerimin önüne 286

287

"Neden buradasın Fleance? Muhafızları nasıl atlattın?"

Fleance içindeki bütün duygulan bedeninden atmak is-

"Onlar rüşvet olarak şarap verdim." Kararsız bir ifadeyle bana termişçesine yumruklarını sıktı.

baktı. "Seni görmek istedim."

"Onun suçlarını benim üstüme yükleyerek bana çok haksızlık

"Ben de seni. ." cümlemi bitiremedim. "Sevgili Fleance," lafı ediyorsun!" Konuşurken göğsüm sıkışıyordu. "Babamın yaptığı genzimi yaktı. Dün bana nasıl baktığını ve sessizliğiyle beni kötülüklerden nefret ediyorum. Fleance, seninle gelip babanın küçümsediğini düşündükçe göğsüm ağnyordu.

intikamını almak için sana yalvardım. Eadulf u az kalsın

"Neden Malcolm'a karşı kefilim olmadın? Sen konuşsay- dın öldürüyordum ama bizi daha büyük bir ödüle, Macbeth'in özgür kalabilirdim."

kendisine getirmesini sağladım. Annenin öldüğünü görünce

"Seni gördüğüm için şaşkınlıktan donakalmıştım. Seni ta-ağlayarak onu kendi ellerimle gömdüm. Fleance, canım haftalardır nıdığını sanıyordum Albia, ama sonra başka biri olduğunu

seni bulmaktan başka bir düşünce yoktu aklımda."

öğrendim." Sesi anlayışlı olmam için yalvanyordu.

Fleance ellerini saçlarında gezdirdi.

"Ben hep olduğum kişiyim," dedim kıpırdamadan. "Beni son

"Üzgünüm," dedi. "Esas utanması gereken benim. Sen en güçlü gördüğünden beri hiç değişmedim."

adamlardan daha büyük bir cesaret gösterdin."

"Yine de o canavarla *karısının* akrabası olduğunu bilmi-

"Gücümü bana verdiğin bu kuşağa ve Dunbeag'de bıraktığın yordum!" Sesindeki tiksinti beni iyice sinirlendirdi.

kalkana borçluyum. Beni onlar güvende tuttu."

"Macbeth'in kızı olduğum için çok memnun değilim!

Fleance şaşırmış görünüyordu. "O eski kılıç mı? Ama o sadece Grelach'tan beni doğurmasını ben istemedim!"

bir oyuncaktı."

"Gerçeği benden ve babamdan sakladın," dedi Fleance beni Ona dağlardaki yolculuğumuzu ve domuzla mücadelemi suçlayarak. Üzüntü ve kınlanlıkla kaşlarını çatmıştı.

anlatmak istiyordum ama vakit çok azdı.

"Geillis'in öldüğü geceye kadar ben de kim olduğumu

"Colum hala burada mı, yoksa Malcolm onu serbest bıraktı bilmiyordum!" diye açıkladım kendimi savunarak. "Babanı mı?"

Macbeth tehlikesine karşı uyarmaya çalıştığımda beni dinlemedi.

"Okçu çiftçi mi? Malcolm onu gönderdi."

O zaman babamın kral olduğunu söyleseydim benden nefret edip Ben hala esirken gitmeye gönlü elvermeyeceğinden Colum beni gönderirdiniz. Bunu kaldıramazdım."

için hala endişeleniyordum.

"Böyle kötü bir adamın kızına nasıl aşık oldum. . Hem de

"Nereye gitti?"

gerçeği bilmeden?"

"Macduffu kuzeye, oğlunun olduğu yere götürmesini söylediler." Fleance kendi kendine gülümsedi. "Çaresizliğe 288

'289

Sonra ellerinin kuşağını çözdüğünü hissettim. Parmakla- nna kapılmış bir adamın oğlunun yaşadığını öğrenince büyük Macduff güvendiğim için onu durdurmaya çalışmadım. Kuşağın uçlarını kadar umutlandığını görmedim hiç."

alıp kendine doladı. Birbirimize öyle yakındık ki vücudunun Colum iyi olduğu için sessizce Tann'ya şükrettim ve onu sıcaklığından kızarmaya başlamıştım.

Karaağaç Ormanı'nda ve Murdo'nun kulübesinde hayal edince

"Albia, benim kaderim seninkine bağlı," diye fısıldadı.

içim özlemle doldu.

Kendi düşümdeki sözleri Fleance'in ağzından duymak beni

"Macduff ailesini kadeden herkesi cezalandırmaya kararlı,"

şaşırtmıştı.

dedi Fleance. Aklına Banquo ve Breda gelince kaşlarını çattı. "Kralı

"Biliyoam," dedim. "İkimiz tek bir geleceği paylaşıyoruz."

öldüren kişi olmayı o kadar istiyordum ki!"

Sonra Malcolm'un bu sabahki tehdidini, beni karısı yapmak Ellerimi Fleance'in omzuna koydum.

istediğini hatırladım. Boynumu okşayan Fleance'ten uzaklaştım.

"Ne kadar kötü olsa da bir kralı öldürerek elimizi kana

"Buradan çıkmama yardım etmelisin. Malcolm beni tehdit bulamadığımız için sevinmelisin."

ediyor."

Fleance ellerimi tuttu. "Ah, cesur Albia, tek vuruşunla ikimizin

"Sana zarar vermeyecek. Merak etme. Seni elimden geldiğince intikamını da alabilirdin. Gerçekten zor muydu?"

sık ziyaret edeceğim."

Sesindeki şaşkınlık beni utandırdı. Öfkemin nasıl çağıladığını

"Anlamıyorsun. Malcolm benimle evlenmek istiyor. Red-ve babamın bana tuhaf bir şekilde boyun eğişini hatırlamak dedersem beni mecbur bırakacak!"

istemiyordum. En azından şimdilik.

Fleance geri çekildi. "Aşağılık herif buna nasıl cesaret eder!

"Tek bir şeyden pişmanım Fleance," dedim yanağına do-Sana sahip olamaz!" Aklından bin türlü şey geçerken yüzü kunarak. "Aynılırken beni öpmene izin vermediğime," diye üzüntüyle kavruldu. "Malcolm'un neyi amaçladığını anlıyorum.

fısıldadım. "Hala istiyorsan beni öpebilirsin."

Sen onun kansı olursan Luoch'u destekleyen Kenneth Fleance bana baktı. Gözleri üzüntü ve iştah doluydu. "İs-taraftarlarını da yanına çekecek. Macduff Mac- beth'i öldürdüğü tiyorum ama seni bir kez öpersem duramam diye korkuyorum."

için söz hakkı büyük ölçüde ona düşüyor. O hala uzaktayken Uzanıp kollarımızı birbirimize doladık. Dudaklarımız okun Malcolm kendini kral ilan edecek. İs- koçya'nın uzak hedefi bulması gibi birbirine yapıştı. Nefessizlikten neredeyse topraklarında Duncan'ı sevmeyenler onun oğlunun kral olduğunu bayılacaktım. Dudaklarıma seni seviyorum diye fısıldayınca onu öğrenince de yeni savaşlar patlak verecek ve İskoçya'da öpmeye devam edecek kadar nefes aldım.

huzursuzluk hüküm sürecek."

'291

290

"Bu nedenle Malcolm'un planlarını engellemek için bir şekilde Fleance çaresizce başını salladı.

kaçmam gerek, Fleance." Aklımda planlar dönüp duruyordu.

"O zaman sen de general olursun. İskoçya'yı kimin yö-

"Muhafızlar uyuyor. Bana kılıcımı getirip Nock- lavey'i nerede netmesini isterdin?" diye sordum buz gibi bir sesle.

tuttuklarını söyle. Bu gece kaçabilirim. Lu- och'u da

"Luoch'u desteklerdim," dedi usulca.

salıvermelisin."

Fleance benden bir şey saklıyordu. Gözlerinin içine bakmaya

"Seni tekrar kaybetmek istemiyorum Albia. Ne olur kal, başka çalışsam da bakışlanı benden kaçırdı. Benden sakladığı şeyi tahmin edecek kadar iyi tanıyor olmalıydım onu. Aklındaki tabii bir yol buluruz," diye yalvardı Fleance.

ki Iskoçya'yı kimin yöneteceğiyle ilgili bir sorundu. Sonra

"Burada kalıp Malcolm'la evlenmeyeceğim. Öyle olursa beni Banquo'ya büyücü kardeşlerin uzun zaman önce yaptığı kehaneti sonsuza kadar kaybedersin."

anlattığım zaman geldi aklıma. Babasının soyundan krallar

"Malcolm'la evlenmene izin vermem. Gitme ve benimle evlen,"

çıkacak olması ve onun Macbeth'e rakip olabilmesi Fleance'in dedi Fleance kararlı bir sesle.

gözlerinin parlamasına neden olmuştu. Evet, çoğunlukla sahip Başka bir zaman olsa bu sözleri duyunca kalbim eriyip olduğundan fazlasını istiyordu. Kral olmayı umuyor olabilir giderdi. O an ise Fleance'in nasıl bu kadar kalın kafalı dav-miydi acaba?

randığına şaşıyordum.

"Şimdi anlıyorum Fleance. Benimle evlenmek istiyorsun.

"Sonra da Malcolm'un seni öldürmesini mi izleyeyim? Hayır, Malcolm da benimle evlenmek istiyor." Parçalar tek tek yerine sen de benimle ve Luoch'la birlikte gelmelisin." Bunu söyleyince oturuyordu. "Annemin büyükbabası büyük kral Ken- neth'ti.

bana kusursuz ve kaçınılmaz bir çözüm gibi geldi. "Böylece hep birlikte olabiliriz."

Babam kraldı. Bu da beni güzel bir hediye yapıyor. Benimle Fleance uzun bir sessizlikten sonra, "Babamın oğlu olarak evlenen kişi pastadan büyük bir pay almayı hake- diyor."

İskoçya'ya adaletin ve düzenin geri geldiğini ve yeni bir kralın Gözlerimi Fleance'e diktim. Gözlerini kırpmıyor ama hızlı başa geçtiğini görmem gerek," diye cevapladı dikkatlice.

hızlı nefes alıyordu.

Fleance'in benimle kaçmaya niyeti olmadığını görünce

"Kendi kanının ülkeyi yönetmesini istiyorsan bir kralın kı-

şaşkınlıkla ona baktım. Onu parlak üniformasıyla Malcolm'un zıyla evlenmek akıllıca bir seçim olurdu Fleance. Böylece çoyanında hayal ettim.

cuklarımın taht üzerinde daha güçlü bir hakkı olurdu. Özellikle de

"O zaman Malcolm'un kendini kral olarak ilan etmesine izin kanın kardeşi krala ve sen onun tahta çıkmasına yardım mi vereceksin?" diye sordum.

ettiysen." Kaşlanmı kaldırdım. "Anlamış mıyım?"

292

293

"Söylediklerini inkar edecek değilim," dedi Fleance sa-getiren o zalim ve kansından daha iyi bir insan olduğumu vunmaya geçerek. "Ama benim ailem de oldukça eski ve İskanıtlamak istemiştım. Ama kendi babama ihanet edip onun koçya'daki baronların yarısıyla akrabayım."

dizlerinin üstüne çökerek teslim olmasını sağlamaktan başka ne

"Demek ki anlamışım. Güç için elindekiyle pazarlık ede-yapmışım? Böylece Macduff Macbeth'i öldürmüştü. Böylece ceksin."

annem çaresizce kendi hayatına son vermişti. Ölmeyi ne kadar

"Ayncalık her zaman alınıp satılır. İskoçya'da kurallar böyle haketmiş olurlarsa olsunlar yine de suçluydum. Fleance'e diye beni suçlama."

söylediklerime rağmen elimi kana bulamıştım. Kendimi bu Bu ülkede hiçbir şeyin değişmeyeceğini anlayınca içimi derin şiddetten kurtarmaya çalışırken onun içine batmıştım. Şimdi de bir üzüntü kapladı. Macbeth'in ölümünün ülkeye barış

Dun Sinane'de esirdim. Bu intikamdan öğrendiğim tek şey, getireceğini sanıyordum ama görüyordum ki adamlar birbirleriyle ihtirasın asla tatmin olmadığı ve yaban domuzunun sadece güç ve intikam savaşına tutuşmaktan vazgeçmeyeceklerdi.

rüyalarda yenildiğiydi.

"Bu oyunda Malcolm'un da senin de kann olarak yer al-

"Buraya gelmemin nedeni İskoçya'ya duyduğum sevgi mi mayacağım için sen de beni suçlama Fleance."

"En azından ben seni seveceğim," dedi Fleance.

bilmiyorum Fleance," diye itiraf ettim. "Tek emin olduğum şey Bunu duyunca mutlu olmadım. "Seninle evlenirsem mi beni seni sevdiğim."

seveceksin?"

Fleance'in yüzünde umutlu bir gülümseme belirdi. "O zaman

"Yani sevi seviyorum. şu an da."

benimle kalacaksın."

"Ama belli oluyor ki İskoçya'yı daha çok seviyorsun."

"Hayır, çünkü arayışım daha bitmedi."

"Sen sevmiyor musun?" Fleance de sinirlenmişti. "Mac- beth'i Fleance'in gülümsemesi yok oldu. "Aradığın şey ben değilsem bulup onu tahttan indirdin. Bunun amacı neydi? Onun ne?"

ölümünden zevk alman için tek nedenin intikam değildi. Ülkeye Ellerimi açıp omuzlanmı kaldırdım. "Bulduğum zaman hükmetmek istemediğın için hırs da değildi. O zaman İskoçya'yı öğreneceğim. Ne olur, sadece buradan kaçmama yardım et."

sevmiyorsan nedenin neydi?"

Fleance elini alına götürdü. Güçlü Malcolm'a ihanet etmenin Sorulan beni şaşırtmıştı. Dun Sinane'e gelme amacım neydi?

sonuçlarını düşündüğünü biliyordum.

Colum'a İskoçya için adalet aradığımı söylemiştim. Ama isteğim

"Edeceğim," dedi kararlı bir sesle.

bu kadar basit miydi? Belki de beni dünyaya

Fleance kılıcımı ve kalkanımı bulmaya gitmeden önce Luoch'un hücresinin kapısını açtı. Kardeşimi uyandırıp Fleance'le konuşmamızı ona anlattım. Luoch savaşçılan bir

'294

295

an önce Malcolm'a karşı kıskırtmak istiyordu, ona beni bek-Muhafızın büyük yeleğini omuzlanma geçirip domuzu lemeden gitmesini söyledim. Sarhoş muhafızlar horluyordu. Luoch öldüren kılıcın parlak gri yansımasına baktım. .

onlann silahlanmı aldı. Vedalaşırken ellerimizi sıktık ve Luoch

"Dunbeag'den son ayrıldığında bana bunu bırakmıştın," diye gecenin karanlığına karıştı. Kardeşimin gidişini seyretmek hatırlattım ona.

üzücüydü, çünkü ya yakında öldürülecek, ya da İskoçya kralı olup

"Bunu daha önce hiç görmedim," diye ısrar etti.

sonra öldürülecekti. Bunu görmek için gerçekleşmeyen dünyadan Önce Fleance'e, sonra kılıca baktım. "O zaman nasıl?. "

bir görüntüye ihtiyacım yoktu.

"Önemli değil," dedi Fleance çabucak. "Git hadi."

Muhafızlar uyuduğumuzu sansınlar diye battaniyelerin altına Kılıcın kınını belime doladım. Üzerime Dun Sinane'in şaman doldurdum. Sonra da Fleance'i beklemeye koyuldum. Yine duvarlarından kolayca atlayabilirmişim gibi tuhaf bir rahatlık bir anlaşmazlıkla ayrılıyor olmamız beni üzüyordu. İskoçya'daki çökmüştü. Kılıcı kimin bıraktığını merak etsem de bu.gizemle bu düşmanlıklar bizi daha ne kadar ay- n tutacaktı? Karanlıkta bu yaşamak hoşuma gidiyordu.

düşüncelerle içim iyice karardı. Her seste muhafızların

"Albia dur!" diye koluma dokundu Fleance. "Nereye gi-uyanmasından korkuyordum. Bana saatler gibi gelen bir süre deceksin?" Sonra da ellerini kaldırdı. "Bilmesem daha iyi olur.

sonunda Fleance kılıcımınla birlikte döndü.

Malcolm yaptıklarını öğrenirse."

"Şu muhafızın yeleğiyle miğferini de al, böylece Dun Si-Gözlerim yaşlarla dolunca sevgilimin görüntüsü bulanık-nane'den şüphe çekmeden çıkabilirsin," diye fısıldadı. "Atımı laştık. Fleance'ten uzaklaştım. Ona bir kez daha dokunursam hiç tepenin eteğinde, kralın öldürüldüğü yerin doğusunda sakladım."

ayrılammaktan korkuyordum.

Nocklavey'in birinin ona dokunmasına izin vermesi beni

"Nereye gittiğimi ben bile bilmiyorum Fleance. Ama istersen şaşırttı. Birinin onu çalmadığını nereden anlamıştı acaba?

beni bulabilirsin. Ben seni bulmak istedim ve buldum."

Fleance tam yelegi çıkarırken muhafız gözlerini açıp karşı Ben tam giderken Fleance yelegin altından sarkan kuşağın koydu ama Fleance yumruğuyla adamın başına vurup onu tekrar ucunu yakaladı ve çabuk hareketlerle onu sımsıkı bağladı.

bayılttı. Aldığı riskler için ona tam teşekkür edecektim ki beni susturdu.

Fleance'ten ayrılmak, belime kocaman bir taş bağlanmış-

"Sessiz ve çabucak. Sana verdiğim değil ama kılıcın bu galiba."

çasına zorlaşmıştı.

296

297

Dikkatsizce yol alırken değişiklikleri başta farketmedim. Bir gece ay bulutların arasında saklanmayıp gecenin karanlığında kocaman, parlak bir düğme gibi gösterdi kendini. Sonra baykuşların birbiriyle konuşmasını ve bülbüllerin şar- kılannı duydum. Gündüz olunca güneş ortalığı öyle yakıyordu ki gözlerimi kısmak zorunda kaldım. Sıcak rüzgar tenimi yaladı.

29

Havanın her zaman soğuk olmaması büyük bir mutluluktu.

Çalılann uçlarındaki tomurcuklar umutla yeşermişti. Duyulanm Pitdarroch

yavaşça bu unutulmuş şeyleri farketmeye başladı.

İnsanların uzun zamandır bir mağarada kalmışçasına şaşkınca dolaştığı köylerden geçtim.

"Zalim Macbeth öldü!" diye bağırarak yaydım haberleri.

Şaşkın bakışlar neşe dolu gülümsemelere dönüştü. Sonra, Albia

"Peki kim kral olacak?" diye sormaya başladılar.

Cevaptan emin olmadığım için Nocklavey'i sürüp insan- lan meraklarıyla baş başa bıraktım. Belki durup biraz sakin- leşsem Nocklavey beni Birnam Ormanı ve Dun Sinane Tepe-bir kehanet görenecekti. Banquo'ya benzeyen bir dizi kral si'nden geçirip Spey Nehri'nin dolambaçlı yollarından göstermişti zaten bana. Fleance bir gün tahta mı geçecekti?

götürdü. Bu sefer dik ve karlı Grampian Dağları'ndan Gördüklerimin gerçekleşmeyen dünyadan bir görüntü mü, yoksa uzak duruyorduk.

Macbeth'in korkularının bir yansıması mı olduğunu ancak zaman Nocklavey'i ne açlık, ne de

susuzluk yavaşlatıyordu.

gösterecekti.

Onun içine girdiği sular sanki yanlıyor, üzerimize bir dam-Nocklavey beni ne kadar hızlı ve ne kadar uzağa götürürse la su gelmiyordu. Ürkek hayvanlar onun gökgürültüsüne götürsün düşüncelerimden bir türlü kurtulamıyordum.

benzeyen sesler çıkaran toynaklarının önünde kaçıyordu.

Macbeth'in dokunuşu, kanının boynundan süzülüğü, cam gibi Yüzümü onun yelelerine gömüp ayaklarımı sırtına yasladım gözleri. O benim babamdı ve ben de onun, o kötülüğün ve ikimiz tek bir hayvanmışçasına yol aldık. Nereye gittiğim tohumuydum. Bu düşünceden kaçamıyordum. Banqu-belli değildi. Sadece Dun Sinane'den ve daha kötü bir hapishane olan Malcolm'la evlenmekten kaçıyordum.

298

299

o'nun çok daha iyi bir baba olduğunu düşünmemin bile bir tadı rüzgarda sallıyordu. Başımdaki bir başlık açılmış gibi kafam faydası olmuyordu. Annemin tepenin üzerindeki cansız be-hafiflemişti.

deninden de kaçıyordum. İnsanlar Dun Sinane'den aynılır- ken Geillis'le kardeşleri bana dört dünyanın da iç içe olduğunu, onu gömmüşler miydi acaba? Beni ölüme terkederken çok tanıdık ve diğer varlıkların onlar arasında gidip gelebildiğini üzölmüş müydü? Benim esas annem beni sevgiyle yetiştiren öğretmemiş miydi? Onların izleri her yerdeydi. Namusumu Geillis'ti. Ama o da ölmüştü. Banquo ölmüştü. Macbeth ve koruyan kuşakta, benim sadık savaş atım Nocklavey'de, gizemli Grelach ölmüştü. Tekrar tekrar öksüz kalmıştım. Elimde ne vardı?

bir şekilde benim için bırakılmış kılıçta. Peki ya o kar fırtınasında Hepsi Tannlar'ın adaletine hesap vermek için yeraltını boylasa da, hayatımı tehdit eden yaban domuzu? Evet, o bile bir hediye idi.

kral ve kraliçenin kanı damarlarımda dolaşıyordu ve yaşadığım Çünkü onunla dövüşmek benim için bir sınav olmuştu. Domuzu müddetçe de dolaşacaktı.

öldürdüğüm için kralı öldürmemiştim ve ellerimi onun gibi insan Gerçeklerden kaçmanın bir yolu yoktu. Ölmeden onların kanına bulamamıştım. Macbeth karşımda diz çöküp yanlışlarını kanını bedenimden çıkaramazdım.

itiraf etmişti. Kendi kötü tabiatımın öldürücü canavarını bu Sadece terbiye vardı. Zalimliği yok etmek ve insanın içindeki hediye kılıçla dağlarda öldürmüştüm.

daha iyi kişiyi ortaya çıkarmak. Geillis'in küçükken bana öğrettiği Kılıç tutan kolumu Fleance'ten başka kim güçlendirmişti peki?

şeyler şimdi yuvasına konan bir kumru gibi bana yerleşiyordu.

Benim zayıflığımdan zevk almadığı gibi beni eğitmişti. Böylece Geçmişimin mahkumu değildim. Kehanet önünde çaresiz bana disiplini öğretmişti. Nasıl da iyi bir prensti. Şimdi yanında değildim. Beni harekete geçiren gördüklerim değildi, esas olsaydım ona şunu söylerdim: *Sen bir lider olmaya layıksın. Senin hareketlerim bu görüntülerin ne anlama geldiğini ortaya eşliğinde İskoçya'mn en uzak yerine seyahat ederdim.*

çıkanyordu. Gördüklerimi anlamadığım için hatalar yapıyordum.

Nocklavey'in her adımında aramızdaki mesafe uzasa da, Ama zamanı gelene kadar anlayamıyordum ve yaptıklarım da Fleance'i düşünmek içimi umutla doldurdu. Belimdeki kuşağı nasıl hissediyorsam geleceğimizin birbirine bağlı olduğuna da gerçeği örtbas ediyordu. Yaptıklarım bana aitti. Macbeth'inkiler de öyle emindim. Fleance günün birinde beni bulacaktı. Ama henüz ona. Macbeth'le Grelach'ın kanımı taşıyor olmam onların yaptığı değil.

kötülükleri tekrarlayacağım anlamına gelmiyordu.

Artık Dun Sinane'den kaçmıyor, Pitdarroch'a doğru gidi-Artık Nocklavey'in yelelerine asılmıyordum. Yavaşlamıştık.

yordum. Orası beni kendine çekiyordu. Elbette dört dünya Süpürgeotunda biten mavi çiçekler küçücük başlarını 300

nın birleştiği, annemin yattığı yere gelmeliydim. Colum ora-ayaklanm taş kadar ağırdı. Geyik hayali bir sisin içinde kayboldu.

lardaydı. San saçlı Caora, Helwain'le birlikte Karaağaç Or-Sudaki yansımama benzeyen bir yüz görüyordum. Daha yaşlı manı'ndaydı. Babasıyla buluşacak olan Wee Duff u iyileştir-ve çizgileri vardı. Dudakları sessizlikte kıpırdadı. Dinlemek için mişlerdi. Savaş alanında çok uzakta olan Pitdarroch huzur ve kulak kabarttım. Ne diyorlardı? Saçlarını bir şapka örtmüştü.

iyileşme yeriydi. Kendimi ilk bildiğim yerdi.

Mavi gözlerine -benim gözlerime yaşlar dolmuştu. Neden Büyük meşe ağacını karanlıkta bile gördüm. Kaşık dallarının üzgündüm? Nasıl bir üzüntü yaşayacaktım? Bilmek arasındaki ay bir sürü parmağın arasından bakan kocaman bir yüz istemiyordum. Kalp gözümü bu kehanete kapatacaktım.

gibiydi. Yerde köklerin arasmda yaşayan gece yaratıklarının Hayır, bana Fleance'in yüzünü göster! Beni Fleance'le birlikte gölgelerinden bir ağ oluşmuştu. Uzakta, gökyüzüne dikilen göster. Kollarımı üzerimde hissedeyim.

Stravenock Anıtı'nın beyaz duvarlarına ayışığı vuruyordu.

Ama kahverengi saçlı, yeşilimsi gözlü yuvarlak bir yüz geldi Gece uğultular, homurtular ve gece yaratıklarının çığınş- lanyla gözümün önüne -Geillis'in hasta olmadan önceki hali.

doluydu. Tannlar onlann arasında eğleniyordu. Ban- righ, Gece Aklım yeraltı dünyasına ulaşmak için çırpınıyordu.

Tanrısı'nı yeniden kontrol altına almıştı. Rüzgarlar esecek,

"Anne!" diye mırıldandım.

dalgalar alçalıp yükselecek, kadınların kanları yine tabiata uygun

"Uyurken bile beni nasıl tanıyabildi?" dedi yabancı bir ses.

akacaktı. Odakta beni ilk ziyaret ettiği geceyi ve beyaz geyiği *Benimle mi konuştu? İzin ver yanma geleyim anne; bana nerede olduğunu hatırladım.* Geillis öldüğünde üzüntüm iyileştikten sonra bile *göster.*

sızlayan bir yara gibi yenilenip durmuştu.

"Seni hep bileceğim," dedim kıpırdanarak. Akımdaki sert Bu gece orada, dört dünyanın birleştiği yerde yatıp rüya-toprağı hissedebiliyordum.

lanmın bana geleceği göstermesini bekleyecektim.

"Albia, uyan."

Gözlerimi açtığımda Rhuven yanımda diz çökmüştü. Pelerini tenime değıyordu. Ufukta alev topu gibi panldayan güneş

yüzünden gözlerimi kırptım. Kendimi şimdiki dünyada bulduğum için hayalkınlığına uğramıştım. Ayrıca Rhu- ven'in Meşe ağacının dalları, ayışığı ve gölgelerin arasından beyaz bir Pitdarroch'ta ne işi vardı?

geyik çıktı. Uyumadan önce onu düşündüğüm için şimdi beni ziyaret ediyordu. Hiç kıpırdamıyor, sadece siyah gözlerini kırpiyordu. Onu takip etmek istesem de

302

"Seni Geillis sandım," dedim gözlerimi ovarak. "İkimiz de vaşça başlıgını indirince arasına griler kanşmış siyah saçlan buraya onunla olmak için mi geldik?"

omuzlarına döküldü. Leydi Macbeth başını kaldırdı. Hayalimde Rhuven cevap vermedi. Yüzünde karmaşık duygular gizliydi.

gördüğüm o mavi gözlü, soluk tenli, kınşık yüzdü bu.

Başımı yavaşça yana çevirdi. Ben de onunla birlikte bakınca

"Albia, beni tanıyor musun?" diye fısıldadı neredeyse duyanında bir kadın olduğunu farkedip şaşırdım. Sırtı bize dönük yulmayacak bir sesle.

olan kadının üzerinde mavi, yünden bir pelerin ve ipek bir başlık Bana adımla seslenmişti. Sormadan adımı kullanmaya nasıl vardı. Yüzünü ellerine gömmüştü ve omuzları sarsılıyordu.

cüret ederdi? Onu tanıyor muydum? Kendi kızını ölüme

"O senin annen," diye fısıldadı Rhuven.

terkedecek, tek oğluna kötü davranacak, komplo kurup bir kralın

"Hala rüya mı görüyorum? O Geillis mi?"

ölümüne neden olacak birine benzemiyordu. Ama Macbeth de bir Rhuven başımı salladı. "Hayır, Grelach."

katil gibi görünmüyordu. Kötülük çıplak dolaşmaktan utandığı Rhuven'in sözleri ani bir fırtınaymışçasına beni geri fırlattı.

için bir maskenin ardına gizleniyordu.

"Ama Grelach Dun Sinane'de hayatına son verdi! Bu ye-Ama bu kadının bir şey saklar bir hali yoktu. Mavi gri raltından gelen ruhu mu?"

"Albia, o yaşıyor. Malcolm kaleyi ele geçirmeden önce oradan gözleriyle -benim gözlerimle-bana baktı. Bir zamanlar güzel kaçtık. Bu senin annen, seni doğuran kişi."

olduğunu görebiliyordum.

Ona bir türlü inanamıyordum. Yine de kaybolmama izin veren

"Sen Grelach'sın. Benim. . annem." sözlerin bir suçlama gibi bu anneyi tanımak için büyük bir istek duyuyordum.

çıkmasını planlamıştım ama dudaklanımdan zararsızca

"Bana onun yüzünü göster," dedim. Sözler ağzımdan çıkar döküldüler.

çıkamaz başımı salladım. "Hayır, gidin. Onu görmek istemiyorum!"

"Kızım, yalvarınm. . beni affet."

"Lütfen Albia, bırak seni görsün," diye yalvardı Rhuven.

Bu sözlerle birlikte gözyaşlan yanaklarına süzölmeye başladı.

Kıpırdamadan duruyordum. Başımı çevirmemek için kendimi Parmak uçlarıyla gözlerini silip şaşkınlıkla ellerine baktı.

zorladım. O katil krala bakmışım, kansına mı bakamayacaktım.

Rhuveil nefesini tuttu. "Leydim, ağlıyorsunuz!"

Sonra Leydi Macbeth bana doğru döndü. Başlığı eğik yüzünü Grelach başını sallayıp bana baktı. Gülümsüyor gibiydi.

gizliyordu. Boğazını tutan elleri kabuk bağlamıştı. Ya Gözyaşlarının yanaklarından aşağı akmasına izin vererek konuşmayı sürdürdü. "Yaptığım her şeyi seni kaybettikten sonra duyduğum çaresizlikten yaptım Albia."

304

Sesi çatlıyor, elleri uçmaya engel olamayan kuşlar gibi zayıflığı mı, yoksa gücü yüzünden mi? Babamın kurbanı mı, yoksa onun çırpınıyordu. Yutkunup bir daha denedi.

teşvikçisi miydin? Ama hiçbir şey söylemedim. Artık yanıtlann önemli olduğuna o kadar emin değildim.

"Artık seni bulduğuma göre, umuyorum ki. ." Cümlesini Tam elimi uzatırken parmaklarımı kapatıp göğsüme bas-tamamlamadı.

tırdım. On altı yılı bir dakikada yaşanmamış sayamazdım.

Rhuven onun elini tuttu. "Huzur bulmayı mı leydim?" diye sordu.

Grelach'ın hıçkınıklannı duyunca gözlerimi kapattım.

Grelach başını salladı. "Artık o öldüğüne göre." Sesi daha Kolumdaki bilekliğin Geillis'in eli gibi kolumu tuttuğunu güçlü çıkıyordu. Bana baktı. "Zaman artık özgür kaldı." Elini hissettim. Beni, kucağına bırakılan ağlayan bir bebeği sevmek için Rhuven'den alıp yavaşça bana uzattı.

hiç nedeni yoktu. Ama sevmişti. Grelach'ı sevmek için hiç Uzun panuaklanna, kendine yaptığı işkenceden kızarıp şişmiş

nedenim yokken ondan nefret etmeye hakkım vardı. Birbirimize avuçlarına baktım. Eline dokunmaya korkuyordum. Ama neden?

çok yakın duruyorduk. Rüzgar bana saçlan- nın ve giysilerinin Zaman özgür kaldı.

kokusunu getirdi: İs, lavanta ve nemli toprak. Yine de aramızdaki Bunu ben de hissediyordum. Bağlı olan her şey çözülebilirdi uçurum dağlar kadar yüksek, İskoçya'daki en derin göl kadar artık. Macbeth'in ölümüyle tabiat elini yine İskoç- ya'ya uzatmıştı.

büyüktü.

Her taş, her ağaç, yavaşça bütün toprak zulümden kurtuluyordu.

Grelach'a bakmak için kendimi zorladım. Omuzlan çökmüş, Sadece annem hala bağlıydı.

ağlıyordu. Ondan daha uzun boylu olduğumu farket- tim.

Ben onu affetmedikçe de öyle kalacaktı.

Bakışlanmı hissetmiş gibi başını kaldırdı. Göz göze duruyorduk.

Kendi dışıma çıkıp bu Leydi Macbeth'i, İskoçya'nın son Gözlerinde yaşlardan mavi birer havuz oluşmuştu.

kraliçesini, Büyük Kral Kenneth'in büyük torununu inceledim.

Gölden, onun derinliklerinde yüzen canavarlardan ne kadar Karşımda, bir zamanlar gururlu bir ağaçken dallan fırtınadan korktuğumu hatırladım. Oysa onlann hiçbiri bana zarar kınlmış bir harabe gibi duruyordu. Hiçbir şeyi ve hiç kimsesi vermemişti. Birini, Nocklavey'i eğitip hizmetçim yapmıştım hatta.

yoktu. Çocuklan ölmüştü. Luoch onu reddetmişti. Sadece Rhoven Yaban domuzunu öldürmüştüm. Cesurca babamın karşısında onu seviyordu. Sadece ben onun acısını iyileştirebilirdim.

durmuştum. Korkacak başka neyim vardı? Bu kadın artık bana Dilimin ucuna gelen soruları sıralamak istiyordum. *Onun zarar veremezdi. Ama ben ona korkunç zararlar verebilirdim. Tek kötülüklerine neden izin verdin? Kendi hırslarının bir sözümle onun hayattaki bütün umudunu yerle bir edebilirdim.*

306

Uzanıp Grelach'ın eline dokundum. Konuşmuyordum.

Parmaklanmı elime öyle sıkı sardı ki elleri bembeyaz oldu.

Beni her an kollanna alacakmış gibi bana doğru eğilse de bir kraliçe gibi dimdik durup kendisini geri çekiyordu.

Farkında olmadan yaralı ellerini ellerime aldım. Gözlerinin ve dudaklanmın etrafındaki, İskoçya haritasındaki nehirlerle benzeyen kınşıklıklar gevşemeye, biraz olsun yumuşamaya Yazarın Notu

ve

başladı. Annemin benim yaşımdaki hali gözlerimin önüne geldi.

Teşekkürler

Ellerindeki yaralar önce azalana, sonra tamamen yok olana kadar parmak uçlarımla ellerini okşadım.

-Son-

Leydi Macbeth'in Kızı

Zeydi Machbeth'in Kızı, Shakespeare'in, onun zamanın-da tarih olarak kabul gören Raphael Holinshed'in *Günlükleri'* ne dayanarak yazdığı

Macbeth' inden ilham

alınarak yazılmış bir kurgu. Holinshed'in kaynakları da on dördüncü ve on beşinci yüzyıl vakanüvisleriydi. Shakespeare, *Macbeth 'i* (Kral James'in 1603'te tahta çıkışından bir sü-

re sonra) bitirdiğinde, eser gerçeklerden çok kurgu içeriyordu. Shakespeare olayları çok kısa bir zaman dilimine indir-gedi, Holinshed'den aldığı iki kraliyet cinayetini birleştirdi ve *Macbeth'i* affedilemeyecek kadar kötü biri haline getirdi.

Holinshed'de bulduğu büyücü kardeşleriyse muhafaza etti, çünkü kardeşler tiyatroseverler kadar, iflah olmaz bir cadı avcısı olan Kral James'i de memnun edecekti. Shakespeare, Banquo'nun bir sürü kralın atası olduğu yolundaki tahmi-308

niyle, (tıpkı Holinshed gibi) hükümdarını methetmek için ona Macbeth ve Gruoch'un çocukları olduğuna dair bir kayıt yok, mitsel bir soy yarattı.

ama o zamanlarda yazılı kayıt çok azdı, yani çocukla- n olmuş

Shakespeare'in *Macbeth'ini* okurken, Holinshed'in yazdıklarına olabilir. Özellikle bir kızları olduysa, bunun kayıtlara geçmemiş

da bakmanızı tavsiye ederim. (Tekrar basımları arasında Signet olma olasılığı yüksek. Tüm olasılıklara karşın, neden Albia'yı Classic ve Norton Critical Edition sayılabilir.) Kaynağını nasıl ve yarattım?

neden değiştirdiği üzerine düşünmek keyifli. Nick Aitchison, Bunun en kısa yanıtı, ana olayların clşında kalan ama hi-etkileyici *Macbeth: Man and Myth (Macbeth: İnsan ve Mit)* kitabında kayenin gelişiminde çok önemli rolü olan bir kahraman üzerinden (Basım, Londra: Stroud and Sutton, 1999) bu sorulan daha geniş bir Shakespeare'in oyununa bambaşka bir açıdan bakmak istemem.

perspektiften soruyor. Kitabın adından anlaşılacağı gibi, kurguyla (Bu iş için oyundan kimi seçerdiniz?) Hikayeyi Leydi Macbeth'e tarihi gerçekleri birbirinden ayıyor. Böyle bir açıdan bakınca, anlattırmayı da düşündüm, ama o, bir suç ortağı. Trajik bir benim de kaynaklanmda yaptığım değişiklikleri anlayabilirsiniz.

karakter olmasına karşın, genç okurlarımın onunla Shakespeare'in değiştirdiği gerçeklerden bir kısmını eski haline özdeşleşemeyebileceklerinde karar kıldım. Ama kocasına, "Onu getirdim, ama bunun yanında büyük bir riski göze alarak emzirince bir bebeğin nasıl şefkatle sevillebileceğini öğrendim. . ."

tamamen yeni bir karakter yaratıp onu hikayenin tam ortasına (1.7.55-56). diyerek bana ipucu veren de Leydi Macbeth oldu.

yerleştirdim.

Shakespeare'in Leydi Macbeth'i, bir çocuk büyüttüğünü itiraf mı

'Gerçek' Macbeth'e dair ne biliyoruz? Sahiden de, bir hanedan ediyordu? Öyleyse oyunda neden böyle bir çocuk yoktu?

kavgası yüzünden Kral Duncan'ı öldürdü ama İskoç- ya tahtında Oyundaki erkek çocuk sahibi erkek karakterlere bakınca, kendi kaldığı on yedi yıl süresince (1040-1057) nispeten banşçıl bir kendime, soyunu sürdürecektir böyle bir çocuktan mahrum olmanın yönetim gösterdi. 1054'teki savaşta Duncan'ın oğlu Malcolm, Macbeth'in cinayete sürüklenmesinde nasıl bir rolü olabileceğini Macbeth'i yendi, ama Macbeth'in hükümdarlığı, 1057'de Malcolm sordum. Bir çocuk kaybetmek, Leydi Macbeth'i nasıl etkilerdi?

tarafından öldürülene kadar sürdü. Macbeth, babasının öcünü Bunun üzerine Albia'yı yarattım ve onun babası tarafından almak için ilk kocasını öldüren ve bir kral torunu olan Gruoch'la reddedilmesini, *Macbeth'teki* bütün trajik olayları başlatan düğüm evlenmişti. Gruoch'un ilk kocasından olan oğlu Lulach, Malcolm yaptım.

onu 1508'de öldürene kadar, kısa bir süre (1057-1058) İskoçya'yı Kahramanımın çevresinde canlı bir dünya kurabilmek için bir yönetti. Oldukça kanlı bir devirdi. Shakespeare bu konuda çok dizi kitap üzerinde çalıştım. Bunların en iyisi, Ann MacSween ve haklıydı.

Mick Sharp'ın muhteşem mezar, tören taşı ve

'310

311

kale fotoğrafları içeren kitabı *Prehistoric Scotland* (Basım, Londra: tapta geçen mekanlara ilham veren bazı yerlerin fotoğrafları- nını B.T. Batsford, 1990) idi. Iain Zaczek ve David Lyons'un *Ancient* bulabilirsiniz.) Ama esas yolculuğum otuz yıldan uzun bir süre *Scotland*

(Basım, Londra: Collins and Brown, 1998) kitabı da bir o önce, Illinois, Peoria'da lisedeyken Judith Burkey'in verdiği kadar güzeldi. Gündelik yaşama dair yararlandığım iki kaynak, I.

İngilizce dersinde Macbeth'i ilk kez okumama ve sınıftaki F. Grant'ın *Highland Folk Ways'i* (Edinburgh: Birlin Ltd. 2007) ve 950-

öğrencilerin "Zengin Macwood'un Trajedisi" adında bir oyun 1066 yılları arasında İngiltere ve İskoçya'daki yaşamı büyüleyici yazıp bunu artık var olmayan okulumun tarihindeki en saçma ay- nntılarla yeniden yaratan Regia Anglorum web sitesi mezuniyet gösterisi olarak sahnelemelerine dayanıyor. Julie

([w](#)

[ww.regia.org](#)) oldu. Albia'nın ve büyücü kardeşlerin hi-Bartley, Brian Green, Mike Humkey, Joe Kel- la, Liz Klişe, Cyndi kayelerini ve inanış sistemlerini yazarken, yardım almak için Sir Lakin, Kevin McGowan, Tom Mueller, Beth Newsam, Jerry Novy, George Douglas'in *Scottish Folk and Faery Tales* (Basım, Londra: 1892.

Paula Schweickert, Bob Simon, Patty Van Buskirk, Martin Willi, Yeniden basım, Bath, U.K.: Lomond Books, 2005) ve Arthur Louise Ziegler, ve 1976 Kız Akademisi'ndeki herkese şairin Rowan'ın *Lore of the Bard: A Guide to the Celtic and Druid Mysteries* mezannda ters dönüp bize kahkahalar atmasına neden olduklan (Basım, Londra: Llewellyn, 2003) kitaplarına başvurdum. Çok için teşekkürler. Gerçekten de büyük bir olaydı, değil mi?

sayıda link içeren, 500- 1603 yıllan arasındaki İskoçya'ya dair Şimdiye dönersek, olağanüstü editörüm Melanie Cecka ve faydalı bir başka web sitesi de [www.medievalscotland.ory.](#)

Bloomsburry Çocuk Kitaplan'nın yetenekli ekibine şük- ranlanmı Aslında kitabınıza dahil edeceğiniz yerleri gezmek harika bir sunmak istiyorum. Carolyn French, teşvikin ve sağduyun için çok araştırma yolu ve 'bir kitap için araştırma yapmam gerek' deniz sağol. Ve bu yemeğin pişmesini sağlayıp onu benimle paylaştığın aşın yerleri ziyaret etmek için harika bir bahane. 2007 yazında için teşekkürler Rob.

oğlum Adani'la birlikte İskoçya'yı ziyaret ettik ve arabayı yolun ters tarafında sürerek Kilmartin Vadi- si'nin tarihöncesi kalıntılanndan, Callanais'teki taş anidara, Cawdor Kalesi'nden Dunsinane Tepesi'ne kadar her yeri gezerken yollarda soğanlı yahni, yer elması ve patates yemeyi de ihmal etmedik. Bana eşlik ettiğin için teşekkür ederim canım. (Web sitemde

-[www.authorlisaklein.com](#)- bu ki

'312

313

Document Outline

